உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகண்டபரிபூரணசச்சிதானந்த ஸாக்ஷாத்காரமாகிய

பரமசிவனார் பார்வதியாருக்கு

உபதேசித்தருளிய

நிஷ்டாநுபூதிமூலம்.

திருக்கோவலூர்

ஆறுமுகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இதற்குச் சுத்தாத்வைத வேதாந்தாசாரியராகிய

திருமூலர் மரபிலெழுந்தருளிய

முத்துராமப்பிரம்மதேசிகரது

மருகரும் அவரது திருக்கூட்டத்துத் தலைவரில்

இளவரசுபட்டம் பெற்றவருமாகிய

முத்துக்கிருஷ்ணப்பிரம்மத்தினால்

அவதாரிகைமுதலிய வைந்திலக்கணமாகப்பகுத்து

நூதனமாக அருளிச்செய்யப்பட்ட வுரையுடன்

சித்தாந்தசரபம் - அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

பார்வையிட்டுத்தர,

சென்னை

ஜீவகாருண்ய விலாசம்பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1910.

விலை]. [அணா-10

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

அஷ்டாவதானம்
வீராசாமிசெட்டியாரவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசை - ஆசிரியப்பா.

பணிகிளர்பஃறலை வாளராப்பொறுத்த
அணிகிளர்வசுந்தரை யயர்ந்தமன்பதை
பலவிருளீர்ந்து மன்னுவேதாந்த
நிலவுசித்தாந்த நிகழ்சமரசநிலை
ஆயசுத்தசொரூப நிலையறிந்துய்வான்
வயவாதுளத் தினிதெடுத்துமைக்கன்
றருளியதும்பின் னண்டமூன்றுவப்
பொருவறநிவந்த புயவெற்றுகுமி
அண்ணாமலையி னகத்தெழுந்தருளும்
நண்ணுவினைக்குகை நமச்சிவாய
குருபரற்காளாய்க் கோவலூர்வரு
முருகனோராறு முகதேசிகனார்
வெண்ணெய்பாநவமும் பெண்ணைமாநதியின்
பாங்கரோவியம்போற் படிவமசைவுறு

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

தோங்குநிட்டையி னுறுமளவையிற்றம
பிரம்பொடுவெணபொடி பெயயுமபொககணம
கரந்திட லுணர்ந்து கலஙகுபுனெஞ்சம்
அயராவெணடின மவணகலாது
வயிராகயகொடு வதிகலகணனுந்தி
ஆரணமபரசிய காரணககடவுள
வெள்ளிவரைபுரை விடைமேறறேன்றி
உள்ளஙனியுவந் துகவபெறறவர்
முதிருந்தமிழினை மொழிபெயாத்ததுமாம
நிதிலைப்பனைய நிடடானுபூதி
சாத்திரமூல மாததிரையளாதிக
கரையமைதாவதற குறைவிலாமையோரு
தாதியிறிலகா யருவாயுருவாயச
சோதியாயகணடிக துரியாதீதமாய்
ஞாதுருஞான ஞேயநணஞேததாய்
நாதவிந்துவாய் நான்மறையநதமாயத்
தறபதந்தொமபதந சமூவசிபதமாம்
முப்பதமுடிவாய் முககுணாதீதமாடச்
செப்புதறகரிதாய்க கறபனைகடந்த
கயிலைவாழ்பரமன கருணைகூர்ந்து
படலமுத்தாளவான் மானிடவுருக்கொடு
வந்தெனவணிகர் மரபிடையுதித்துச்
சிந்தைபுலன்வழிச் செல்லாதொழுகுநாள்
ஆதிபுரிவடி வம்பிகையோதிலுற்
றேதியதெண்ணியாய போதயனுளத்துதி

மைந்தரால்வர்க்கும் வடவிழற்கண்ணிருந்
துண்மைதெரித்த வண்ணலடியார்
எழுவருளொருவ ரெனுந்திருமூலர்
வழுவறுமரபினோர் தொழுதகுமாண்டகை
குருமூர்த்தமதாய்த் தெரிவுறப்போந்து
சச்சிதானந்தத் தனிநிலைபகர
நிச்சயந்தெளிந்து நிருவிகற்பமாம
வாய்மைசான்முத்து ராமப்பிரமம்
தொண்டர்கடன்னைத் தோத்தரித்துரைக்க
கொண்டகவைகெழு குருதோத்திரத்திற்
குரையெழுதியதன் மருகனைநோக்கிப்
புந்தியுவகைப் புணரிதிளைப்ப
முந்துறப்பிரம நிட்டைமுயன்றோர்
பற்பலர்களுக்கு மினிப்பயில்பவர்க்கும்
அற்புதந்தரநல லஞ்சனமேய்ப்பத்
தெளிவாயோருரை செய்திடுகென்று
அளியாலறையுரை சிரமேற்றாங்கி
நவையிலோர்மொழியா லெவையுமொழிவுறும
வகையுமதுகை வயஞ்செயற்குரிய
தனைகொளாதனமுதற் சாதனங்களுமெய்ச்
சாதகசாத்தியர் தந்நெறிகளுமவர்
ஏதமறவுறு காதரானந்தமும்
அதனைச்சிந்தியா தந்நிலைகடந்தாற்
சிவைதவிலத்துவித வனுபவசித்தி

அடைவுமைந்தெழுத்து மவற்றைச்செவித்தோர்
படருமலபரி பாகமபெறுகையும்
பிறவுங்கைக்கனி யுறழப்புலப்படப்
போற்றுறுகருத்துப் பொழிப்பொடகலம்
தாற்பரியத்தமு தாரணமமைய
உணர்வுடையவர்க ளுரையும்பதியினை
அணுகியுமறியா வாதர்கடாமும்
தத்துவஞானந் தலைசிறந்திடவும்
மித்தையாம்வாழ்க்கைப் பெத்தத்தழுந்துநர்
முற்றத்துறக்குபு முத்தராகவும்
பற்றறுத்தவரெலாம வியந்துபழிச்சவும்
அறம்பொருளின்ப முற்றியதற்பின்
சிறந்தவீடென்றுஞ் செலவமபெட்ட
அதிகாரிக ளுமையந்திரிபறச்
சதிராத்தந்நிலை கண்டுசாரவும்
வாசிட்டம்முதல் வருவேதாந்தநூல்
ஆசில்சித்தியா ராஞ்சித்தாந்தநூல்
பலவற்றிற்கு மலைவொன்றிலதா
உன்னுஞ்சுருதி யுத்தியநுபவம்
என்னுமிம்மூன்றந் தழீஇ இலகுத்தனன்
ஆறிரண்டகவையி னருடானந்தப்
பேறுவேட்டுப் பேதமின்ஞான
சாத்திரம்பயின்று தன்மாதுலனும்
வத்துநன்முத்து ராமப்பிரயம்

ஞானாசிரியனாய் விளங்குதனாடி
ஆனா தடுப்ப வவனுளமிரங்கி
அருளுறப்பெறாதே யப்பரம்பரையை
இருளறவோர்க்க விளவரசாகி
மருவுநாளினை மதிவளர்க்குரவன்
ஒருவிததென்றிசை யொல்லையிற்செல்லக்
கறவைபிரிந்த கன்றெனக்கவன்று
துறவுபூண்டு தமீ இப்படர்ந்தே
வனையதலமெலாங் கேசென்றிழித்து
மாநிலசசார மீதெனமதித்துச்
சாரகரிற் றன்குருவைக்கமாய்
ஆரவிளங்கிய சந்நிதானமாம்
பொதியநாயகர் பொதிவிற்கந்தப்
பதிவருஞானசேரர் முதலியோர்தம்மால்
முதற்பட்டத்தின் முனைவனென்று
விதிக்கப்பட்டு விறியவுரவோன்
மாயைத்திமிர மாற்றுஞ்சிற்சுடர்
ஏயபவக்கடல் கடத்துமிரும்புனை
அஞ்ஞானப்பிணி யகற்றுமருந்து
மெய்ஞ்ஞானக்கடி வீசுநாண்மலர்
இருவினைக்காடற வெறிகூர்க்குடாரம்
மருவுபக்குவர்க்குப் பயன்சொரிவான்றரு
மானகங்காரங் கடந்துமாண்புகூர்
மோனவைப்பின் முனைத்தசுரதரு
ஆதாரத்திட ராறுந்தாண்டி
மீதானத்தொளிர் வெளின்மணிவிளங்கு
தாவக்கோடை தணிக்குங்கொண்மூ
ஆவிக்குறுதுணை யன்பிற்கனினை

நித்தியநிமல நிருவிகார
சத்தியவிரமய சமயாதீதம்
மனாதிகெய்தொணா வகாதிகாரணம்
பினாபின்ன முனாவொருபொருள்
மூலப்பகுதி முளைகத்தலாங்கெழுந்து
காலப்பகுதி கொடாந்துகாணவரு
பிரமனாதி பிபீலிகாந்தமாம
சரமசரத்துனா சகலாண்டத்தும்
கயலத்தடைபுறை றவலைகடுப்ப
அமைவுறததோய்ந்துந தோயாதாகி
ஒட்டியஃதெனச சுடடப்படாத
சாலசாட்.சி தானேதானாம
பிரமவாரிதிபடிந் தாகியபெற்றியோன்
இழுக்கறுபல்லைத் தானைகொண்டெயதி
ஒழுக்கவமைச்சன் சூட்சியினான்றிக
காமமாதிக் கடும்பகையிரியத்
தோமிலாவோர்மொழி வாளிற்றுமித்துத்
துவாதசாந்தவப் பெருநகர்துன்னித்
தவாதசாந்தலத் தாணியிவர்ந்து
திருவருளென்னு மொருமுடிகவித்துப்
பணைபுடையபேத வெண்குடைநிழற்ற
நிறைவுறுநிட்கள நேமியுருட்டிக்
குறைவில்பேரின்ப முறைபுரிகுரிசில்
சத்தினிபாதஞ்சார்ந்த
முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமொய்தவரே.

கடவுள்வணக்கம்.

கலி விருத்தம்.

உலகினுயிர்பரமுடையவனெவனவன்
கலைபுகழுயர்ககனமதூளனெவனவன்
நிலவியமுனிவருணிகழ்பவனெவனவன்
தலைநிறையிறைபவனடிதொழுதனமே.

—*—

அருளிறையடிகள் வணக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானமாமவடிவுகொண்டெழுந்தருளி
நாட்டமூன்றுடையநாயகன்
மோனமாமணிமுனியையளித்தெனையாண்டு
முத்தியிற்சேர்த்திடுமுதல்வ
தானமார்பூலர்மரபுறுமுத்தி
ராமசற்குரவனின்சரண
மானகோகனகத்தெனதுளச்சுரும்ப
ரடுத்துறவரமருள்குவையே.

—*—

அவையடக்கம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமெனதுளத்திலகுமுத்திராம
தேசிகனற்றிருவருளான்மாத்தர்சிந்தைத்

துகளறுக்குநிட்டானுபூதிக்கென்னுட்
டோன்றியவாறுரைசெய்தேனதனைக்காணு
மகிமைகொள்பல்கலைதேர்ந்தோர்சூத்ரதாரி
மருவுதிரைமறைவுறுகைவசத்தாயாட்டும்
வகைகொள்மரப்பாவைநடிப்பதனைக்கண்டு
மகிழுலகோர்போலவியந்துமகிழ்வர்மாதோ.

—*—

இதுவுமது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பொருவரியமெய்ஞ்ஞான நிட்டானுபூதியினைற்
பொருளையோர்தற்
குரியனலேனாயினுமென்புன்மதியாலச்சமகன்
றுரைசெய்தேனால்
அருமைபெறுமுத்தமிழைமுறையாகத்தெரிந்திருக்கு
மறிவுசான்றோர்
வருகுழவிசொலுமொழியான்மகிழ்வுறல்போ
லிவ்வுரைக்குமகிழ்வாரன்றே.

இந்நான்கும்

இந்நூல் உரையாசிரியரால்

இயற்றப்பட்டன.

—(0)—

சாத்துகவிகள்.

புரசை-அஷ்டாவதானம்
சபாபதிமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

பூமிசைநான்முகப் புனிதனுதியருந்
தோமறவுணர்ந்து சொலறகருமாமறை
முடிவுநூலின் முன்னரிய துணிவும
வடிவுறத்தெரிந்து மன்னுவிஞ்ஞான
பூரணத்திசையிற் பொருந்துபுயோக
கரணசமாதி நிட்டையாககண்டருள்
குரவுக்காட்சிக் குறிபிறழாது
திரமுறவுட்கொளீஇத் திகழ்முத்திராமப்
பிரபமென்னும் பெயரினேன்மருகனென்
றிருவிலமகிழ்சிறப் பெய்தவன்றனேன்பா
லான்மாமுயற்சி யாவுமொழியாத்
தன்மாத்திரையாய்த் தருசுகாதீதத்
துட்டமோமயம்போற் போதமென்றயர்ந்து
விட்டகேவல வீடிவர்ந்தெளிதி
னடையுறச்சோபா னம்மெனுஞ்சாதனக்

திடனுறப்பயின்று சிரவணாதிகளிற்
கைம்மிக்கனுபவக் களிப்பினோங்கிய
விம்மிதமில்லா விம்மிதமிஃதெனப்
புலமையோர்க்கைக்கனி போனனிகாணக்
கிளர்வுறுமுத்து கிருஷ்ணப்பிரம
மென்னுநாமத் திருந்தவத்தோன்றல்
புன்மையிலநிட்டானு பூதியானூற்குச்
சிந்தாமணிமுதற் செப்புமிலக்கிய
நந்தாவரும்பொரு ளனைவையிலவாக
வகலநுட்ப மாதியவகையா
னிகலறப்புலப்படுத் தியுமூதறிஞர்
தாம்புரிந்திட்டவை தகுமவ்வவைக்குரித்
தாம்பரிசென்ன வறிவெனுமளப்பரு
நயனகோசரத்தானுநந்தன்னின்
முயலுமனுபவ முறையஞ்சனங்கொ
டெவ்வப்புலத்தி னெவ்வப்பொருளுள
வவ்வப்படியெலா மாராய்ந்தொருங்கினி
தியற்றியவுரையி னினிமையும்வண்மையு
மயக்கறுதிட்பமும் வாய்மைசானுட்ப மு
நோக்கிலந்நூலா நோன்மைசான்மதியின்
றூக்கற்றெருளிர்சந் திரிகைப்பரப்பின்
பண்பினைமானு மெனலாம்
கண்கொடுதங்கிலை காண்பவர்தமக்கே

சிதம்பரம்

ஸ்ரீ இராமலிங்கம்பிள்ளையவர்களா லியற்றப்பட்டது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நலங்கொள்சிவயோகமணநாற்றிசையுமணக்கும்
 ஞானமணங்கந்திக்கு மோனமணநாறும்
விலங்கலில்சித்தாந்த மணம்பரிமளிக்குமின்பா
 வேதாந்தமணங்கமழும் வேதமணமவீசும்
தலங்கொளுமெய்யத்துவிதத் திருமணமும்பரவும்
 தனிமுத்துக்கிருட்டினப்பேர் தங்கியநம்பிரமம்
வலங்கொளுநன்னிட்டாநு பூதியெனுநூற்கே
 வாய்மலர்ந்தவுரையெனுமோர் மாமலரினிடத்தே.(உ)

[illegible]ான்

நாராயணமுதலியார்பாடியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பரமசிவனுமையவளுக் குபதேசஞ்செய்யப்
 பரவியசீர்நிட்டானு பூதிதனைப்பார்மேல்
திரமருவுகுகைநமசிவாய ரருட்டொண்டர்
 திருக்கோவலாறுமுக தேசிகச்செந்தமிழால்
வரமலிபாடலினெழுதத் திருமூலர்மரபில்
 வருமுத்திராமப்ரமம் மருகரிளவரசாம்
உரமிலகுமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமதற்கவதா
 ரிகைமுதலாமுரையெழுதி யுலகிலச்சிட்டதுவே. (௩)

திருநீர்மலை
கோபாலகிருஷ்ணகவிராஜசேகரர் பாடியது.
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குருவடிவாயுமைக்கரன்சொ னிஷ்டானுபூதிதனைக் கே
ஓர்வாழ், தருஞானவாறுமுகதேசிகன் செந்தமிழினிற் செ
தானதறகுத், தெருளுறநல்லுரைசெய்தான் றிருமூலர்வழி
முத்திராமப்ரம்மம், மாநகனிளவரசானோன் முத்துகிருஷ்ண
பிரமமெனும வள்ளியோனே. (

திலையமபூர்
சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர் பாடியது.
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சத்திதனக்கிறையருளுநிட்டானு பூதிதனைத்தமிழ்ப்பாவா
எத்திசையும்புகழ்கோவ லாறுமுகதேசிகனு ரியம்பினூரச், க
தமிகுஞ்செய்யுளுக்குத் திருமூலர்மரபிலிள வரசாய்த்தோ
றம், முத்துகிருஷ்ணப்பிரம முரைவகுத்துரைத்தான் றவ
யறியுமறையிற்றுனே. ((

நரசிங்கபுரம்-தமிழ்ப்புலமை
விராசாமிமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டன.
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அருகுறுமாமலைமகளை யரனுக்கியருளிய னிட்டானுபூதி
கொருகுவலயத்துள்ளோ ரஞ்ஞானமொழித்துய்ய வுஞ்ரசெ

ானுல், திருகுமலமறவேதற் சேர்ந்தோர்க்குச்சிவானுபவந்தெ ரிடக்காட்டும், பெருகுபுகழ்த்திருமூலர் மரபில்வருமுத்துகிரு ஷ்ணப்பபிரமமாதோ. (சு)

மட்டாருங்கனிநுகர்வார் சுவைத்திறத்தைத்தாமறிதன் மட் டயன்றி, நட்டாருமுணரவெளிப் படுக்குநாமற் றில்லையிந்த நாலத்தோர்க்கு, நிட்டானுபூதியெனுங் கனிச்சுவைதானறிந் தனை நியதியாக, உட்டாவவெளியிட்டான் முத்துகிருஷ்ண பிரமமெனும் யோகிதானே. (எ)

தாயுமானசுவாமிகள் மரபிலெழுந்தருளிய

எடுத்துக் கூட்டி

அருணாசலசுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அரனுமையாட்குபதேசித் தருளியநன்னிட்டானு பூதிநூ லுக், கிரவினிலத்திருணீககிப் பொருள்விளக்கலெனத்தெளி வாயுரையிட்டானுல், திரிமலமுஞ் சுரேசட்பாவமு மொழித்த திருமூலநாயனுர்தம், மரபில்வருமுத்துகிருஷ்ணப் பிரமமென திசைபுகழ்மா தவத்தினனே. (அ)

திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகள் ஆதீனம்

ஒன்பதாவதுபட்டம்

முத்துக்குமார சுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மருமலிந்தகொன்றையணி பரனுமையான்மகிழவருள் வா ரளத்திற், பொருண்மலிந்த நிட்டானுபூதிதனக் கோருரை

யைப்புகன்றிட்டாறல், இருண்மலிந்தயலப்புணரி திளைகருமா
னவரின் பசசலதிதோயத, தெருணமூலர் மரபிலுவரு முத்து
கிருட்ணப பிரமமெனுநதேவனமாதோ. (௯)

குளத்தூர் கரதலமூர்த்தியாகிய
சட்டநாதசுவாமிகளா லியற்றப்பட்டது.
அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நீர்நிறைநதவணடமெலலா னின்றபரிபூரணத்தி னிலைமை
நோககி, ஆர்னிறைநதசிவனுமையாட கருளியநன்னிட்டானு
பூதிநூலுக், கோனிறைந்த முத்துகிருட்ணப்பிரமமெனு மெம்
பெருமானிரஙகியனபாயப், பார்நிறைநதவடியாாகளுளங்களித்
துப் பரவவுரைபகர்ந்தான்மன்னோ. (௧0)

திருவாரூர்ச்சிவனடியார் திருக்கூட்டத்தில்
ஒருவராகிய சேங்காலிபுரம்
கோயிற்பத்து
குழந்தைவேலுஓதுவாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கிட்டாநுபூதியுரை முத்துகிருட்ணப்பிரமனிகழ்த்தமோன,
மெட்டாத தேவாமுதன் முனிவர்சித்தர் மானிடாமற் றேனை
யோாக்குஞ், சுட்டாமற்றுனனுதற்குச் சமரசவானந்தவெள்ளந்
தொடர்நதவேதாஙகிக், கட்டானதொடர்பெல்லாங் கரைந்தத்து
விதநிலையுங் கலந்ததமமா. (௧௧)

ஸ்ரீ. இ - கரபாத்திர சுவாமிகள் ஆதீனத்திற்குரிய

பிறைசை - அருணாசலசுவாமிகள்மாணாக்கராகிய

கா. முருகேசநாயகரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

பதினறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நீர்மருவுவேணிதிகழெந்தையா நமையம்மை தென்றாமகிழ்
வுறவுரைத்த, சிட்டாநுபூதிநல் விளக்கமெனுமெய்ஞ்ஞான நெறி
தூறபயன்றெரிக்கிப், பார்மருவுமறிவினரு மறியாதவெளிதி
னிற் பகர்கராமலகமானப், பரிவினி லுணர்ந்துவாய் ஞானநீக
கிய பெரும்பரிட்டையுடையவெண்ணிப், பேர்மருவு மேற்
கோளிதென நிறைவகுத்ததாற் பெருமைபெறு முத்திராமப்,
பிரமமொரு குருவினடி நீழலுறுநம்பிரியாது நின்றிலங்
கும், சீர்மருவு தக்ஷிணாமூர்த்தமறை முனிவர்புகழ் திருமூல
மரபின்வந்த, திவ்யமூர்த்திக்கிருஷ்ணசாமியென் றோர்சகுரு
அநதிக்குருபரரடிகளே. (கஉ)

இந்நூலுரையாசிரியரது.

திருக்கூட்டத்தாரால் மகிழ்ந்துரைக்கப்பட்டன.

சென்னைமாநகரத்துள்ள திருக்கூட்டத்தாரி லொருவராகிய

இங்கிலீஷ் உபாத்தியாயர்

மயிலை-குருசாமிமுதலியாரவர்களா லியற்றியது.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வாதவூரர்க்குப்பெருந் துறையினிற்குந் தமரவடியிற்றேசிக
வடிவாகி வந்தருளி, மகிமைபெறு சிவஞான போதமெனு
முறைவழங்கும், ஆதியே யருளொடிந்நாள் சென்னைமுத்து
கிருஷ்ணப்பிரமமென வவதரித், தவனிதனிலெவருங் கடைத்
தேறும்வண்ண நிட்டானுபூதிப் பெயர்பெறும், கோதிலா
ஞானநூற்குரையெழுதி மேற்கோளுடன் கொடுத்தருளி யத்
தன், குலைவிதரிசன ப்ரமாணமாயிலகுறுங் குறைவிலாப் பெ
ருமைதனையும், ஆதனேனையுமுற்று முட்கொண்டு தனியத்
வைதானந்தமேற் சேர்த்திடு, மதனிரக்கத்தையுஞ்சொல வரத.
ஐர்குயரிதாகில் யானென்சொல்கேனே. (கங)

தஞ்சைமாநகரத்துள்ள திருக்கூட்டத்தில்

இளவரசுபட்டம்பெற்ற

ஆறுமுகப்பிரமந்திரு லியற்றப்பட்டது.

பதினெண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அலகில்வேதாந்த சித்தாந்தநிலைகட்கெலா மமருநிலை யிதெ
ன்னவேயருளுமென் றுமைகேட்க, வண்ணலுங்களிகொண்
டறைந்த நிட்டாநுபூதிக், கிலகுஞ்சுவாறு பூதிக்கிசையவின்ப
வுரையிட்டனன் புலவரேத்த, வேமமுதன்மூவாசையும் மொ
ழித்தில் வடிவிலெனையாளவந்த பெருமான், நிலவுமேலோர்
கள் புகழ்திருமூலர் மரபிலெழுநிமலன்மன வாக்கினெட்ட,
நிகரிலாச்சிவயோக நிட்டையைப்புனிதர்க்கு நெறியோடுணர்
த்துபெரியோன், உலகினிலனைத்தையும கண்டபரிபூரண சொ
ரூபமாயுன்றுகின்ற, வொப்பற்ற முத்துகிருஷ்ணப்பிரம குர
வனுமுணர்வரிய மானுபவனே. (கஎ)

ஷை யூரில் பரம்பரைச்சீடரி லொருவராகிய

இ-குப்புசாமிநாயக ரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அத்தனுர் தமைப்பணிந்து மலைமகள் கேட்கப் புகனிட்
டாநுபூதிக்; கித்தரணியோர்க ளடை யிருண்மயக்க மகல

வவர்க் கிரவிபோன்று, முத்திநிலையருண்மூலர் மரபிலெழு முத்துகிருஷ்ணப் பிரமவள்ளல், முத்தமிழுதேர்முதறிவோர் பரவவுரைப் பயனெடுத்து மொழிந்தான் மன்னோ. (கரு)

கொங்குறைப்பட்டியுள்ள திருக்கூட்டத்துத்தலைவராகிய
தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்
அ-சேஷப்பிள்ளை அவர்களா லியற்றப்பட்டது.

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அத்தனடியிற்றொழுது முத்திபெறுநெறியினவு மப்பிகைக் ககமகிழ்ந்தே, யவனருளுநிட்டையைக் குகைநமசிவாயருக் கன்பனென் றுலகுபுகழும், பத்தியுளவாறுமுக தேசிகன்செந் தமிழ்ப் பாவினாலருள்புரிந்தான், பண்டுபயவாரிபை மதித்த முநாகண்ணான்ப பகிர்ந்ததெனவிந்நாளிலே, இத்தலத்தியாவர்க்கு மந்நூலினுரையமுத மின்புறமதித்தளித்தா, னெழின் மூலர்மரபினுயர் தக்ஷிணாமூர்த்தமென வெனதுசற்குருவாகியே, நித்தநிட்களரகித சிற்பரவமலநிலையருள் புரிந்தமோன, நிமலநிர்க்குணவகண்டாகார முத்துகிருஷ்ணப் பிரமமென்னு நிதியே. (கசு)

ஷை யூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய தமிழ்ப்
பள்ளிக்கூடம்

கோவிந்தஉபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

எட்டாதபேரின்ப வீட்டினுக்கேறுதுறை யிஃதென்று பெ
ரியோரெலாங், கட்டாகமொழிகின்ற கிட்டாநுபூதிக்கோர்
கதிரவன்கங்குலெல்லா, மட்டானெனப்புவியி லொப்பிலாமுத்
துகிருஷ்ணப்பிரம வள்ளல்வினைவர், தொட்டாமலெனையா
ண்ட சின்மயதயாநிதி யுளாத்தவுரை யுரைகளரசே. (கள)

ஷை யூரில் திருக்கூட்டத்தி லொருவராகிய

தானப்பகவுணரவர்களா லியற்றப்பட்டது.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருளானவீசனுமம்பிகைக்கோதுமரியநிட்டை
பரிவாகவாறுமுகதேவன்செந்தமிழ்ப்பாவிற்செய்தான்
குருவாயெழுந்தருண்முத்துகிருஷ்ணனந்தகோதில்குணன்
விரிவாயதற்குரையிட்டானெவரும்வியப்புறவே. (கஅ)

சாரத்திலுள்ள திருக்கூடத்துத் தலைவராயும் பொதியநாயகர் சபையின் பூசாவிதியை நடாத்துகின்றவராயும் விளங்கிய சின்னப்பாவுமூர்த்தியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நண்ணலருங்கயிலையுறை பரமனங்நா ணகமகட்குத் தான ருணிட்டானுபூதித், தண்ணளிபாட் டயர்வாவிசூழுங்கோவ லாறுமுகத் தக்கோனென் றியற்பேர்தாங்கிக், கண்ணியவான் றமிழ்க்கவியாற் கனைத்திங்ஙாளிற் கைக்கனிபோற் சிவசிட்டை கற்போர்காணப், புண்ணியஞ்சேர் சென்னைவளர் முத்துகிரு ஷ்ணப் பிரமமெனப் போந்துரையைப் புகன்றானம்மா.(கக)

ஷை யூரில் பொதியநாயகர்சபைக்குத் தருமகர்த்தா நாராயணப்பிரமத்தினாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை வெண்பா.

இத்தரணியோரெல்லா மின்பவீடெய்துவான்
முத்துகிருஷ்ணப்பிரம முன்னேனே—சத்தான
நிட்டானுபூதியெனு நேரிநூ லனக்குரையைத்
திட்டாந்தத்தோடுரைத்தான் றேர்ந்து.　　(உ0)

சாத்துகவிகள் - முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீஸத்குரவேநம:.

நிஷ்டாநுபூதி.

காப்பு.

அவதாரிகை.

சிவஞானநிஷ்டையில் வல்லமையுடைய இந்நூலாசிரியர் தத்வமஸி என்னும் - சாமவேத மகாவாக்யார்த்தமாகிய உத்தரவாதுளம் என்கிற - ஆகமத்திலுள்ள நிஷ்டானுபூதியினால் தாமடைந்த சுவானுபவத்தை ஆத்மகோடிகள் எளிதில் உணர்ந்தடைந்து ஆனந்தாதீதமாகும்பொருட்டு - அருளினால் தமிழ்ச்செய்யுளில் சொல்லப்புகுந்து - இது நிறைவேறும்படி எல்லாவற்றிற்கும் முதற்காரணமாயுள்ள - ப்ரணவஸ்வரூபத்தைச் சகுணமாகவும் நிர்க்குணமாகவும் துதிசெய்கின்றார்.

அத்திமுகனடி நித்தநினைபவர்
சித்திதிருவோடு முத்திபெறுவரே.

(இதன் பொருள்.) யானைமுகத்தையுடைய விநாயக மூர்த்தியினது. பாதத்தைத் தினந்தோறும் திரிகரண சுத்தியாய்

அகத்தின் கண்ணே தியானிக்கின்றவர்கள் இலக்ஷ்மீகரத்து டன் விளங்கிய சித்திகளும் ஞானவாழ்வாகிய மோக்ஷசெல்வ மும் அடைவார்கள்.— என்றவாறு. ஏகாரம் - ஈற்றசை.

பதசாரம்.

எதிரில்லாமல் சகலமுந் தன்மயமாக விளங்கும் ப்ரணவ ஸ்வரூபத்தை மதங்கொண்டு சஞ்சரிக்கும் ஆண்யானையென் பார் அத்திமுகனென்றும், அப்பிரணவரூபத்தின் சாலோச் சதா நிஷ்டராகக்கூடிவிளங்கும் மஹாத்துக்களென்பார் அடி நித்தநினைபவரென்றும், சகலசாம்பராஜ்யத்தோடும் விளங்கிய அஷ்டமாசித்திகளென்பார் சித்திதிருவொடு என்றும், இர ண்டறக்கலக்கின்ற முத்திக்கதிகாரிகளென்பார் முத்திபெறு வரென்றுங் கூறினர்.

இதுவுமது.

சகலமுந் தானாகிய ப்ரணவஸ்வரூபம் பரிபாகருடைய குறிப்பின் வழியே செல்லத்தக்கதாகையால் பாகருடைய குறிப்பின்வழிச் செல்லும்யானையென்பார் அத்திமுகனென் றார் எனவும், ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும் கஜமுகாசுர னை அழிப்பதற்கு வேழவதனங்கொண்டு எழுந்தருளிய கணே சரென்பார் அத்திமுகனென்பார் எனவும் சித்திமுத்திகள் விளைகின்ற சிவானந்த பூமியாகிய பரணவ ஸ்வரூபத்தைச் சுருதியுக்தி அனுபவத்தாற் காணக்கூடாமையால் சுருதிகுரு சுவானுபவத்தாற் கண்டறிந்து அடைகின்ற மேலானசத்து

க்களென்பார் சித்திதிருவொடு முத்திபெறுவரென்றூர் என வும் கூறுவாருமுளர்.

இதன் தாத்பரியம்.

அக்ஷர ஸ்வரூபங்களில் முதலெழுத் தென்றும், சர்வ ஆன்மாக்களுள்ளும் ப்ரகாசிக்கின்ற சித்ரூபமென்றும், சுஷு முனையென்றும், ப்ரம்ம ரந்திரமென்றும், நிர்க்ரூபமென்றும், பஞ்சவர்ணத் தழுருள்ளதென்றும், மாணிக்க வொளிபோன்ற தென்றும், சின்மாத்ர சொரூபமென்றும், ஞானசூரிய னுதி ப்பதற்கு மேருவென்றும், ப்ரம்ம சந்நிதானத்தில் தோன் றிய மாயாவினோதமான சகத்விளையாட்டைப் பார்ப்பதற் கும் அவ்விளையாட் டொடுங்கினவிடத்தில் கேவலநிலையைப் பார்ப்பதற்கும் புருஷாகாரியைப்போலநின்ற ரூபாரூபமென் றும், சத்துச்சித்து ஆனந்தமென்றும், இன்னும்பலவாறுக வேதாகமங்களினுற் கூறப்பட்டதென்றும் சொல்ல விளங் கிய, ப்ரணவஸ்வரூபத்தை ஞானுசிரியரால் விசாரித்தடைந்த வர்கள்சர்வசித்தி முத்திகளைப்பெற்றுச் சாக்ஷாத்கார மாவ ரென்பதாம்.

அஷ்டமாசித்தியும் அவற்றின்விபரமுமாவன.

அணிமா - மிகவுஞ்சிறிய வுயிர்தோறும் பரமகாஷ்டை யாய்ச் சென்றிருத்தல், மகிமா-மிகவும்உயர்ந்த மகமேருவை ப்போல ஆகவேண்டுமெனில் ஆதல், இலகிமா மேருபாரத்

தையொத்த யோகியை எடுத்தால் இலேசாயிருத்தல், கரிமா- அணுப்போலிருக்கும் யோகியை எடுத்தால் மேருபாரமாயிருத்தல், பிராப்தி - எவ்வுலகத்தினுந் தடையறச் சஞ்சரித்தல், பிராகாமியம்-பரகாயப் பிரவேசம்பண்ணுதலும் அந்தரசஞ்சாரஞ்செய்தலும் இச்சித்தபோகம் அனுபவித்தலும் மண்ணில் விண்ணில் உள்ள பொருள்களையும் முக்காலங்களையுந் தனது தேககாந்தியால் அறிதலுமாம், ஈசத்துவம்-ஸர்வேஸ்வரனைப்போலத் தன்னிச்சை வழியில் முத்தொழிலுஞ்செய்து சூரியன்முதலியகோள்கள் தன் ஏவல்கேட்கவிளங்குதல், வசித்துவம்-தேவர்முதலிய உயிர்களையும் எல்லாவுலகங்களையும் தன்வசமாகக் கொள்ளுதல்.

இரண்டறக் கலத்தலாவது - சுருதிகுரு சத்யுக்திகளால் தன்னைச் சாக்ஷிமாத்ரமாய் அறிந்தபடியே ஏகமான தன்ஸ்வரூபத்தைச் சுத்த ப்ரம்மமாகச் சுவானுபவத்தாற்கண்டு தனக்கு அன்னியமாய்த்தோற்றிய தேகாதிகளைத் தன்னைவிட வேறே இல்லையென்றும், அப்படித்தோற்றுகிறது பொய்யென்றும், அறிந்தசித்தவிர்த்தியைச் சின்மாத்ரத்தில் ஐக்யம்பண்ணி அவ்வைக்யமென்கிற கிஞ்சித்இருப்பாகிய அறிவுந்தானே என்று அறிந்து கேவலரூபமாய்த் துவிதமறக் கலந்து விளங்குவதாம்.

அஷ்டமாசித்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவிளையாடல்.

அறவுஞ்சிறியவுயிர்தொறுந்தான்பரமகாட்டையணுவாய்ச்செ
றுறையுஞ்சிறுமையணிமாவாமுவரிஞாலமுதன்மேலென் [ன்
றறையுஞ்சிவாந்தமாறாறுமுள்ளும்புறனுமகலாதே
நிறையும்பெருமைதனையன்றோ மகிமாவென்னுமிரம்பியநூல்.

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால்
இலகுவானதூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகும்
இலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்யோகிதனையெடுத்தால்
இலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோகரிமாவாம்.

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டுபிலமடைதல்
பலத்தின்மிகுந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோகமனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாமியமாந்தவக்கொடியீர்.

விண்ணிலிரவி தன்னுடம்பின் வெயிலாலனைத்தும் விளங்கு
தல்போல், மண்ணிலுளவாம் பொருள்பலவுங் காலமூன்றும்
வானத்தின், கண்ணிலுளவாம் பொருளுந்தன்காயத் தொளி
யாலிருந்தறிதல், எண்ணிலிதுவு மறையொருசார்பிரா காமிய
மென் றியம்புமால்.

ஈசனெனமுத்தொழிலுந் தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுரவித்
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்

பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமனிதர்முதலுலகும்
வாசவாதியெண்மருந்தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம்.

என்று வரும் மற்றும்வருவனவற்றுற் காண்க.

இரண்டறக்கலத்தலென்பதற்குப் பிரமாணம்.

மஹாவாக்கியம்.

இவையுணருமிடத்தைக்யமூன்றுவிதமுறைப்ப
ரேதென்றுலவ்வறிவேபூரணமாயிருத்தல்
அவையவமாங்கடபடவுபாதிகளைநீக்கு
மாகாயமெனவறிதலப்பொருளைத்தானே
சுவைபடவேதியானித்தலிவைமூன்றுவிதமாந்
துவந்துவங்கள்பலவுமற்றுச்சுயம்பிரகாசமதாய்
நவையிறந்துசொல்லிறந்துநானுமிறந்திறவா
ஞானமிறந்திராசியமாய்நவின்றதத்துவிதமே. எ-ம்.

திருவாய்மொழி.

நன்றாய்ஞானங்கடந்துபோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமீர்த்[ணர்ந்து
தொன்றாய்க்கிடந்தவரும் பெரும்பாழுலப்பிலதனையு
சென்றாங்கின்பதுன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்
அன்றேயப்போதேவீடதுவேவீடுவீடாமே. எ-ம்.

சசிவர்னபோதம்.

செறிந்தகாரணகாரியங்கள்சிதைந்தமேலுறுசித்ததாய்
அறிந்தவாதனைதானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

ஏனைதென்பதும்போயானெனல்போ யெல்லாமிறந்தவிடங்கா
னினைதென்பதும்போய்நீயெனல்போய்நிற்குநிலை. [ட்டு

அன்றியும்.

பொருளேநின்பூரணமேவிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருட்டானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ. எ-ம்.

கந்தரனுபூதி.

ஆனாவமுதேயயில்வேலரசே
ஞானாகரனேநவிலத்தகுமோ
யானாகியவென்னைவிழுங்கிவெறுந்
தானாய்நிலைநின்றதுதற்பரமே.

அன்றியும்.

வானோபுனல்பார்கனல்மாருதமோ
ஞானோதயமோநவில்நான்மறையோ
யானோமனமோவெனையாண்டவிடந்
தானோபொருளாவதுசண்முகனே. எ-ம்.

பகவற்கீதை.

யாதொன்றிந்தப்புலனறியாவளவிலின்பமாயிருக்கும், யாதொ
ன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கள்பின்னையதனி னிரண்டாகார்,

யாதொன்றினைப்பெற்றவரிதனின்மிக்க கோப்புண்டென்னார்
கள், யாதொன்றிந்தவறிவிற்கேயறிவாய்நிற்குமதினின்றோர்.

கைவல்லியநவநீதம்.

தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்ன தத்துவவழிதப்பாமல்
பஞ்சகோசமுங்கடந்து பாழையுந்தள்ளியுள்ளிற்
கொஞ்சமாயிருப்பும்விட்டுக் கூடஸ்தபிரமமென்னு
நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய் நின்றபூரணத்தைக்கண்டான்.

அன்றியும்.

அநுபவானந்தவெள்ளத் தழுந்தியேயகண்டமாகித்
தனுகரணங்களாதிச் சகலமுமிறந்துசித்தாய்
மனதுபூரணமாய்த்தேக மானசற்குருவுங்காண
நனவினிற்சுழுத்தியாகி நன்மகன்சுபாவமானான். எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

அவ்வறிவுசங்கற்பத்தாற்கட்டுண்ணு
மதுவிடில்வீடுறுமந்தவறிவுதன்னைச்
செவ்விதிரியறிந்தனையாற்போகத்திச்சை
செகக்காட்சியனைத்தினையுந்தீர்தியானாய்
எவ்வமறநிறைமனத்தாலடையற்பால
யாவுமடைந்தாய்காகூஷிக்கெட்டாதொன்றிற்
கவ்வையறவடைகின்றாய்முத்தனானாய்
கருத்திலுறுமயக்கமெனுங்கவலைதீர்வாய். எ-ம்.

ஞானசுகாதீதவெண்பா.

உற்றுணர்ந்ததெல்லாமுணர்வாகுமுண்மைதனிற்
பெற்றிருப்பதற்றவிடம்பேறாகும் - கற்றநூல்
பேசவினிவேண்டாம்பிறிதில்லையத்துவிதம்
ஆசையறநின்றவிடமாம். எ-ம்.

திருவாசகம்.

சங்குதிரண்டுமுரன்றெழுமோசைதழைப்பனவாகாதே
சாதிவிடாதகுணங்கணமோடுசெலித்திடுமாகாதே
அங்கிதுநன்றிதுநன்றெனுமாயையடங்கிடுமாகாதே
ஆசையெலாமடியாரடியோமெனுமத்தனையாகாதே
செங்கயலொண்கண்மடந்தையர்சிந்தைதிளைப்பனவாகாதே
சீரடியார்கள்சிவானுபவங்கடெரிந்திடுமாகாதே
எங்குநிறைந்தமுதூறுபரஞ்சுடரெய்துவதாகாதே
ஈறறியாமறையோனெனையாளவெழுந்தருளப்பெறிலே. எ-ம்.

சிவானந்தமாலை.

மித்தையுடல்கட்டறுத்துமெய்யருளாய்மெய்யொழிக்குந்
தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச் - சுத்தத்
தனியாகித்தானும்போய்த்தற்பரமாய்விட்டாற்
சனியானிதுசத்தியம். எ-ம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

என்னுனையென்னுனையென்னுனையேகமிரண்
டென்னுமற்சும்மாவிருவென்று - சொன்னான்

திருஞானசம்பந்தன்சீகாழிநாடன்
அருளாளன்ஞானவிநோதன் எ-ம்.

சொரூபசாரம்.

ஞானநூல்கற்றனுநற்றவமுண்டானு
மோனசமாதிமுயன்றனுந் - தானுகி
எல்லாக்கவலையுமற்றின்புற்றிருப்பதுவே
சொல்லாருமுத்திச்சுகம். எ-ம்.

சிவஞானசித்தியார்.

அறியாமையறிவகற்றியறிவினுள்ளே
யறிவுதனையருளினுலறியாதேயறிந்து
குறியாதேகுறித்தந்தக்கரணங்களோடுங்
கூடாதேவாடாதேகுழைந்திருப்பையாகிற்
பிறியாதசிவன்றனேபிரிந்துதோன்றிப்
பிரபஞ்சபேதமெல்லாந்தானுய்த்தோன்றி
நெறியாலேயவையெல்லாமல்லவாகி
நின்றென்றுந்தோன்றிடுவனிராதாரனுயே. எ-ம்.

கண்ணுடையவள்ளல்.

தம்மாலறிந்தனயாவையுந்தாமலவென்றறிந்து
மும்மாயை மும்மலமுக்குணநீங்கிமுழுதறிவாற்
சும்மாவிருக்கத்துரியங்கடந்தசுகமுதிக்குஞ்
சன்மார்க்கமுத்தியிதென்றுன்றடங்கச்சியேகம்பனே. எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்.

முடிந்திடம்பேச்சற்றமோனமெய்ஞ்ஞானமுதல்வனின்னைப்
படிந்திடமேபதிபாசம்பசுவிருட்பற்றற்றதும்
விடிந்திடந்தானென்னுநானென்னுமாயையும்விட்டிடமையுங்
கடிந்திடத்தப்புறத்தப்புறத்தாநந்தங்காணுமதே. எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

வான்றேடுமறையேயோமறைதேடும்பொருளேயோ
ஊன்றேடுமுயிரேயோவுயிர்தேடுமுணர்வேயோ
தான்றேடநான்றேடச்சகமெலாந்தனைத்தேட
நான்றேடிநான்காணநானாரோநானாரோ. எ-ம்.

பத்திரகிரியார்.

என்னையென்னிலேமறந்தே
யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து
தனித்திருப்பதெக்காலம். எ-ம்.

உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.

முத்திதனையடைந்தோர்முந்துபழம்போருங்கி
வித்தகமாம்வினையிவையீற்றி - யொத்த
விரதமணம்வெம்மையெழினுதம்போல
விரவுவரன்றேறுதும்விதி,

அன்றியும்,

தத்துவங்களெல்லாஞ்சகசமாயான்மாவிற்
பெற்றதனினிற்கின்றபெற்றிபோல் - முத்திதனில்
சிந்தமலமற்றார்செறிந்திடுவரென் றுமொற
சத்தியமாம்போதியிருந்தான். ௭-ம்.

அத்துவிதஉண்மை.

தன்னையறிபாவியற்கையிலிற் சத்தேபோலவிளங்கிநிற்குந்
தன்னையறிந்தவுடன்சத்தாய்த் தானேவிளங்குமிவ்வுலகந்
தன்னையறிபுமளவுமில்லை தன்னைவிடவேறில்லையெனவே
தன்னைநோக்கியிடைவையுந்தானாய்விளங்குமுடிவதனில் ௭-ம்.
வரும் மற்றும் வருவனவற்றுங் காண்க.

அத்துவித அபரோக்ஷானுபவத்தில் வேறாய்த்தோன்றாமல் பரிபூரணானந்தபோதமுறச் சகலமுந் தன்மயப்படுத்திக்கொள்ளுஞ் சுயஞ்சைதன்யத்தை அடைந்தவர்கள் சித்திமுத்திகள் பெறுவரென்றமையால் யாமும் நிர்விக்கினமாய் இந்நூல் நிறைவேறப்பெறாவோ மென்றதாயிற்று.

காப்பு - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

நிஷ்டாநுபூதி.

பாயிரம்.

பரசிவவணக்கம்.

சீர்பூத்தசெஞ்சடையிற்சுரநதியுங் கரமதியுஞ்செறிந்திலங்க, வார்பூத்தகுயவனிதை யொருபுறத்திற்பசந்தொளிர வாரியுண்ட, கார்பூத்தமணிவண்ணன் கட்கமலமிணைக்கமலக் கழலின்மேவ, ஏர்பூத்தகோவலில்வாழ் வீரட்டத்தொருமுதலை யிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய செவந்தசடையில் தெய்வ கங்கையும், அமுதகிரணங்களையுடைய இளம்பிறையும் நெருங்கிப் பிரகாசிக்கவுங் கச்சுப்பொருந்திய ஸ்தனங்களையுடைய தேவியார் இடப்பாகத்தில் மரகதரத்தினம்போலப் பசுமையாய் விளங்கவும், நீருண்டமேகத்தையொத்த மகாவிஷ்ணுவின் கண்ணாகிய தாமரைப்புஷ்பம் இரண்டாகிய பங்கஜத்தைப்போன்ற திருவடிகளிற் ப்ரகாசிக்கவும் அழகுபொருந்

திய திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டே ஸ்வரனை வணங்குவாம்.—எ-று. ஏ-அசை. க

பரதேவதைவணக்கம்.

அரியநாயகியளவைக்கனுதினமுநெக்குருகுமடியரன்புந்
துரியநாயகியெங்குந்தானாகிநீங்காமலொளிராநின்ற
கரியநாயகிகோவற்பிரானிடத்திலெப்போதுங்கலந்துவாழும்
பெரியநாயகியுபயபதமலரையனுதினமும்பேணுவோமே.

(இ-ள்.) மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் நினைத்தலுஞ் சொல்லலுமாகிய அளவுக்கடங்காத ஈஸ்வரியாயுந் தினந்தோறும் மனம்நெக்குருகிட்டுருகும் அடியார்களுடைய அன்புக்குச் சுதந்தரமான பரதேவதையாயும், எவ்விடத்திலுந் தானே அகண்டாகாரமாய் நீங்காமல் பிரகாசிக்கின்ற சர்வ சாக்ஷிக்குரிய உமையாயுந், திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரருடைய இடப்பாகத்தில் அனவரதமுஞ்சேர்ந்து வாழுகின்றவராயும் விளங்குகின்ற பெரியநாயகியம்மனது உபயசரணாரவிந்தங்களைத் தினந்தோறுந் தியானிப்பாய்—எ-று. அகரம சாரியை, ஏ-அசை. உ

கணபதிவணக்கம்.

வேறு.

அரியானையயன்மாலுக்ககண்டபேரொளியானைத்
தெரியானையன்பிலர்க்கேகயனவாக்கதனுக்

குறியானையன்பர்தமக்குபர்பெரியாளின்றெடுத்த
பெரியானைக்கணபதியின்பிறங்கியபொற்பதம்பணிவாம்.

(இ-ள்.) பிர்ம்ம விஷ்ணுக்களாலுங்காண அரியவராயும் அகண்டாகாரமாகிய ஞானப்பிரகாசராயும், அன்பில்லாதவர்களுடைய மனோவாக்குங் காயமென்னுந் திரிகரணங்களாலும் அளவுதெரியக்கூடாதவராயும், அடியார்களுக் குரியவராயும், உயர்ந்த பெரியநாயகியம்மன் பெற்றெடுத்த மூத்தபுத்திரராயுமிராநின்ற * பெரியானைக் கணபதியினுடைய விளங்குகின்ற அழகிய திருவடிகளை வணங்குவாம்—எ-று.   ௬

சுப்பிரமணியர்வணக்கம்.

வேறு.

கடல்சுவற நெடுமாயக்கிரிவீழச் சூரனுரங்கலங்கச் செம்பொன், மடலவிழ்கற்பகநிழலில்வலாரியும்வந் தரசிருப்பமக ங்களோங்க, விடலரியவிபுதர்சிறை விடமுனிவர் செய்தவங்கண் மேலுமோங்க, அடல்கெழுவேலேவியவோ ராறுமுக னடியிணையை யகத்துள்வைப்பாம்.

(இ-ள்.) சமுத்திரஜலம் ஸோஷித்துப்போகவும் உயர்ந்த வஞ்சனையாகிய கிரவுஞ்சமென்னும் மலைபிளந்து விழவுஞ் சூரபன்மனுடையமார்பு கலங்கவுந் தேவேந்திரனுஞ் செம்பொன்

* பெரியானைக்கணபதி என்பது திருக்கோவலூரிலிருக்கும் விநாயகருக்குப்பெயராம்.

(இ-ள்.) அன்போடுங் கீர்த்திகளைத் துதித்துப் பார்வதியாருடைய ஸ்தனத்தின் பாலையுண்டு இனிமைதங்கிய செந்தமிழ்ப்பாடலாகிய அமுதத்தைத்தந்தருளிய திருஞானசம்பந்த ஸ்வாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன். பிரவிக்கடலையும் உப்புக்கடலையும் நீந்திய அப்பர்சுவாமிகளுடைய சிவந்த நிறம்பொருந்திய திருவடிகளை வணங்குவேன். பரவைநாச்சியாரிடத்திற் பரமசிவத்தைத் தூதாகஅனுப்பிவித்த சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுடைய திருவடிகளை வணங்குவேன். மாணிக்கவாசகசுவாமிகளுடைய திருவடிகளைவணங்குவேன் எ - று. தான் சாரியை ஏ-அசை. அன்போடுங் கீர்த்திகளைத்துதித்து என்றது நால்வருக்குங்கூட்டுக. ௩௭

வசவேசர் சென்னவசவேசர் வணக்கம்.

சிவசமயப்பயிர்தழையப்பரசமயக்களைநீங்கத் திகழ்வேதத்
தோ, டெவமையிலாகமநீதி யோங்கவரும்வசணர்தாளுவந்து
போற்றி, அவமறுமாறங்கலிங்கங் கலைமுகஞ்சதாக்கியம்பத்தி
யத்தஞ்சத்தி, இவைகளொருவடிவாயசென்னவச வேசர்பத
மிறைஞ்சுவோமே.

(இ-ள்.) சைவசமயமாகிய பயிர்கள் விர்த்தியடையவும் அன்னியசமயமாகிய களைகள்கெடவும் பிரகாசமுள்ள வேதங்களுடனே ஒப்பில்லாத வீரசைவாகமமலுழுங்கு பிரபலத்தையடையவும் அவதாரஞ்செய்து வசவண்ணரென்னுந் திருநாமத்தைக்கொண்ட சுவாமிகளது திருவடியைக் களிப்புடனே வணங்கிக் குற்றமற்றிராநின்ற பீடம்-படி-நிதம்பும்-கோமுகம்

மேல்வட்டம் காளத்தடி என்னும் ஆறங்கத்தினையுமுடைய லிங்கமூர்த்தியும் சாந்தியாதீதகலை-சாந்திகலை-வித்யாகலை-பிரதிஷ்டாகலை-நிவர்த்திகலை என்னும் ஐந்துகலைகளும் ஈசானம் சற்புருஷம்-அகோரம் - வாமதேவம்-சத்தியோஜாதம் என்னும்ஐந்துமுகங்களும்,சிவசாதாக்கியம்-அமூர்த்திசதாக்கியம் மூர்த்திசாதாக்கியம் - கர்த்துருசாதாக்கியம்-கர்மசாதாக்கியம் என்னும் ஐந்துசாதாக்கியங்களும், சத்தி-மௌநாங்கம்-அத்திதலம்-கந்தம் - சுவை என்னும் ஆறுபத்திகளும், கரதலகமலமென்னும் அஸ்தமும், பராசத்தி-ஆதிசத்தி-இச்சாசத்தி-ஞானசத்தி-கிரியாசத்திஎன்னும் ஐந்துசத்திகளும், ஆகிய இவைகளெல்லாம் ஏகரூபமாய்விளங்கிய சென்னவசவேசர் என்னும் அங்கிதத்தையுடைய எமதுசுவாமிகளது உபயசரணங்களை வணங்குவாம் எ-று. ஏ-அசை.

இலிங்கமாவது இஷ்ட்டலிங்கம் - பிராணலிங்கம்-பாவலிங்கம்-ஆசாரலிங்கம்-குருலிங்கம்-சிவலிங்கம்-சரலிங்கம்-பிரசாதலிங்கம்-மகாலிங்கம் என வீராகம சித்தாந்தப்படி ஒன்பது வகையாமெனக்கொள்க.

பஞ்சசத்திகளின் விபரமாவன.— சிவத்தின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று பராசத்தியும், அப்பராசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று ஆதிசத்தியும், அவ்வாதிசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று இச்சாசத்தியும், அவ்விச்சாசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று ஞானசத்தியும், அந்தஞா

ஞசத்தியின் அம்சத்தில் ஆயிரத்தொன்று கிரியாசத்தியுமா மென்பது சைவாகம சித்தாந்தமெனக் காண்க. எ

குகைநமசிவாயர்வணக்கம்.

வேறு.

அன்னமயம்பிராணமயமனோமயம் விஞ்ஞானமானந்தமப த்தினுடனைங்கோசமுமாய், இனனன்மயநீங்கிய மெய்ஞ்ஞானி யுளங்குகையாமெப்போதுநீங்காமலிசைந்துமிகவாழ்வோன், பன்னரியவிரிவுபரஞ்சமநதிகமிவைகள் பகர்வரிதாய்ப்பிரமன் முதற்பண்ணவர்தம்முளத்தில், உன்னரிய ஓநமசிவாயகுருரா யனுபயசரணமதுளத்துமுச்சியினும் வைப்பாம்.

(இ-ள்.) அன்னமயம் - பிராணமயம் - மனோமயம் - விஞ் ஞானமயம்-ஆனந்தமயம் என்னும் பஞ்சகோசமாகிய துன் பத்துடனே இன்பத்தையும் நீங்கிய உண்மைஞானியின் இரு தயத்தையே குகையாகக்கொண்டு அனவரதமும நீங்காமல் ஓத்து வாழ்கின்றவராயும், சொல்லுதற்கரிய விஸ்தாரமும்-உயர்வும் - சமமும் - விசேஷமும் ஆகிய இவைகளில் வேறு சொல்வதற் கில்லாதவராயும், பிரமன்முதலிய தேவராலும் மனத்தின்கண் நினைத்தற்கரியவராயும், ப்ரணவஸ்ரூபராயும் விளங்குகின்ற குகைநமசிவாயகுருராயருடைய உபயசரணங் களை எமதுஅகத்திலுஞ் சிரத்திலுமவைத்து வாழ்வாம் எ-று. தம்-சாரியை.

அன்னமயமாவது, தோலும் - இரத்தமும் - தசையும்-நரம்பும்-எலும்பும் - மூளையும் ஆகிய ஷட்பாவ விகாரமாகத்

தோற்றுகின்ற ஸ்தூலதேகமாயிருத்தல் ப்ராணமயமாவது, ப்ராணாதியாகிய சமஷ்டிவாயு ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல், மனோமயமாவது-புத்திநீங்கலாய் மனமாதியாகிய சமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஒன்றுடனே வாக்காதி கர்மேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல், விஞ்ஞானமயமாவது - புத்தி ஒன்றுடனே சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியம் ஐந்துங் கூடியிருத்தல் ஆனந்தமயமாவது, மனோமயமும் விஞ்ஞானமயமும் அஞ்ஞானத்திலழுந்திய காரணதேகமாயிருத்தல். அ

குருநமசிவாயர் வணக்கம்.

வேறு.

சீலமிகுங்குகைநமசிவாயர்கரசாதனராய்த்திகழுமன்பாற்
பாலினுறுசுவைபோலப்பனுவலவர்மீதுமம்பலவர்மீதுங் [றித்
கோலமுடனேசெப்புங்குருநமசிவாயர்பதங் குழைந்துபோற்
தாலமிசைநிலவவருசிவசரணரனைவரையுந்தாழ்ந்துய்வாமே.

(இ-ள்.) ஞானமாகிய நல்லொழுக்க மிகுந்திருக்கின்ற குகைநமசிவாயர் கையினாற்காட்டிய சின்முத்திரையைச் சாதனமாகக்கொண்டவராய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அன்பினாலே அவ்வாசிரியர்மீதும் - சிதாகாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்குங் கடவுளின்மீதும் - பாலிலுள்ள சுவையைப்போலும் இனிமைதங்கிய தமிழ்ப்பாடல்களை அழகாகச்செய்த குருநமசிவாயருடைய திருவடிகளை மனமுருகித் துதிசெய்து பூமியின்கண்

ணே யொளிவிளங்க அவதரித்த சிவசரணர்கள் யாவரையும் வணங்கிவாழ்வாம் எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள். ௬

அவையடக்கம்.

பத்தியங்கங்கொடுசெய்யும் பூசனையுமறையாதிபகரும்வண்ணமெ, இத்தரணிமிசைசெய்யும்பூசனையும் யானைமுதலினைசக்குமைந்து, சுத்தியின்றிச்செயும்பூசைபலதறியா நீசிதான்சுழற்றிவீசும், அத்தனிக்கூவிளப்பூசைக்கிரங்கலினல் யான்பாடவகமுற்றேனே.

(இ-ள்.) பரமசிவனர் இப்பூமியினிடத்தில் பக்தியாகிய அங்கத்தைக்கொண்டு செய்த பூசைக்கும், வேதாகமங்களிற் கூறியிருக்கும் விதிபின்படி செய்த பூசைக்கும் சொல்லுகின்ற யானைமுதலாகப் பாம்பு சிலந்தி-எறும்பு-நண்டு ஆகிய ஐந்தும் பஞ்சசுத்தியில்லாமல் செய்த பூசைக்கும் அனுக்கிரகித்த தல்லாமல் மூடத்தன்மையை யுடைய சண்டாள ஸ்ரீயானவள் சுழற்றியெறிந்த வில்வம் தன்மேற்பட அதையும் பூசையாகக் கொண்டு கிருபைசெய்தபடியால் அடியேனுடைய சொல்லையும்அங்கீகரிப்பாரென்று இந்நூல்செய்ய நான்மனதில் துணிவுகொண்டேன் எ-று. தான்-இ-சாரியைகள்-ஏ-அசை.

பஞ்சசுத்தியாவன, ஆத்மசுத்தி - பூசுத்தி - திரவியசுத்தி-மந்திர சுத்தி-இலிங்கசுத்தி என்பனவாம்.

நீசிக்கு அருள்செய்தவரலாறு.

பிரமோத்ரகாண்டம்.

கேகயதேசத்தில் ஒருப்ராமணனுடைய புதல்வி சௌமினியென்பவள் தன்பிதாவினால் வேதவிதியின்படி மற்றொருப்ராமணனுக்குக் கலியாணம் பண்ணிக்கொடுக்கப்பட்டவளாய்ப் புருஷனுடனே இஷ்டத்தை யனுபவித்துக் கொண்டு இருக்கிறநாளில், அந்தப்புருஷன் தான்செய்த தீவினையினால் பலவியாதிகள் மேலிட்டு இறந்துபோக அந்தச்சௌமினியானவள் அதிகதுக்கமுடையவளாகிப் பின்னர் அதிகவிரகத்தை யடைந்தவளாய்ச் சகியாமல் முறைதவறிச் சோரத்தனமாய்ப் பலபுருஷரைச்சேர்ந்து பந்துக்களும் அன்னியர்களுமாகிய பெரியோர்களும் வாசித்தவர்களுஞ் சொல்லிய நன்மையைக் கேளாமல் காமசுகத்தை யனுபவித்துக் கர்ப்பமடைந்தாள். அதையறிந்த தாய்தந்தை முதலானவர்கள் இவளை வைத்துக் கொண்டிருப்பது இனி நமக்குத்தகாதென்று ஊரைவிட்டுத் துரத்திவிட்டார்கள். அப்போது சௌமினியானவள் அதிக துக்கத்தோடுங் காட்டிற்போக ஒருவேளாளன்கண்டு அழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தன்வீட்டில் வைத்திருந்தான். அவளைச்சேர்ந்து மாம்சபுக்தமும் மத்தியபானமும்பண்ணிப் பிள்ளையைப்பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நாளையில் ஒருநாள் அந்த வேளாளன் அசலூருக்குப்போகத் தனித்திருந்த சௌமினி யென்பவள் மாம்சந்தின்ன ஆசைகொண்டு தொழுவத்திற்

புகுந்து கள்ளுண்டமயக்கத்தினாலே பசுவின் கன்றைப்பிடித்து வெள்ளாடென்று நினைத்துக் கழுத்தையறுத்து வீட்டுக்குக்கொண்டுவந்து விளக்கின்முன்னே அரியும்போது பசுவின் கன்றென்று அறிந்து சிவ சிவா? கள்ளின்மயக்கத்தினா லல்லவா இப்படி நேரிட்டதென்று இரண்டுநாழிகை வரையினுந் துக்கித்திருந்து பின்பு மாம்சஅபேக்ஷையினாலே அந்தப் பசுவின்கன்றின் மாம்சத்தைப் பாகம்பண்ணிப்புசித்துத் தோல் எலும்புகளைத் தெருவிற்போட்டுப் புலிவந்துகொன்றதென்று சொல்லி அழுதுகொண்டிருந்தாள். பொழுதுவிடிந்தவுடனே புருஷனாகிய வேளாளன்வந்து பசுவின்கன்று இறந்துபோனதைக்கேள்விப்பட்டு வியசனமுற்றுச் சௌமினியுடன்சேர்ந்து இருக்கிறநாளில் சௌமினியானவள் வாழ்நாள்கழிந்திறந்து இரண்டு கண்ணும் பார்வையில்லாமற் புலைமகளாய்ப் பிறந்தாள். நாயுண்ட எச்சிலையும் மிருதியாகிய பசுவிறைச்சி முதலாகிய மாம்சங்களுடனே கள்ளையும் உண்பித்து வளர்த்துத் தாய்தந்தைகள் இறந்துபோக, இப்புலைமகள் கருங்காக்கையைப்போல நிறமும், தேகமுழுதும் புழுநெளிய, அதிகரித்த ரணமும், அதிகமான குஷ்டமும், புண்வழியில் அதிக நாற்றமும், சுரமும்-சூலையும்-க்ஷயமும் இன்னும் பலவித வியாதிகளுங்கொண்டிருந்ததால் ஒருவரும் விவாகஞ்செய்யாமற் போனார்கள். இவள் பசிமுதலாகிய நோய்களைத் தாங்கமாட்டாமல் புலைச்சேரிதோறும் பிச்சையெடுத்துண்டு இருக்குநாளையில் தேகமிளைத்து மூப்படைந்து அதிகதுன்பமுற்றுப் பசி

வருத்தம் மேலிட நடை தளர்ந்து சிவராத்திரி புண்ணிய காலத்தில் கோகர்ணத்துக்குப் போவார்களுடன் சென்று ஒரு வீதியிற்போய்க் கண்ணில்லாதவளுக்குப் பிச்சைபோடுங்களெனக்கூவித் திரிவதைக்கண்டு ஒரு சிறுவன் தன் கையிற்போட்ட வில்வத்தை உணவென்று வாயிலிட, உண்ணத் தகாததாயிருந்தபடியால் அதைச்சுழற்றி வீசினாள். அவ்வில்வங் காளிக்குச சமீபத்திலிருந்த பழைய சிவலிங்கத்தின் முடிமேல் விழுந்தது, அன்று இரவு நீங்கிச் சூரியோதயமான பின்பு வருத்தத்தோடும் ஒரு புலைமகள் கையைப்பிடித்துத் தடியையூன்றிக்கொண்டு கால்சோர அவ்வூரைவிட்டுப் போகும்போது பாலைநிலத்தில் இருமலினால தவறிவிழுந்து மரணத்தை அடைந்தனள். சிவராத்திரி முழுதும் ஆகாரமில்லாம லிருந்ததே விரதம், பசியினால் துயில் நீங்கியதே சாகரம், அப்பொழுது தங்கவிடமில்லாமல் பனியில் நனைந்ததே ஸ்நாநம், வில்வம் எண்ணாதெறிந்ததாயினும் தன்மேற்பட்டபடியால் அதுவே அர்ச்சனையெனத் திருவுளங்கொண்டு பரமசிவனருள்செய்ய நவரத்நகசிதாலங்கார விமானத்துடன் பல சிவகணநாதர்கள் பூமியினிடத்துவந்து இவளுயிரைத திவ்யரூபத்திற்சேர்த்து விமானத்திலேற்றி வித்தியாதரர் பாடவும் அரம்பையராடவுங் கொண்டுபோய் முக்குணவசத்தராய் அஞ்ஞானவிருளிற் புக்கவர்பொருந்துதற்கு அரிதாயுஞ் சூரியவொளியை மின்மினிபோலச் செய்யுங் காந்தியையுடையதாயும் வேதவித்தாயும், அரியயன்பெறுதற்கு அரிதாயும், அடை

நவர் மீளக்கூடாததாயும், பாவர்க்குஞ் சேர்தற்கரிதாயும் விளங்குகின்ற மோக்ஷத்தின்கண்ணே சுவாமியுந் தேவியுங் காணவிட்டார்கள் என்பதாம். ௧௦

இதுவுமது.

வாருங்கோள்வையத்தீர் யான்கோவாரிதியை வள்ளத்தாலே, பாருங்கோளளந்தீவேனீங்களு நன்றாயருந்திப் பாவினை, தீருங்கோளென்றொருவன் செப்புதல்போற் சிவயோக நிட்டைதன்னை, நீருங்கோளரவணியு மண்ணன்மொழிபபடியேயா நிகழ்த்தறுனே.

(இ-ள்.) கங்கையையுந்தீமையைச்செய்கின்றசர்ப்பத்தையுந்தரித்த பரமசிவனார் உமைக்கு அனுக்கிரகித்தபடியே சிவயோக நிஷ்டையை நிஷ்டானுபூதியென்னும் பெயரையுடைய நூலாக யாம் தமிழினாற்செய்வது எதுபோலுமெனில் உலகத்தாரே? வாருங்கள்! நான் பாற்கடலைக் கிண்ணத்திலேயளந்து தருவேன் பாருங்கள் நீங்களுஞ் செவ்வையாக வுண்டு பாவினையைத் தீர்த்துவிடுங்களென்று ஒருவன் சொல்வதையொக்கும் எ-று. தான்-சாரியை-ஏ-ஏ. அசைகள்.

எனவே பூலோகத்தார் நூலாசையை விட்டொழிந்து அந்நூற்பயனாகிய ப்ரம்மநிஷ்டையை அடையும்பொருட்டு உமைக்குப் பரமசிவனார் அனுக்கிரகித்ததென்பது தோன்ற அண்ணல்மொழிப்படி யெனவும், இந்நூல் பார்க்கத்தக்க

நுட்பபுத்தியையுடைய புண்ணியோத்தமர்களாகிய இவ்வுல கத்தாரே வரக்கடவீர்க ளென்பதுதோன்ற வாருங்கோள் ளெனவும், ஆத்மகோடிகளுக்கு ப்ரம்மநிஷ்டையை யெடுத்துப் போதிக்கின்ற [illegible]ண்டாகிய அஷ் டோத்தரசத வுபநிஷத் [illegible] மென்மேலுந் தெ ளிவாகச் சொல்லுகின் [illegible] அளவிலென்பதுதோ ன்ற கிரவாரிதியையென [illegible]ளவிறந்த சுருதிகளாகிய பாற்கடலையறிந்து அவற்றின் பொருளாகிய பாலருந்தற்கு ஆயுளின்மையால் வரிசைக்கிரமமாக நிஷ்டையை யாமெடுத் துப் போதிப்போமென்பது தோன்றி யான் கிண்ணத்தாலள ந்தேனெனவும், உங்களுடைய அறிவின்கண்ணைக்கொண்டு அந்தநிஷ்டையைச் சாதித்துப் பரிபூரணமான ஆநந்தபதத் தை விரவிலடைந்து நூலாசையை ஒழித்துவிடுங்க ளென்பது தோன்ற பாருங்கோள் நீங்களுநன்ற யருந்திப் பாவினையை தீருங்கோளெனவும், சர்வானந்த வல்லமையுள்ள இந்நூலா சிரியர் தாம நிர்மாணிக்கத்தை நிஷ்டானுபூதியென்னும் பெ யரையுடைய தமிழ்நூலாகச் செய்வதற்குக் கற்றுவல்ல சான் றோர் முன் பற்றதவரெனத் தாபூநது கூறுதல் முறைமையெ ன்பது தோன்ற எனரெருவன செப்புதலேபோற அவ்வேயாக நிஷ்டைதனனை யாநிகழ்த்தலுமே எனவும் கூறினரெனப் பெறும். கக

நூல்வரலாறு.

அத்தனார் சமைக்கயிலை யிடத்தமையாள் வணங்கி மகிழ்ந் தன்பிற கேட்ப, உத்தரவாதுளத்தன்னி ருலேமாம் படைத்த

மூலமும் உரையும்.

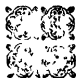
...மூலம், முத்திநிஷ்டானுபூதியை யெடுத்து வோதிய வதனை, இத்தலமி லியான்றமிழாற் புல்லறிவு கொடுபகல விசைத்தனே மூல்.

(இ-ள்.) கயிலாசத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற கடவுளைத் தேவியானவர் வணங்கிச் சந்தோஷித்து அன்புடனே ஆத்மஞானநிஷ்டையை அநுக்கிரகம்பண்ணவேண்டுமென்று கேட்ப, அக்கடவுள் வாதுளமென்னும் ஆகமத்தில் உத்தர பாகத்தில் இருபதெட்டாம் படலத்தில் தாம்சொல்லியிருக்கின்ற மெய்யறிவாலடைகின்ற மோக்ஷத்தைத்தருகின்ற நிஷ்டானுபூதியை யெடுத்து உபதேசித்தார். அதனை யிப்பூமியின்கண் நான் என்னுடைய சிறறிவைக்கொண்டு நிஷ்டானுபூதி யென்னும் பெயரையுடைய நூலாகத் தமிழினாற்பாட மனமிசைந்தேன எ-று. மூல்-அசை. கஉ

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - கஉ.

உ

ஸ்ரீஸத்குருவேநம:.

நிஷ்டாநுபூதி.

நூல்.

அவதாரிகை.

தேவியார் பரமசிவத்தை வணங்கி ஞானநிஷ்டாசாதனையை
அடியேற்குக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென அக்கட
வுளுஞ் சொல்லுவோங் கேட்கக்கடவாயெனல்.

நித்தனையுமையா ளடிபணிந்தெனக்கு நிட்டைசாதனை நிக
ழ்த்தெனவே, அத்தனு மகிழ்ந்தே நீவினவிடுத லாருயிர்த்
தொகைகண் மெய்யுணர்வான், முத்தியையடையுங் காரண
மாமான் மொய்குழற்செய்ய வாய்பசுந்தோள், வித்தகிசாவ
தானமாய்க்கேட்டி யென்றிறைவிளம்பிடுமன்றே.

(இ-ள்.) என்றைக்கும் அழியாத நித்யராகிய பரமசிவத்
தை நோக்கிப் பார்வதியார் திருவடிகளிற் பணிந்துநின்று
அடியேனுக்குத் தேவரீர் ப்ரம்ம நிஷ்டாசாதனத்தை அநுக்ர

கஞ்செய்தருள வேண்டுமென்று கேட்க, சகத்துக் கெல்லாம் பிதாவாய் விளங்குகின்ற அப்பரமசிவமும் அதற்கு ஆனந்தத் தையடைந்து நெருங்கிய கூந்தலையுஞ் சிவந்தவாயையையும் பசுமைபொருந்திய தோள்களையுங் கியானத்தையு முடைய உமையவளே! நீகேட்டது வுலகத்தில் நிறைந்திருக்கின்ற ஆத்மகோடிகள் பழிசேர்முத்திகளை நீக்கி உண்மையறிவால் மோக்ஷத்தையடைவதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றது, அதையால் நீ சாவதானமாய்க் கேட்பாயாகவென்று சொல்லுகின்றார் சுவாமி எ-று. ஏ - ஏ-ஆல் - அன்று - ஏ இவ்வைந்தும் அசைகள். மெய்யுணர்வா லென்றதனால் பழிசேர்முத்தி வருவிக்கப்பட்டது.

(ப - ம்.) அண்ட சராசரங்க ளெல்லாந் தம்மிடத்தில் தோன்றித்தோன்றி அழிந்தாலுந் தாமெப்பொழுதும் அழியாமல் சமஸ்தமுந் தாமாயுந் தாமல்லவராயும் விளங்குகின்ற கடவு ளென்பார். நித்த னெனவும், மெழுக்குண்டையில் மறைப்புண்ட இரத்தினம்போல் ஆணவத்தால்மறைப்புண்டு கிடந்த சர்வாத்மாக் களுக்குந் தனுவாதிகளைக் கொடுத்து அவற்றின் கன்மேண முன்னர்வினைகளை யூட்டுவித்துப் பின்னர் சுருதிகுரு சுவானுபவங்களினால் ஆத்மஞானத்தை விளைவித்துப் பாதுகாக்குந் தந்தையென்பார். அத்த னெனவும், பஞ்ச கிருத்தியங்களையுஞ் செய்கின்ற ஒப்பற்ற தேவநாயக னென்பார். இறையெனவும், எவ்வண்டங்களும் அவைகளுள் உள்ள வுயிர்த்தொகைகளும் உண்டாவதற்கு விதையா

கவும் அகமாகவு மிருக்கின்ற சிற்சத்தியென்பார். வித்தகியெனவுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] தேவியானவர் லோகநாயகனைப்பார்த்து ஆத்மகோடிகளின் பொருட்டு ப்ரம்மநிஷ்டா சாதனத்தை வினவினதாம்.

பழிசேர் முத்திகளாவன.

உலகாயுதன் மகளிரிடத்துண்டான போகமே முத்தியென்பான். புத்தனுகிய சவுந்தராநதிகன், உருவம-வேதனை-குறிப்பு - பாவனை விஞ்ஞானமென்கிற பஞ்சகந்தங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அமணனுகிய நிகண்டவாதி, முக்குணங்களுங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். ப்ரபாகரன், எங்கும்விரிந்த காரிய கன்மங் கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் பேதவாதி, ஆணவமலங்கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சமவாதி, சுத்தமாயாசரீரமழியாது நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதி, சரீரதொந்தனைப்பட்டு நிற்கிற ஜீவாத்மாவுக்கு விவேகஞானமுண்டாகிறதே முத்தியென்பான். மாயாவாதத்தில் பாற்கரியன், ஆத்மா கெடுகிறதே முத்தியென்பான். அகச்சமயத்தில் சங்கிராந்தவாதி, பசுகரணங்கெட்டுச் சிவகரணமாகிறதே முத்தியென்பான், இதற்கு அஷ்டமாசித்தியுமென்பான். பாஷாணவாதி, ஆத்மா கேவலத்திற் கிடக்குந்தன்மைபோல் முத்தியிலும் ஒன்றுமறியாமல் பாஷாணம்போலக் கிடக்கிறதே முத்தியென்பான். இவை பத்துமாம்.— இவையன்றி இன்னுமனந்தமுள, அவை பலநூலாலறிக. மெய்யுணர்வால் முத்தி

யை அடைவதாவது, ஆணவம்-மாயை-காமியம் ஆகிய மும் மலங்களும் நீங்கி ஆத்மா அருளோடு கூடி நிற்பதேயாம். பத்துவகை முத்தியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவப்பிரகாசம்.

அரிவையரின் புறமூத்திகந்தமைந்து மறுமுத்திதிரிகுணமு மடங்குமுத்தி, விரிவுவினைகெடுமுத்தி மலம்போமுத்தி விக்கி ரகஷித்தமுத்தி விவேகமுத்தி, பரவுமுயிர்கெடுமுத்தி சித்தி முத்தி பாடாணமுத்தி யிவைபழிசேர்முத்தி, திரிமலமு மகல வுயி ரருள்சேர்முத்தி திகழ்முத்தியிதுமுத்திக் திறத்ததாமே.

என்பதனுற் காண்க. க

(அ-கை.) சிவஞான தேசிகரால் அநுக்ரகிக்கப் பட்ட மஹாவாக்யத்தா லன்றி யேனையவற்றல் முத்திகிடையாதெ ன்று கூறுவான் தொடங்கி ஓர் மொழியினுல் சர்வமுமொ ழிந்து வீடடையலாமெனல்.

ஒருமொழியாலே சுருதியாகமது ஞயர்புராணமு மெலா மொழியும், ஒருமொழியாலே சரிதைநற்கிரியா யோகபாவ னேயெலா மொழியும், ஒருமொழியாலே யண்டபூதங்க ளொ டுங்கிடுந் தன்னிலேதோன்றும், ஒருமொழிசும்மா விருத்தலா மதனு லொப்பிலாச்சிவபத மடைவார்.

(இ-ள்.) சற்குருவருளால்பெறப்பட்ட ஒருசொல்லினுல் நான்கு வேதங்களும் நான்கு உபவேதங்களும் ஆறங்கங்க

ளும் முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளும் இருபத்தெட்டு ஆக
மங்களும் ஒன்பது உபாகமங்களும் சப்தகோடி மஹாமந்தி
ரங்களும் ஆறு சாஸ்திரங்களும் பதினெண்புராணங்களும்
பதினெட்டு உப புராணங்களும் இரண்டு இதிகாசங்களும்
என்று சொல்லுகின்றவைகளெல்லாம் ஒழிந்துபோம். ஒரு
சொல்லினால் சரியையாகிய தொழிலுங் கிரியையாகிய பூசை
யும் அஷ்டாங்கயோகமுமாகிய எல்லாம் ஒழிந்துபோம். ஒரு
சொல்லினால், அண்டங்களும் பிருதுவிமுதலாகிய பஞ்சபூதங்
களும் ஒடுங்கிப்போம். பின்னர் தமது ஆத்மஸ்வரூபமான
உண்மைநிலை உதயமாம் ஒருசொல்லானது அசைவற நிறுத்
துந் தன்மையை யுடையதாம். அந்த ஒருசொல்லினால் எவை
யாலும் ஒப்பிட்டுக்கூறப்படாத சிவசாயுஜ்ய பதத்தை அடை
வார்கள் எ-று. ஏ-உ-ஏ-அசைகள். ஒருமொழி சும்மா விருத்
தலா மென்றது, ஒருசொல்லினால் அசைவறநிற்குந் தன்மை
யாமெனப் பொருள்கூறினும் அமையும். சுருதியென்றமை
யால், உபவேதங்களும் ஆறங்கங்களும் உபநிஷத்துகளும்
ஆகமமென்றதனால், உபாமங்களும் சப்தகோடி மஹாமந்தி
ரங்களும், உயர்புராணமென்றதனால் உபபுராணங்களும் எல்
லாமென்றதனால் இதிகாசங்களும் வருவிக்கப்பட்டன.

(ப-ம்.) அகண்ட பரமானந்த சின்மய சிவா அனன்னிய
விசுத்த விஞ்யான கன சச்சிதானந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் சம
ஸ்தமும் உற்பவித்த க்ரமத்தையும் லயத்தையும் விதித்தனாக்
கின்ற அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்களுக்கும் மூலகாரண

மாயுள்ளதாயும், ஞானாசிரியரால் சர்வமும் ஒழித்துவந்தஅதி தீவிரபக்குவரது * அத்துவாக்களை நியதிகளைந்து நீயே அது அதுவே நீயென்று காட்டப்பட்டதாயும் விளங்குகின்ற பொருளென்பார். ஒருமொழியெனவும், பிருதுவி தத்துவமுதல் நாததத்துவம் ஈறாகச்சொல்லப்பட்ட முப்பத்தாறு தத்துவங்களுந் தானல்ல வென்றும், அகர்த்தன்-அபோக்தன்-அபரிச்சின்னன்-அவிகாரன்-அமலன்-அசடன்-அசரீரன்-அசலன்-அனாதியன்-அனந்தன்-அதுலன்-அவிநாசன்-அந்துவிதன்-அனாமயன்-அரூபன்-அசங்கன்-அகண்டன் என்றும் இன்னும்பல வாறாகவுஞ் சொல்லப்படுகின்ற சொச்சொரூபமே தானென்றுமறிந்த சித்தவிர்த்தியான கிஞ்சித் நினைவையும் அறவே விட்டு நிற்றலென்பார். சும்மாவிருத்தலா மெனவுங்கூறினார்.

(இ - து.) ஏகமான மஹாவாக்யமே ப்ரம்மசொரூபமென்பார். ஒருமொழியென்றாரெனவும், ஒப்பற்ற ப்ரணவஸ்வரூபமாகிய மூலமந்திரமென்பார். ஒருமொழியென்றாரெனவும், பேசுதற்கரிய வாசியினாற் காட்டுதலே பேரின்பவுண்மையென்பார். ஒருமொழியென்றாரெனவும், சமானரகிதமாகிய சின் முத்திரையாற் காட்டுகின்ற அர்த்தமென்பார். ஒருமொழியென்றாரெனவுங் கூறுவாருமுளர். சிவ

---

* அத்துவாக்களென்பன, மந்திரம் - கக. பதம்-அ௧க. வர்னம் - ருoக. புவனம் - உ௲உoச. தத்துவம் - ௩oசு. கலை-ரு ஆம். இவைகட்கு ஷடத்துவாக்களென்றும் பெயர்.

ஞான தேசிகரானவர் தமதுதிருக்கண் ணேக்கத்தினல் நிக ரற்ற மோனமாய்க் காட்டுவதே சொல்லாமற் சொன்னதென் பார். ஒருமொழியெனறுரெனப் பொருள்கூறுதலே சிறப் புடைத்தாம். தற்போதமிழந்து அறிவுமயமாகிய ததாகார மாவ தென்பார். சும்மாவிருத்தலா மென்று ரென்பாரு முளர். தேகேந்திரியங்களுடைய பேதரூபங்களான விவகார விருத்திகளுக்கும் அவ்விருத்திகள் ஒடுங்கின கேவல ஸ்வரூப சமாதிக்குஞ் சர்வசாக்ஷியாய் விளங்குதலென்பார். சும்மா விருத்தலாமென்றுரெனப் பொருள் கூறுதலே சிறப்புடைத் தாம்.

[இ - ம்.] ப்ரம்ம ஸ்வரூபமாகிய ஞான தேசிகராலே அநுக்கிரகிக்கின்ற ப்ரக்யானம் ப்ரம்ம அகம்ப்ரம்மாஸ்மி தத் வமஸி அயமாத்மா ப்ரம்ம என்னும் சதுர்வேதாந்தரங்க மஹாவாக்யமாகிய ஓர் மொழியினுல் சந்தஸ்வரூபமா யிரா நின்ற அறுபத்துநான்கு கலைக்கியானங்களும் ப்ரத்தியக்ஷ ஸ்வரூபமாய்ப் பரிணமிக்கின்ற சரிதை கிரியைகளும தியான ஸ்வரூபமாகிய யோகமும், பூதபௌதிகமாய்ப் பிரகாசிக்கி ன்ற அண்டபூதங்களுமாகிய இவைகளெல்லாந் தனது வடிவ மேயன்றி வேறல்லவென்றறிந்த சித்தவிர்த்தியைச் சின்மாத் திரத்தில் ஐக்கியம்பண்ணி அவ்வைக்யமென்கிற இடத்தில் நிலைபொருந்திய நிரதிசயாநந்தமுந் தானேயென் றறிந்தது நழுவிக் கேவலரூபமாய் விளங்குவதாம்.

ஒருமொழியென்பதற்குப்பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

புற்றுமாய் மரமாய்ப் புனல்காலே யுண்டியா யண்டவா ணருப்பிறரும், வற்றியாருநின்மலரடிகாண மன்னவென்னை யோர் வார்த்தையுட்படுத்துப், பற்றினாய்பதையேன் மனமிக வுருகேன் பரிகிலேன்பரியாவுடறன்னைச், செற்றிலேனின்னுந் திரிதருகின்றேன் றிருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே எ - ம்.

திருமந்திரம்.

ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயொருமொழி
ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயுளபேதம்
ஓமென்னுமோங்காரத் துள்ளேயுருவரு
ஓமென்னுமோங்கார மொண்முத்திசித்தியே. எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

பாதத்திலேமனம்பற்றுவர் முற்றுவர்பாசமற்றோர்
நீதத்திலேநிலைபேராமற் சாதிப்பர்சித்துவித்தை
வாதத்திலேபொருளொன் றாகக்காண்பர்மனதுநெறி
நீதத்திலேகுருசொல்லாமற் சொன்னநிறையிதுவே. எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பசுபதிபாசவிளக்கம்.

தாரணியவர்க்குநாலாஞ் சத்திநிபாதமெய்த
வாருணிபோலத்தோன்றி யொருமொழியாலெனக்குக்

கோரணிகாட்டுமாறு சமயத்தின்கோளைநீக்கிப்
பூரணசொரூபங்காட்டும்புண்ணியன்பொற்றாள்போற்றிஎ-ம்.

நிகழ்காலத்திரங்கல்.

சீராமறையுஞ்சிவாகமமுஞ்செய்நூலும்
வேராவுணர்வு மொருமொழியாய்த்தந்தவா. ஏ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள்.

சொல்லுமெல்லைகண்முடிந்துதுரி சொன்றுமிலதா
யெல்லையின்றியவகண்டபர வின்பமிதென
வல்லவன்புதல்வன்வாழ வொருமோனமொழியா
லொல்லைகண்டுதிளையா யெனவுவந்தருளினான். எ-ம்.

ஞானிகள்நிலைமை.

குருபதத்தஞ்சலிகூப்பியாதனத்தினுறைந்து கூறுமற்கூறிய வோர்மொழி யுள்ளத்திருத்திக், கருவியெலா மொழித்துக் காண்பான்காட்சியொழிந்து காணாதுகண்டுகளியாது களித் துவப்பாற், பொருவருநிட்களசுத்த மேகமென விளங்கும் போக்குவரவில்லாத புனிதபூரணத்தை, இருவகைவாசனையு மிழ்ந்திருக்குமவன்ஞானி யினியவற்குப் பிறவியுமுண்டென விளம்பலாமோ. எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திர மேலொருவர்க்
கெட்டாதபுஷ்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து

கட்டாதலிங்கங் கருதாதனெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூசை யன்றேகுருநாதன் மொழிந்ததுவே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப வன்பினாலுருகி விழிநீ, ராறாகவாறாத முத்தியினதாவேச வாசைக்கடற்குண் மூழ்கிச், சங்கராசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி தழுதழுத் திடவணங்குஞ், சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனை யுந் தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ, துங்கமிகு பக்குவச் சனகன்முதன் முனிவோர்க டொழுதருகில் வீற்றிருப்பச், சொல்லரிய நெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே சொரு பானுபூதிகாட்டிச், செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர் சித்தாந்தமுத்திமுதலே, சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தி யே சின்மயானந்தகுருவே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க.

சும்மாவிருத்தலாமேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

கந்தரனுபூதி.

செம்மான்மகளைத் திருடுந்திருடன்
பெம்மான்முருகன் பிறவானிறவான்
சும்மாவிருசொல் லறவென்றலுமே
யம்மாபொருளொன்று மறிந்திலனே. எ-ம்.

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

முப்மாயைக்கப்பாலா முப்பாழுங்கண்டுநீ
சும்மாவிருவென்று சொன்னா - னம்மானை
வேறுபொருளில்லை யென்றான். எ-ம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

சும்மாவிருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ்சாத்திரத்தை
விம்மாக்கதறுவாரும் வேலைகளும் - தம்மறிவா
னீட்டிப்பிடித்திருக்கு நிட்டைகளுஞானிகள்முன்
காட்டும்பரி யாசகம். எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

சும்மாவிருவெனநீ சொல்லப்பொருளொன்றும்
அம்மாவறிந்திலமென் றன்றுணர்த்த - எம்மான்
அருணகிரிநாத னநுபவநாயேற்குக்
கருணைபொழி போரூராகாட்டு. எ-ம்.

ஞானசுகாதீதவெண்பா.

உன்னாதேயோடாதே யூன்றியொருமந்திரத்தைப்
பன்னாதேசாத்திரங்கள் பாடாதே - என்னானை
அப்பாலுமொப்புவமை யற்றசுகாதீதத்தில்
எப்போதுஞ் சும்மாவிரு. எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளிதெனை வடையவிழுங்கினண்டி. ௭-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

நானெனவுநீயெனவு மிருதன்மைநாடாமா னடுவேசும்மா
தானமருநிலையிதுவே சத்தியஞ்சத்தியம்.

அன்றியும்.

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லாம்
அம்மாநிரந்தரஞ் சொல்லவுங்கேட்டு மறிவின்றியே
பெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பி யென்பேதமையால்
வெம்மாயக்காட்டி லலைந்தேனந்தோ வென்விதிவசமே. ௭-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

ஞானாசிரியரால் பக்குவரது அத்துவாக்களை நீக்கி
அதுவேநீயென்று காட்டுவதென்பதற்குப்பிரமாணம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

வந்தெனுடல்பொரு ளாவிமூன்றுந் தன்கை வசமெனவே
யத்துவா மார்க்கநோக்கி, ஐந்துபுல னைம்பூதங் கரணமாதி
யடுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லை, இந்தவுடலறிவறியாமையு
நீயல்லையாதொன்று பற்றினதனியல்பாய்நின்று, பந்தமறும்

ளிங்களைய சித்தநீயுன்பக்குவங் கண்டறிவிக்கும்பான்மை யம்யாம் என்பதனாற் காண்க.

முப்பத்தாறு தத்துவங்களுங்கடந்துபோய்த் தான் சும்மாவிருந்த லென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

அன்றியும்.

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதலனைத்து மடங்கவெளியாக வெளிசெய், தறியாமையறிவாதி பிரிவாகவறிவார்க ளறிவாக நின்றநிலையிற், சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்தி என்பதனாற்காண்க.

சிவஞானதேசிகர் தமது திருநோக்கத்தாற் காட்டுவ தென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிற்றம்பலநாடிகள்.

மொழியானுரைக்கிற் குறிக்கப்படுமென்று மூதறிவால் ஒழியாநிறைவையு மானந்தவாழ்வையு மொண்புகலின் அழியாவிரதஞ் சிற்றம்பலநாடி யகமகிழ்ந்து விழியாலெனக்களித்தான் விழுந்தேனிளைபமேலிட்டதே எ-ம்.

சசிவர்ணபோதம்.

சிவமொப்பின்ஞானி விழிபட்டுமுன்னை வினைவிட்டு முத்தியுலகிற், றவமுற்றுவய்ய விவையேபுரிந்த சிவஞ்ஞனெய்து கதையே. எ-ம்.

மஹாவாக்கியம்.

இருவிழிகளுலகறிந்துந் தனையறியாததுபோல
யானறியும்பொருளலதுங் கெனையறியாமையினுங்
கருவிடைபுக்கின்பதுன்பக் கடலிடையேசுழன்று
கண்கலக்கப்படுவேனைக் கருணைவிழியதனால்
அருவினைகளறநோக்கி யாணவமேபோக்கி
யகமகவெனநிருந்தவெல்லா மறிவுகொண்டே நீக்கிப்
பருவமதிற்பதந்தாக்கிக் கற்பனைகளியாவும்
பாழாக்கிதகானுக்கும பரகுருவைப்பணிவாம். எ-ம்.

சிவானந்தமாலை.

வீடொழியப்பேறில்லை யென்றென் றும்வேதங்கள்
நாடியறையும்பொருளை ஞானகுரு - நீடுமருட்
கண்ணாலேகாட்டுங் கருணைப்பிரான்றனை
யெண்ணாதே யுண்டிருப்பதென். எ-ம.

தேவாரம்.

அத்தாவுன்னடியேனையன்பாலார்த்தா யருணோக்கிற்றீர்த்த
நீராட்டிக் கொண்டாய், எத்தனையுமரியைநீ யெளியையானாய்
யெனையாண்டுகொண் டிரங்கியேன்று கொண்டாய், பித்த
னேன்பேதையேன் பேயேனாயேன், பிழைத்தனகளத்தனையும்
பொறுத்தாயன்றே, இத்தனையுமெம்பரமோவையோ வெம்
பெருமான் றிருக்கருணை யிருந்தவாறே. எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள்.

பிள்ளை தனக்கொருவர் பேதித்தும் பேதியா
வுள்ளபொருளெல்லா முணர்த்துவிக்கத்-தெள்ளும்
விழியைக்கொடுத்தருளி வேதாந்தந்தன்னை
மொழியபபுகுந்தான் முனி. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தேகேந்திரிய விருத்திகளுக்குங் கேவல சமாதிக்குஞ்
சாட்சிதானே யென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற் றிருக்குங்காந்தச் சிலைமலை முன்னிரும்புகள்சேட் டிக்குமாபோற், செய்கையுஞ செய் விக்கையுமற் றிருக்குமெனைமுன் சடமானவுலகெமெலாஞ்சேட் டைசெய்யு, மெய்கலந்தவிந்திரிய விகாரரூபவிவகாரவிருத்தி க்கு விருத்திதானு, மெய்கலந்த சமாதிக்குஞ் சாட்சியேநான் வெயில்போலென் றுரைத்தவனே விபுமாகாத்தன் என்பத னாற் காண்க.

நான்கு வேதங்களாவன, இருக்கு-தைத்திரியம்-சாமம் அதர்வணமாம்.நான்குஉபவேதங்களாவன, ஆயுள்-அர்த்தம்-தனுர்-காந்தர்வமாம். ஆறங்கங்களாவன, மந்திரம் - வியாகர

ணம்-நிகண்டு-சந்தோபிசிதம்-நிருத்தம்-சோதிஷமாம் முப்பத்திரண்டு உபநிஷத்துகளாவன, ஸ்ரீருத்ரம் - ப்ரகதாரண்யம்-ஸ்வேதாசுவதரம்-கைவல்யம்-காலாக்னி-கடவல்லி-காத்தியாயனம்-பிரமம் - நாராயணம்-அங்கிஸம்- பரமாங்கிஸம்- பாற்கரம்-பிரமபிந்து-ஆருணி - அமிர்தபிந்து-பகுவபஞ்சம்-பிரமசாபாலம் - தேஜோபிந்து - வார்சியாநீயம் - போதாயநீயம்-ஆஸ்வலாயநீயம்-சாங்கியாயநீயம்- வாஸிராயநீயம்-சௌனகீயம் சிவசங்கற்பம் சிரவணம்-பாராகம்-கிம்புரோடியம்-மாண்டூகம்-முண்டிரம் - மௌண்டிரம் - ஜாபாலோபநிஷத்து ஆம். இருபத்தெட் டாகமங்களாவன, காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் காரணம்-அஜிதம்-தீப்தம்-சூக்ஷ்மம்-ஸகஸ்திரம்-அஞ்சுமான்-சுப்பிரபேதகம் விஜயம்-நிசுவாசம் ஸ்வாயம்புவம் அனலம்-வீரம்-இரௌரவம் - மகுடம்-விமலம்-சந்திரஞானம்-பிம்பம்-புரோற்கீதம் - இலளிதம்-சித்தம்-சந்தானஸர்வோத்தம்-பாரமேச்சுரம்-கிரணம்-பேதம் வாதுளமாம்.

ஒன்பது உபாகமங்களாவன, பாதற்பாரகம் - பரம் - சிவம்-ச [illegible]-ப்ரகாசம் - பாரதந்திரம்-சிவாக்கியம் சொற்பிரகாசம். ஸப் [illegible] கோடி மஹாமந்திரங்களின் பெயர்களைக் கற்றுவல்லசா [illegible] ரர்களாலும் நூலாந்தரங்களாலும் உணர்க. ஆறு சாஸ்திரங்களாவன, வேதாந்தம் - வைசேஷிகம்- பாட்டம்-ப்ரபாகரம்-பூர்வமீமாம்ஸை-உத்தரமீமாம்ஸையாம். பதினெண்புராணங்களாவன, சைவம்-ஸ்காந்தம்-இலிங்கம்-கூர்மம்-வாமனம்-வராகம் பௌஷிகம்-மச்சியம்- மார்க்கண்டே

யம்-பிரமாண்டம் இவை பத்துஞ் சிவபுராணமாம். நாரதீயம் பாகவதம-காருடம்-வைணவம் இவை நான்கும் விஷ்ணுபுராணமாம். பிரமம்-பதுமம் இவை யிரண்டும் பிரமபுராணமாம். பிரமகைவர்த்தம் சூரியபுராணமாம். ஆக்கினேயம் அக்கினி புராணமாம். பதினெட்டு உபபுராணங்களாவன, உசனம்-கபிலம்-காளி-சநற்குமாரம் - சாம்பவம் சிவதர்மம் - சௌரவம்-தூருவாசம்-நந்தி நாரசிங்கம்-நாரதீயம்-பராசரம்-பார்க்கவம்-ஆங்கிரம்-மாரீசம்-மானவம-வாசிட்டலிங்கம் - வாருணமாம். இதிகாசங்களாவன, பாரதம் - இராமாயணமாம்.

சரிதையாவது, சிவாலயங்களில் அதிகாலமே திருவலகிடல்-திருமெழுக்கால் மெழுகல் - திருவிளக்கிடல்-சுத்தனாக நந்தவனத்திற்சென்று தெரிந்து புஷ்பமெடுத்தல்-தேமாலையாதிகட்டி ஈசன்திருமேனியி லணிவித்தல் - தேவாரம்-திருவாசகம்-பக்தவிலாசம் - ஆகமம-புராணம் ஆகிய இவைமுதலானவைகளைப் பாராயணஞ்செய்தல் வில்வமுதலான புஷ்பசசெடிகளை வைத்துப் பரிபாலனஞ்செய்தல் விபூதி ருத்திராக்ஷம்-காஷாயம்-இலிங்கம் பஞ்சாக்ஷரம என்னும் இப்பஞ்சமுத்திரையில் ஒருமுத்திரையையாவது தரித்த சிவனடியார்களைக்கண்டால் பரமசிவத்தை வழிபடுதல்போல் வணங்கிவநதனவழிபாடுசெய்தல் சிவாலயம் - விஷ்ணுவாலயம்-ப்ரம்மாலயம்-சாவடி - சத்திரம் ஆகிய இவைகளை நூதனமாகச் செய்வித்தல் ஜீர்ணித்த ஆலயங்களை நூதனமாகக் கட்டுவித்தல்-தினந்தோறுங் கங்கைமுதலாகிய புண்ணியநதியில் ஸ்நானஞ

செய்தல் ஆலயங்களில் அங்கப்பிரதக்ஷணஞ் செய்தல் அடி யளந்துநடத்தல் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டென்னுந் தொகைப்படி ப்ரதக்ஷணஞ்செய்தலாம்.

கிரியையாவது, சந்தனம்-புஷ்பம்-தூபம்-தீபம்-நைவேத்தியம் ஆகிய ரு-ம். கோசலம்-கோமயம் - பால்-தயிர்-நெய் ஆகிய ரு-ம். வாழைப்பழம்-எலுமிச்சம்பழம்-நாரத்தம்பழம்-நெல்லிப்பருப்பு-இளநீர் ஆகிய ரு-ம் மற்றும் உபகரணமான பூசாதிரவியங்களும் சேர்த்து ஆத்மசுத்தி-பூசுத்தி-திரவியசுத்தி-மந்திரசுத்தி-இலிங்கசுத்தி ஆகிய பஞ்சசுத்தியும சவுரபூசையுஞ்செய்து சிவத்தியானம்பண்ணிப் பஞ்சப்ரம்மஷடங்கபஞ்சாக்ஷர மந்திர உச்சாடனத்தால் ஆவாகன-ஆஸ்தாபன-சந்நிதாபன-சந்நிரோதன-சகளீகரண-பரிமீகரண- அவகுண்டன-தேனு - யோனி - அமுர்தீகரண - லிங்கமுத்திராம் பரதரிஸ என்று திக்பந்தனுதி மந்திரகிரியாபாவனைகளைக் குறைவில்லாமற்செய்து ஆதன மூர்த்தியை மூலத்தினலும் அஷ்டபுஷ்பத்தினலும் அர்ச்சித்துப் பீடத்துவார குருபூசைகளும - ஈசானுதிமுதலானவரணமும் அனந்தாதி இரண்டாமாவரணமும் - நந்தியாதிமூன்றுமாவரணமும்- இந்திராதி நான்காமாவரணமும் - வஜ்ராதி ஐந்தாமாவரணமும் அந்தந்த தேவதாபாவனையுஞ்செய்து வில்வத்தினல் நூற்றெட்டு ஆயிரத்தெட்டு என்னும் நாமங்களை உச்சரித்து அர்ச்சித்து ஆனந்தத்துடனே தோத்திரமும் இன்பமாகஓமமுஞ்செய்து முறைப்படி செய்த பூசையில் தனக்கொரு போகத்தையுங் குறியாமல்

நிஷ்காமமாகச் சிவார்ப்பிதஞ்செய்து சண்டேஸ்வரபூசையுஞ் செய்தலாம்.

அஷ்டாங்கயோகமாவன, இயமம் - நியமம் - ஆதனம்- ப்ராணாயாமம்- ப்ரத்தியாகாரம் - தாரணை-தியானம் - சமாதி ஆம். இவற்றுள் இயமம் பத்துவகைப்படும் அவையாவன, அஹிம்ஸை - சத்தியம் - அஸ்தேயம் - ப்ரம்மசரியம் - தயை ஆர்ஜவம் - க்ஷமை - திரிதி - மிதாஹாரம் - சவுசம் ஆம். அஹிம்ஸையாவது, யோகார்த்தம் திரிகரணத்தாலும் அன்னிய பிராணிகளுக்குத் துக்கத்தைச் செய்யாம லிருத்தல். ஞானார்த்தம், ஆத்மா அறுக்கப்படாதது - தகிக்கப்படாதது நனைக்கப்படாதது - உலத்தப்படாதது எனவறிதல். சத்திய மாவது யோகம், எதார்த்த கேள்வியினாலும் ப்ரத்தியக்ஷப் பார்வையினாலும் அறிந்ததைச்சொல்லுதல். ஞானம் எவற் றையும் சத்திய ப்ரம்மமயமாய்ப்பார்த்தல். அஸ்தேயமாவது யோ - ம். அன்னியருடைய சொத்துகளைக் கிரகிக்கவேண்டு மென்று மனத்தாலும் நினையாதிருத்தல். ஞா - ம். ஆத்மா வை அனாத்மாவாக உச்சரியாம லிருத்தல். ப்ரம்மசரியமா வது, யோ - ம் ருதுகாலமன்றி மற்றகாலத்தில் சுவ ஸ்ரீயை யும் விரும்பா திருத்தல். ஞா - ம். மனத்தினால் தன்னை ப்ர ம்ம சொரூபமாகத் தானே எண்ணிக்கொள்ளுதல். தயை யாவது, தன்னைப்போல் யாவரும் மோக்ஷத்தை அடைய மனத்திற்கொள்ளுதல். ஆர்ஜவமாவது, பெண்டீர்முதல் சத் துருவளரியிலுஞ் சமமாயிருத்தல். க்ஷமையாவது, சத்துருக்

கள் தங்கள் திரிகரணங்களாலுஞ் செய்யாநின்ற துக்கங்களை மனத்தில் தரியாமலுங் கலங்காமலு மிருத்தல். திரிதியாவது, யோ-ம் வேதவிசாரணையினால் சமுசாரத்திலிருந்து விடுபடுத லே சுகமன்றி வேறில்லையென்றறிதல். ஞா - ம் நான் ப்ரம்ம மேயன்றித் தேகமல்லன் என்று நிச்சயித்தறிதல். மிதாஹார மாவது, அதிகமுங் கொஞ்சமுமில்லாமல் சமமாகப்புசித்தல். சவுசமாவது, யோ - ம் காயத்தை மண்ணினாலும் சலத்தினா லுங் கழுவுதல். இது பகிஸ்சவுசம், ஞா-ம் சொரூபத்தைமன னஞ்செய்தல், இது அந்தஸ்சவுசம். நியமம் பத்துவகைப்ப டும். அவையாவன, தபசு-சந்தோஷம் - ஆஸ்திக்யம் தானம்- ஈஸ்வரபூசை-சித்தாந்தசிரவணம்-லஜ்ஜை-மதி செபம்-விரதம் ஆம். தபசாவது, யோ - ம் உபாசனத்தினால் தேகத்தை சுஷ் கப்பண்ணுதல். ஞா-ம் ஆத்மவிசாரம்பண்ணுதல். சந்தோஷ மாவது, யோ-ம் அற்பசிரமையினாலாவது பரலிச்சையினாலா வது கிடைக்கின்ற புசிப்பினிடத்திலே போதுமென்று திரு ப்தியடைதல். ஞா-ம் இகத்திலும் பரத்திலும் அடையாநின்ற போகங்களில் உபேக்ஷைபண்ணி ஆத்மாவினிடத்தில் பிரீதி வைத்திருத்தல் இதற்குப் பரமசந்தோஷமென்றும் பெயர். ஆஸ்திக்யமாவது, சுருதி ஸ்மிருதி வாக்யார்த்தத்தில் விசுவா சம் வைத்தல். தானமாவது, நீதியில்நின்று சம்பாதிக்கின்ற தனது பொருளைப் பிரமநிஷ்டர்களுக்குங் கர்மிகளுக்குங் கொடுத்தல். ஈஸ்வரபூசையாவது, திரிமூர்த்திகளையும் வர்ணத் திரயத்தாரும் தங்கள் சக்திக்குத்தக்கபடி பூசித்தல் சித்தாந்த

ச்ரவணமாவது, வேதசித்தாந்தத்தைக் குருமுகத்தில் நிச்சயித்தல். லஜ்ஜையாவது, லவுகீகத்திலாவது வைதீகத்திலாவது பொல்லாங்கானகாரியத்தில் வெட்கமடைதல். மதியாவது, வேதத்திற்சொல்லிய புண்ணியங்களை விசுவாசித்தல் வேதசாஸ்திரத்தின் அர்த்தம் விசாரித்தல். செபமாவது, வேதஞ்சொன்னபடி மந்திரங்களை உறுவேற்றுதல். இதைப்பாசுபத விரதமென்றும் - சிரோவிரதமென்றும்-அத்தியாசிரமவிரதமென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். விரதமாவது, காயத்தால் அன்னியனை அடித்தல் - அன்னியருடைய ஸ்திரீயைபபிடித்தல் அன்னியருடையசொத்தைப் பலவத்காரமாகஎடுத்தல் ஆகிய இம்மூன்றையுஞ் செய்யாதிருத்தல். வாக்கினால் கடூரமாகப் பேசுதல் - பொய்சொல்லுதல் - கோள்சொல்லுதல்-உளறல் ஆகிய இவை நான்கையும் விட்டிருத்தல் மனசு அரிஷட்வர்க்கத்தை விட்டிருத்தல். தேகமுழுதும் விபூதிதூளிதம்பண்ணுதல். ஆசனம ஒன்பதுவகைப்படும். அவையாவன, ஸ்வஸ்திகம்-கோமுகம்-பதுமம் - வீரம்-கேசரி-பத்திரம்-முத்தம்-மயூரம் - சுகம் ஆம் இவற்றுள் ஸ்வஸ்திகமாவது, தொடைக்கும் முழங்காற்கும் நடுவே இரண்டு உள்ளங்காலையும் செலுத்தி இறுமாந்திருத்தல். கோமுகமாவது, ஜகனபக்கத்தில் இருகாற் பரட்டையும் மாறவைத்து அவ்விருகாற் பெருவிரலைக் கைப்பிடித்திருத்தல். பதுமமாவது, இருதொடை மேலும் இரண்டு உள்ளங்காலையும் மாறித் தோன்றவைத்தல். வீரமாவது, வலத்தொடையில் இடக்காற் பரட்டைச்சேர்த்து இறு

மாப்புற் றிருத்தல். கேசரியாவது, பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிட த்துப் பரட்டை வைத்து இட முழங்கையை முழந்தாளில் வைத்து அங்குலியைவிரித்து நாசியைப்பார்த்திருத்தல். பத் திரமாவது, பீஜத்தின்கீழ் ஜீவனியிடத்து இருகாற் பரட்டை யும்வைத்து அவ்விருபதத்தையும் இருகையால் இறுகப்பிடித் து அசையாதிருத்தல். முத்தமாவது, இடக்காற் பரட்டால் ஜீவனியை அழுத்தி வலக்கால்பரடு அப்பரட்டின்கீழ் உந்த விருத்தல். மயூரமாவது, முழங்கையிரண்டும் உந்திபடபுறத்தில் அழுந்தப் புவியிற்கையூன்றிக் கால்நீட்டித் தலைநிமிர்ந்திருத் தல். சுகமாவது. சுகமுந் திடமும் எவ்வாறிருக்கின் எய்து மோ அவ்வாறிருத்தல் இவ்வொன்பதும் முக்யாசனமாம், இவை முக்யாசன மெனவே இரு குதிகாலுஞ் ஜீவனியிடத் திற் பொருந்த இருபுறவடியின்மீதிலும் இரண்டங்கையுஞ் சேர்த்து மார்புநெறித்துத் தலைநிமிர்ந்திருத்தலாகிய குக்கு டாசன முதலிய சிலவாசனங்களும் உளவெனக் கொள்க. ப்ராணயாமம் இரண்டுவகைப்படும். அவையாவன, சகர்ப் பம் அகர்ப்பம் ஆம். சகர்ப்பமாவது, தியானத்துடன் மூச் சைப்பிடிப்பது. அகர்ப்பமாவது, தியானமில்லாமல்மூச்சைப் பிடிப்பது, இந்த இருவகையும் இரேசக பூரக கும்பகமா யிருக்கும். ரேசகமாவது மூச்சைவிடுதல், பூரகமாவது மூச் சை ஏற்றுதல், கும்பகமாவது மூச்சைநிறுத்துதல், இன்னும் பலவிதமாயிருக்கும். ப்ரத்யாகாரமாவது, யோ-ம். மனத்தை இந்திரியவிஷயங்களிற் செல்லவொட்டாமல் லக்ஷ்யத்தில் நிறு

த்துதல். ஞா - ம் சர்வம் ப்ரம்மமயமாய்ப் பார்ப்பதெனப் ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் சொல்லுதல் வேதத்திற்சொல்லிய நித்திய நைமித்திய காமியகர்மங்களைப் பிரமாராதனமென்று செய்யு தல் தேகத்தை நானென்று நினைப்பதைத்தள்ளிச் சித் ஆத்மா வே நானென்று நினைத்திருத்தல். தாரணையாவது, யோ - ம் தேகாகாசத்தை வெளிஆகாசமாகவும், தேகவாயுவை வெளி வாயுவாகவும், தேகத்தீயை வெளித்தீயாகவும், தேகநீரை வெ ளிநீராகவும், தேகமண்ணை வெளிமண்ணாகவும், நினைதிருத் தலும் பாதமுதல் முழங்கால்வரையில் பிருதுவிபாகம் பிரம னாகவும், முழங்கால் முதல் தொப்புள்வரையில் சலபாகம் விஷ்ணுவாகவும், நாபிமுதல் மார்புவரையில் அக்கினிபாகம் ருத்திரனாகவும், மார்புமுதல் புருவம்வரையில் வாயுபாகம் ஈஸ்வரனாகவும், புருவமுதல் சிரசுவரையில ஆகாச பாகம் சதாசிவமாகவும் நினைத்திருத்தலும், மனத்திற்குச் சந்திரன், காதிற்குத் திக்கு, தோளுக்கு விஷ்ணு, புயத்திற்கு ஹரி, வாக்குக்கு அக்கினி, குதத்திற்கு மிருத்யுவு, உபஸ்தத்துக் குப் பிரஜாபதி, தொக்குக்கு வாயு, கண்ணுக்குச் சூரியன், நாவுக்கு வருணன், மூக்குக்குப் பூமிதேவி, புருஷனுக்கு அந் தரியாமி, அதிஷ்டான தேவதையென்று புத்தியில் தரித்த லும் ஆம் ஞா-ம். தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகிய பஞ்சபூதங்களை மஹாபூதங்களில் ஒடுக்கி, மஹாபூதங்களை மாயையில்லொடுக்கி, மாயையை ஆத்மசொரூபத்தி லொடுக்கித் தான் சின்மாத்திர னென்று மனதில் தரிப்பதுவும், நான் தேகாதிகளு மன்று.

அதற்குரித்தாகிய மாயையும் அன்று, நான் சின்மாத்திரமெ ன்று ஒடுங்கியிற்பதுவும் பரமதாரணையாம். தியானமாவது யோ - ம். மனதை மூர்த்திவடிவமாக்கி மற்றொன்றிலும்பெருந்தாமற் செலுத்தல். ஞா - ம. தேயாதீதமாயும் திக்குருடமாயும் இருக்கிற சின்மாத்திரத்தை நானென்று தியானிப்பது பரமதியானமாம். இபபடி தியானிக்கிறவனைச் சாக்ஷாத் பரமசிவனெனப்படும.

சமாதியாவது, யோ-ம். ஜீவனுக்கும் பரனுக்கும் ஐக்ய அபேதத்யானம் பிறக்கின்றதேயாம. ஞா-ம் நான்சாக்ஷி ஸ்வரூபனுகையினுலே நான் தேகாதிகளல்லன், நான் பரமசிவனென்ற புத்தியும் பிரமாண்ட பிண்டாண்டங்களை ஸ்தூல பஞ்ச பூதங்களிலொடுக்கி அந்தப் பூதங்களை அபஞ்சீகிருத பூதங்களில் ஒடுக்கி அச்சத்தாதியாகிய தன்மாத்திரைகளை மாயையிலொடுக்கி அம்மாயையைப் பிரத்தியேகாத்மாவிலொடுக்கி அவ்வாதமாவாகிய நானேபிரமம் நான்சமுசாரியல்லன் என்னைவிட வேறேயில்லையென்று அறிவதும் ப்ரணவஸ்வரூபமான பரமேஸ்வரனை மூன்று வர்னங்களாகப்பாவித்து அம் மூன்று வர்னங்களையும இருக்கு - தைத்திரிய - சாமரூபங்களாக பாவித்து நாதத்தை அதர்வண வேதமாகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் பிரம்மா-விஷ்ணு-ருத்திரர்களாகப்பாவித்து அந்த வர்னத்தினுடைய நாதத்தைக் காரண ஈஸ்வரராகப் பாவித்து அம்மூன்று வர்னங்களையும் மூன்று அக்கினியாகவும், மூன்று லோகமாகவும், மூன்று அவஸ்தை

யாகவும், மூன்று ஸ்தானங்களாகவும், மூன்று ஸ்வரங்களாக வும், மூன்று காலங்களாகவும் பாவித்து அகாரத்தை உகா ரத்திலொடுக்கி, உகாரத்தை மகாரத்திலொடுக்கி, மகாரத்தை நாதத்திலொடுக்கி, நாதத்தை மாயையிலொடுக்கி, மாயையை ஜீவனிலொடுக்கி, ஜீவனே ஈஸ்வரன் அவனே நானென்று பாவிப்பதும் பரமசமாதியாம். ௨

(அ-கை.) ஆப்தராலடையும் மஹாவாக்யமாகிய ஆத்ம ஞானத்தாலன்றிச் சரியையாதி தொழிலினால் முக்திகிடையா தெனல்.

வேறு.

சரியையின்றொழிலினாலுஞ் சற்கிரியையினும்யோகம்
புரிதருமுயற்சியானும பொருந்தாதென்பர்மேலோர்
உரியதேசிகனுரைக்கு மொருமொழியுண்மையாலே
அரியமெய்ஞ்ஞானவீடுங் கடைவதுநிண்ணமாமே.

(இ - ள்.) அருமையாகிய உண்மை ஞானத்திற்குரிய சீவன்முத்தியைச் சரியைத்தொழிலினாலும் நல்கிரியையினு லும், அஷ்டாங்க யோகஞ் செய்தலாகிய முயற்சியினாலும் அடையக்கூடாதென்று மேலாகிய ஞானவான்கள் சொல் லுவார்கள் (மற்றையாதினால் அடையலாமெனின்) உரிமை யாகிய ஞாநாசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற உண்மைபொருந்திய ஒரு மஹாவாக்யத்தினால் அடைவது நிச்சயமாம் எ - று. இன் சாரியை ஏ-ஏ அசைகள்.

[ப - ம்.] நிஷ்காமபூசை யென்பார் சற்கிரியையென்று சச்சிதானந்தமாகிய பரமசிவத்தினுடைய அருளுக்குச் சுதா தரப்பட்டவரென்றும், மாணுக்கனது உடல்பொருளாவி யெ ன்னு மூன்றிற்கும் அதிகாரியென்றும், ஆத்மகோடிகள் சநந மரண அவஸ்தையி லுழலாமல் நிலைபெற்ற நற்கெதியைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தாமேதேடி ஞானபோதகஞ் செய்யுங் கருணைக்குரியவ ரென்றும், தன் சொரூபமாய் விளங்குகிற உலகத்தின் கண் தனது லீலைக்குரித்தாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உயிர்த்தொகைகளில் இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சதுர்த்தா சத்தினிபாதத்தன்மை பெற்றவர்களைப்பார்த்துத் தன் மயமாகச் செய்யும் அருளிறைவடிவமென்றுங் கூறுவார். உரியதேசிக னென்றார்.

[இ - ம்.] ஆத்மஞானத்தன்றி ஏனையவற்றால் சநந மரணம் ஒழியாவென்பதாம்.

சரிதையாதிதொழிலாற் பயனின்று ஞானமொன்றினாலேயே முத்தியேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

பிரமகீதை.

சரிதையாதியொருமூன்றுஞ் சவுபானங்கள்பயனில்லை,அரி யும்பிரமனுரானு மறிதற்கரியதாரணங்கள், உரையுமில்லைமுடி வறியா வொன்றாய்நினைறதனிஞானப், பொருளையிருளும்வெ ளியுமிலாப் போதமருவிக்களியென்றான். எ-ம்.

சிவஞானதீபம்.

சாத்திரம்புத்தகம் பூசைசமயமதந்தருக்கந் தந்திரமந்திர யோகந் தவவிரதஞ்சீல, மேத்தரியபாவனையெண் சித்திகளே முதலா மெய்ப்பயனுமுத்திவிலக் கெனவொருசொல் லதனல், தீர்த்தவன்மெய்த் தேசிகனு மவனருளா லகலாச் சித்தமல மறுத்துலகிற் றீமை நன்மைசெயினும், வாய்த்தகதிரவன்செயலபோ லிசைந்திசையாதொழுகும் வண்மையரே மெய்ஞ்ஞான வுண்மைநிலையினரே. எ-ம்.

பிரபுலிங்கலீலை.

உரைசெயிற்பரமஞான மொன்றுமேமுத்திக்கேது, சரியை நற்கிரியை யோகந் தாமொரு மூன்றுஞான, மருவுதற் கேது வென்றே மறைபுகன் றுரைக்குமிந்தக், கருவியைப் பொருளென்றெண்ணிக் களிப்பவர் கயவரன்றே. எ-ம்.

திருமந்திரம்.

ஞானத்தின்மிக்கதவ நெறிநாட்டில்லை
ஞானத்தின்மிக்க சமயமுநன்றன்று
ஞானத்தின்மிக்கவை நன்முத்திநல்காவால்
ஞானத்தின்மிக்கார் நரரின்மிக்காரே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பத்திநெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப் பரப்பைவலமாகவந்தும். பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும் பசிதாக

மின்றியெழுதா, மத்தியிடை நின்றமுதிர் சருகுபுனல்வாயு
வினை வன்பசிதனக்கடைத்து மௌனத்திருந்துமுயர் மலை
துழைவுபுக்கியு மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ், சுத்திசெய்தும்மூல
ப்ராணனோடங்கியைச் சோமவட்டத்தடைத்துஞ் சொல்லரிய
வமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க டேடாறு நிலை நிற்கவீறு, சித்தி
செய்துஞ் ஞானமலதுகதி கூடுமோ சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

சரிதைகிரியைகளைச் சற்றுக்கிச்சாகாக்
கருமயோகத்தைக் கழற்ற - வரிதவர்க்குத்
தோன்றியதுபொய்யாசுக காண்கையிலேதோன்றாத
வூன்றியபோதங் கழலுமோ. எ-ம்.

சசிவர்ணபோதம்.

ஐயறிவறிந்தவை யடங்கினர்களேனும்
மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடதுபெறுரே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

ஆசிரியர் உடல்பொருளாவி மூன்றிற்கும் உரியவரென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

அன்றேயென்றனுவியுமுடலு முடமையெல்லாமுங், குன்றேயனையா யென்னையாட்கொண்டபோதே கொண்டிலையோ, வின்றோரிடையூறெனக்குண்டோ வெண்டோண்முக்கணெம் மானே, நன்றேசெய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானேவிதற்கு நாயகமே, என்பதனாற்காண்க.

ஆசிரியர் ஆத்மாக்களைத் தாமேதேடி ஞானபோதஞ்செய்வரென்பதற்குப் பிரமாணம.

திருவாசகம்.

வேண்டத்தக்கதறிவோய்நீ வேண்டமுழுதுந்தருவோய்நீ, வேண்டுமயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டியென்னைப பணிகொண்டாய், வேண்டிநீயாதருள்செய்தா யானுமதுவேவேண்டி னல்லால், வேண்டும்பரிசொன்றுண்டென்னி லதுவுமுன்றன் விருப்பன்றே என்பதனாற் காண்க. க

(அ - கை.) சர்வசங்க பரித்தியாகத்தினாலும் எல்லா ஞானநூலுணர்வினாலும் முத்தியினையெனல்.

—1—

கட்டறத்துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடும்வாச னையனைத்தும், ஒட்டறவிடுத்து ஞானநூலனைத்துமோர்ந்திடி னென்பயனுதவும், எட்டுதற்கரிய சற்குருவருளா லியம்பு மோர் மொழியினைப்பெற்றே, நிட்டைசாதித்தே சகலகேவ லங்க ணீங்கிடிற் பிறப்பிறப்பறுமே.

(இ-ள்.) பந்தங்களை முழுதும் நீக்கினாலும் உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளை நினைத்துச்செல்லும் இந்திரிய வாசனைக ளெல்லாவற்றையும் பற்றறவிட்டாலும் ஞானசாஸ்திரங்களை ஒருங்கே வாசித்தறிந்தாலும் என்னபிரயோசனத்தைத்தரும், ஆதலின் அவாங்மனோ கோசரமாகிய அருளிறை வடிவமாய் வந்த ஞானதேசிகர் கிருபையினால் அநுக்கிரகிக்கத்தக்க ஒப் பற்ற மஹாவாக்கியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு ஞானநிஷ்டா சாதனஞ்செய்து தோற்ற வொடுக்கங்களாகிய * சகலகேவ லங்களில் நின்றும் நீங்கினால் சநநமரண மொழித்து முத்தி யைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் எ - று. ௳-௳-௳-௳ இந்நான் கும் அசைகள் பிறப்பிறப்பறுமென்றதனால் முத்திவருவிக் கப்பட்டது.

---

* சகலகேவலமாவன, குடிலையில் நின்றும் நீங்கிப் பரா சத்திவடிவமா யிருக்கின்றோமென நினைத்தலும் அந்நினைவை மறத்தலும், துவஷ்டரீம் பூதனான தன்னிடத்தில் ஒன்றுமில் லாததை நினைத்தலும் மறத்தலுமாமெனக்கொள்க.—ஆணவ மாயையின் காரியமாகும் நினைத்தலும் மறைத்தலு மெனக் கூறுவாருமுளர்.

(ப-ம்.) ஒருவன் ஆத்மஸ்வரூபமாகிய தன்னை அனுக்மாவாகிய சரீர முடிக்கொண்டிருப்பதுபோலத் தனதுதேகத்துக்குப் புறம்பாயிரானின்ற பெண்டீர்முதலிய சுற்றத்தாராகிய உயிர்ச்சார்பும், கிரகமுதலிய க்ஷேத்திர தனதானியங்களாகிய பொருட்சார்பும், ஆகிய புறப்பற்றுக்கள் முடியதைப் பொய்யென்றறிந்து அவைகளில் தோன்றும் வாசனையாகிய அகப்பற்றை ஒருங்கேவிட்டு வெளிப்படுகின்ற சாமான்னியத்தில் அடையக்கூடாமையான துறவைப் பெறுவானாயின் அவன் அந்தச் சரீராந்தத்தில் இவ்வுலகத்தாரால் அருமையாய்ப் புகழப்படுவதேயன்றித் தன் உண்மைவடிவத்தை அறிகின்ற சொந்தலாபமான முத்தியை அற்பமும் பெறமாட்டானென்பார். கட்டறத்துறந்தே யுயிர்பொருட் சார்பைக் கருதிடும்வாசனையினைத்து, மொட்டறவிடுத்து மென்பய னுதவுமென்றும், வேதம் முடிவாகிய தற்புருஷார்த்த நிலைபரியந்தம் உணர்த்தி அதற்குமேல் கூறப்படாமையால் வாயடங்கிற்றென்று அதையே விரித்துத் தெளிவாகச்சொல்லுகின்ற பல ஆத்மஞான சாத்திரங்களைக் கிரமமாகவாசித்தும் அவற்றின் அர்த்தங்களைப் பூரணமாகக் கிராகியம்பண்ணியும் அவற்றின் நுட்பங்களை யுத்தியாலும் ப்ரமாணங்களாலும் அறிந்தும் தன்னிலை அஃதே என்று நிச்சயத்தாலும் சம்ப்ரதாயத்தில் வந்த சதாசாரியரால் தனது வடிவமான அருட்கண்சோதி நிலையைப் போதிக்கப்பெற்று அவரது திருக்கண்ணேக்கத்தினால் அருளும் கிருபையின்வழித்தாய்நின்று பிரமசாதனந்

செய்து சுவானுபூதி சாட்சாத்காரத்தை அடைந்தாலன்றி முத்திப்பிரயோசனத்தை ஒருகாலும் அடையக்கூடாதென்பார். ஞானநூலையத்து மோர்ந்திடு வென்பயனுதவுமென்றும், காயத்தினால் வணங்கியும், வாக்கினால் தோத்திரஞ்செய்தும், மனத்தினால் தியானித்தும் அறிதல் கூடாமையான ஞானாசிரியரது திருவருளையும், எப்பொழுதும் உளத்தின்கண் நெக்குநெக்கேங்கக் கரக்கம்பசிரக்கம்ப முதலானவைகளும் உண்டாகக் கண்கள் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரியத் தேம்பி மெய்சிலிர்த்து அவசப்பட்டு நிற்குங் காலத்தில் உதயமாகின்ற சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாகிய மௌனகுருவினது அருட்பார்வையென்னுஞ் சுவானுபூதி பரத்தியக்ஷமெனவுங் கூறுவார். எட்டுதற்கரிய சதுநூல்களின்றும், இத்தன்மைப்பட்ட சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தை உணர்த்தத்தக்க ஞானாசிரியரிடத்திற் சற்சீடன் அடுத்து அவர்மனங் களிகூர நடந்து ஞானநிஷ்டையைப் பெற்றுக் குருகுலவாசமாயிருந்து சதாநிஷ்டைசெய்து வருங்காலையில் சுவானுபூதியின்கண் அடையாநின்ற சம்சயங்களனைத்தையும் அவ்வாசிரியரிடத்தில் தீர்தலடையும்பொருட்டு விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொண்டு அவை நீங்கினபின்னர் சீவேஸ்வர சகத்பேதமாகிய நினைப்பு மறப்பையும் விட்டுத் தன்னை எதிரிட்டறிய உதயமாகின்ற கிஞ்சித் அறிவான இருப்பையும்விட்டுத் ததாகாரமாய்நின்றவிடத்திலேயே நிரதிசயானந்த மாகிய முத்தி தடஸ்தமாக விளங்குமென்பார். நிட்டைசாதித்தே சகலகேவலங்களணீங்கிடிற் பிறப்பிறப்பறு மென்றுங் கூறினார்.

[இ-ம்.] சிவஞானதேசிகர் அநுக்கிரகிக்கின்ற நிலையின் வழிநின்று சாதனஞ்செய்கின்ற அனுபவிக்கேயன்றி ஏனையோர்க்கு முத்தியின்றென்பதாம்.

துறவடைந்ததனல் முத்தியின்றென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

காடேதிரிந்தென்ன காற்றேபுசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்ன வுள்ளன்பிலாதவ ரோங்குவிண்ணோ
ரடேயிடைமருதீசர்க்கு மெய்யன்பர் நாரியர்பால்
வீடேயிருப்பினு மெய்ஞ்ஞானவீட்டின்ப மேவுவரே.

அன்றியும்,

மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோ நித்தனன்புகொண்டு
வேர்த்தாற்குளித்துப் பசித்தாற்புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே.

எனவருதலாற் காண்க.

ஞானநூலுணர்வினல் முத்தியின்றென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

நூலுணர்வுணரா நுண்ணியோன்காண்க. ஏ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானே யேதுக்காகக் கடபடமென்றுருட்டுதற்கோ கல்லாவெம்மான், குற்றமறக் கைகாட்டுங் கருத்தைக்கண்டு குணங்குறியற் றின்பநிட்டை கூடவன்றோ.

அன்றியும்,

சின்னஞ்சிறியார்கள்செய்த மணற்சோற்றையொக்கும்
மன்னுங்கலைஞானமார்க்கம் பராபரமே. எ-ம்.

அருணகிரியந்தாதி.

கற்றதனாற்றொல்லைவினை கட்டறுமோ நல்லகுலம், பெற்றதனாற்போமோ பிறவிநோய் - உற்றகடல், நஞ்சுகந்துகொண்டருணை நாதரடித்தாமரையை, நெஞ்சுகந்து கொள்ளாநெறி. எ-ம். வரும் பற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சதாநிஷ்டையாலேயே
முத்திஅடையலாமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

கேட்டலுடன்சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறுவுற்பவநோய் மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாய்ப்பிறப்பிறப்பும் போம். எ-ம்.

சிவபோகசாரம்.

தன்னையிருந்திடத்தே தானேசுகவடிவா
யின்னபடியென்றுணரா வெங்கோனுட் - பின்னமற
நின்றநிலைதானுந்தெறியாதே நின்றவர்கட்
கன்றோபிறப் பறுக்கலாம். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

துறவினாற் புகழும் ஞானமொன்றினல்
முத்தியு மேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

உபநிடதம்.

தோற்று முபரதிவை ராக்கியஞான மூன்றிவைக டோ
றிற்பட்டாரு, ளேற்றுமுபரதியுடையார் பிரமாதிப தமடைவ
ரிகலோகத்திற், போற்றுய்வைராக்கியருக்கு மப்பதமுண்டா
ஞானம் பொருந்தினோர்க்குச், சாற்றரியதனிமுத்தி சரீரந்
தத்தெனவுரைப்பர் தகமையோரே. என்பதனாற் காண்க.

(அ-கை.) பலநூலுணர்வினாலும், தத்துவரோதனையி
னாலும் முத்தியின்றெனல்.

வித்தகமாகப் பலகலைபயின்று மேவுநற்பயன்களை யறிந்
தும், தத்துவமுழுதுங் கசடறவோர்ந்துந் தன்னிலையறிவதற்
கரிதாம், சுத்தமெய்ஞ்ஞான தேசிகன்மகிழ்ந்து சொல்லாமற்

சொல்லுமோர் மொழியாம், முத்திரைமோன நிலையினாலன்றி முத்தியினிலைகிடையாதே.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஞானமுண்டாகப் பலநூல்களை வாசித்தாலும் அந்நூல்களிலுள்ள சிறந்த பிரயோசனங்களைத் தெரிந்தாலுங் குற்றமறத் தத்துவங்க ளெல்லா வற்றையும் அறிந்தாலும தனது ஆத்மஸ்வரூப நிலையை அறிவதற்கு அரியதாகும். ஆதலால் பரிசுத்தமான உண்மைபொருந்திய ஞானாசிரியர் உள்ளக்களிப்புடன் சொல்லாமற்சொல்லுகின்ற ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய சின்முத்திரையினாலாகும் மவுன நிலையினாலன்றி மற்றொன்றினாலும் மோக்ஷநிலைகிடையாது எ-று. ஏ-அசை.

(ப - ம்.) அறுபத்துநாலு கலைக்கியானங்க ளென்பார் பலகலையென்றார். பரமசிவனாருடைய பராசத்தி அருளினாலே குடிலையில் நாதமும், நாதத்தில் விந்தும், விந்துவில் சாதாக்யமும், சாதாக்யத்தில் மஹேஸ்வரமும், மஹேஸ்வரத்தில் சுத்தவித்தையுந் தோன்றும். இவ்வைந்தினுள் விந்துவிலே நாலுவாக்கும் ஐம்பத்தோரக்ஷரமும் எண்பத்தொருபதமும் இருநூற்றிருபத்துநான்கு புவனமும் சப்தகோடிமஹாமந்திரமும் சகலசாஸ்திரமும், விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலருக்குத் தனுகரணபுவனபோகங்களும், சரியைகிரியை யோகங்களில் நின்றோர்க்குச் சாலோக சாமீப்பிய சாரூப்பியமென்னும் பதமுத்திகளும் பஞ்சகலைகளுந் தோன்றும் இவை சுத்தமாயையின்

தோற்றமாம். அனந்ததேவனருளினாலே அசுத்தமாயையிலே நின்றுங் காலமும் நியதியும் கலையுந்தோன்றும். கலையில் வித்தையும், வித்தையில் இராகமுந் தோன்றும். உருத்திரதேவனருளினாலே முன்சொன்ன கலையிலே மூலப்பிரகிருதி தோன்றும். முக்குணங்களுந் தோன்றாது நின்றவிடம் அவ்வியக்தம் இந்தஅவ்வியக்தத்திலே சித்தமும் புத்தியுந்தோன்றும். புத்தியிலே அகங்காரந்தோன்றும், அதுதான் யான் எனதென்று விகற்பித்துவரும், அதுதான் அகந்தைக்குவித்தாரும் அதுதான் தைசசாங்காரமென்றும், வைகாரிகாங்காரமென்றும், பௌதாதிகாங்காரமென்றும் மூன்றுவிதமாயிருக்கும். தைசசாங்காரத்திலே சத்துவகுணத்தினுடைய மனமும் புத்தியும் சுரோத்திராதிகளுந் தோன்றும். வைகாரிகாங்காரத்திலே இரஜோகுணத்தினது வாக்காதிகளுந் தோன்றும். பௌதாதிகாங்காரத்திலே தமோகுணத்தினுடைய தன்மாத்திரைகளாகிய சத்தாதிகளுந் தோன்றும். சத்தத்திலே ஆகாயமும், பரிசத்திலே வாயும், ரூபத்திலே தேயுவும், இரதத்திலேஅப்புவும், கந்தத்திலே பிருதுவியுந்தோன்றும். ஒடுங்குங்காலத்துத் தோன்றினவடைவே ஒடுங்கும். உள்நிலைக்கருவிகள் முப்பத்தாறு புறநிலைக்கருவிகள் அறுபது ஆக தத்துவம் தொண்ணூற்றாறுமாகிய தேகத்துடனே கூடிநின்று ஆத்மா புசிக்கும், அவசரத்தி னுணர்ந்துமுறைமை எங்ஙனமெனில் கீழாலவஸ்தைக்கு நிற்குங்கருவிகள் தத்துவம் ௩௫-ம் மேலாலவஸ்தைக்குத் தத்துவம் ௩௬ - ம் ஆம்.

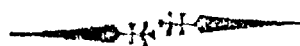
இனிச் சுத்தாவஸ்தை என்பது பூதங்களைத் தரிசிக்கில் தூல தேகமிலதென்பதும் இந்திரியங்களைத் தரிசிக்கில் பூதங்களில வென்பதும், அந்தக்கரணங்களைத் தரிசிக்கில் இந்திரியங்க ளிலவென்பதும், கலாதிகளைத்தரிசிக்கில் அந்தக்கரணங்களில வென்பதும், சுத்தாத்துவாக்களைத் தரிசிக்கில் கலாதிகளில வென்பதும, அருளைத்தரிசிக்கில் சுத்ததத்துவங்களிலவென் பதுமாம. இசற்றுப் பசுகரணங்கள் சிவகரணங்களாயிருத்த லே நின்மலசாக்கிரமெனவும் கண்டு-கேட்டு-உண்டு-உயிர்த்து உற்றுப் பொருந்துவனவெல்லாம் மனதிற் கோசரியாமலிருத் தலே நின்மல சொப்பனமெனவும், இந்தப்பேறு பெற்றோ மென்னும் நிராசையால் பரிணாமத்தை அடைதலே நின்மல சுழுத்தியெனவும், தனக்கு இன்பம் பிறந்து சம்பூரணதிசை அடைதலே நின்மலதுரியமெனவும், நீரிலே முழுகிவிட்டவ னைப்போலிருத்தலே நின்மலதுரியாதீதமெனவும், தத்துவ ரூபம - தத்துவதரிசனம - தத்துவசுத்தி - ஆத்மரூபம் - ஆத்ம தரிசனம் ஆத்மசுத்தி - சிவரூபம்-சிவதரிசனம் - சிவயோகம- சிவபோகம் என்னுந் தசகாரியங்களெனவுங் கூறுகின்ற சை வாகம சித்தாந்தமுறைபபடியே ஒருவன பகிர்முகத்தில் அதி நுட்பமாக உரைப்பெற்றுஞ் சிவஞானதேசிகரால் அந்தர் முகத்திற் பெறுகின்ற ஞானநிட்டையின் வழித்தாய்நின்று ஆணவாதிமலங்களில் நின்றும் நீங்கி ஆன்மா அருளோடுங் கலந்து நிற்கின்ற காலவரையிலுஞ் சாதிக்கப்பெறுனுயின் சிவஸ்ரூபமான தனது உண்மைநிலையை ஒருகாலு முணர

மாட்டானெனவும், சுத்தப்பிரமமாகிய சர்வசாட்சியினிடத்தில் சூரியனிற் சூடுபோல அபின்னசத்தி யொன்றுண்டு அந்தச் சத்தி அவ்வதீதப் பிரமத்தினிடத்தில் அடங்கியிருக்கும்போது அதற்குச் சுத்தப்பிரமமென்றும் சூரியனது கிரணமெங்குமாய்ப் பிரகாசிக்கும்பொழுது அச்சூரியன் அதிலடங்கியிருப்பதுபோல அந்தச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது அப்பிரமம் பரைவியாபகத்துக்குள்ளிருந்தபடியால் அதற்குப் பரப்பிரமமென்றும் பெயராம். அந்தச் சத்தியினிடத்தில் அந்தப்பிரகாசத்தின் நிர்ச்சலம்போல அவிகிருத சத்துவமாகிய ஆனந்தரூபசத்தியும் சலனம்போல இராஜஸாகிய சித்ரூபசத்தியும், மக்னம்போலத் தமசாகிய சத்ரூபசத்தியுந் தோன்றின. அத்திரிவித சத்திகளுடன் கூடிய பரப்பிரமத்துக்குப் பரமானந்தன் - பரிபூரணன் - பரன் என்றும் பெயராம். இந்த அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில் கானற்சலத்தைப்போல மூலப்பிரகிருதியென்று ஒரு சத்திஉண்டாயிற்று அந்த மூலப்பிரகிருதி அக்கானற்சலத்தினது நிர்ச்சலம்·சலனம் - மக்னம்போல விகிர்தசத்துவ ரஜஸ் தமஸென்னும் மூன்றுகுணங்களுடனே கூடியிருக்கும். அவற்றுள் சத்துவ குணத்திற்கு மாயையென்றும், சர்வக்ஞ வுபாதியென்றும், ஈஸ்வரன் காரணசரீரமென்றும் பெயர். அந்தமாயையினிடத்தில் நிர்மலசலப்பிரிதி பிம்பம்போலப் பிரமம் சலக்ஷணமாகப் பிரதிபிம்பிக்கும் அதற்கு ஸர்வக்ஞனாகிய ஈஸ்வரனென்றுபெயர். அந்தச் சத்துவகுண மாயையினிடத்தில் சத்துவத்திற் சத்துவம்

ப்ரதானமாகும்போது விஷ்ணுவென்றும், சத்துவத்தில் ரஜசு ப்ரதானமாகும்போது பிரமனென்றும், சத்துவத்தில் தமசு ப்ரதானமாகும்போது ருத்திரனென்றும், முத்தொழிலுக்குரிய நாமங்களாம். இரஜோகுணத்திற்கு அவித்தைகளென்றும், ஜீவகாரணசரீரங்களென்றும் பெயர். அந்த அவித்தைகளிடத்தில் மலினசலப் பிரதிபிம்பம்போலப் பிரம சைதன்னியம் பிரதிபிம்பிக்கும் அவைகட்குக் கிஞ்சிக்ஞரென்றும்,சிதாபாச ஜீவரென்றும் பெயர். இந்த அவித்தைகளிடத்தில் ரஜசில் சத்துவம் ப்ரதானமாகும்போது தத்துவஞானிக ளென்றும், ரஜசில் ரஜசு ப்ரதானமாகும்போது காமக்குரோத கர்ம்மநிஷ்டர்களென்றும், ரஜசில் தமசு ப்ரதானமாகும்போது சோம்பல் நித்திரை மயக்கங்களையுடையவர்க ளென்றுமாம். தமோகுணத்தில் ஆவரணம் விக்ஷேபமென இரண்டுசத்திகள் தோன்றின, அவ்விரண்டில் விக்ஷேபசத்தியினிடத்தில் சத்ததன்மாத்திரையான ஆகாசமும், ஆகாசத்தில் பரிசதன்மாத்திரையான வாயுவும், வாயுவில் ரூபதன்மாத்திரையான தேயுவும், தேயுவில் ரசதன்மாத்திரையான அப்புவும், அப்புவில் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதுவியுந் தோன்றின, இச்சூக்ஷம பஞ்சபூதங்களுக்கு மூன்று குணங்களுண்டு. அவையாவன, தமசில் சத்துவத்தினாலுண்டான முற்பாதியில் சமஷ்டி அந்தக்கரணம் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும், தமசில் ராசதத்திலுண்டான சமஷ்டிமுற்பாதியில் சமானாதி வாயுக்கள் ஐந்தும், பிற்பாதியில் வியஷ்டி கன்

மேந்திரியங்கள் ஐந்துமாம், ஆகிய உ0-ம் இலிங்கசரீரமாம், அஃதெங்ஙனமெனில்.

பிண்டாண்ட பிரமாண்டத்திற் சொல்லிய
பூதபஞ்சீகரணம்.

சத்ததன் மாத்ரை சாத்விக அம்ஸம் சமஷ்டி அரை மாத்ரை ஞாதா அதில், பரிசதன்மாத்ரை ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்திரைகூடினது சமானவாயு, ரூபதன் மாத்ரை சாத்வீகஅம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரை கூடினது சுரோத்ரேந்திரியம், ரசதன்மாத்ரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரை கூடினது சத்தவிஷயம், கந்ததன் மாத்ரை ரஜோஅம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரைகூடினது வாக்கிந்திரியம்.

பரிசதன்மாத்ரை ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரை மாத்ரை வியானவாயு அதில், சத்ததன்மாத்ரை சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரைகூடினது மனம், ரூபதன்மாத்ரை சாத்வீக அம்ஸம்வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரைகூடினது தொக்கிந்திரியம், ரசதன்மாத்ரை சாத்வீகஅம்ஸம் வியஷ்டி அரைக் கால்மாத்ரை கூடினது பரிசவிஷயம், கந்ததன்மாத்ரை ரஜோ

அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்ரை கூடினது பாணீந்திரியம்.

ரூபதன்மாத்ரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைமாத்ரை நேத்ரேந்திரியம் அதில், சத்ததன்மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரை கூடினது புத்தி, பரிசதன்மாத்ரை ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால் மாத்ரை கூடினது உதானவாயு, ரசதன்மாத்ரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரைகூடினது ரூபவிஷயம், கந்ததன் மாத்ரை ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்ரை கூடினது பாதேந்திரியம்.

ரசதன்மாத்திரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைமாத்ரை ரசவிஷயம் அதில், சத்ததன்மாத்ரை சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரைகூடினது சித்தம், பரிசதன்மாத்ரை ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால் மாத்ரை கூடினது அபானவாயு, ரூபதன்மாத்ரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால் மாத்ரை கூடினது ஜிக்.விந்திரியம், கந்ததன்மாத்ரை ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரை கூடினது குய்யேந்திரியம்.

கந்ததன்மாத்ரை ரஜோ அம்ஸம் வியஷ்டி அரை மாத்ரை குதேந்திரியம் அதில், சத்ததன்மாத்ரை சாத்வீக அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரை கூடினது ஆங்காரம், பரிசதன்மாத்ரை ரஜோ அம்ஸம் சமஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரைகூடி

னது பிராணவாயு, ரூபதன்மாத்ரை சாத்வீக அம்ஸம் விய ஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரைகூடினது கிராணேந்திரியம், ரசதன் மாத்ரை சாத்வீக அம்ஸம் வியஷ்டி அரைக்கால்மாத்ரைகூடி னது கந்தவிஷயம் ஆம்.

இதிற்கூறிய எதிர்விஷயங்களெல்லாந் நீங்கலாக மற்ற விருபதுஞ் சூக்ஷ்மசரீர கற்பனையாம். இதன் கிரியை எங்ஙன மெனில், ஞாதா சமானவாயுவுடனே சேர்ந்து சுரோத்திரேந் திரியத்தைப்பற்றிச் சத்தவிஷயத்தைக்கிரகித்தால் வாக்குவசனித்தலும், மனம் வியானவாயுவுடனே சேர்ந்து தொக்கேந் திரியத்தைப் பற்றிப் பரிசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் பாணியிடுதலும் ஏற்றலுஞ் செய்தலும், புத்தி உதானவாயுவுடனே சேர்ந்து நேத்திரேந்திரியத்தைப்பற்றி ரூபவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் பாதஞ்சஞ்சரித்தலும், சித்தம் அபானவாயுவுடனே சேர்ந்து ஜிக்விந்திரியத்தைப்பற்றி ரசவிஷயத்தைக் கிரகித்தால் குய்யம் ஆனந்திப்பித்தலும், ஆங்காரம் ப்ராணவாயுவுடனேசேர்ந்து கிராணேந்திரியத்தைப்பற்றிக் கந்த விஷயத்தைக் கிரகித்தால் குதம் மலவிசர்க்கஞ்செய்தலுமாம். தமசில் தாமதத்தினாலுண்டான ஸ்தூலபஞ்சீகரணம் எங்ஙனமெனில், பிருதுவி தன்னம்ஸம்பாதி அஸ்தி, பிருதுவியில் அப்பு அரைக் கால்பங்குகூடினது மாம்ஸம், பிருதுவியில் அக்கினி அரைக் கால்பங்கு கூடினது சர்மம், பிருதுவியில் வாயு அரைக்கால் பங்குகூடினதுநரம்பு, பிருதுவியில் ஆகாசம்அரைக்கால்பங்கு கூடினது ரோமம். அப்பு தன்னம்ஸம்பாதி மூத்திரம், அப்பு

வில் பிருதுவி அரைக்கால்பங்குகூடினது வாய்நீர், அப்புவில் அக்கினி அரைக்கால்பங்குகூடினது வியர்வை, அப்புவில்வாயு அரைக்கால்பங்குகூடினது இரத்தம், அப்புவில்ஆகாசம்அரைக்கால்பங்கு கூடினது சுக்கிலம். தேயு தன்னம்ஸம்பாதி பசி, தேயுவில் பிருதுவிஅரைக்கால்பங்குகூடினது நித்திரை, தேயுவில் அப்பு அரைக்கால்பங்குகூடினது தாகம், தேயுவில் வாயு அரைக்கால்பங்கு கூடினது சோம்பல், தேயுவில்ஆகாசம் அரைக்கால்பங்குகூடினது மைதுனம். வாயு தன்னம்ஸம் பாதி ஓடல், வாயுவிற்பிருதுவி அரைக்கால்பங்குகூடினது படுத்தல், வாயுவில் அப்பு அரைக்கால்பங்கு கூடினது நடத்தல், வாயுவில் அக்கினி அரைக்கால்பங்குகூடினது இருத்தல், வாயுவில் ஆகாசம் அரைக்கால்பங்குகூடினது தாண்டல் ஆகாசம் தன்னம்ஸம்பாதிமோகம், ஆகாசத்திற்பிருதுவி அரைக்கால்பங்கு கூடினது இராகம், ஆகாசத்தில் அப்பு அரைக்கால்பங்குகூடினது துவேஷம், ஆகாசத்தில்அக்கினி அரைக்கால்பங்குகூடினது பயம், ஆகாசத்தில்வாயு அரைக்காலபங்குகூடினது வெட்கம் ஆம். இவையிருபத்தைந்தும் ஸ்தூல சரீரகற்பனையாம். அவித்தையென்னும் இச்சாவசத்தாய் அஞ்ஞான சமுத்தியிற் கட்டுண்ட சிதாபாசர்களை ஈஸ்வரன் தனது காருண்யத்தால் பிரமதேவனாய் நின்று சிவாங்குரத்தால் அனுசரித்து அந்தக் கரணமென்னுங் கண்ணாடியைக் காட்ட அதிற் பிரதிபலிதது ஸ்தூலசரீரத்தைத் தாமென்றும் புவனபோகங்களைத் தமதென்றும் அபிமானித்துவந்த ஜீவர்களது சரீரத்திரயம்-சிதாபாசன்-சாக்ஷிசைதன்னியம் என்பவைகளில் பேதந் தெரிகின்ற

தற்குரிய அறிவின்கண்ணை ஆவரணசக்தி மூடிவிட்டதென்றும் அம்மூடுதலில் நின்றும் நீங்குவதற்கு வேதாந்தக் கிரமப்படி பகிர்முகவிசாரணை முன்னிலையில் தேர்ந்து ப்ரம்மமுதல் தோன்றின அடைவேஒடுக்கிப் பார்க்கச்சேஷித்தது எதுவோ அதுவே நமது வடிவமென்றுந் திடப்ரக்ஞையோடு அபரஞானியாயிருந்தாலும், ததாகாரமாகிய தேசிகரால் அந்தர்முக விசாரணையான சுவானுபூதியை க்ரமமாகக் கொண்டு அச்சுவானுபூதியிலெழுகின்ற சங்கல்பம் நசிப்பதான திருவடி தீக்ஷையும் பெற்று அங்ஙனம் பெற்றேமென்ற வுணர்வும் நழுவினவிடந்தூண்டாகிய தனது சிதாகாசநிலையை அறிந்து பரஞானியாதல், அற்பமுங் கூடாதெனவுங் கூறுவார்.—

தத்துவமுழுதுங் கசடறவுணர்ந்துந் தன்னிலை யறிவதற்கரிதாமெனக் கூறினார்.

[இ-ம்.] ஒருவன் தத்துவசோதனையில் சுருதியுத்தியனுபவப்பட ஐயமறத் தெளிந்தாலுஞ் சகசீவபரங்களின் அபேதங்களைப் பலநூலால் நன்றாயறிந்து தானே அதுவென்றிருந்தாலுஞ் சற்குருவால் சுவானுபூதியை உன்முகத்திற் பெற்றாலன்றி ஒருகாலும் நிஜபோத முத்தியாதென்பதாம்.

பலகலையினுல் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

குடையுஞ்செருப்புங் கொடுநடப்பதல்லாற்
படியும்விசும்பும் பரப்பி - யிடையாடு

மாத்திரம்போலே சமயவாதமனம்போதாத
சாத்திரங்கற்றார் விடுற்றார். எ-ம்,

சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

கோடிபல நூலறிவு வேதமுறை பேசினுங் குருபாதம்
வெளியாகுமோ. எ-ம்.

ஞானசுகாதீதவெண்பா.

நூறுகோடிநாளிருந்து நூல்கள்பலகற்றாலு
மாறுகோடி சித்தியடைந்தாலும் - பேறில்லை
நித்தன்மலரடிக்கே நீக்கமறவேநின்று
அத்துவிதங் காணாதவர். எ-ம்.

குறள்.

கற்றதனாலாயபய னென்கொல்வாலறிவ
னற்றொழா அரெனின். எ-ம்.

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

நன்றாகச், சாத்திரத்தையோதி மதந்தற்கியாதென்றோர்
வார்த்தையினைச்சொல்லி வழக்கறுத்தான். எ-ம்,

ஔவைக்குறள்.

நல்லன நூல்பல கற்பினுங் காண்பரிதே
யெல்லையிலாத சிவம். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

வமுதலிய விசாரத்தால்

தன்னை அறியக்கூடாதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிற்றம்பலநாடிகள்.

தத்துவக் கற்றுஞ்சமயவிரோதமுஞ் சாத்திரஞ்சேர்
புத்தகப்பித்தையும் புந்திமதத்தையும்போட்டிடென்று
வித்தகன்சிற்றம்பலநாடி வேறுபுரத்திறைவன்
உத்தமமான சிவானந்தபோகத்தை யூட்டினனே. எ-ம்,

தாயுமானசுவாமிகள்.

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மௌன வள்ளலே - நித்தமன்பு
பூணாக்கத் தூங்கினாற் போதுறக்குமெழுப்பும்
காணாத தூக்கு மிருகண். எ-ம்,

பதார்த்ததீபிகை.

திண்ணியவறிவுதான சிவத்தினையடையவேண்டில்
அண்ணியவசாத்தனுக்கா வவிர்தமாயோகமான
மண்முதற்றத்துவங்கண் மறுவெனநேதிசெய்து
எண்ணெய்போற்பிரிந்துநீயு மிருந்திடாயின்பமுற்றே. எ-ம்,

பாலையானந்தசுவாமிகள்.

தத்துவக்குப்பையைத் தள்ளுங்கடி வேத
சாத்திரப்பொத்தலை மூடுங்கடி

முத்திதருஞான வஸ்துவைவாவென்று
மூடிக்கொம்மி யடியுங்கடி. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

குருசொல்லாமற் சொல்லுவ
ரென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவிளையாடல்.

கல்லாலின்புடையமர்ந்து நான்மறையாறங்கமுதற் கற்ற கேள்வி, வல்லார்களொல்வர்க்கும் வாக்கிறந்தபூரணமாய் மறைக்கப்பாலாய், எல்லாமாயல்லவுமா யிருந்ததனை யிருந்தபடி யிருந்துகாட்டிச், சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாமனினைந்துபவத் தொடக்கைவெல்வாம். என்பதனாற் காண்க.

ஞானகுரு அநுக்கிரகிக்கின்ற வழியேயன்றி
ஏனையவற்றால் முத்தியின்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

பேசியதன்விசாரத்தாற் சனகர்பிரான்பெறும்பேறுபெற்றதல்லால், வாசியுளமற்றொன்றால் வந்ததல்ல வாரீசமலர்க்கண்மாலே, யாசிலதாய்ச் செவ்வியதாய்த் தனதான விசாரத்தாலடைவதல்லாற், றேசிகரில்லாவினர்செய் தொழிலாற்பெறலாமோ சிற்சொரூபம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

தன்னிழப்பையென்னகற்றுச் சாதிப்பான்சற்குருவா
மன்னுபெருஞ்சீய மதயானை - தன்னடைமேற்
சொற்பனத்தேதோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய்
நிற்பதுபோற் பாரானெனின். எ-ம்.

குகைநமசிவாயர்.

செப்பரியஞானச் செழுஞ்சுடரே சோணகிரி
யப்பனைநன்னூ லறிந்தாலும் - இப்புவியிற
கொண்டகுருவைப்பொருளாக் கொள்ளார்பயனேது
கண்டவெலாமவீண்லே கற்று. எ-ம்.

குருநமசிவாயர்.

சற்குருவைப்போற்றாமற் சற்குருவைச்சாற்றாமற்
சற்குருவைச்சந்ததமுஞ் சாராமற் - சற்குருவை
யின்றுதரியாம னீள்பிறவிநீங்கிடுமோ
மன்றுசிதம்பர தேவா. எ-ம்.

திருமந்திரம்.

குருடருங்குருவைக் குருடுமளவிற்
குருவிடந்தீர்ந்து பயங்கெடுமாபோற்
குருவினுருவங் குறிக்கொண்டுநிற்கத்
திருமலந்தீர்ந்து சிவனவனாமே. எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

குருமார்க்கமில்லாத குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தழிந்துகெட்டேனே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

குருமொழியே மலையிலக்கு மற்றமொழியெல்லாங் கோடி
ன்றிவட்டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய். எ-ம.

ஔவைக்குறள்.

குருவினடி பணிந்து கூடுவதல்லார்க்
கருவமாய்நிற்குஞ் சிவம்.

அன்றியும்,

நெறிப்பட்டசற்குரு நேர்வழிகாட்டில்
பிறிவற்றிருக்குஞ் சிவம். எ-ம்.

திருப்புகழ்.

ஐந்துபூதமு பாருநாமமு மந்த்ரவேத புராணகலைகளு மை
ம்பதோர்வித மானலிபிகளும் வெகுரூப, வண்டராதி சராசர
மும்முயர் புண்டரீகனு மேகநிறவனு மந்திபோலுரு வானு
நிலவொடு - வெயில்காயுன், சந்த்ரசூரியர் தாமுமசைவையும்
விந்துநாதமு மேதுவடிவமோர் தன்சொருபம தாகிநிகழ்வது-
சிவயோகந், தங்களாணவ மாயைகரும மலங்கள்போயுப தே
சபெற்று சம்ப்ரதாயமோ டேயுநெறியது - பெறுவேனோ.
எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (ரு)

ஒருமொழியாலேயென்றுஞ் செய்யுண்முதல் இந்நான்கு செய்யுளாலும் ஒருமொழியாகியசின்முத்திரை இத்தன்மைத் தென்றும், அது ஆத்மஞானகுருவினால் அநுக்கிரகிக்கப்படு மென்றுங் கூறினர்.

இச்சின் முத்திரைக்குச் சௌபான முத்திரைகளை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

(அ - கை.) முத்திரை மூன்றெனல்.

வேறு.

முத்திரைகளோர் மூன்றுமொழிந்திடில்
சுத்தசாம்பவி சொல்லும்பயிரவி
மெய்ந்துகேசரி யென்றுவிளங்கிடும்
இத்தையார்க்கு மியம்பவொண்ணுதரோ.

(இ-ள்.) சின்முத்திரையைப் பெறுவதற்குச் சாதனமாகிய ஞானமுத்திரைகள் மூன்றுவகைப்படும் அவைசொல்லுமிடத்துப் பரிசுத்தமாகிய சாம்பவியென்றுந், துதிக்கத்தக்க பயிரவியென்றும், மெய்யையுடையதாகிய கேசரியென்றும் பெயர் பெற்றுவிளங்கும் இவற்றை யாவருக்குஞ் சாதாரணமாகச் சொல்லக்கூடாது எ-று. அரோ-அசை - இத்தையென்பது-பன்மையி னொருமையாய்வந்த வழுவமைதி.

[இ-ம்.] அத்வைதாநுபவமான நிஷ்டைக்குரிய ப்ரதான முத்திரைகளை அறிவித்ததாம்.

இம்முத்திரைகளைக் குருசம்பரதாயத்திலறிக. (சா)

(அ - கை.) சின்முத்திரையாகிய மௌனநிலையை அபக்கு வர்க்குப் போதிக்கப்படாதென்றும், அது மேலோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டதென்றும், அதைக் கைவல்யப்படுத்துவ தற்குரிய ஆசனமுதலிய சாதனவிதிக ளிவையென்றும், மன மொடுங்கினவர்களே எவற்றினும் பயன்படுவர்களென்றும், சாம்பவிமுத்திரையில்நின்று சதாநிஷ்டைசெய்யின் யாவுமொ டுங்குமென்றும், அதுவே சிவயோகமென்றும், அதில் இரா மல் இருக்கத்தக்கவனே அனுபவியென்றும், சாதகசாத்தியர் நெறியிதுவென்றும், அச்சாதகர் பெறும் நாதானந்த மிதுவெ ன்றும், அந்நாதவசமுற்றால்மயக்கந்தோன்றுமென்றும், அது நீங்கும்வகையில் நின்றால் அருட்டரிசன முதயமாமென்றும், அதற்கு மேலாகிய அனுபவபேற்றிலேறி நிறகக்காண்பானு திக ளிறக்குமென்றும், அங்ஙனம் மனமசையாதிருக்கிற் சத் தத்தில் பஞ்சாட்சரமுதலியவைகள் தோன்றாது நின்றவிடத் தொடுங்குமென்றும், அவ்வுறுதியோடிருந்து துவிதமறக்கலக் கின்ற அந்தமௌனநிலையை அடைந்து விளங்குவரென்றுங் கூறுவான் தொடங்கி வைத்தமுறைப்படியே, சின்முத்திரை யை அதிதீவரபக்குவர்க்கு அருளப்படுமெனல்.

முத்திரையை மொழியப்போகாதுகாண்
உத்தமர்க்கே யுரைக்கும்பொருளது
புத்தியீனர் புலம்பிமயங்கியே
பித்துமேலாய்ப் பிதற்றுவர்பேயரே.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய சோபான முத்திரைகளுக்கு அதீதமாகிய சின்முத்திரையின் பொருளை யாவருக்குஞ் சொல்லத்தக்கதன்று அது சற்கரும பரிபாகிகளுக்குச் சொல்லத்தக்க பொருளாம், விவேகசூன்யர்களுக்குச்சொன்னால் அவர்கள் மூடத்தன்மையால் வாய்விட்டுளறி அறிவழிந்து பயித்தியகுண மேலிட்டுப் பேயராய்ப்பிதற்றுவார்கள் எ-று. காண் முன்னிலை அசை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) ஈஷணத்திரியமான துன்பங்களில்நின்றும் நீங்கி ஞானாசிரியனை அடுத்து அவரால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட ஆத்மஞானத்தைப் பெற்று அதில் தாமாரூடராகு முன்னந் தேகவியோகத்தையடைந்து அந்தஸமஸ்கார பலத்தினால் மீண்டுந் திருவவதாரஞ்செய்துவந்த அதிஞான பக்குவரென்பார். உத்தமரெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] ஞான ஸமஸ்கார முடையவர்களுக்கே சின்முத்திரையைக் காட்டவேண்டு மென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

இனிப்பிறவாமுடிவான பிறப்பிலேமெய்ஞ்ஞான மெளிதினுண்டாம், பனிச்சுடர்வெண்ணித் திலங்களுத்தமமாமூங்கிலல்லாற்படுவதுண்டோ, செனித்தவரின்மேலோராய் நல்லோராய் மித்திரராய்த் தெளிந்தோராகி, யனித்தமறுமுத்தராய் ஞானிகளாங் குணமெல்லா மவரைச்சேரும். எ-ம்.

வாதவூரர்புராணம்.

வந்துநான்வறுமையுற்றேன் மாற்றெனதிலம்பாடென்று
சிந்தையாகுலமுற்றான்கைச் செழும்பொருளீதல்செய்வார்க்
கிந்தநாளளிக்கவேண்டு மெனவிதியின்மையாலே
யந்தநாளிந்நாளாக வடிமைகொண்டருளவெண்ணி. எ-ம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

அதிபக்குவத்தோர்க் கனுக்கிரகஞ்செய்யும்
புதுமைக்குச்சாத்திரங்கள் போதா - வதுவென்னப்
பேறேயனந்தபிரகாரந் தந்தானும்
வேறேயனந்தவிதம். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (எ)

(அ - கை.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையை அடைந்தோர் யாவரென்றுகேட்க அதற்குத்தரங் கூறல்.

வேறு.

இந்தநன்னிலையிலிருந்துசாதித்தோரெவரெனவுமையவள் வினவச், சுந்தரவாமதேவ மாமுனிவர் சுகர்முதன்முனிவரொன்றறிதி, கந்தடுகரியின் கையினைப்புறங்காண்க வானுடைமலை தருமயிலே, நிந்தையினிட்டைக் குரியவாதனமு நிகழ்த்துவனன்புடன் கேண்மோ.

(இ - ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நல்லநிலையிலிருந்து சாதனஞ்செய்தவர்கள் எவர்களென்று தேவியார்கேட்கப் பரம

சிவனார் கட்டுத்தறியை முறிக்கும் மதயானையின் துதிக்கை
யைப் புறங்கண்ட தொடையினை யுடைய இமயமலைபெற்ற
உமையவளே? அழகியபெருமைபொருந்திய வாமதேவர் சுக
யோகி முதலாகியமுனிவர்கள் சாதனஞ்செய்தவர்களென் றறி
வாய் மேலும் துதிக்கப்படுகின்ற நிஷ்டைக்குரிய ஆசனத்தை
யுஞ் சொல்லுவேன் அன்போடும் நீ கேட்பாயென் றருளிச்
செய்வார், எ-று.

(ப-ம்.) அவ்யக்த மகதகங்காரங்களும், அவ்வகங்காரத்
தில் முக்குணங்களும், அக்குணங்களினுடைய ஸ்வரூபமே
நாமரூபாத்மக ப்ரபஞ்சங்களாய் விகற்பித்த காரண காரிய
உபாதிமுதலியவைகளும், தோன்றியொடுங்குவதற்குரிய இர
ண்டறச் சேஷித்துநின்ற சுயஞ் சைதன்யமாகிய ப்ரம்மானந்த
போகபூமி யென்பார் இந்த நன்னிலையெனக் கூறினார்.

[இ - ம்.] மூல அடியார்களால் அநுபவித்த ப்ரம்மாநு
பவ நிலை ஈதென் றுணர்த்தியதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

தன்னுள்விகற்பித்தெழுந்த விகற்பம்போகிற் றவிர்ந்திடுமா
யையிற் பயனோர்சற்றுமில்லை, இன்னவகைத்தோ ருண்மை
யியம்பவேண்டு மியாவர்மயக்கமு மாற்று மிறைவவென்ன,
மன்னனதற்குரைசெய்வான் முனிவனீயே மதித்துணர்ந்தும்

பிதாவுரைக்க மறுத்துங்கேட்டாய், அந்நிலையே நிச்சயமிந் தகண்டஞான வாகாயபுருடனுமா னயலொன்றில்லை. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

முந்நிலைச்சுட்டொழுதியெனப் பலகாலுமெனஞ்சொனான் மொழிந்தேனெனின், றன்னிலையைக் காட்டாதே யென்னையொன்றுச்சூட்டாதே சரணென்போந்த, அந்நிலையேநிலையந்த நிலையிலே சித்திமுத்தி யனைத்துந்தோன்றும், நன்னிலையீதன்றி யிலை சுகமென்றே சுகர்முதலோர் நாடினாரே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (அ)

(அ-கை.) ஆசனங்களிவை யெனல்.

உத்தரதிசைபார்த் திருப்பதாங்கலையி னுரிவையோ டுழுவையி னதளுஞ், சித்திராதனம்வெண் டுகில்குசையைந்துந் திண்புவிமிசை விரிப்பதுவாம், பத்திரம்வீரங் குக்குடமரிய பங்கயங்கோமுக மைந்தும், வித்தகமான வங்கவாதனமாம் விமலைநீயறிகென விளம்பும்.

(இ-ள்.) உமையவளே? சாதகன் நிஷ்டைதொடங்கும்போது பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது வடதிசை முகமாகும். மான்தோல் - புலித்தோல் * சித்திராசனம் - வெள்ளைவஸ்திரம் - தருப்பை ஆகிய ஐந்தும் அழுத்தமாகிய பூமி

---

* சித்திராசனமென்பது இரத்தினகம்பளமாம்.

யின்பேரில் விரிக்கத்தக்க ஆசனமாகும். பத்திரம் - வீரம் - குக்குடம் - அருமையானபதுமம் - கோமுகம் ஆகிய ஐந்தும் ஞான சாதனத்துக்குரித்தாகிய அங்காசனமாகும். நீ யறிவாயாகவென்று சொல்லுவார் பரமசிவனுர் எ-று. இவ்வங்காசனங்களுக்கு விபரம் முன்வந்தனகாண்க.

(ப - ம்.) தக்ஷிணமூர்த்தமாய் விளங்கிய ஆத்மஞான குருவின் சந்நிதிக் கெதிராகச் சற்சீடன் வடதிசை நோக்கி இருக்கவேண்டுமென்பார், உத்தரதிசை பார்த்திருப்பதாமென்றும், பெரும்பாலும் யோகீஸ்வரர்க ளிருப்பது பத்மாசனமென்பார், அரியபங்கயமென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] ஞானசாதகன் நிஷ்டைகூடித் தந்திரமாக அப்பியாசித்தற்குரிய இருவகை ஆசனங்களையுங் கூறியதாம். (கூ)

அ-கை) தேகத்தை அசைவறநிறுத்திச் சின்மயத்தில் நிற்றலே சமாதியெனல்.

இயம்புமாதனங்கடம்மி லொன்றுறவே யிடைகளஞ்சிரங் கணோராய், வயம்பெறத்தம்ப மெனநெறித்திருந்தே மனமதுவடிவிலையுறாமல், நயம்பெறவுன்னு தன்னியெப்போது நடுநிலைதன்னைநீங்காமல், தயங்கியசுத்தமசுத்தமல்லாத தனி நிலைபொருந்துதல் சமாதி.

(இ-ம்.) ஞானசாதகன் முன்சொல்லிய ஆசனங்களில் ஒன்றிற்சேர்ந்து இடை - கண்டம் - தலை - கண் ஆகிய நான்கும்

நூல்விதிவழுவாது வெற்றியாக ஸ்தம்பத்தைப்போல நெறித்திருக்கவும் மனமானது தனதுசங்கற்பரூபமென்னும் விஷயாகாரங்களைப் பற்றுமலிருக்கவும் மோக்ஷ இன்பத்தைப்பெறும்படி வினையாமல் நிலைத்துப் பிரகாசிக்கின்ற சுத்தாசுத்தமில்லாத ஒப்பற்றநிலையிற் சதாகாலமுந் சாக்ஷித் தன்மையை நீங்காமற் பொருந்தியிருத்தலே சமாதியாம் எ-று. ஏ - ஏ - அசைகள்.

(ப ம்.) சலனமற்ற ஏகாந்தஸ்தானத்தில் பரமாத்தாணியைப்போல நிலைபெறுதலென்பார். மெய்பெறவென்றார், தேகேந்திரிய கரணாதிகளின் விவகாரஅவஸ்தையாவைக்கு முதற் காரணமாயுள்ள மனமானது தன்னிச்சைவடிவத்தினைகணின்று நீங்கிச சும்மாவிளங்கவேண்டுமென்பார். மனமது வடிவினையுறுமலென்று ரெனவும், குணத்திரயங்களில் உழலாநின்ற மனமானது தனக்குச்சேர்க்கை விவகாரங்களில் அரசு செலுத்துவிக்கின்ற இராசத தாமதத்தைவிட்டு நீங்கித் தன் சொந்த இடமான சத்துவத்திற் பொருந்தி இருக்கவேண்டுமென்பார். மனமது வடிவினையுறும லென்றுரெனவுங் கூறுவாருமுளர். மனமானது சத்ததன்மாத்திரைச் சாத்விக அம்ஸம அரைக்கால் மாத்திரையாய்த் தோன்றிப் பரிசதன்மாத்திரை ரஜோ அம்ஸம் அரைமாத்திரையாகிய வியானவாயுவுடன் சேர்ந்துநின்றதால் சலனத்துவமடைந்து விஷயங்களைப் பற்றிக்கோடலே அதற்குச் சங்கற்பரூபம். ஆதலால் அம்மனம அசசலமாம்சையைவிட்டு நீங்கித் தன்னிஜாம்ஸ

ன அருள்வடிவாய் நிற்கவேண்டுமென்பார். மனமது வடிவினையுறாமலென்றே னெப்பொருள்கூறுதலே சிறப்புடைத்தாம். இன்பசுகத்தைப் பெறவேண்டுமென்கிற கிஞ்சித் நினைவான முன்னிலைச்சுட்டுப் பற்றறவிட்டு ஒன்றையுங் கருதாது கருதுவதென்பார். உன்றுதன்னி யெனவும், சகலகேவலமாகிய அறியாமையை அசுத்தமெனவும், அவைநீங்கித் தன்னையருளாற்கண்டஅறிவை சுத்தமெனவும், அவ்வறிவுங் கழன்று ஞானாகாசமாகிய பரைநீக்கத்தில் விளங்குகின்ற பிறிதொன்றில்லாத நிகரற்ற துரியாதீதமாகிய சின்மாத்ரநிலையை அல்லாத தனிநிலையெனவும், அருள்வடிவமாகிய மனமானது அந்நிலையில் இரண்டறக் கலந்திருத்தலே பொருந்துதல் சமாதியெனவுங் கூறினர்.

[இ - ம்.] ஞானசாதகன் ஏகாந்த ஸ்தானத்தில் சித்திரதீபம்போலத் தேகத்தை அசைவறநிறுத்தி நிர்விகற்பசித்தனாய்த் தனதாத்மஸ்வரூபநிலையிற் பிரிவறத் ததாகாரமாக நிற்பதுவே சுகசமாதியென் றுணர்த்தியதாம்.

ஸ்தம்பத்தைப்போலச் சிரமுதலியவை நெறித்தென்ப

தற்குப் பிரமாணம்.

அமுதசாரம்.

செவ்வேயுடலுங்கழுத்துஞ் சிரமுமுற
வெவ்வாதனத்தே யிருந்தெவர்க்கும் - கைவந்தால்

வாசமுதஞேய்நலியா மதியுடையோ
ராதனமென்ப தது. எ-ம்.

பகவற்கீதை.

தலையுங்கழுத்துமுடம்புமிவை செவ்வேதளராதேயிருக்கு
நிலையிலிருந்துகண்களை தன் மூக்குநுனிமேலேநிறுத்தி
அலையுங்கடல்போற்காமமு மெய்ப்பயமுந்தன்னைவிட்டகல
உலையுமனமுள்ளடங்கவெனையுணர்ந்தே யிருக்குமதுயோகம்.

பிரமகீதை.

தக்கஞானத்தைத் தான்பெறற்பொருட்டுத் தனியிடந்தனை யடைந்திதய, துக்கமேவாமற் சுகாசனத்திருந்து தோடலை கழுத்துடம்பிவைநே, ரொக்குமாறிருத்திப் பூதிகொண்டிந்த வுடம்பையுத் தூளனம்பண்ணி, மிக்கவாய்வருமிந் தியங்களை யெல்லாம் விடையமேலெழாவகைமீட்டு. எ-ம்.

ஞானிகள்நிலைமை.

அத்தனுமெய்ஞ்ஞானியரு முனைத்தவாறே யாகமுடியிடை யசையாத் தறிபோலாக்கிப், பத்திரங்கோமுகம்வீரம் பதுமத் தோடுபகர்சுலவு மாதனத்திற் படிந்தேகாந்த, முத்திரைசாம் பவியான நொக்கதாகி முபல்கருத்துாநடுநிலையி லிருந்திநாளு, மித்தகைய சிவபோகத் திருப்பர்ஞானி யினியவற்குப் பிறவி யுமுண் டென்னலாமே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மனத்தின்வடிவு சங்கற்பமேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்

சடசூனியமாயெங்கணுஞ் சேர்தனிநெஞ்சுக்குப் பேரொழிய, வுடனுங்ககணந்தனைப்போல வுள்ளும்புறம்பு முருவிலதாம், படர்தீர்மெய்பொய் யெனும்பொருளிற் பயிறோற்றரவே மனமாகுந், தொடர்சங்கற்பமெங்குளதாந் தோன்றுமனமுமங்குளதே.

அன்றியும்,

மனத்தின்வடிவுசங்கற்ப மற்றிவ்விரண்டுமொன்றாகு
மனர்த்தமோகமலபந்த மவித்தைமாயைதம்முதலா
மினத்தபெயர்சங்கற்பத்துக் கேற்றபெயராமிதுநழுவிற்
கனத்தசகக்காட்சியும்போருங் கதிர்விட்டெறிக்கும்பரவடிவம்

என வருதலாற் காண்க.

மனமானது நிர்மலத்துவமான தன்னதார்த்தவடிவமாயிருந்து அருள்நிலையைப் பற்றவேண்டுமேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

உன்னுருவைநீகாணு ஞானக்கண்ணிலொன்றலா வாசையெனுங் காசமுறும், அன்னதுதீர்த் துளக்கமலத்துள்ளேநொய்ய வறிவுடையவுன்மனத்தா லுன்னைஉன்னை, இன்னபடியெனநோக்கி மயக்கமெல்லா மிறையுமறவொழித்தின்ப மெ

ய்திகிற்பாய், பின்னவனே யெனமுன்னோ னுரைத்தானென்று பெருந்தகைக்கு வசிட்டமுனி பேசினானே என வருதலாற் காண்க.

உன்னாதுன்னி யென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

திருவருட்பயன்.

ஓராதேயொன்றையுமுற் றுன்னாதே நீமுந்திப்
பாராதே பார்த்தனைப்பார்.

என்பதனாற் காண்க.

சாக்கிரநிலையைப் பெற்றிருத்தலே
சமாதியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

ஜனகனென்னுமன்னவர்கோ னிவ்வாறோதித் தன்னிலையாம் பரம்பொருளிற் றளர்ச்சியாறி, அனகாரகன்பயமேங்கிச் சோக மாறி யயர்வகன்று செயலடங்கி யையந்தீர்ந்து, கனகவரை யேறிநிரு விகற்பமான கலங்காதசமாதியிற்சிற் ககனத்துற்றான், தினகரனைச்செறிவருட மீரைந்நூற்றிற் றிரியொடு நெய்ம்மாண்டவிந்த தீபம்போன்றே. எ-ம்.

சிவப்பிரகாசம்.

பாசமாஞானத்தாலும் படர்பசுஞானத்தாலு
மீசனையறியவொண்ணா திறையருள்ஞானநண்ணித்

தேசுறுமதனுன்முன்னைச் சிற்றறிவொழிந்துசேர்ந்து
நேசமோடுயர்பரத்து னிற்பதூஞானநிட்டை. எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

அலையிலாத சாகரம்போ லனிலஞ்சேரா விளக்கதுபோ, லருங்கலிரும்பொன் சமமாகி யானதராசி னுனியதுபோல், நிலையொன்றியநற் சமாதியுற்று நின்றுட்கமலத் தெழும்பிரச, நிறைவாரிதியிற் புகுந்ததனி னேசித்தடியே னிருப்பேனே, விலையின்மகுடத் திருமுடியாய் மிளிர்குண்டலங்கள் செறிகாதா, வியன்கேயூரத்திருத்தோளா விஞ்சுஞ்சதங்கை சூழ்தாளா, புலையுங்கொலையுங்களவுமில்லாப் புனிதத்தவத்தோர் தொழுதேத்தும், புராரிகுமரா வுமைசிறுவா போரூர்முருகப்பெருமானே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றுள் காண்க. (க௦)

(அ-கை.) மனமடங்கில் வாயு வொடுங்குமெனல்.

வேறு.

விண்ணைமூடக் கவசனையை விரிக்குமொ நுவன் விரகதெனப், பண்ணும்யோகத் துறைநினைவோர் பவனத்தடக்கு மதுவிடுத்தே, எண்ணுங்கருத்தை முன்னடக்க வியங்கும்வளியும் பின்னடங்கும், கண்ணைமறைக்க வான்மறையுங் கணக்காம்படிநீ கண்டுகொள்ளே.

(இ-ள்.) உலகத்திற்செய்கின்ற யோகமார்க்கத்தைச் சாதிக்க நினைக்கின்றவர்கள் வாயுவை அடக்குதல் எத்தன்மைத்

தேனில் ஆகாயத்தை மறைக்க வஸ்திரத்தை விரிக்கின்ற ஒரு வனது உபாயத்தைப்போலாம். ஆதலால் அவ்வாயுவை அடக்குதல்விட்டுப் பலவகைகளை நினைக்கத்தக்கமனதை முன்னர் அசைவற அடக்கினால் சலிக்கின்றவாயுவும் பின்னர் அடங்கிப்போம் எங்ஙனமெனில் கண்களை மறைத்த மாத்திரத்தில் ஆகாச மறைகின்ற முறைமைபோல நீயறிந்து கொள்ளக்கடவாய். எ-று. ஏ-ம-அசைகள்.

[இ - ம்.] கருவிகள் எவற்றிற்குங் காரணமாயுள்ள மனமானது ஒடுங்கில் யாவுமொடுங்கு மென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

உபதேசப் பித்தோ வுபமானப் பித்தோ
விபரீதமோ பழகவோவேறோ—தபசிநீ
கண்மூடாவிண்மூடத் தேடுங் கவசனைபோ
லெண்மூடாயோக மிதுவென். எ-ம்

திருமந்திரம்.

மனமடங்கிடில் வாயுவடங்கிடும்.

அன்றியும்,

மனமனமங்குண்டு வாயுவுமங்குண்டு
மனமனமங்கில்லை வாயுவுமங்கில்லை. எ-ம்.

சிவவாக்கியம்.

மனங்குவிந்து நின்றிடம் வாயுபஞ்சபூதமாம்
மனங்குவிந்து நின்றிடம் வாயுமன்றுயிரதா

மனங்குவிந்துநின்றிட மகாஸ்தலங்களாயிடும்
மனங்குவிந்துநின்றிடம் வண்மையாகுமுத்தியே. எ-ம்.

ப்ரபுலிங்கலீலே.

இந்தியமோரொன்றுவிட் டிடின்மற்றையொன்றுசாறும்
முந்தியமனமழிப்ப முறறும்போமணியப்பாம்பி
னைந்தலேகளினுளொன்றை யரிந்திடின்மற்றொன்றுலஞ்
சிந்திடுமிடறரிந்தாற் றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. எ-ம்.

தேவிகாலோத்ரம்.

வாயுவெனமறுகுகின்ற மனமடங்கும்வகைதடுப்பா
னியாவனவனரிபிரமனிந்திரன் சண்முகன்குருவும்
ஏயபலதேவதைகளி யோகிதபோதனனறிஞன்
ஆயினெல்லாமுடையானு மவன்வணங்குநுணங்கிடையாய்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கக)

(அ - கை.) சரிதைமுதலாகிய நான்கிற்குமுரிய அதிகாரிகள் மனேலயமடைதலால் அதிலதில்உயர்ந்தோர்களெனல்.

அலேயுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேசரிதைகடந்தோனும்
அலேயுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேகிரியைமுடிந்தோனும்
அலேயுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேயோகதற்பரனும்
அலேயுமனத்தையகத்தடக்கு மவனேஞானியதிசூரன்.

(இ-ள்.) அலேகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனே சரிதை முழுதும் நிறைவேற்றினவனுவன். அலேகின்ற மனதை

உள்ளடக்கத்தக்கவனே கிரியைபூரணப்பட்டவனாவன். அலை இன்றமனதை உள்ளடக்கத் தக்கவனே யோகீஸ்வரனாவன். அலைகின்றமனதை உள்ளடக்கத்தக்கவனே ஞானிகளில் மிகுந்த தீரனாவான். எ-று.

(ப-ம்.) சரிதையை விதிப்படிசெய்கின்ற ஒருவன் தான் இயற்றுவதில் பல்சங்கற்ப மனதுடையவனாயின் சரிதையை ஒருங்கே தெரிந்துசெய்யினுங் கடந்தவனன்று. எவன் தனக்குக் கிடைத்தமட்டும் மனோதிருப்தியாய்ச்செய்து ஈஸ்வரார்ப்பணம் பண்ணினனோ அவனே அச்சரிதைக்கதிகாரியாமென்பார்.

அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனே சரிதைகடந்தோனாமென்றும்.

கிரியையை முறைப்படிசெய்கின்றவொருவன் தான்பூசிப்பதில் வருங்குறைவு நிறைவுகளில் இதாகிதமாகிய சித்தத்தையுடையவனானாலும் அல்லது கிடைத்தமட்டும பூசித்தாத திருப்தியடைந்து அப்பூசைனிடத்தில் காமிய மனதுடையவனாயினும் அக்கிரியாமார்க்க முற்றுந்தெரிந்து பிறருக்கும் போதிக்கத்தக்கவனாயினும் அதற்குரியவனன்று. எவன் நிஷ்காமிய மனத்துடன் ஆராதனை பண்ணினனோ அவனே அந்தக்கிரியாபூசையிற் சிறந்தவனாமென்பார்.

அலையுமனத்தை யகத்தடக்குமவனே கிரியைமுடித்தோனாமென்றும்,

துறவின்கணின்று அஷ்டாங்கயோகவிதிப்படி தேகத்தைச் சுஷ்கிப்பித்துக் கற்பகாலந் தியானஞ்செய்கின்ற யோகியானாலும் அவனது சித்தமானது பூர்வம்விட்டுவந்த வாசனையில் ஒன்றையேனுங் கருதுமாகில் அவன்முடிந்தயோகியன்று எவன் தனது தியானசமர்தியில் வைத்திருக்கிற சித்தமானது திரியாமல் சுத்த மடைந்து அவ்விடத்தில் பொருந்தியதே சாக்ஷாத் பரமசிவமென்று நிற்பானோ அவனே பரமயோகிகட்கெல்லாங் கடவுளாமென்பார்.

அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே யோகதற்பரனுமென்றும்,

சர்வம் ப்ரம்மமயமாகச் சுருதிகுரு ஸ்வானுபவத்தாற் பார்க்கின்ற ஆத்மஞானி இதாகிதப்பிராரத்துவவசத்தில் அற்பமும் பேதமில்லாமல் சுயம்பிரகாசமாய் ஜொலிக்கின்ற பரிபூரணமான மனதுடன்விளங்கிடின் அவனே பரஞானிகளுக்குத் தலைவனுமென்பார்.

அலையுமனத்தை யகத்தடக்கு மவனே ஞானியதிசூரனென்றுங் கூறினர்.

[இ - ம்.] மனோலயமுற்ற நான்கதிகாரிகளே முறையே நான்குபதங்களினது சிறந்த ப்ரயோசன மடைவர்களென்பதாம்.

மனோலய மடையவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

தேவிகாலோத்ரம்.

அறிவுசிலை தவமடக்கம் புண்ணியந்தா னங்குணங்க
ணெறியுடைய முத்திநெறி முத்தியுபாயம் நினைக்கின்
மறுகும்வழி யளையமன மடங்குவதன் றியாததுவே
யறிவுடையோ ரிவையனைத்து மாமென்றே யறைகுவரால்.

திருமந்திரம்.

மனமாயை மாயை மாயை மயக்க
மனமாயை தான்மாய மற்றொன்று மில்லை
பினைமாய வேண்டாம் பிதற்றவும் வேண்டாம்
தனையாய்ந் திருப்பது தத்துவந் தானே. எ-ம்.

தேவாரம்.

வெள்ளத்தார் விஞ்ஞையார்கள் விரும்பவே
வெள்ளத்தைச் சடைவைத்த விகிர்தனார்
கள்ளத்தைக் கழியமன மொன்றின்
றுள்ளத்தின் னொளியைக்கண்ட துள்ளமே,

அன்றியும்,

பொறிபுலன்களைப் போக்கறுத்துள்ளத்தை
நெறிப்படுத்து நினைத்தவர்சிந்தையு
ளறிப்புறுமமுதா யவனேகம்பன்
குறிப்பினாற்சென்று கூடித்தொழுதுமே. எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

பேதிக்கு மனமென்னும் பெரும்பகையை முழுவலியாற் பிளந்துவென்றேன், வாதித்த துயரெல்லா மாற்றினே னுப சாந்த வாழ்வுபெற்றேன், சாதித்த விவேகமே யுனைவணங்கி னேனென்று சனகர்கோமான், சேதித்தமன வலைவெல்லா மொழித்துத்தானே சித்திரம்போனின்றான். எ-ம்.

ப்ரபுலிங்கலீலை.

விரிந்தநெஞ்சங் கருவியாம் விடயமுணர விரியாம
லொருங்குநெஞ்சங் கருவியாந் தன்னையுணர வொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்ச முடையானை விடாதுபிறவி யென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானை யுறுதுபிரப்பென்றுணர்கவே.

பரணதேவரந்தாதி.

நினையடைந்தேன்சித்த நிலையாகும்வண்ண
நினையடைந்தேன்சித்த நிமலா—நினையடைந்தேன்
கண்டத்தாய்காளத்தியானே கனலாருங்
கண்டத்தாய் காபாலிகா. எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

மனதுசத்துவசொரூப மற்றிரண்டும்வந்துகலந்த னவவற்றை மாற்றினற்போர், தனதுசன்மார்க்கத்தை விடாதிருந்தபோது தாமதமுமிராசதமுஞ் சமிக்கும் பின்னைக், கனபரிணமஞ்சல னம்போம் போனுக்காற் களங்கமற்றுநின்றவா காயம்போ

லும், நினைதுளமப்படியாமப் பிரமத்தொன்றாய் நிருவிகற்ப சமாதியிலே நிற்குந்தானே. எ-ம்.

மோகவதைப்பரணி.

வீயுமோகிளை வேராறுமல்விடஞ் செய்மோகன் விவேகனுன் மாயுமோவுயர் மாயையாரு மனத்தினுரு மிருக்கவே. எ-ம்.

திருவாய்மொழி

புலனைந்துமேயும பொறியைந்துநீங்கி
நலமந்தமில்ல தோர்நாடுபுகுவீர்
அலமந்துவீய வசுரரைசசெற்றான்
பலமுந்துசீரிற் படிமினோவாதே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

உத்தமனத்தனுடையா னடியேனினைந்துருகி
மத்தமனத்தொடுமா லிவனென்னமனநினைவி
லொத்தனவொத்தன சொல்லிடவூரூர்திரிந்தெவருந்
தத்தமனத்தனபேசவெஞ் ஞான்றுகொல்சாவதுவே, எ-ம்.

திருக்களிற்றுப்படியார்.

அன்றிவருமைம்புலனு நீயுமசையாம
னின்றபடியேநிற்க முன்னிற்குஞ்—சென்று
கருதுவதன்முன்னங் கருத்தழியப்பாயு
மொருமகடன் கேள்வனுனக்கு எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

தடுங்கோண்மனத்தை விடுங்கோள்வெகுளியைத் தானமெ ன்று, மிடுங்கோளிருந்த படியிருங்கோ ளெழுபாருமுய்யக்,

கொடுங்கோபச்சூருடன் குன்றந்திறக்கத் துளைக்கவைவேல்,
விடுங்கோனருள்வந்து தானேயுமக்கு வெளிப்படுமே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

தன்னிலேதானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்துசுக சமாதியா கப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமேயுன் புரை கடேர்ந்தா, யென்னிறே யான்பிழைப்பே னெனக்கினியா ருண்போல்வா ரில்லையில்லை, உன்னிலோ திருவருளுக் கொப் பாவா யென்னுயிர்க்கோ ருறவுமாவாய்,

அன்றியும்,

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

பேதரகிதமான மனத்துடன் விளங்குகின்றவனே ஞானியென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

சிந்தனையாங் களங்கமறச் சுத்தனாகித் திரைக்கடலிற் செறிந் தொன்றாந் திவலைபோல, வந்தறுவா தனைபோய்த் தற்பதத் தொன்றானன் மாயாமோகந்தீர்ந்து வருத்தந்தீர்ந்தான், அந்த நெறி யுனக்குமா மறிவதெல்லா மறிந்தமனத் திற்குரிய வடை வே தென்னிற், சந்தரமு மகிட்சிசெறி போகமெல்லாந் தன தென்னுஞ் சுதந்தரத்தைத் தவிர்த்துநிற்றல்.

என்பதனாற் காண்க, (கஉ)

(அ-கை.) உள்ளத்தின்கண் எழுகின்ற சங்கற்பங்களை அழிக்கத்தக்கவர்களே சர்வத்திற்கும் அதிகாரிகளெனல்.

அடக்கிக்கருத்தினலைவறுப் போனவனேசகலதியாகியாம், அடக்கிக்கருத்தி னலைவருப்போ னவனேபொன்றுப் பொருளுடையோன், அடக்கிக்கருத்தி னலைவருப்போனவனே யின்பவனுபவியாம், அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவன்வீட்டின்ப மடைபவனே.

(இ-ள்.) கருத்தைஅடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே சர்வசங்க பரித்தியாகியாம் கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே அழியாத பொருளையுடையவனும். கருத்தைஅடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே சுகத்தையுடையவனும் கருத்தை அடக்கி அதனுடைய சலனத்தை நீக்கத்தக்கவனே மோக்ஷவின்பத்தை அடையத்தக்கவனும். எ-று-ஏ-அசை.

(ப-ம்.) அந்தக்கரணத்தி லெழும் விருத்தி பேதங்களனைத்தையும் ஒழித்து விளங்குகின்றவனே துறவடைந்தவர்கட்கெல்லாம் மேலான சர்வபரித்தியாகியாமென்பார். அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவனேசகல தியாகியாமென்றும், அத்தியாகிகளுள்ளும் அழிவில்லாத ஆத்மவிசாரம்பெற்றிருந்தாலும கருத்தென்னும்பஞ்சை அலையென்னுங் காற்றினிடமாக விடாமல் உள்ளடக்கிப் பாதுகாப்பவனெவனோ அவனே நித்தியத்துவமான பொருளுக்குடையவனு மென்பார்.

அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போனவனே பொன்றுப் பொரு ளுடையோ னென்றும், அப்பொருளுக் குடையவர்க ளுள் ளும் சுருதிகுருஸ்வானுபவம் ஒற்றுமைப்பட்ட நிஷ்டாபரர்க ளானாலும் அவ்வனுபவத்தில் அற்பமும் பேதந்தோன்றமல் திடப்பட்டிருப்பவ னெவனே அவனே சுகபோகியாமென் பார். அடக்கிக்கருதி னலைவறுப்போ னவனேயின்ப வனுப வியாமென்றும், அச்சுகபோகிகளுள்ளும் நினைக்கின்றவைக ளெவற்றையும் அதுவாகவே நினைத்து அதையுங்கைவிட்டு நிர திசயானந்தியா யிருப்பவனெவனே அவனே பேரின்பத்துக் குச் சுதந்தரனுமென்பார். அடக்கிக்கருத்தி னலைவறுப்போ னவன்வீட்டின்ப மடைபவனென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] விஸ்ராந்தி அடைந்தகருத்துடையவனே சுகா தீதமாய் விளங்குவ னென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

தேவிகாலோத்ரம்.

கருத்தடங்கின்முத்தியது கையகலிற்கட்டாகும்
விரித்தபொருளிதுவென்ன வறிவுடையமேதக்கோர்
திருத்தகுநல்லறிவாலே சித்தத்தைத் திறம்பாம
லருத்தியுடனிலைநிறுத்து மதுவறிவின்பயனுமால்.

அன்றியும்,

மருவியபொருண்மேலன்பாய் வானரம்போற்சரித்துத்
திரியுமச்சித்தந்தன்னைத் திரித்துச்சூனியத்தேநின்றல்

மருவினோர்பிறிதலின்றி வானவரறிவுகெட்டாப்
பொருவிலாநித்தசுத்தப் பொருளினையடைவரன்றே. எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

சனனகருமங்களின் வித்தாய்த் தருவையசைக்குங் காற்றே போற், றினமுமுடலை யசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத் தீர்வதுவே, யனகசகல தியாகமதா மதுவேபரம வானந்தம், வினவு பிறவெல்லாமிகவும வெருவுகின்ற வெந்துயரே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

சித்தமுஞ்செல்லாச் சேட்சியன்காண்க.

எ-ம் வரும மற்றும வருவனவறிந்துற்காண்க. (கரு)

(அ - கை.) பலவாயுதிக்கின்ற மனதைத் தங்நிலையிற் சேர்த்தவருக்கே முத்தியெனல்.

வெறிகொள் குரங்கு மயக்குஞ்சொல் விளம்பி யருந்தினலதுவும், றெறிதானமயங்கிச் சுழல்வதுபோ னிமிடந்தானு நிலாமனத்தைக், குறியிறசமாதி யெனுங்கயிற்றாற் குறுகப் பிணிப்போரெவரவர்தாம, அறிவோ டறியாமைக ளிறந்த வரிய முத்திதனையடைவார்.

(இ - ள்.) வெறியைக்கொண்ட குரங்கானது அறிவை மயக்குகின்ற கள்ளைக்குடிசதால் அக்குரங்கும் வழிகெட்டு அலைவதுபோல நிமிஷமாத்திரமும் நிலைபடாது அலைகின்ற மனத்தைக்குறிக்கத்தகக நிலையிற்சேரும்படி சமாதியென்னும்

பாசத்தாற் கட்டத்தக்கவர்க ளெவர்களோ அவர்கள் அறி வும் அறியாமையுமாகிய இரண்டும் நீங்கிய அருமையாகிய மோக்ஷத்தைச் சேருவார்கள். எ-று. தான்-தான்-தாம்-சாரி யைகள்.

(ப-ம்.) ஒரு இமைப்பொழுதிற்குள்ளாக அளவின்றிய பேத அத்தியாசங்களை உண்டாக்கி அவற்றுள் ஒன்றைவிட் டொன்றுபற்றி ஒன்றிலும் இறையளவேனும நிலைபடாது சஞ்சரிக்கும் மனமென்பார். வெறிகொண்ட கள்ளுண்ட வா னரத்தைப்போல நிமிடந்தானு நிலாமனமென்றும், மனமுற் பத்தி ஸ்தானமென்பார். குறியிலென்றும், ஜடத்துவம் ஜீவத் துவம் ஈசத்துவம் சாக்ஷித்துவம் ஆகிய விந்நான்குமென்பார். அறிவோ டறியாமைகளென்றும், யாவராலும் அறிதற்கரிய நிரதிசயானந்த வீடென்பார். அரியமுத்தியென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] மனமிறந்தவர்களே நிரதிசயானந்த மடைவர்க ளென்பதாம்.

மனக்குரங்கென்பதற்குப் பிரமாணம்.

உபநிடதம்.

பொன்போல விலங்குமனஞ் சஞ்சலத்தாற் குரங்காம்.

என்பதனாற் காண்க.

ஒரு நிமிஷத்தில் மனம் பலவாயுதிக்கு மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

வஞ்சகமில் பரமார்த்த குருவேசொன்ன வழிகளறிந்தே னினியோர் வசனங்கேளீர், சஞ்சலமற் றகண்டபூ ரணமாய்ச் சித்தந் ததாகார மாவதன்றோ சமாதியோகம், உஞ்சலையொத் தலைவதுதன் சுபாவமாகி யொருகணத்திற் பலவுலகா யுதிக்கு மிந்த, நெஞ்சகம வஸ்துவிலசையா நிவாததீப நிலையடைவ தெப்படியோ நீர்சொல்வீரே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

இமையளவுபோதை யொருகற்ப காலம்பண்ணு மிவ்வுலக மெவ்வுலகமோ, வென்றெண்ணம் வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்ப மோ வென்னின்மக மேருவாக்கிச், சுமையெடும் னென்று தான் சுமமாடுமோயெமைச் சுமையாளு மாக்கினாளுந், தாப் புத்திபண்ணியுள நற்புத்தி யாவையுஞ் சூறையிட் டிந்திர ஜாலம், அமையவொரு கூத்துஞ் சமைநதாடு மனமாயை யம் மம்ம வெல்லவெளிதோ, வருள்பெற்ற பேர்க்கெலா மொளி பெற்றுநிற்குமீ தருளோவலாது மருளோ,சமயநெறி காணுத சாக்ஷிநீ சூக்ஷமமாத் தமியனேற் குளவுபுகல்வாய், சர்வபரிபூர ணவகண்ட தத்துவமான சச்சிதானந்த சிவமே, எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மனம் உதிக்குமிடத்திற்போ யொடுங்கவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம.

தாயுமானசுவாமிகள்.

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை யொழிந்து தள்ளாற், கறவுமறிதன்சிரு விகபரமு முன்னையன்றி யாவதுண்டோ, வறிதிலுனை யசதென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ்த்துவேனோ, சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதேயத்தினினீ செல்லல்வேண்டும். என்பதனாற் காண்க.

மனது சமாதியின்கண் நிற்கப்பெற்றவனே முத்தி அடைவா னென்பதற்குப் பிரமாணம்.

தேவிகாலோத்ரம்.

மந்திரஞ் செபந்தியானம் பூசனைவணக்கம் வேண்டாம்
அந்தமி லாதமுத்திக் குபாயமே யறிதல்வேண்டுஞ்
சிந்தனை புறமேசெல்லிற் றுயரமே திரியமீட்கிற்
பந்தமாந் துன்பநீங்கிப் பரமான வின்பஞ்சேர்வாய்.

என்பதனாற் காண்க. (கச)

(அ-கை.) சாம்பவியின் விதி யிதுவெனல்.

வே று.

பங்கையாதனத்திற் படியவேயிருந்து பரமசற்குருவினைத் தொழுதே, இங்கிருவிழியும் விசும்புறநிறுவி யெழுங்கருத்தினை யகமாக்கி, அங்குறுநிலையா லடங்கிடாமனத்தி னலைவ

றத்தறி வறியாமை, தூங்கமாயொழியச் சாதனைபுரிந்தே தூங்காமற் றூங்குகமாதோ.

(இ-ள்.) பதுமபீடத்திற் பொருந்தும்படியாக இருந்து உயர்ந்த ஞானாசிரியனைவணங்கி இவ்வுலகத்தில் விஷயங்களை நோக்குதற்குரிய இரண்டுகண்களையும் சிதாகாயத்தில் இமையாமல் பொருந்தநிறுத்தி உதிக்கின்ற கருத்தை உள்ளடக்கி அங்கனம் பொருந்திய நெறியாலே அடங்காத மனத்தின் அலைதலை அழித்து அறிவும அறியாமையும் நீங்கச் சுத்தமாகச் சாதனஞ் செய்து நித்திரையைச் செய்யாமல் செய்யக்கடவர்கள். - எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-மாது-ஓ-இவ்வைந்தும் அசைகள்.

(ப - ம்.) இவ்வுலகத்தில் விஷயங்க ளென்னுங் காத்தில் மனமென்னுஞ் சூத்திரதாங்கி அலைகின்ற இரண்டு கண்களாகியகறங்குகளை ஞானாசிரியராற்பெற்ற சாம்பவியாகிய அருட் பார்வையென்னுங் கையினாறசேர்ந்தி இதயாம்பரமென்னும் ஸ்தானத்தில் நிலைபெற நிறுத்திவைத்தென்பார்.—இங்கிரு விழியும் விசும்புற நிறுவியென்றும், ப்ரம்மநிஷ்டாசாதனஞ் சம்பூரணமான இடத்தில உதயமாகின்ற நனவிற்சுழுத்தியை அடையவேண்டுமென்பார். தூங்காமற றூங்குகவென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] ஞான அப்யாசிக்குரிய ப்ரதான முத்திரையின் சாதகபக்குவங்களை அறிவித்ததாம்.

இமையா நாட்டத்துடன் சிதாகாயம் பற்றவேண்டு மென்பதற்குப் பிரமாணம.

கடவுளந்தாதி.

சுழுமுனை வட்டச் சுழுமுனையுச்சித் துவாரத்திலே
வழிபயமெனறு மலைப்பர்களோ மடைக்கொக் கதுபோற்,
றெளிவுறுபார்வை யசையாது சித்தடி தூக்கிநின்று
விழியிமை யாதொளி பார்த்துநேருவ வெளிப்படுமே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

பொய்யனே னகநெகப் புகுந்தமுதூறும் புதுமலர்க்கழலி ணை படிபிரிநதும், மையனே னின்னுந் செத்திலே னந்தோ விழித்திருந்துள்ளக் கருத்தினை யிழநதே, னையனே யரசே யருட்பெருங் கடலே யத்தனே யயன்மாற் கறியொண்ணுச், செய்யமேனியனே செய்வகையறியேன் றிருப்பெருந் துறை மேவிய சிவனே. எ-ம்.

செல்காலத்திரங்கல்.

களித்திருந்தஞானங் கண்ணுலருந்தி யளித்ததனை யன்றே யருந்துதற்குப் பெற்றிலமே. எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

அசத்தி லெம்மட்டுண் டம்மட்டும் பராமுகமாகி யம்மட்டு, நிசத்திலுள் விழிப்பார் வையாயிப்படி நிரந்தரப் பழக்கத்தால், வசத்திலுன் மன நின்றுசின் மாத்திர வடிவமாகிடின்

டைமந்தா, சுசத்ததேகத்தி லிருக்கினு மானந்தக் கடல்வடி வாவாயே. எ-ம.

சௌந்தரியந்தாதி.

உமையேமூலத் துறைந்தபொருளுணர்ந்தேசுழியின் முனை
திறந்து, லிமையோரறிய வரிதாகுமெந்தாயுனது பதங்கருதி,
யிமையா நாட்டத் துடன்காலை நீட்டிமுடக்கி நிலைபுகுந்து,
தலைமையுணருந் தரமருளுந் தாயேயமலன் றனிவாழ்வே.

சௌந்தரி யலகரி.

இணைவிழி யிமையாநாட்ட மெய்திய தலரத்தோன்றும்
பணைநெடும் புவனமிந்தப் பார்வைசற் றிமைக்குமாயிற்
றுணையிழந் தழிவதெண்ணித் துணிந்தநின் கருணையென்றூற்
கணையினுங் கொடியதென்னக் கடவதோ கடவுண்மாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பொற்பினொடு கைகாலில் வள்ளுகிர் படைத்தலாற் பொங்
கிடை யொடுக்கமுறலாற், பொலிவான வெண்ணீறு பூசியே
யருள்கொண்டு பூரித்தவெண்ணீர்மையால், எற்படவிளங்கு
ககனத்தி லிமையாவிழி யிசைந்துமே ஞேக்கமுறலால். எ-ம,

ஔவைக்குறள்.

இமையாநாட்டத் திருந்துணர்வாருக்
கமையாத வானந்தமாம்.

அன்றியும்,

கண்ணூறப்பார்த்துக் காதலாற்றூனோக்கி
னுண்ணுமே யீசனொளி. எ-ம்.

பத்திரகிரியார்.

அமையா மனதமையு மானந்த வீடுகண்டால்
இமையாம னோக்கி யிருப்பதினி யெக்காலம். எ-ம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

தன்னையிழப்பார்க்கென்ன சார்வூழிச்சங்கார
மென்னிலொளித்தெங்கே யிருக்கலா—முன்னே
புலிபார்க்கப்போனகதை போலிமையாநாட்டஞ்
சலியாமன் மூடுந்தனோ. ஏ-ம்.

சொரூபத்தந்தாதி.

நயனமுமே வடிவாஞ் சொரூபத்தை நண்ணிநின்றால்
நயனஞ்செவி தொக்குமூக் கெனுமிந்திய நாவினொடு
நயநண் சுழுத்தி யவத்தைகனவி னனவினுடன்
நயனம்பிறிவற் றிருக்கு மெல்லாங்கண்டு நாட்டத்திலே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க.

தூங்காமற் றூங்குகவென்பதற்குப்

பி ர மா ண ம்.

மோகவதைப்பரணி.

ஆங்குணரா மையுமுணர்வு மாகியகோ ளறவிருந்து
தூங்கினர்காண் சுகமடைவார் சும்மேலோ சும்மலக்காய்.

கடவுளந்தாதி.

கண்டுகொண் டானந்தக் கூத்தாட்டை நேசக் கருணையி னூற், கொண்டு நின்றான்பர வீதியிலேகுரு பாதமென்றூ, தொண்டுசெய் தந்தத் திருவாடுமூசலிற றூங்கிக் கொண் டாற், பண்டுமுன் சோதிப் பழமபொரு டோன்றும் பணி ந்தவர்க்கே. எ-ம்.

பத்திரகிரியார்.

கட்டறுக்கவெண்ணுக் கருவிகரணாதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்.

அன்றியும்,

ஆங்காரமும்மடக்கி யைம்புலனைச் சுட்டறுத்துத்
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகமபெறுவ தெககாலம்.

அன்றியும்,

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம். எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிர்ச்சிந்தனாய்த்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தநித்திரை தங்குகின்ற
வினந்தனிலென் றிருப்பேனத்தனே கயிலாயத்தனே.

அன்றியும்,

ஒத்தவிடநித்திரையென் றுறத்துயிருந்தேண்டி. எ-ம்.

திருவருட்பயன்.

ஓங்குணர்வி னுள்ளடங்கி யுள்ளத்தி னின்பொடுங்கத்
தூங்குவர்மற் றேதுண்டுசொல். எ-ம்.

அவிரோதவுந்தியார்.

ஆங்கறியாமையுஞ் சாராதறிவொடுந் தூங்குவாய்கா ளுமெ
ன் றுந்தீபற, தோன்றும் பரம்பொரு ளுந்தீபற. எ-ம.

கந்தரலங்காரம்.

ஆங்கார மும டங்காரொடுங்கார் பரமானந்தத்தே
தேங்கார்நினைப்பு மறப்புமறார் தினைப்போதளவு
மோங்காரத்துள் ளொளிக்குள்ளே முருகனுருவங்கண்டு
தூங்கார்தொழும்பு செய்யாரென்செய்வார் யமதூதருக்கே.

ஞானவாசிட்டம்.

தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற் சேர்ந்தசுக
வறிவுமிகச் சிறந்ததாகும், தெரிபொருளால் வளைப்புண்டாற்
பந்தமாகுந் தெரிபொருளை விட்டகன்றாற் றிடங்கொள்வீ
டாந், தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும்போதிற் சேர்ந்த
வனுபூதியிடர் தீர்ந்ததாகும், தெரிவுறலாங் கதுபற்றி நிற்
பாய்நீ நின்றிரநிலையாஞ் சுழுத்திதனைச் சேருவாயே. எ-ம்.

சவுந்தரியந்தாதி.

புரியுக்தொழிலு மூலத்திற் பொங்குஞ்சலதிப் பெருங்கடலைக்
கரிகொண்டரிய கனலெழுப்புங் காற்றும்புகுந்து களங்கமல

மெரியுஞ்சுழிஃனத் தடமேறி யிசென்றிருத்தர் ளிஃளயடைந்து
தரியங்கடந்தபெருவெளிக்கே தஞசத்தருவாய் துணைமாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும்
பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன்பைங்கிளியே.

அன்றியும்,

தூங்காமற்றூங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிறைவில்
நீங்காமனிற்கு நிஃலபெறவுங்காண்பேனே.

எ-ம் வரும் மற்றும வருவனவற்றுற் காண்க. (கரு)

(அ - கை.) சதாநிஷ்டை செய்யின் சர்வமும் ஒடுங்கி முத்தி அடையலாமெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்கிடாப் பொறி புல னடங்கும, ஆதனத்திருந்தே சாதனை புரிந்தா லடங்கிடு மனேவிடயங்கள், ஆதன த்திருந்தே சாதனை புரிந்தா லறிவறி யாமைக ளொழியும், ஆதனத்திருந்தே சாதனை புரிந்தா லக ண்டவீ டடைவது நிசமே.

(இ-ள்.) மேற்சொலலிய அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் அடங்காத இந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரமநிஷ்டாசாதனஞ் செயதால் மனேவிஷயங்கள் ஒடுங்கும். அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரமநிஷ்டாசாத

னஞ்செய்தால் அறிவும் அறியாமையுமாகிய விரண்டுநீங்கும். அங்காசனத்திலேயே யிருந்து பிரம நிஷ்டாசாதனஞ் செய்தால் அகண்டாகார சின்மயானந்த வீட்டைப்பெற்றுக்கொள்வது சத்தியம். எ-று-ஏ-அசை.

எனவே சாயுஜ்யபதம் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பரிபாகிகள் சற்குருவை அடைந்து ப்ரம்மநிஷ்டையைக் கைக்கொள்வாராயின் அவர்கள் ஓர் அங்காசனத்தில்நின்று அந்நிஷ்டையை இடைவிடாமல் சாதனஞ்செய்து வந்தால்மாத்திரம் அருட்போதமாகிய ஞானக்கினி சகோதயமாய் மேன்மேலும் விளங்காநிற்கும் அதனுற் பொறிபுலனற்று மனோலயமுற்று ஜடத்துவம்-ஜீவத்துவம்-ஈசத்துவம்-சாக்ஷித்துவம் ஆகிய விந்நான்குங் கழன்று அதீதமுத்தி அடைவார்கள். சாதனஞ்செய்யாவிடின் அத்தேகத்தில் முத்தியை அடையமாட்டார்களென்றதே துணிபெனப்பெற்றும்.

[இ-ம்] வெளிப்படை.

ஞானநிஷ்டாசாதனையினுல் இந்திரியமுதலியவை

ஒடுங்குமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவானந்த மாலை.

பூதஞ்சுழலும் பொறிபுல னந்தக்கரணம்
போதங்கழித்துநாள் போக்காதே - போதச்
சிறையாநிறைவகலச் சின்மயநேயத்தே
நிறையா நிறைவாகிநில். எ-ம்

ஞானவாசிட்டம்.

மணமணிபேதச்சேற்றின் மறைந்தொருவருக்குந்தோன்று
றுறவிவேகநீராற் கழுவினுற்சிதகாட்டும்
வினவுறுவிவேகவன்பான மெய்ம்மைமையமதியாற்கண்டு
சினமுறுபொறியைவென்று தீர்வருமபிறவிதீர்வாய். எ-ம்,

மவுனதரிசனம்.

அருமையென்ற மௌனத்தை மூட்டிமூட்டி வடங்காத கரணமைந்து மடங்கிப்போகும், இருமையென்ற விந்திரியமாண்டுபோகு மிருண்மலம்போந் திரோதையில்லை மயக்கநீங்கும், வெருவுபல கோடிகன்மங் கணத்தினீங்கும் வெளியினுள்ளே யொளிதோன்று நாதங்கேட்கும, உரிமையுடன் மௌனசித்தி யாகவாக வுருவமுனக் கானந்த வநுவமாமே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

சமாதியிலே குலேயாதிருப்பவன் முத்தியடைவனென்பதற்குப பிரமாணம.

சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.

அருந்தவவிலக்கிவ் வுடல் பரிப்பதுதானச்சமாதிகடருமூலர் திருந்துநஞசிநதைசிவன் கணேயாவர்வரினு மென்றமையிற் பேதிப்பான், பொருநதினும்வாஞெரெதிர்முதிர்கொலே வெம்பூதமாதியவளேந்திடினு, மிருந்தஞ்சமாதி நிலேகுலேயாதோரெண்ணியவெண்ணியாங்கடைவர்.

என்பதனுற்காண்க.

(அ - கை.) சின்மயத்தில் அரை மாத்திரைப் போதேனும் நிலைபொருந்தினவர்களே முத்தரெனல்.

வேறு.

உலையாப்பொறியும்புலனடக்கி யொன்றுமனத்திலுன்னுதே
தலையாகியபேரானந்தந் தலைப்பட்டதனிற்றான்மூழ்கி
அலையாயோகமம்புவிடுநேர மரைமாத்திரையேனும்
நிலையாநிற்போர்வீடடைவர் நிலத்திற்பிறவாரிறவாரே.

(இ - ள்.) கெடாத இந்திரியங்களையும் விஷயங்களையும் அடங்கச்செய்து மனதில் ஒன்றையும் நினையாமல் சர்வானந்தத்துக்கும் முதன்மையான பேரானந்தக்கடலிற் பொருந்தி அதில் மூழ்கி அலைவற்ற ஞானயோகநிலையில் வில்லிற்றொடுத்த பாணத்தை விடுகின்ற நேரமாகிய அரை நிமிஷமாத்திரமாஹும் தடஸ்தமாய் நிற்கத்தக்கவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். அன்னவர்கள் இப்பூமியின்கண் சநநமரண துக்கத்தை அடையார்கள். எ-று. தான-சரிகை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) அலைநுரைகுமிழி திவலைகள்போற் றோன்றி அழியாநின்ற மனுடானந்தமுதல் இரணியகர்ப்பானந்த வரையிலுமுள்ள பதினோரானந்தங்களுக் கெல்லாம் மேலான ப்ரம்மானந்தக்கடலென்பார் தலையாகிய பேரானந்தமென்றார்.

[இ - ம்.] ஆத்மானு சந்தானத்தில் இறையளவேனும் சும்மாநிற்கவேண்டு மென்பதாம்.

பேரானந்த மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

மனுடன் மனுடகந்தருவன் றேவகந்தருவன் பிதிர்பிறவித் தேவன், தனுடன்கரும சுரன்சுரனிந்திர னாசான் பிரசாபதி யானோன், கனவிராட் டனிரணிய கருப்பன் கருதுமிப்பதி னொருபேரின், பினவானந்தங்க னுளையாப் பிரளயவெள்ளக் கடல் பிரமானந்தம். எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

மன்னரா வாறுசுக மும்வானோர் மகிழ்ந்து பெறு சுகமு, மணிப்பைநாகத் தவர்சுகமு மற்றையோர்க ளடைசுகமும், பன்னுமிடத்திற் சிவதெழுந்த பரமானந்த லேசமெனப், பக ர்ந்தாய் குருவாயெழுந்தருளிப் படிறேன் மறந்திங் குழல்கின் றேன், கன்னலெழுந்த தெளிசேறே கட்டுமாவின் றீங்கனி யே, கதலிக்கனியே நற்பலவின் கனகச்சுளையே கதிமுளையே, பொன்னம் பொருப்பே யென்னிருப்பே போதச்சுகமே நிஞ் சுகமே, புரணவெளியே யுள்ளொளியே போரூர்முருகப் பெ ருமாளே. எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

அரைமாத்திரைப்போது நிலையில் நின்றவர்கள் முத்திபெறுவார்க ளென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

சுட்டுப்போதங்கழன்ற சுத்தமரைமாத்திரையின்
மட்டுத்தானற்றநிட்டை வாய்க்குமாற் கெட்டேன்

தலைச்செய்யுமானந்தஞ் சற்றேபால்வாரி
மூலைக்கண்ணிற் றோன்றுமறை. எ-ம்.

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்.

பொல்லாதவென்னெஞ்ச மோரைந்துபுலன்கடம்பா
லல்லாததனைமாத்திரையுந் நின்னடிக்கணன்பாய்
நில்லாதிதற்கெனனசெய்கே னிதைநின்றிடென்றே
சொல்லாய்திருத்தில்லை யுண்மேவியசோதிநீயே. எ-ம்.

குருநமசிவாயர்.

மாத்திரைப்போதாயினுநின் வாய்த்தமலர்ச்சேவடிக்கே
நேத்திரத்தைநெஞ்சி னிருத்தாமற்—சாத்திரத்தை
யெல்லாமறிந்துபயனேது மினிக்கண்டிலேன
வல்லாய் சிதம்பரதேவா.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (கஎ)

(அ-கை.) உண்மையாகிய சிவயோகமிதுவெனல்.

நிட்டைநிலையீதென்றுரைப்பர் நிகழும்வாயுத்தாரணையை
நிட்டையதுதானலவென்றே நிலவுமேலோர்புகலுவார்
நிட்டையாதல்கருத்தடங்க நிறுத்தலதுவேசிவயோகம்
நிட்டைவிடாதுசாதிப்போர் நித்தமெய்வீடுறுவாரே.

(இ-ள்.) செல்லுகின்ற வாயுவை அடக்குதலைச் சிலர் இதுவே ஞானநிஷ்டையினுடைய நிலைமையென்று சொல்லு

வார்கள், ப்ரகாசிக்கின்ற ஞானவான்கள் அது ஞானநிஷ்டை யல்ல ஞானநிஷ்டையாவது மனத்தினுடைய விர்த்திகளடங்க நிறுத்தலென்று சொல்லுவார்கள். அப்படிச்சொல்வதே சிவ யோகமாம் அந்தச் சிவயோகமாகிய ஞானநிஷ்டையை விடாமல் சாதிக்கத்தக்கவர்களே அழியாத உண்மையாகிய மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். ஏ-று-தான்-சாரியை-ஏ-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) மனமானது தொம்பத சுத்தார்த்தத்தை விட்டுத் தத்பதத்தைச் சார்ந்து தெளிவாக மவுனநிலையிற் போராமல் விளங்குகின்றதே ஞானநிஷ்டையாகுமென்பார்—நிட்டையாதல் கருத்தடங்க நிறுத்தலென்றும், இடைவிடாமல் நடக்கையிலும் விவகாரவேளையிலும் யாதொன்றைச் சிரவணம் பண்ணுகையிலும் ஞானநோக்குற்று அசிபதமாகிய ஐக்யநிலை பொருந்தினவர்களே சதோதமுமாய்ச் சீவன்முத்தி பதத்தைப் பெறுவார்களென்பார்—நிட்டைவிடாது சாதிப்போர் நித்த மெய்வீடுறுவாரென்றுங் கூறினார்.

[இ - ம்.] மனமிறக்கு நிலையேயல்லது வாயுத்தாரணையைச்செய்தல் பிரமநிஷ்டையல்ல வென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

குறங்குருத்திக்கொண்டு குறோக்கைகத்திக்கூட்டை
மறந்தழைத்தாற் றூக்கம்வருமோ—வெறுங்கெடுவீர்

தன்னையழித்தெழுந்த சச்சிதானந்தத்தை
புன்னிலொளித்து விடாதோ.

என்பதனாற் காண்க.

கருத்தடங்கினதுவே

சிவயோகமேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

சொரூபசாரம்.

சித்தம்பிறந்துசெகம்பிறந்து தானெனவோர்
கத்தனை பிறந்தவழி கண்டோமே—சித்தம
அடங்காமையேமாயை யமமாயைமாய்ப்பார்
திடநதானே சாயுச்சியம். ௪-ம்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

எப்பொருள்வந் துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்திங்கெய் துமுயிர் தனைக்கண் டிவவுயிர்க்குமேலாம், ஒப்பிலருள் கண்டு சிவத் துண்மைகண்டிங் குற்றதெல்லா மதனாலே பற்றிநோக்கித், தப்பினைச்செய் வதுமதுவே நினைப்பதுதானே தருமுணர்வு புசிப்புமது தானேயாகும், எப்பொருளு மசைவில்லையெனவநதப் பொருளோ டிசைவதுவே சிவயோக மெனுமிறைவன்மொழியே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

சதாநிஷ்டரே சீவன் முத்திபதத்தி லிருப்ப

தேன்பதற்குப்பிரமாணம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

நடக்கினுமோடினு நிற்கினும் வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்வித்திருக்கினு நல்லருட்கேள்வியிலே

தொடக்குமென்னெஞ்சமனமற் றப்பூரணத்தொட்டிக்குளே
மூடக்குவன்பான்பரமானந்த நித்திரைமூடிடுமே.

என்பதனுற்காண்க. (கஅ)

(அ-கை.) சதாநிஷ்டையாலே மோக்ஷமடைதல் சத்திய மெனல்.

வே று.

நிட்டைசாதித்தா னீங்குமைம் பொறியொடு புலனும்
நிட்டைசாதித்தா னெஞ்சமு முளத்திடை யொடுங்கும்
நிட்டைசாதித்தா னினைப்பொடு கேவல மொழியும்
நிட்டைசாதித்தா னிமலவீ டடைவது நிசமே.

(இ-ள்.) ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் பஞ்சேந்திரியங்களுடனே அவைகளின் விஷயங்களும் ஒடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் விஷயாந்தரங்களிற் செல்லுகின்ற மனமும் உள்ளொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் சகலகேவலங்களொடுங்கும். ஞானநிஷ்டையைச் சாதித்தால் மலரகிதமான முத்தியைப் பெற்றுக்கொள்வது உண்மையாகும்.—எ-று. ஏ-அசை.

(ப-ம்.) அனுர்த்த சடதுக்கமாகிய திரிபுடியை மெய்யெனக்கொண்ட மனமானது அவற்றைப் பொய்யெனத் தள்ளச்செய்கின்ற சமாதியனுபவத்தில் அழுந்தப் பெறுமாயின் அம்மனம் அகநிலைவிடாதென்பார்.—நிட்டைசாதித்தா னெஞ்சமு முளத்திடை யொடுங்குமெனவும், அவ்வனுபூதியின்

கண் தன்னைத் தரிசிக்கின்ற தோற்றவொடுக்கம் நசிக்குமென்பார்—நிட்டைசாதித்தா னினைப்பொடு கேவலமொழியுமெனவுங் கூறினர். (கக)

(அ - கை.) இதுவுமது.

வேறு.

நீங்காக்கருத்தையகத்திருத்தி நிகழ்சாம்பவியாற்ககனமுற
நீங்காநிட்டைசாதித்தானீங்கும் பொறியுமபுலன்கரணம்
நீங்காநிட்டைசாதித்தா னினைப்புமறப்புமறநீங்கும்
நீங்காநிட்டைசாதித்தா னித்தமுத்திப்பேறடைவார்.

(இ - ள்.) ஒழியாத எண்ணத்தை உள்ளத்தில் நிறுத்திப் பிரகாசிக்கின்ற சாம்பவியினாற் சிதாகாயத்திற் பொருந்தப் பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதனஞ்செய்தால் பஞ்சேந்திரியங்களும் அவைகளின் விஷயங்களும் அந்தக்கரணங்களும் ஒடுங்கும் பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால் சகலகேவலங்கள் முழுதும் ஒடுங்கும். பிரிவில்லாமற் பிரமநிஷ்டையைச் சாதித்தால் அழிவில்லாத முத்திப்பேற்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். எ-று.

(ப-ம்.) நிஷ்டையின்கண் உதயமாகின்ற ஞாதுருஞானமிரண்டும் நழுவுமென்பார்.—நினைப்புமறப்புமற நீங்குமெனவும், ப்ரம்மானுபவத்தில் ஞேயமாத்திரமா யிருக்கப்பெறின் ஜீவன் முத்தர்களாவரென்பார்—நிட்டைசாதித்தா னித்தமுத்திப்பேறடைவா ரெனவுங் கூறினர்.

[இ-உ-க-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டர்கள் சாதனத்தினாலேயே பொறிபுலன்களும் மனமும்மொடுங்கப்பெற்று அறிவானந்தமாகிய மோக்ஷவாழ்வை அடைவது சத்தியமென் றறிவித்ததாம். (உ0)

(அ-கை.) நிவாததீபம்போலத் தன்னிலையில் நிலைபெற்றவனே சிவத்தை யடைவனெனல்.

வே று.

உத்தரமுகமா யாதனத்திருந்தே யுயர்குரு பதமலர் தொழுது, முத்திரையெனுஞ் சாம்பவியினைப் பொருந்தி மோனமாமந் நிலைவழுாமற், சித்திரதீபம்போ லசைவறவே சிந்தையினலைவறுப் பவனே, அத்தனதடியை யடைவனென்றுரைக்கு மணமலாகம மெலாமெடுத்தே.

(இ-ள்.) வடதிசைமுகமாகி அங்காசனத்திலிருந்து உயர்ந்த ஞானாசிரியருடைய சரணாரவிந்தங்களை வணங்கிச் சாம்பவியென்னும் முத்திரையைப்பொருந்தி மவுனமாகிய அந்த நிலையில் வழுவுதலில்லாமற் சித்திரத்திலெழுதிய தீபத்தைப்போல அசைவில்லாமலிருந்து மனத்தி னுடைய சலிப்பை அறுக்கத்தக்கவனே பரமசிவனுடைய திருவடிகளை அடைவானென்று பெருமை பொருந்திய ஆகமங்களெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும்—எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] சித்த மசைவற இருந்த ஞானநிஷ்டாபரனே சிவனாமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுமென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

சித்தஞ்சிவத்தோ டொருக்கிச்சிவமான
முத்தன்சிவனென மொழிந்திடுமாகமஞ்
சத்தியஞ்சீவன் சங்கரனென்றே
குற்றமினுன் மறை கூறும்வருத்தே.

என்பதனுற் காண்க. (உக)

(அ - கை.) ஞானநிஷ்டையைப் பெற்றும் அதிற்பாடுபடாம லிருக்கின்றவனைநோக்கி இரங்கிக்கூறல்.

வே று.

இருந்தான்சமாதிபோலென்றே யிந்தவுலகோரியம்வுங்கேட்டிருந்துஞ்சமாதிதனி லுழையா தென்னேவென்போலிருந்தானே, இருந்தான்சமாதிதன்னிலேயி லிருந்தேயிலாமைதனை நீக்கி, இருந்தானவனேயிருந்தானே யின்பமளவிலின்பத்தே.

(இ - ள்.) (இவன்) இவ்வுலகத்தார் ப்ரம்மநிஷ்டையையுடையவனுக இருக்கின்முனென்று தன்னைச்சொல்லவுங்கேட்டிருந்தும் நிஷ்டையில் பாடுபடாமல் யாதுகாரணமோ இதுவரைக்கும் எதுபோலிருந்துவிட்டான். பெருமைபொருந்திய சமாதியாகிய தனதாத்மஸ்வரூப நிலையிலிருந்து அறியாமையையொழித்து இருந்தவனெவனே அவனே (பலவாகச்சொல்லு) மின்பங்களைப்போல அளவுபடுத்தக்கூடாத பேரின்ப

நிஷ்டையில் யாவுமிறக்கப்பெற்றவனுக்குப் பேரின்பபோகமுண்டேன்பதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

திறந்தேயெடுக்கச்செகமாய்கை மோகத்திரை மருட்டு
மறந்தேவிடுவஞ்சநெஞ்சகமே மலையேறிவன்றாற்
பறந்தேவிழுவருமோபஞ்ச பூதச்சுமையுங்கொண்டே
யிறந்தேயெடுக்கவல்லார்க்கல்லவோ வெய்தும்வான்சுவையே.

என்பதனாற் காண்க. (உஉ)

(அ-கை.) ஞானசாதக னனுஷடிக்கும் விதிகளும் சாத்தியனது அனுபவமு மிவையெனல்.

வேறு.

அருந்தபோனகமும்பாதியா நீருமதனிலும்பாதியதாகப், பொருந்துநாளொன்றுக்கொரு பொழுதருந்தல்புரிகமற்றெவ்விடத்தெனுந்தான், இருந்திடினும்பின்னெழுகினும் புவிமீதேகினுமாதர்கடம்மைப், பரிந்துகூடினுமெய்ஞ்ஞானமுத்திரையிற்படிவதுயோகிதன்பரிசே.

(இ - ள்.) (ஞானசாதகன்) உண்ணத்தக்க போசனம் அரைவயிறாகவும் ஜலம் அதிற்பாதியாகவும் (சாதனத்திலிருக்கிறநாளில்) நாளொன்றுக்கு வொருபொழுது போஜனஞ் செய்யக்கடவன். வேறேயெந்த இடத்தில் தானிருந்தாலும் பின்னர் எழுந்துநின்றாலும் உலகத்தில்சஞ்சரித்தாலும் ஆசை

யுற்றுப் பெண்களைச் சேர்ந்தாலும் உண்மையாகிய சின்முத்திரையிலு முழுகிக்கிடப்பது சாத்தியனாகிய சிவயோகியின் குணமாம்.—எ-று. எனினுமென்பது, எனுமென விகாரமாயிற்று மற்று-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சாதன சதுஷ்டயத்தைப் பெற்ற முமுக்ஷுக்களானபரிபாகிகள் அஞ்ஞானத்தை நீங்கிக் கனிந்தஞானாசிரியரிடத்தில்வந்தடைந்து அவரால் தத்தம் ஆத்மஸ்வரூபநிலையில் நிற்கப்பெற்று ஞானசாதகர்களாய் அப்பிரமசாதனஞ்செய்து வருவதற்கு எவ்வனபக்குவமானாலும் விசேஷமாய்க்கொள்ளுகிற அன்னபானாதிகளால் வியாதி-மயக்கம் - சோம்பல்-விகாரம் ஆகிய இவைகள் நேரிடுமாதலால் கிரமமாகத் தங்கள் க்ஷுத்தக்கினிக்குத்தக்க உணவுகளைவுட்கொண்டு அவ்வக்கினிமேலிட்டிருக்கச் சாத்தியத்தின் அநுபவ மெளிதி லுதயமாக இருத்தலே அவர்களுக்குரிய விதியென்பார்.—அருந்துபோனகமும் பாதியாநீரு மதனினும்பாதியதாகப் பொருந்துநாளொன்றுக் கொருபொழுதருந்தல் புரிகவென்றும், அத்துவித அபரோக்ஷாநுபவத்தில் நிறைந்துவிளங்கிய ஜீவன் முத்தர்கள் தமது தேகபிராரத்வமானது பற்பலவிதங்களாயப்பொருந்தி யிருக்கச்செய்தாலும் தேகோகமென்ற சொப்பனசகத்தினின்று நீங்கிச் சிவோகமயமாய் நின்ற சுவாநுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தி லிறந்துநின்ற இச்சடசித்துக்களால் உண்டாகின்ற பிராரத்வ த்ரயபோகங்களை யுணர்தல் கிஞ்சித்துமில்லாதிருப்பதே சுபாவமென்பார்—எவ்விடத்தெனுந்தா

விருந்திடினு மெய்ஞ்ஞான முத்திரையிற்படிவது யோகிதன் பரிசேயென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] சாதகர்கள் ஏகபுக்தங்கொண்டிருக்கக்கடவர்க ளென்றும், சாத்தியர்கள் எத்தன்மையான பிராரத்வபோகங் கள் முயற்சியின்றியேவந்தடையினும் அப்போகங்க ளுள்பற நின்றித் தங்கள்நிலையில் கேவலமாய் மூழ்கிநிற்பர்களென்று மறிவித்ததாம்.

இருந்திடினுமாதியாய்வரும் எதிர் மறை உண்மைகளால் அச்சீவன்முத்தர்கள் எவைகளிலும பிரவேசியா ரென்பதே துணிபெனப்பெற்றும்.

சீவன்முத்தர்கள் எத்தன்மைத்தான
பிராரத்வபோகத்திலிருந்தாலும் தநிலைவிடா
ரென்பதற்குப் பிரமாணம.

கைவல்லியநவநீதம்.

காமமாதிகள்வந்தாலுங் கணத்திற்போமனத்திற்பற்ரு
தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற் சகத்தொடுங்கூடிவாழ்வார்
பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத்திறமைகாட்டார்
ஊமருமாவாருள்ளத் தவகையாஞ்சீவன்முத்தர்.

அன்றியும்,

விலகா ரவேலையெல்லாஞ் சமாதியென்றல்விகற்பமன்றோ
மனமலைந்து விடாதேவிட்டால், அவதான் கழுவுமன்றோ
வென்றுயாகி லதற்கொருதிட் டாக்தங்கே ளாசைகொண்டு

நவமாகப் பரபுருடன் றன்னைக்கூடி நயந்துசுக மனுபவித்த நாரிநெஞ்சந், தவமான மனைத்தொழில்கள் செய்யும்போதுந் தழுவியனுபவித்தசுகந் தனைவிடாதே. எ-ம்.

அத்துவிதாநுபவம்.

சகலமறிந் தாசையிலலா மெய்ஞ்ஞானி யெத்தொழிக டான்செய்தாலும், மிகசாம்ப ராஜ்யமுதல் பரமபதத் துள்ளசுக மெல்லாஞ் சேர்வான், அகல்கரும மொன்றுண்டோ பிறவியுண்டோ விரண்டுண்டோ வவித்தையுண்டோ, சுகமயமோ மெய்யறிவோ சற்குருவோ வவன்மகிமை சொலலொணுதே.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

எத்தொழிலைச்செய்தாலு மேதவத்தைப்பட்டாலு
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே - வித்தகமாய்
காதிவிளையாடியிரு கைவீசிவந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தேதான். எ-ம்.

பசுபதிபாசவிளக்கம்.

மன்னியசோரன்றன்னை மனதினினினைத்துக்கொண்டு
தன்னுறுகணவனோடு தழுவியவாறுபோலத்
தன்மனஞ்சிவத்தில்வைத்துத் தானவனனஞானி
பின்னையுமுலகினின்று பேசுவான்மாசொன்றில்லான். எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

மிகவருகாமாதிகளாம் விகாரமடைந்தும் விண்போன்மிக கொய்தானோர், அகமெனவின்றிச் செயல்கள்செய்தாலுந் தனி

ர்ந்தாலு மழுத்தமற்றோர், சகநெறிகள்செய்திடினு மன்னி யர்போற் கண்டுகுளிர் தன்மைசான்றோர், திகழுமனமு நினை வுமிருந்துஞ் சிறிதுமில்லாதோர் சீவன்முத்தர்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றூற் காண்க. (உ௩)

(அ-கை.) ஞானசாதகர்க்குத் தசநாதங்களும் உதிக்கு மெனல்.

இத்திறமானயோக சாதனையிலிருந்து சாதிப்பவர்தமக் குச், சுத்தமாநாதத் தொனிகளும்பலவாத் தோன்றிடுமணிக டன் மேகம், மத்தளம்பேரி யாழொலிசிலம்பு வளையளிதாள மென் றுமையாட், கத்தனு மொழிந்தா னன்றியுமுரவோ ராய்ந்தெடுத் துரைத்தனரன்றே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையான சிவயோக நிஷ்டையிலிருந்து சாதனஞ்செய்பவர்களுக்குக் கண்டா-சமுத்திரம்-மேகம்-மத் தளம்-பேரிகை-வீணை-ஒலிக்கின்றசிலம்பு-சங்கு- வண்டு-கைத் தாளம் (ஆகிய இவைகளின் சப்தத்தைப்போலப்) பரிசுத்த மாகிய நாதங்களும் பலவாறாக உண்டாகுமென்று தேவியா ருக்குச் சுவாமியும் உபதேசித்தார் அல்லாமலும் அறிவுடை யோர்களும் (பலநூல்களிலும் ஆராய்ந்து எடுத்துச்சொல்லி யிருக்கின்றார்கள்.—எ-று-அன்று-எ-அசைகள்.

(ப - ம்.) தந்நிலையை அசைவற உணர்ந்தறிகின்றதாகிய கூடஸ்த சைதன்ய சாக்ஷியென்னுஞ் சமுகத்தில் தசநாதங்க ளும் உசிதோசிதமாய முழங்குமென்றும், அந்நிலைவிட்டுப்

பகிர்முகமாய்ப் பிரகாசிக்குங் காலையிலும் தங்கள் சுவானுப வத்திற் கண்டபடி அத்தசநாதங்களுந் தாமேசப்தித்து விள ங்காநிற்குமென்றுங் கூறுவார்—யோகசாதனையிலிருந்து சா திப்பவர்தமக்குச சுத்தமா நாதத்தொனிகளும் பலவாத்தோ ன்றிடு மென்றார்.

[இ - ம்.] ஞானசாதனத்தில் விளங்குகின்றவர்களுக்கே யன்றி வனையோர்க்கு நாதானந்த முதியாதென்பதாம்.

இதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

அன்பருக் கன்புதரும் பரஞ்சோதியை யாத்துமத்தோ
டென்புருகக் கலந்துள்ளே யுருகி யிரவுபகல்
தம்புருவீணை சரமண்டலத் தொனி தாளதித்தி
மின்பெருகுங்கொலுச் சிங்காரங்கண் டிருமெய்ம் மகிழ்ந்தே.

அன்றியும்,

சிலம்பொலியப் புறமிப்பாற் சிலம்பொலி தேவர்சபை
யலம்பொலி யோசை யதுவெகுநாத மதற்குமப்பால்
வலம்புரி சுற்றிய வாசலுமுச்சி வழிதெரிந்தாற்
புலம்பொலி யாடலும் பாடலுமாகிய பூரணமே. எ-ம்.

ஞானிகள்நிலைமை.

கந்தமுதலைம்புலனை யடக்கிநாப்பண் கருத்தமைத்துச் சா ம்பவிநோக் கதனைமேவிச், சிந்தையுறத் தான்சரிக்கு மிடங்க

டன்னிற் செறிந்திடையா திருந்தினையி னிட்டைகூட, வந்தெழுமபு மணிசலதி சிலம்புசகைகுவண்டிசையாங் குழல்பேரி முழக்கங்காண, இந்தவகை சிவயோகத் திருப்பான் ஞானி யினியவற்குப் பிறவியுமுண் டென்னலாமோ. எ-று.

அகஸ்தியமுனிவர்.

வைபஞ்சலமங்கி கால்வான் பலவுயிர் வான்முடியோ
டெய்யுமபரமுதற் சார்வதெல்லா மெம்பிரான் முருகா
தெய்யனநின்று நின்றூட்சிலமபோசைத திருவிளையாட்
டையநின னங்கமதென் னங்கமாய்நின்ற வானந்தமே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

என்னணியார் முலையாக மளைந்துடனின்புறு மாகாதே
யெல்லையின்மாக் கருணைக்கட லின்றினிதாடுது மாகாதே
நன்மணிநாத முழங்கியென் னுள்ளுறநண்ணுவ தாகாதே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

கெஜதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி கேள்வியி னிசைநதுமிற்பக், கெடிகொண்ட தலமாறு மும்மண்டலத்திலுங் கிள்ளாக்கு செல்லமிக்க, தெசவிதம தாய்நின்ற நாதங்களோலிடச் சிங்காசனநி பர்களாய்த், திக்குத்திகந்தமும பூரணமதிக் குடை திகழ்ந்திட வசந்தகால, மிசையமலர் மீதுறைமணம் போல வானநதமிதயமேற் கொள்ளும்வண்ண, மென்றைக்கு மழியாத சிவராஜயோகமா யிந்த்ராதி தேவர்களெலாம், விஜயஜயஜயவென்னவாசிசொலவே கொலுவிருக்குதும்பெருமை

வெளிதோ, வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற் றவித்த நச் சித்தர்கணமே. எ-ம்.

வாதவூரர்புராணம்.

மூக்குணம்புல னோந்துடனடக்கி மூலவாயுவையெழுப் பிரு வழியைச், சிக்கெனும்படி யடைத்தொரு வழியைத் திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த், தக்கவஞ்செழுத்தோ ரெழுத்துருவாந் தன்மைகண் டருடரும் பெருவெளிக்கே, புக்கழுந்தின ரெமதுருப்பெறுவார் புவியில்வேட்டுவ னெடுத்த மென்புழுப்போல்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற்காண்க. (உச)

(அ - கை.) தமதுள்ளே தோன்றும் நாதவசப்படாது தம்மை அறிபவர்க்கு மயக்க மின்றென்பதையும் அந்நாதவசமுற்று மயக்கமடைந்தவர் அதில்நின்றும் நீங்கும்வகை சொல்லுதுமென்பதையுங் கூறல்.

ஒத்தவந்நாதந்தோன்றியபொழுதே யொலியினுலயர்ந்தெழுபடம்போல், தத்துவஞ்சகலகேவலநீங்கித் தனையறிபவர்க்கிலை மூடம், இத்திறமலாதுசகலத்துமெய்தா விம்பர்கேவலத்தினு மடையா, மத்தியத்தந்தமூடமேயுற்றுல் வகையதற்குரைக்குதுமன்றே.

(இ-ள்.) ஒற்றுமைப்பட்ட ஸ்வாநுபூதியில் அந்நாதமுண்டான காலத்திலேயே புல்லாங்குழலின் ஓசையினுல் ஒங்கி

யெழுகின்ற சர்ப்பத்தைப்போலத் தத்துவங்கள் (வேறுபாடின்றி ஒற்றுமைப்பட்டு உதயமாகும். அப்போது அவைகளின் தொழிலாகிய) சகலகேவலங்கள் நீங்கிப்போகத் தனதாத்ம ஸ்வரூபத்தைஅறிகின்றவர்களுக்கு அஞ்ஞானமில்லையாம் இவ்வண்ணமான அனுபவச்செய்கையை அறிதலல்லாமல் இங்ஙனஞ் சகலத்திலும்பொருந்திக்கேவலத்திலுஞ் சேர்ந்திருக்க நடுவிலே அந்த அஞ்ஞானமும் பொருந்துமாயின் அம்மூடத்தன்மை நீங்குவதற்கு வகைசொல்வோம்.—எ-று.படம்-ஆகு பெயர்-அன்று-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) சிற்சபையி லெழுகின்ற தசநாடிகளென்பார் தத்துவமென்றும், அத்தசநாடிகளா லுண்டாகின்ற சத்தங்களையுணர்தலென்பார்—சகலமென்றும், அந்நாதங்களொடுங்குகையில் அவற்றின்பின் செல்லுமனமெனபார்—கேவலமென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] தசநாதங்களுந் தன்னைத்தவிர வேறின்றென்று சும்மாவிலைபெற்றவனே தன்னையறிந்தவனென்றும, அந்நாதங்களை யெதிரிட்டறிபவனே மூடத்தன்மை யுடையவனென்றும் தெரிவித்ததாம்.

மனம் நாதவழிச்செல்லாமல் குருதுரியத்தில் நிற்கின்

முத்திபெறுவ ரென்பதற்குப் பிரமாணம்.

கடவுளந்தாதி.

மாறிநின்றுடியவான் பொருளாடிமணியசைந்து
மீறிநின்றுணர்ந்திர்த்தத்தி லோசைவிளங்கிமனக்

தேறிநின்றூற்பரனலாம் பதமென்னுந்தேனமுத
மூறிநின்றின்பரசந் திருவாய்திறந்துண்பவர்க்கே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமௌனியாய்த் தாயனைய கருணைகாட்டித் தாளிணையென் முடிசூட்டி யறிவிற்சமாதியே சாசுவிதசம்பிரதாயம், ஓராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முத்திநிலை யொன்றோ டிரண்டெனுமை லொளியெனவுமவெளி யெனவு முருவெனவு நாதமா மொலியெனவு முணர்வுறாமல், பாராது பார்ப்பதே யேதுசாதனமற்ற பரமவனு பூதிவாய்க்கும் பண்பென்றுணர்த்தியது பாராமலங்நிலை பகிர்ந்தநின் பழவடியர் தம், சீராயிருக்கநின தருள்வேண்டுமையனே சித்தாந்தமுத்தி முதலே சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷணாமூர்த்தியே சின்மயானந்த குருவே.

எ-ம் வருெம் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

நாதானந்தமுந் தானேயென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

ரிபுகீதை.

அமலசின்மாத்திர சொரூபமாகுஞ் சித்துமறிவரிய நிரங்குசனு முனக்குளானு, முமலமகல்நிற்கிடமா காணுமொன்றாய் முதிர்ந்தருளுமேக,மேவாதவிதந்தான், விமலபரப் பிரமமெ

னும்பூதமற்ற விரிகண்டாமணி கருநாதமுமாகி, நிமலசச்சிதா நந்த மாகுவானு நிலேயலால்வேறுமுண்டோ நீயேயாவாய்.
என்பதனுற்காண்க.

(அ-கை.) அம்மூடநீங்கு முபாயமிவையெனல்

இன்னியவந்தமூட நீங்கிடமெய்த்தூய சற்குருவினைத்தொ ழுதே, மன்னுகாரணமா மனுவினைப்பெற்று மனம்விடயத்து று திருந்தே, அந்நிலேப்பதி னுயிரந்தரஞ் செபிக்கி னகன்றிடு மகன்றிடா தாறுமேற், பின்னுமச் செபத்தை யொருபதாண் டளவும் பெட்புடன்செபிக்க நீங்கிடுமே.

(இ-ள்.) நெருங்கிய அந்தஅறியாமை நீங்கும்படி உண் மையாகிய பரிசுத்தம் பொருந்திய ஞானசிரியனை வணங்கி நிலேபெற்ற காரண பஞ்சாக்ஷரமாகிய மந்திரத்தைப் பெற்று மனதை விஷயத்திற் பொருந்தவிடாமலிருந்து அந்நிலேப்படி பதினுயிரந்தரஞ் செபித்தால் அவ்வறியாமைநீங்கும் அங்ஙன நீங்காமல்அவ்வறியாமை தங்குமாயின் மறுபடியும் அச் செபத்தைப் பத்துவருஷம் வரையிலும் அன்போடுஞ் செப ஞ்செய்ய நீங்கிப்போகும். எ-று. ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ - ம்.] அஞ்ஞானம் நீங்கிப்போமாறு முத்தி பஞ்சா க்ஷரத்தைத் தியானிக்கவேண்டு மென்பதாம்.

(அ - கை.) மூடத்தன்மையுடையவர்கள் சதாஸ்மரணத் தினல் அடுத்த சநநத்திலும் பரிபாகிகள் எடுத்த சநநத்திலும் முத்தி அடைவர்களெனல்.

இந்தமெய்ச்செபமுங் குருபதத்தன்பு மிடைவிடாதேயு ளுற்றுவரேல், வந்திடுஞ்சநநந் தன்னிலேயுறுவர் மன்னுமெய் ஞ்ஞான நிட்டையினை, உந்துமம்மூட மிலாதவர்தம்மை யுத் தமபக்குவ ரெனலாம், முந்துசற்குரவ னல்குமுத்திரையான் மோனவீ டுறுவர்களன்றே.

(இ-ள்.) இந்த உண்மையான செபத்தையும் ஆசிரியரு டைய திருவடிகளில் அன்பையும இடைவிடாமற் செய்வாரா யின் மறுசநநனத்தில் நிலைபெற்ற சத்தியமாகிய சிவயோக நிஷ்டையைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள் (அனந்த சநநத்தி லேறிவந்த வாசனைகளாற்) செலுத்தப்பட்ட அந்த மூடத்தன் மை இல்லாதவர்களை சற்கரும பரிபாகிகளென்று சொல்ல லாம் தலைமைபெற்ற ஞானசிரியர் அனுக்கிரகிக்கின்ற சின் முத்திரையினல் அபபரிபாகிகள் இச்சநநனத்திலேயே மௌ னநிலையாகிய மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள்.— ஏ-று. ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-இந்நான்கும் அசைகள்.

[இ-ம்] வெளிப்படை.   (உஏ)

(அ கை.) ஸ்வானுபூதியிற் றோன்றுகின்ற சித்ப்ரகாசந் துரியாதீதப் பொருளன்றெனல்.

இயம்புநன்னிலையி னிட்டை சாதிப்போர்க் கின்னெளி கோடிக ளொன்றாய், வயங்குவபோல வகக்கணிற்றோன்று மற்றதும் பொருளலவென்றே, தியங்குறவெங்கை . ஈணாஜ

குறைத்திடவே தேவிகேட்டதனைநீதெளிய, நயம்பெறப்புகறி யென்னவே வினவநா தனுந்தெளிவுற நவிலும்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற நன்மையாகிய நிலையில் நின்று நிஷ்டையைச் சாதிக்கின்றவர்களுடைய உளத்தின்கண் கோடிசூரியர்கள் ஒன்றாகக்கூடிப் பிரகாசிப்பதுபோல இனியபிரகாசமுண்டாகும் அதுவும் வஸ்துவல்லவென்று எம்து ஆண்டவராகிய பரமசிவனார் தேவியாருக்குச் சொல்ல அதை யத்தேவியார் கேட்டு மயக்கமுற்று அந்தவஸ்துவை நான்தெளிவாக அறியும்படி தேவரீர் நயம்பொருந்தச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கப் பரமசிவனாருந் தெளிவுபொருந்தும்படிச் சொல்லுவார்.—ஏ - று - மற்று - ஏ - ஏ - ஏ - இந்நான்கும் அசைகள்.

[இ-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டாசாதனத்தைப் பரிபாலனம்பண்ணுகினறவர்களது கருத்து உள்ளே அடங்க அடங்கத்தோன்றுகின்ற சிவதரிசனத்துக்கு அதிஷ்டானமாகிய பொருள் வேறே ஒன்றுண்டென்பதாம.

உளத்தின்கண் அருட்பிரகாசந்தோன்று

மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பத்திரகிரியார்.

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போ
லுடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம். ஏ-ம்.

காரைக்காலம்மையந்தாதி.

காண்பார்க்குங்காணலாந்தன் மயனேகைதொழுது
காண்பார்க்குங்காணலாங் காதலாற்காண்பார்க்குச்
சோதியாய்ச்சிந்தையுள்ளே தோன்றுமேதொல்லுலகுக்
காதியாய் நின்றவரன். எ-ம்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (உஅ)

(அ-கை.) சத்தநீங்கலாக ஞானவிஷயங்கள் ஸ்வானுபவத்தி லொடுங்குமெனல்.

இலங்கியமோனமுத்திரையதனி லிருந்திடும்பொழுதிலைம்புலனில், நலந்திகழ்மூன்று புலனொடுங்கிடுமா னவிலுதுமவையெவை யென்னில், துலங்கியரூப மிரதநற்கந்தமென்றுசொற்றிடுவர்மற் றிரண்டு, புலன்களிற்பரிசந் தரிசனந்தோன்றிற் போயிடுமென்பர் புண்ணியரே.

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கின்ற மௌனநிலையாகிய சின்முத்திரையில் இருக்கின்றகாலத்தில் சத்தாதிவிஷயங்கள் ஐந்தில் நன்மையாய் விளங்குகின்ற மூன்றுவிஷயங்கள் அடங்கும் அங்ஙனஞ் சொல்வதாகிய அம்மூன்றும் எவையென்றால், சொல்லுவோம் ஒளிர்கின்ற நல்லரூப ரசகந்தமென் றுரைப்பார்கள். மற்றிரண்டு விஷயங்களில் பரிசமானது ப்ரம்மதரிசனம் உதயமாயின ஒடுங்கிப்போமென்று புண்ணியவான்கள் சொல்லுவார்கள் - எ-று. ஆல்-ஏ-அசைகள்.

(ப-ம்.) விஷயங்களனைத்திலுந் தோர்ந்தமனமானது சமஸ்தமுந் தானாய்விளங்கிய சின்முத்திரையென்னும் நகருள்ஞானத்திற் சரிதையாகிய முதற்பஞ்சவர்ன சுந்தரம் பொருந்திய பஞ்சாட்சரநிலையிற் புகுந்து ஊடுருவித் தசநாதங்களும் முழங்குவதற்குக் காரணமாகிய சதாசிவத்தையுந் தாண்டி, ஞானத்திற் கிரியையாகிய புருஷாகாரநிலை யென்ற திருவருட் சத்தியினது அரசிருக்கையின் மகிமையைக் கண்டு அந்நிலையில் அசைவறநிற்குங் காலையில் அங்ஙனம் அனுபவத்திற்குரிய துரிய விஷயங்கள் ஐந்தில் காட்சியாகிய அருட்டரிசனமும் பேரின்பமாகிய சுவையுஞ் சுகமாகியவாசனையும் ஒடுங்குமென்பார்.

இலங்கியமோன முத்திரையதனி லிருந்திடும்பொழுது நலந்திகழ்மூன்று புலனொடுங்கிடு மென்றும்,

அத்திருவருட் சத்தியினது அருளாலே அதற்குமேல் ஞானத்தில் யோகமாகிய சொரூபசித்தென்னும் பார்வையான லீலைக்கண்ணாடியிலறிந்த பஞ்சசபையின் அலங்காரத்துள் பரமகாஷ்டை அறிவாய்ச் சென்று சென்று தேய்ந்து தேய்ந்து முத்திசகலமும முத்திகேவலமும்விட்டுச் சும்மாநிற்கச் சுயஞ்சோதிதானே மேலிட்டு விளைந்து அகண்டாகார நிலை பொருந்துங் காலையில் ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்தப்ரம்மைக்யமென்னுஞ் சிதாகாசமாகிய சுபாவம் உதயமாகாததற்கு முன்னிருந்த ப்ரம்மானந்தகோஷ நீங்கலாகத் தானே தானுகிய மெய்ப்போதமாகிய பரிசமும் ஒடுங்கிச் சின்மாத்

திரமாய் விளங்குமென்று அருளிறைவடிவங்கொண்ட அடிகளால் கூறப்படுமென்பார்.—பரிசந் தரிசனந் தோன்றிற் போயிடுமென்பர் புண்ணியரே என்றுங் கூறினர்.

[இ - ம்.] சரிதையாதியாய்வரும் நான்கில் நன்னான்காகிய பதினாறுசோபானங்களில் காரியப்பட்ட பன்னிரண்டு படிகளையும் நீக்கி மேல்நின்ற காரணத்தின்பயனாகிய நான்கு பதங்களுள் மூன்றுபதங்களினுடைய இலக்கணங்களை விதித்துச் சொற்றனரென்பதாம்.

எனவே ஞானத்தில் ஞானமாகிய ப்ரம்மவரிட்ட பதத்தில் மேற்சொல்லிய ப்ரம்மானந்தகோஷ மொடுங்கு மென்பதே துணிபெனப்பெற்றாம்.

ஞானத்திற் சரிதைநிலையீதென்பதற்குப்

பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

உன்னற்கரியதிரு வுத்தரகோசமங்கை
மன்னிப்பொலிந்திருந்த மாமறையோன்றன்புகழே
பன்னிப்பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள்பற்றறுப்பா
னன்னத்தின்மேலேறி யாடுமணிமயில்போ
லென்னத்தனென்னையுமாட் கொண்டானெழில்பாடிப்
பொன்னொத்தபூண்முலையீர் பொன்னூசலாடாமோ.

அன்றியும்,

நெக்குநெக்குள் ளுருகிநின்று மிருந்துங்கிடந்து மெழுந்து, நக்குமழுதுந் தொழுதும்வாழ்த்திநானாவிதத்தாற் கூத்துநவிற்

றிச், செக்கர்போலுந் திருமேனி திகழநோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப், புக்குநிற்பதென்று கொல்லோவென் பொல்லாமணியைப் புணர்ந்தே. எ-ம்.

சாந்தலிங்கசுவாமிகள்.

போற்றிநீறணிந்து ருத்திர சாதனம்பூண்டி டைந்தெழுத்துள்ளே, சாற்றிநீகுருவாதி மூவருவையுந் தாழ்ந்திறைஞ்சிவைசெய்தான், மாற்றலாம் பிறப்பிறப்பினை நெஞ்சமே மன்றுளாடியதாளும், தோற்று முள்ளொளிக் குள்ளொளியாயதைத் தொழுது வாழ்தலுமாமே. எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்.

அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்திலுமுண் டவ்வாறெழுத்தும்
பண்டித்ததற் சதகோடி மகாசித்தி பண்ணுதற்காய்த்
துண்டத்துட லுயிராய பனைசெய்த சூத்திரதாற
கண்டித்த நமசிவாயா வெனவுருக் காட்டியதே. எ-ம்.

பாலையானந்தசுவாமிகள்.

விந்துவிருந்த தலந்தனிலே குரு நந்தியிருந்தார் கொலுவாகச், சிந்தைதெளிந்து மகாரம்வைத்தா லந்தச் சிமானைக்காணலாம் ஞானப்பெண்ணே. எ-ம்.

சச்சிதாநந்த விளக்கம்.

முச்சுடராகியொன்றாய் முடிந்ததோர்சோதிபாதம்
அசசுதனயனுங்காணு வகண்டமாயமாவிலாத

சச்சிதானந்தஞான சதாசிவகுருவைப்பாட
மெய்ச்சுடருதயமான விளக்கொளியுண்மைசேர்வாம்.

அன்றியும்,

திருமருவுசோதியாய்ப் பிரபையொளிவீசியே தெருவிலொ
ரு பாதையதிலே, திரிகரணசுத்தியா யமுதகலசத்திலே தேன
முதமூறு சுனைநீர், வருமொருவர் காணவே திருகுசுழிகேணி
யில் வரவுசிறு வாசநெளிவு, மயிர்ப்பாலமீதினி னெருப்பாறு
தாவியே வந்தவழிகண்ட தெவரோ, அருவுருவிலாகாச மிரு
சரண கீதமே யனேகசிவ சோதினடனம், அபயவரவுபயசிவ
சமயகுருநாதனே யத்துவித முத்திபுரிவாய், தருமவுன சுழி
முனையி லணுவளவு கவனமே தரல்வேண்டு மிதுசமயமே.

திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

ஆண்டகுரவ னுவானையல்லற் பிறவியறுப்பானை, வேண்
டும்பதவிதருவானை வெளிவீட்டின்ப மளிப்பானைத், தூண்
டல்செய்யா மணிவிளக்கைத் தொழின்மூன்றியற்றுந் தொல்
லோனைக், காண்டற்கரிய பேரொளியைக் களாவினிழற்கீழ்க்
கண்டேனே. எ-ம்.

உடலறிவிளக்கம்.

நந்திகொலு விருந்தவிடந் தானுமங்கே நற்கமல மாயிரத்
தெட் டிதழுமங்கே, அந்திசந்தி பூசையனுட் டானமங்கே
யறுத்தடைத்த வாசல்சிவ யோகமங்கே, மந்திரமுஞ் சாத்திர
மும் பிறந்ததங்கே. மனுநீதிகுலவரவு தானுமங்கே, செந்தி

யொளி சிவன்சிங்கா தனமுமங்கே சிறந்தவிருபாத மடையாள முரைத்தோமே. எ-ம்.

வாதவூரர்புராணம்.

இடம்படுமுடம்பின்மூலத் தெழுந்தநற்சுழுனைநாடி
யுடன்கிளரொளியேயாகி யொளியிலஞ்செழுத்துமொன்றாய்
நெடுங்குழலோசையாகி நிலவுமவ்வோசைபோயங்
கடங்கியவிடமேயென்று மாடுமம்பலமதாகும்.

அன்றியும்,

எண்டரும்பூதமைந்து மெய்தியநாடிமூன்று
மண்டலமூன்றுமாகி மன்னியபுணர்ப்பினாலே
பிண்டமுமண்டமாகும் பிரமனேடைவராகக்
கண்டவர்நின்றவாறு மிரண்டினுங்காணலாகும். எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

விதையாயிருக்கு மைந்தெழுத்தும் வேதாகமமு முத்தமிழும் விளங்குஞ்சரி தாதிகணன்கும் வீறாகியமெய்ச் சிவமதமுஞ், சுதையாதரிக்குந் திருநீறுஞ் சோதிநயனத் திருமணியுந்துகடீர்பத்தி விதிநெறியின் றொடர்புஞ்செடிதீர் மெய்யடியா, ரிதையாலயத்தைப் பிரியாதங் கிருடீர்ஞான மணிவிளக்கு மிலங்குமவுனந் தூரும்பாத வின்பவளனுஞ் சந்ததமுஞ், சிதையாதளிக்கு மோரிறையே சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே, தேரூர்வீதிப் போரூரா சிறியேஞ்சிற்றில் சிதையேலே.

பாரதம்.

ஐவகைப்பொருளுநான்கு கரணமுங்குணங்கள்மூன்றுஞ்
செய்வினையிரண்டுமொன்றி யாவருந்திகைப்பநின்ற
பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தேள்
கைவளராழிச்செங்கட் கண்ணனைக்கண்ணுள்வைப்பாம்.௭-ம்.

திருவாய்மொழி.

ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
யாகியைந்துபூதமா யிரண்டுசுடராயருவாகி
நாகமேறிநடுக்கடலுட் டுயின்றநாராயணனேயுன்
னாகமுற்றுமகத்தடக்கி யாவியல்லன்மாய்த்ததே. ௭-ம்.

தேவாரம்.

மண்ணாகி விண்ணாகி மலையுமாகி வயிரமுமாய் மாணிக்கந் தானேயாகி, கண்ணாகிக் கண்ணுக்கோர் மணியுமாகிக் கலையாகிக் கலைஞானந் தானேயாகிப், பெண்ணாகிப் பெண்ணுக் கோ ராணுமாகிப் பிரளயத்துக் கப்பாலோ ரண்டமாகி, யெ ண்ணாகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்துமாகி யெழுஞ்சுடரா யெம் மடிக ணின்றவாறே.

அன்றியும்,

கற்பதத்தார் கற்பதமே ஞானமூர்த்தி கலஞ்சுடரே நால் வேதத் தப்பானின்ற, சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற சொலற்கரிய சூழலா யதுவுன்றன்மை, நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந்தன்னு ணிலவாதபுலா லுடம்பே புகுந்து

நின்ற, கற்பகமே யானுன்னைவிடுவே னல்லேன் கனகமாமணி நிறத்தெங் கடவுளானே.

அன்றியும்,

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர் செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதியேமிக், குருவேயென் னுறவே யென்னூனே யூனி னுள்ளமே யுள்ளத்தி னுள்ளேநின்ற, கருவே யென்கற்பகமே கண்ணே கண்ணுட் கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய், அருவாயவல் வினைநோய வடையாவண்ண மாவடுதண் டுறையுறைய மமரரேறே. எ-ம்.

திருமந்திரம்.

ஆரங்கம்புலியூராதி நடுவாசி
சீரங்கஞ்சிற்சபை சிவமனம்பூத்தது
பேரங்கம்பெற்ற பேதத்திருநடனம்
வேரங்கஞ்சொல்வார் விழுவார்நரகில். எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள் கலிமடல்.

அரியதவமுடைய ராகம்பொருந்த
வுரியபுயமோ வொளிமணியோ
முத்திநிறையோ சிவனதுயிலே.

அன்றியும்;

தெருவுதொறுமுலவு தென்சிங்கை சேர்ந்தகுருமணியைக்
கோவத்தைக்கோயிலாக் கொண்டவருமருந்தை. எ-ம்.

ஔவைக்குறள்.

சுந்தரச்சோதி துலங்குமிடமது
மந்திரச் சக்கரமுமாம்.

அன்றியும்,

தற்பரமான சதாசிவத்தோடொன்றி
றுற்றறிவில்லை யுயிர்க்கு. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற் சகோரபக்ஷிகள் போலவே, தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத தன்மையுர னந்தகோடி, இருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத வேகாந்த மோனஞான வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்திர சித்திநிலை யெய்தினர்கள் கோடிசூழக், குருமணி யிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை கொலுவீற் றிருக்குநின்னைக்,கும்பிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட் டென்மனக் குறையெலாந் தீரும்வண்ணம், மருமலரெடுத்துனிரு தாளையர்ச்சிக்கவென்னை வாவென் றழைப்பதெந்நாள், மந்திர குருவேயோக தந்திர குருவேமூலன் மரபில்வரு மௌனகுருவே.

அன்றியும்,

காணுங்கண்ணிற் கலந்த கண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந் திரிபவர் காண்பரோ
ஆணும்பெண்ணு மதுவெனும் பான்மையும்
பூணுங்கோலம் பொருந்தியு ணிற்கவே.

அன்றியும்,

குன்றிடாத கொழுஞ்சுடரே மணி
மன்றுளாடிய மாணிக்கமே யுனை
யன்றியார்துணை யாருறவார் கதி
யென்றுநீயெனக் கின்னருள் செய்வதே. எ-ம்.

சிவப்பிரகாசம்.

கண்ணொளிவிளக்களித்துக் காட்டிடுமென்னின்முன்னங்
கண்ணொளியொன்றுமின்றும் விளக்கொளிகலந்தவற்றைக்
கண்ணொளியகலநின்றே கண்டிடடவேறுகாணுக்
கண்ணொளிவிளக்கின்சோதி கலந்திடுங்கருத்தொன்றன்றே.

சிவவாக்கியர்.

அண்ணலாயநாதியா யநாதிமுன்னநாதியாய்ப்
பெண்ணுமாணுமொன்றலோ பிறப்பதாகுமுன்னெலாங்
கண்ணிலாணிசுக்கிலங் கருத்தொடுங்கிநின்றபின்
மண்ணுளோரும்விண்ணுளோரும் வந்தவாறதெங்ஙனே.எ-ம்

சௌந்தரியந்தாதி.

மயில்போன்றிருக்குந் திருமேனிமணியோ குயிலோ மறை
முடிவோ, வயில்போன்றிருக ணாநங்கணையோ வருவார் கட
லோ யாதுரைக்கேன், வெயிலோநிலவோசோதிமின்னல் விளை
வோ ககனவிற்றனே, பயில்வோருனது திருவழகை யுமை
யே தொகுத்துப் பாடரிதே. எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

மெய்ப்பொருளுச்சிக்கு ளுச்சிதமாகவிருக்குமப்பா
வைப்பினின்மாணிக்கப் பொக்கிஷமேமணிமாமகுடச்
செப்புக்குளேற்றுந திருவிளக்குள்ளொளிதீபமது
கைப்பொருடன்னினு மெய்ப்பொருளாமது கண்டவர்க்கே.

மவுனதரிசனம்.

அரசனென்ற மவுனவித்தை ராஜயோக மறைகிறேனகார முதலேந்துமூட்ட, நிரமயமா மூலத்தி லிங்கந்தோன்று மிங்க மென்ன சிவரூப நந்திமேனி, குருமூலத்தட்டதளம் விரிந்து தோன்றுங் குண்டலிவாய் திறக்குமப்போ கோடிரவிதோன்று, மரமனேயி லமுதகபா டந்திறநது வமுதமழை வருடிக்கு மருளிலன்றே.

அன்றியும்,

அன்றறியா தாரத்தின் மௌனமூட்ட வங்கங்கே சிவசத்தி வடிவுதோன்று, நின்றவந்த தலத்தினிற்கும் வன்னந்தோன்று நிராகார மாமவாயு சுழியிலேறுங், குன்றுத சுழிமுனையில் மௌனமூட்டக் குலாவுமனத்தாநகத நிர்த்தங்காணுஞ், சென்றேறிநடனத்தைப் பாருபாரு திருச்சிலம்பி னொலிகேட்குஞ் சேர்ந்துகூடே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

ஞானத்திற் கிரியை
யீதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

உடையாளுன்றனடுவிருக்கு முடையாணடுவுணீயிருத்தி
யடியேனடுவுளிருவீரு மிருப்பதாலடியேனுன்
னடியார்நடுவுளிருக்குமருளைப் புரியாய்பொன்னம்பலத்தெம்
முடியாமுதலேயென்கருத்து முடியும்வண்ணமுன்னின்றே.

சவுந்தரியந்தாதி.

மாதுநின்கருணை ஞானநித்திரைசெய் மஞ்சநாலுநிலை கால்களும், வேதமாலுட னுருத்திரன்கன மயேச்சுரன்றலை விதித்தபே, ரோதுபின்னறு கச்சுமானதொரு வுச்சிதத்துறை சதாசிவன், மீதுகண்டியில வல்லயுன்கிருபை யன்றிவேறொரு விருப்பமே.

அன்றியும்,

இழைநுழையாதிடையழகுறுபூண் முலையிளவெயில்மேனியி
னிழலுறுசாமளமணிவடமாடிய நிலவெழுபூதியினால் [லே
கழைபெறுதோளியையழகொழுகாநிறைகருணையினாரமுதைத்
த், தொழுமவரேசிவனடியவர்காணிதுசுருதியினுரையே.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பூரணிபுராதனிசுமங்கலைசுதந்தரி புராந்தகித்ரயம்பகியெழிற், புங்கவிவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்தர தளபுஷ்பமிசைவீற்றிருக்கும், நாரணிமனாதீதநாயகிகுணாதீத நாதாந்தசத்தி.

அன்றியும்,

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாம்பேய்கள் புந்திமுதலான பேய்கள், போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென் போதத்தையூடழித்து, வேதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன் விதித்தானி வல்லலெல்லாம், வீழும்படிக்குனது மௌனமந்த்ராதிக்ய வித்தையைவியந் தருள்வையோ, நாதவடிவாகிய மஹாமந்தரரூபியே நாதாந்தவெட்டவெளியே, நற்சமயமானபயிர் தழையவருமேகமே ஞானவானந்தமயிலே, வாதமிடுபரசமயமியாவுக்குமுணர்வரிய மகிமைபெறு பெரியபொருளே வளைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலே வளர்காதலிப் பெணுமையே. எ-ம்

அகஸ்தியமுனிவர்.

ஓங்காரவட்டத்து ளாதாரமாறும்விட் டோங்கியரி
றீங்காரவட்டத் துளேவிந்து நாதமிணைச்சுடர்மேற்
பாங்காம்பரைசிவ மாகியொன்று யப்பரவெளிமின்
றுங்காரத்தாண்ட வியாறெழுத் தாறுமுகத்தம்மையே.

அன்றியும்,

குண்டலிபாரதிலக்குமி பார்வதிகோமளைபூ
மண்டலிசாம்பவிதேவி மனோன்மணிவாகினிப்பிர
சண்டலிகாரியகாரி யுகாரிசடாக்ஷரிமா
விண்டலியாண்பெண்ணிரண் டுருவாய்நின்றமின்னொளியே.

ஔவைக்குறள்.

தற்புருடமாமுகந் தன்னிற்றனியிருந்
துற்பன மஞ்சையுறை.

அன்றியும்,

ஓதியதற்புருடத் தடியொவ்வவே
பேதியா தோதுபினை. எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

உன்முகம்போற்கண்ணடிக்குள் ளொருமுகங்கண்டாற்போற்
சின்மயவடிவின்சாயைச் சித்துபோற்புத்திதோன்று
மின்மலவிருத்தியந்த நிழல்வழியாயுலாவுந்தன்ம
நன்மகனேயிர்தைத்தா னன்றேஞானமென்பார். எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

பனையிடத்தேயுருத்தோன்றி யொடுங்கும்படியறிந்தோர்
புனையறக்கீறிப்புண்ணுற்றுவரோ புத்திமத்தியிலே
தினையறவாசைத்திசைதிகை யாறித்திருக்கறுக்க
வனைதிருநாதமலேக்குறப் பெண்கொடிவாய்த்திடுமே. எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

ஆடல்புரிநடன விருபாதபங்கய வேதமவதான சிவகோ
ணமா, மருமறையிலெட்டாத திருநடனவிஸ்தார மானதொரு
பானுமதியே, கூடவொருதிரிகோண விடுதருநவகோண கோ
ணமிசை திசைநாலுமே, கோதையபிராமியிரு பாதவொலி
நாதமே கோடான கோடிநடனம், பாடலதுகீதசபை யொக
சிவ ரேகைவெளி பரமாயசத்திவடிவு, பாரமகமேருகிரி யூடு
ருவிமேலான பாலனைய பாதகமலஞ், சாடவனுபோகசெய

லேகமுதலாகவே தரல்வேண்டு மிதுசமயமே, தற்பரானந்த சபை நிஷ்களானந்தசிவ சச்சிதானந்தகுருவே.

அன்றியும்,

தற்புருஷநிலையிலே விற்புருவநடுவிலே. எ-ம்.

பாலையானந்தசுவாமிகள்.

ஓங்காரமான பிரணவத்தா ளெங்குமுயர்ந்த சோமகலை நிற த்தாள், றீங்காரமான பராசத்திதேவியை நேர்ந்துகும்மி யடி யுங்கடி. எ-ம்.

சந்நிதிமுறை.

மும்மையுலகெங்கும் பரந்தொளிபரப்பிடு முதற்பரைபெடு த்தணைத்து, முதருட்புனிதநீர் நிறையவாட்டிப் பெருமை மொய்த்த நித்தியவாடையான், மெய்ம்முழுது மொத்தியிரு வேறற்றவத்துவித வெண்ணீறணிந்து மிளிரும், வீறுபூரண நிலப் பொட்டுமிட்டுப் பெரிய மெஞ்ஞான தீபதட்டா, லம்ம ருவு மாலத்தி சுற்றிமற்றிச்சையுட னுனஞானங்கிரியையென், றருள்செவிலியாயரங் கருகிலுறவாறு றகன்றசிவ வாரியிலெ ழுன், செம்மையாரமுதம் புகட்டவளருங்குழவி செங்கீரை யாடியருளே, திமிரமல மகலவரு குமசரவண முருக செங்கீ ரை யாடியருளே. எ-ம்.

சௌந்தரியலகரி.

ஆரமுதின்கடல்வேலி செழுந்தருவாய்மணிபம்பியதீவூடே பாரகடம்படர்கானிலருங்கொடைபாய்மணிமண்டபவீடேடே

கோரசிவன்பரமேசனுமஞ்ச மோர்கூர்பரியங்கமெனுமேலே
சீரடரும்பரஞானமுறுங்களி தேவரருந்துவர்பூமாதே. எ-ம்.

பட்டணத்துப்பிள்ளையார்.

அரிபிரமர்போற்ற வமரர்ஜயஜயெனப் பெரியம்மைபாகம் வளர் பேரமுதைப் பாரேனோ.

அன்றியும்,

கண்டார்க்குப்பெண்ணலவோ காணார்க்குக்காமமடி
உண்டார்களுண்டதெலா முணல்லாதுண்பர்களோ. எ-ம்.

மவுனதரிசனம்.

கூடுவதுபுருவமைய வெளியினுள்ளே குறிப்பாகமௌனத்தை மூட்டுமூட்டு, வாடுவது மனோன்மணியுஞ் சிவனுந்தோன்று மாகாயஞ் சர்வவியா பகமுந்தோன்றும், நாடுவது கனலொளிபோல் விந்துதோன்றும நாதமங்கே கோடிமதிபோலேதோன்றுந், தேடுவதுவனந்தவா னந்தந்தோன்றுஞ் சிவசிவா மௌனவித்தை செப்பொணாதே. எ-ம்.

பத்திரகிரியார்.

நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

ஞானத்தில் யோகமிலை
யிதேன்பதற்குப்பிரமாணம்.

நிகழ்காலத்திரங்கல்.

ஆகமசிலனைப்பாரீ ரேகனனேகனைப்பாரீ ரின்பவுருவனைப்
பாரீர்.

அன்றியும்,

அறிவுக்கறிவனைப்பாரீ ரறிவுக்கதீதனைப்பாரீர்
செறிகைக்கினியானைப்பாரீர் தேசிகர்தேவனைப்பாரீர். எ-ம்.

பத்திரகிரியார்.

அருளிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடற்கண்டு தரிசிப்பதெக்காலம். எ-ம்.

சிற்றம்பலநாடிகளநுபூதிவிளக்கம்.

ஆயவியமில்லா வகண்டபரிபூரணத்தே
தூயகுருவுருவந் தோன்றுமற்றோன்றியதே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந்துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயி
றேபோன்று, நின்றநின் றன்மை நினைப்பறநினைந்தே னீயலாற்
பிறிதுமற்றின்மை, சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்
ந்தொன்றுந் திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே, யொன்றுநீ
யல்லை யன்றியொன்றில்லை யாருன்னை யறியகிற்பாரே.

அன்றியும்,

பிறவிதன்னையறமாற்றிப் பிணிமூப்பென்றிவையிரண்டு
முறவினொடுமொழியச்சென் றுலகுடையவொருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ்தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம்பலமன்னி
மறையவருமவானவரும வணங்கிடநான்கண்டேனே.

அன்றியும்,

கட்டறுத்தென்னையாண்டு கண்ணாரநீ
றிட்டவன்பரோடி யாவருங்காணவே
பட்டிமண்டப மேற்றினையேற்றினை
யெட்டினோடிரண் டுமறியேனையே. எ-ம்.

திருவாய்மொழி.

நின்றவொன்றை யுணர்ந்தேனுக் கதனுணேர்மை யதுவிது
வென், றொன்றுவொருவர்க் குணரலாகா துணர்ந்துமேலுங்
காண்பரிது, சென்றுசென்று பரம்பரமா யாதுமின்றித் தேய்
ந்தற்று,நன்றுதீதென் றறிவரிதாய் நன்றாய்ஞானங்கடந்ததே.

அன்றியும்,

யாவருமெவையுந்தானு யவரவர்சமயந்தோறுந்
தோய்விலன்புலனைந்திற்குஞ் சொலப்படானுணர்வின்மூர்த்தி
யாவிசேருயிரினுள்ள லாதுமோர்பற்றிலாத
பாவனையதனைக்கூடி லவனையுங்கூடலாமே. எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

காணுறுபுலன்கள்போகக் கரிசுறுமனம்போம்போனால்
ஆணவம்போகும்போனு லாருயிர்ப்போதம்போகுந்

சேணுறுமொளிக்குமேலாஞ் சிவப்பிரகாசந்தோன்றும்
மாணவேயிதுவேமுத்தி நிலையெனமதித்திடாயே. எ-ம்.

சச்சிதானந்தவிளக்கம்.

படமண்டலங்கனக சடைமண்டலம்படிக பதிமண்டலந் தலமதாய்ப், பனிவிண்டலம்புகுத மதிகுண்டலங்குழைகள் பணிகங்கணங் கிரணமே, உரமண்டலம்பெரிய தலமண்டலந் தெரியு வுமைபாக னன்பு புரியு, வொளிமண்டலந்தரிசு வெளிமண்டலம்பெரிசு யுகமண்டலஞ் சிரசதாய்ச், சிரமண்டலங்களவை குடிகொண்டிலங்குசடை சிவசமபூ சாம்பசிவனே, ஜெகமண்டலமபுகழ ரவிசம்ப்ரமங்களொடு திருவம்பலம்பரவவே, சரமண்டலங்களொடு நடனம்புரிநதகழல் தரல்வேண்டு மிதுசமயமே. எ-ம.

சந்நிதிமுறை.

அடியார்நிமலத் திருவகத்து ளன்புபொறுமை யவாவறுத்த, லடுப்பாங்கமைத்து மலக்காட்டத்தடுக ஞானக்கனன்மூட்டி, மடியாதிருந்தவுபிர்க் கலசமவழியவருட் பேருலைவார்தது, மாறுப்பெரு மைச்சிவானந்த மதுரச்சோறு தினம்பொங்கி, விடியாச்சிவபோதவிருள் வீயமவுனச்சுடர்விளக்கு, விளக்கியிருந்தபடியிருந்து மேலாஞ்சிற்றில் விளையாடுஞ், செடிதீரகத்தோர்புகழ வாலசிறுவாசிற்றில் சிதையேலே. எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைக்கின்ற பரவெளியினுண்மைகாட்டிப் பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற் றோய்

நே பாவியேன் பரிசுகாட்டித், தாராளமாய்ச்சிற்க நிற்சிந்தை காட்டிச் சதாகால நிஷ்டையெனவே சகசநிலைகாட்டினை சுகா தீதநிலையுந் தனைக்காட்ட நாட்செல்லுமோ, காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிக ளின்று காலூன்றி மழைபொழிதல்போற் கால்வீசி மின்னிப் படர்ந்துபரவெளியெலாங் கம்மியா னந்த வெள்ளம், சோராதுபொழியவே கருணையின் முழங்கியே தொண்டரைக் கூவுமுகிலே சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமே பரஞ் சோதியே சுகவாரியே.

அன்றியும்,

சென்றுசென்றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்நதொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்ற நெறிநிற்குநாளெந்நாளோ.

அன்றியும்,

அத்துவித வனுபவந்தனை யனந்தமறை யின்னமின்ன மறி யோமெனும், நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிர்க்குணந்தனைத் தன்னருளா நினைவுகருள்ளே, வைத்துவைராதப பார்ப்பவ ரைத் தானாகவேநாளும் வளர்த்துக்காக்குநந், சித்தினை மாத் துவெளியைத் தனமயமா மானந்த தெய்வந்தன்னை. எ-ம.

பெரியபுராணம்.

ஐந்துபேரறிவுங்கண்களேகொள்ள வளப்பருங்கரணமோர் நான்குநு, சிந்தையேயாக்கு குணமொருமூன்றுஞ் சிறந்த சாத்துவிதமேயாக, விந்துவாழ்சடையா னடிமானந்த வெல்லை

யிற்றனிப் பெருங்கூத்தில், வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துட்டினை
த்து மாறிலாவின்பத் துட்டினைத்தார். எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

சிவமதுமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்கள் செய்யுமொரு
தவமதுபொன்னகர் மின்னனைத்தாமரைத் தாள்பணியப்
பவமறுசூட்சத்திற் பத்தியும்பாயும் பவமிகுந்த
நவமணிமண்டப மேடையுங்காணுவர் நாட்டத்திலே.

அன்றியும்,

இன்பமிருந்தவிடஞ் சுடுகாடதெடுத்துரைக்கத்
துன்பம்வெகுதொலை சுற்றிலும்வன்னி துருவமத்திக்
கம்பமதுநுனிகாணாத காட்சிகனகசபை
விம்பம்பெருவெளியுற்றுப்பார்க்க விளக்கொளியே.

அன்றியும்,

ஒளியாம்விளக்கொளிக்குள்ளே தெளிந்துகொண்டேருவ
வெளியாம்பராபரமாசோதியே விந்துநாதமொத்துத்
தெளிவாயிருந்துபிரகாசந் தோற்றுஞ்சிதம்பரத்தி
லழியாவரம்பெற்றிருக்கப் பதமுண்டடியவர்க்கே. எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

உண்டானசிருட்டிதா னன்றாய்ப்பார்க்கி லொழிந்துபோ
முறுதியா யுணராவற்றாற், கண்டார்கள் கயிற்றிலே பாம்பெ
ன்பார்போற் காட்சியுறுங்கலைநூலாற் கற்றோர்சார்வாற்,றண்

டாதபரிசயத்தாற் சிலகாலத்திற் ருவுமன நின்மலமாய்ச் சசி போனிற்கிற், பண்டாயவனுபூதி மயமாய்த்தானே பாக்கிய வான்களுக்கிந்த பார்வைதோன்றும்.

அன்றியும்,

சொரூபம்விட்டகலன் மோகமாம்வேறுசொல்லிட முன்பு பின்பில்லை, ஒருபொருணினைவை யொழித்துமேலப்பா லொருபொரு ணினைவுறிலாத, விருபொருணடுவு ணினைவறவிருக்கு மிதுசொரூபத் தியல்பிதுதான், மருவுகற்பனை மாண்டசைவில் கற்போலாய் வருநனச்சுழுத்தி நீர்வடிவாம்.

அன்றியும்,

வெறியாரும் பொருப்புறைவோர் விழிப்புலத்தின் மேவாதோர் விளமபுகீதை, நெறியார்மன் னவன்கேட்ட படியுணைப்ப நெடியவனே நினைவிற்கொள்வாய், அறிவானு மறிபொருளுங் கூடியகூட் டரவிலெழு மறிவானந்தம், பிறியாதவான் மதத்துவத்தெழுந்த தாமதனைப் பேணல்செய்வாம். எ-ம்.

கைவல்லியநவநீதம்.

களங்கமற்றகண்ணாடி தன்முன்வேறோர் களங்கமற்ற கண்ணாடி காட்டும்போது, விளங்கியதன்மயமாகி யபேதமாகி விகற்பமின்றி நிருவிகற்ப மானாற்போல, அளந்தறியப்படா விபுவாய்ச் சத்தாய்ச் சித்தாயா னந்தமாம் பிரமத்தைக்யமான, உளந்தெளிந்த படியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலைவெங்கே யென்றுசங்கை யொழித்திடாயே. எ-ம்.

திருப்புகழ்.

இருவினையு மலமு மறவிறவியொடு பிறவியறவேக போக
மாய் நீயுநானுமாயிறரும்வகை பரமசுகமதனை யருவிடைமரு
திலேகநாயகாலோக நாயகாயிமையவர் பெருமாளே. எ-ம.

சிவவாக்கியர்.

கருக்கலந்தகாலமே கண்டிருந்தகாரணு
வுருக்கலந்தபோதலோ வுன்னைநானறிந்தனன்
திருக்கலந்தசோதியைத் தெளிந்துநானறிந்தபின்
இருக்கிலேனிறக்கிலே னிரண்டுமற்றிருந்ததே.

அன்றியும்,

மவுனமானவைந்தெழுத்தை வாசியேறிமெல்லவே
வானெலாநிறைந்தசோதி மண்டலமபுகுந்தபின்
அவனுநானுமெய்கலந்தே யனுபவிக்குமளவிலே
அவனுமில்லைநானுமில்லை யாருமில்லையானதே. எ-ம்.

அகஸ்தியமுனிவர்.

வடிவம்பொருளருண்முக்குணம் வாக்குமனமுமடி
முடிவுமில்லாதமுடிவினைச் சூட்டிமுருகனென்றே
படிகந்தனிற்கண்டகாக்ஷிப் பிரபஞ்சபார்வையற்றால்
விடியும்பொழுதிலிரண்டு மொன்றேதெய்வம்வேறில்லையே.

ஔவைக்குறள்.

ஆர்க்குந்தெரியா வுருவந்தனைநோக்கிற்
பார்க்கும் பரமாமவன். எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

அராப்புனைவேணியன் சேயருள்வேண்டு மவிழ்ந்தவன்பாற்
குராப்புனைதண்டையந்தா டொழல்வேண்டுங்கொடியவைவர்
பராக்கறல்வேண்டுமனமும் பதைப்பறல்வேண்டுமென்று
விராப்பகலற்றவிடத்தே யிருக்கையெளிதல்லவே. எ-ம்.

சௌந்தரியந்தாதி.

தெளிவாயமுதப் பெருக்கெறிந்து தேங்குங் கடலிற் றினமூழ்கி, யொளிவாய்த்திருக்குங் கனகசபைக் குள்ளேபுகுந்துவுமையேயுன், களிவாய்த்திருக்குங் கணவனுடன் கனகத்தவிசின் வீற்றிருந்த, வளிவாய்த்தருகுங் காட்சிமங்கைக் கரசேகாண்டற் கருள்வாயே. எ-ம்.

மவுனதரிசனம்.

செப்பரியவம்பரத்தைக் காத்தாயானுற் றேகமங்கே நிராமயமாய்க் கரைந்துபோகும், ஒப்பரியவீசனிட மூலமான வுண்மையறிந் தறிந்தறிவில் மௌனமூட்டத், தப்பாதுஜீவன் முத்தி யடையும்பாரு சாரமங்கே கற்பூரதீபமாகும், அப்பாகே ளறிவென்ன தேவிதேவி யணைந்தவா னந்தமென்ன சிவமுமாமே. எ-ம்.

தேவாரம்.

மைப்படிந்த கண்ணாளுந் தானுங்கச்சி மயானத்தான் வார்சடையான் மாசொன்றில்லான், ஒப்புடையனல்லனொருவனல்லனோ ரூரனல்ல னுவமையில்லன், அப்படியனவ்வுருவ னவ்

வணத்தனவருளே கண்ணைக் காண்பதல்லால், இப்படியனி வ்வுருவ னிவ்வணத்தனிவனிறைவ னென்றெழுதிக் காட்டொ ணுதே.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (உகூ)

(அ-கை.) ஸ்பரிசாதிகளிருந்த ஞானயோகத்தில் உன் முகப்பட்ட மனமானது நாதவசமுற்றிருக்கின் அநாதத்தி ன் சொருபமாகிய பஞ்சாக்ஷரந்தோன்றுவ தின்றென்பதை யும் அதன் ஒடுக்கமெய்ங்ஙன மென்பதையுங் கூறல்.

வேறு.

பேசரிய வனுபோக மாகுங்காலைப் பிறங்கு சத்தத் தக்கர ந்தோன் றிடுமேயாயின், நீசமாம பொறிபுலன்க ளவையுந் தோன்று நிலவுபொழுதசமுகம தாகவுய்த்தே, பாசமிறே சிவ ன்முன்னம் பகர்ந்தவாறே பதுமவாதனமும் பார்வையுநீங்கா மல், ஆசிலங்கிலையி லுறவஞ்செழுத்து மிலையெனக்கேட்டவை போமா றியமபுகென்றுள்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிய சுவானுபோக முண்டாகுங் காலத்தில் விளங்குகின்ற நாதத்தில் பஞசாக்ஷரம் உதயமா னுல் இழிவாகிய அந்த இந்திரியவிஷயங்கள் ஐந்தும் உதய மாம் ஆதலின் சத்தம்விளங்குங்காலத்தில் அந்தர்முகமாக அறிவைச் செலுத்திப் பற்றற்ற ஞானுசிரியர் முன்னனுக்கிர கித்தபடியே பத்மாசனமும் ஞான திருஷ்டியுங் கெடாமல் குற்றமற்ற அந்தநிலையிலிருந்தால் சத்தாதிகளுக்குரிய பஞ்சா க்ஷரந் தோன்றுவ தில்லை யென்று பரமசிவனுர் சொலக்

கேட்டு அவைகள் ஒடுங்குகின்றவகையைச் சொல்லுவீரென்றார் தேவியானவர்.—எ-று. எ-ஏ-அசைகள்.

(ப - ம்.) அருள்வடிவமான மனமானது எவையாலும் மதித்தறிதற்கரிய ஞானத்தில் யோகமாகிய நிலையிற் பொருந்துங்காலையிற் சுபாவமுதயமாவதற்கு முன் புண்டான காண்பானுதிகளிறந்ததாகிய மெய்ப்போதவொழிவில் உதிக்கும் பனையின் முழக்கமென்பார்—பேசரிய வனுபோக மாகுங்காலைப் பிறங்குசததமென்றும், உன்முகப்பட்டிருநத அம்மனம் அந்நாதத்தை எதிரிட்டறியவரின் மெய்ப்போதமாகிய பரிசமும், அருட்டரிசனமாகிய வொளியும், பேரின்பமாகிய சுவையும், சுகமாகிய வாசனையும் தோன்றும். அவை தோன்றவே அவைகட்குரிய சூட்மவடிவமாகிய பஞ்சாக்ஷரமும் அதன்காரியமான ஸ்தூல வடிவமாகிய பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களுந் தோன்றுமென்பார்—அக்கரந் தோன்றிடுமேயாயி னீசமாம் பொறிபுலன்க ளவையுந் தோன்றுமென்றுங் கூறினர்.

[இ - ம்.] அத்வைத அபரோக்ஷானுபவ சுகத்தில் உன்முகப்பட்ட மனம் நாதவுணர்வில்வாராது அசைவற அந்நிலையிற்பொருந்துமாயின் யாவு மொடுங்கு மென்பதாம். (௩௦)

(அ - கை.) அப்பஞ்சாக்ஷரம் ஒடுங்கு முறைமை யிது வெனல்.

வேறு.

நகரமொடு மகரமது சடந்தருங்காரணமா நாடுமவை நீங்கி யிடுவகையை நவிலுதுங்கேள், வகரமதி னகரமுதல் யகரத்திற்

ருனே மகரமுநீங்கிடு மரியசிகரமனுதன்னால், யகரலயம்வகர மூந்தான் சிகரத்தி லொடுக்கமாகு மிறைநீங்கவுயிர் முத்தியெ ய்துமென்றே, தகரநறுங்கரிய குழனகமாதுக் கிறைவன் றன து திருவுளமகிழ்ந்து சாற்றினா னன்குணர்ந்தே.

(இ-ள்.) * பிருதுவி தத்துவமாய்க்-கந்தவிஷயமாய்-வெ ண்ணிறமாய்ப்-பூமிமயமாய்-நிவர்த்திகலையாய்ச்-சத்தியோஜா தமாய்க்-கர்மசாதாக்கியமாய் - நான்முகரூபமாய்ச் - சிருஷ்டி யைத்தருகின்ற-மறைப்பையுடைய - திலாயக்ஷரமாகிய-நகார த்துடனே, * அப்புதத்துவமாய்-ரசவிஷயமாய்க்-கருநிறமா ய்ச்-சலமயமாய்ப்-பிரதிஷ்டாகலையாய்-வாமதேவமாய்க்- கர்த் துருசாதாக்கியமாய்-விஷ்ணுரூபமாய்த்- திதியைத்தருகின்ற- மயக்கத்தையுடைய-மலாக்ஷரமாகிய, மகாரமானது ஆன்மாக் களுக்குத் தேகத்தைக்கொடுப்பதற் கேதுவாய்த்தோன்றும் தியானிப்பதற்குரிய இவ்விரண்டக்ஷரங்களும் ஒடுங்குகிறதற் குலகையைசசொல்லுகிறோம் கேட்பாயாக, * வாயுதத்துவ மாய்ப்-பரிசவிஷயமாய்ப் - புகைநிறமாய்க்-காற்றுமயமாய்ச்- சாந்திகலையாய்த் - தற்புருஷமாய் - அமூர்த்திசாதாக்கியமாய்- மயேஸ்வரரூபமாய்த்-திரோபவத்தைத்தருகின்ற - சத்தியவடி வத்தையுடைய-பரையக்ஷரமாகிய-வகாரத்திலே முதலிற் சொ ல்லிய நகாரமும், ஆகாயதத்துவமாய்ச் - சத்தவிஷயமாய்-நீல

---

* பிருதுவி பொன்னிறமும், அப்பு வெண்ணிறமும், வாயு பசு நிறமும் ஆமெனக்கொள்க.

நிறமாய்-சுத்தவெளியாய்ச் - சாந்தியாதீதகலையாய்ச்- ஈசான மாய்ச் - சிவசாதாக்கியமாய்ச் - சதாசிவரூபமாய் - அநுக்கிர கத்தைத்தருகின்ற - சிவவடிவத்தையுடைய-ஜீவாக்ஷரமாகிய, யகாரத்திலே மகாரமும் ஒடுங்கும், அருமையாகிய தேயு தத் துவமாய்-ரூபவிஷயமாய்ச்- சிவந்தநிறமாய்-அக்கினிமயமாய்- வித்யாகலையாய்-அகோரமாய்-மூர்த்திசாதாக்கியமாய்-ருத்திர ஸ்வரூபமாய்-ஸம்மாரத்தைத்தருகின்ற-ஞான சூரியப்ரகாசத் தையுடைய - பதியக்ஷரமாகிய, சிகாரமந்திரத்தினாலே யகா ரம்லயத்தை அடையும் - (மேற்சொல்லிய பதியக்ஷரமாகிய) சிகாரத்திலே வகாரமும் ஒடுக்கமாகும், அந்தப்பதியக்ஷரந தானேயொடுங்கச் சீவன்முத்தி வருமென்று மயிர்ச்சாந்தை யணிந்த வாசனைபொருந்திய கறுத்த கூந்தலையுடையஉமைக் குப் பரமசிவனார் தமது திருவுள்ளங் களிகூர்ந்துசெவ்வை யாக அறிந்தநுக்கிரகஞ் செய்தார். எ - று. தான்-சாரியை - ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ - ம்.] பிறவிநோய்க் கிடமாகிய - நகாரமகாரங்களில் வகாரத்தில் நகாரமும், யகாரத்தில் மகாரமும் ஒடுங்கும், அந்த வகார யகாரமும் பதியக்ஷரதநில் ஒடுங்கும். அந்தப்ரம்மா க்ஷரமுந்தானே ஒடுங்கச் சீவன்முத்தி வருமென் றுணர்த்திய தாம்.

எனவே ஞானேந்திரியங்களுள் நான்கும் சக்ஷு இந்தி ரியத்தில் ஒடுங்குவதுபோலப் பஞ்சாக்ஷரத்துள் நான்கும்

பதியகூரத்துள் ஒடுங்குமென்பதே சித்தாந்த க்ரமமெனக் கொள்க. (நக)

(அ - கை.) அங்கிஷ்டையில் மனந் திரியுமாயினது வொடுங்குமுபாய மிதுவெனல்.

ஆதனத்திருந்தே சாதனைசெயும்போ தலைதருமனமடங்காமற், போதுமே யெனினுங் கேவலமயக்கம் புரியுமேயெனினு மங்கெழுந்து, நீதியினையீரடியுலாவந்தே நிலவுமாதனத்தினிற் பொருந்தி, யோதுசாதனையி னுறுதியோடிருப்பதியோகியர்க்கியல்பதா மன்றே.

(இ-ள்.) அங்காசனத்திலிருந்து சிவயோகசாதனையைச் செய்யுந்தருணத்தில் அலைகின்றமனம் அடங்காமற்போகுமானும் முழுதும் மயக்கத்தைச் செய்யுமானும் அவ்வாதனத்தில் நின்றுமெழுந்து முறைப்படி பத்தடிநடந்துவந்து ப்ரகாசிக்கின்ற அவ்வங்காசனத்திலிருந்து சொல்லுகின்ற சிவயோகநிஷ்டையில் நிலைகொண்டிருப்பது ஞானநிஷ்டாபரருக்குச் சுபாவமாம்.—எ-று. ஏ-ஏ-வே-ஏ-அன்று-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

(ப - ம்.) மயிர்ப்பாலத்தி லேறிச் சென்றிருக்கு மனமானது ஞானகாசமாகிய பரையின் முழுகத்தினால் அம்மனந்தனது ப்ரக்ஞை தப்புமாயின் ஒடுங்கின வியானவாயுவுடனே சேர்ந்து அலைதலையுற்றுத் தன்காரியமாகிய விஷயங்களைப் பற்றி ப்ராந்தியடைந்து திரியுமென்பார்—அலைதரு மனமடங்காமற் கேவலமயக்கம் புரியுமேயெனினு மெனக் கூறினார்.

[இ - ம்.] நிஷ்டையில் மனமசையுமாயின் வெளிவந்து லாவிப் பின்னர் அநநிஷ்டையில் உறுதிபெற் றிருப்பதுவே ஞானயோகிகளுக்குரிய குணமென்பதாம். (கூஉ)

(அ-கை.) ஞானத்தில் ஞானமாகிய கூடஸ்தப்ரம்மைக் யங் கூறல்.

இந்நிலையாகிய பரமகேவலத்தி னுளுமெழினிதித்தியாசன த்தி லிராம லிருந்திடுவோன், அந்நிலையே யுடலினொடு சீவன் முத்தி யடைகுவ னெவ்விதமென்னி லறைகுதுநீ கேளாய், துன்னியதோ யத்தினொடு தோயமுறல் போலுஞ் சுவைதரு கீரத்தினொடு கீரமும்போற் கலந்தே, எந்நிலையுந் தோன்றாம லிருந்திடவிவ்வுலகி லிறப்பினொடு பிறப்புமறுத் திணையிலின் பத்துறுவான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையாகிய மேலான துரி யத்தில் ஞானசுந்தரம்பொருந்திய (கைவல்யப்பட்ட) ஞான நிஷ்டையினால் சதா இராமலிருக்கின்றவன் அந்நிலையிலேயே தேகத்துடனே ஜீவன்முத்தியடைவான். அஃது எங்ஙனமெ ன்னிற் சொல்லுகின்றோம் நீ கேட்கக்கடவாய் நெருங்கிய (அநேகநதி) சலம் (கங்கா) சலத்திலே கலந்து ஒன்றுபட்டு விளங்குவதுபோலவும் மதுரமாகிய பாலுடனே பால கலப் பதுபோலவும் (பிரமத்துடனே கலந்து) எந்த நிலையுந்தோன் றாமலிருக்க இந்தவுலகத்தின்கண் * பிறப்பிறப்பாகிய இரண்

* பிறப்பிறப்பென்பது, நினைப்புமறப்பெனக்கொள்க.

டையும் நீக்கி ஒப்பில்லாத பேரின்பத்தை அடைவான்-எ-று. இராம லிருந்திடுவோ னென்றதனுல் கைவல்யப்பட்ட வென்று வருவிக்கப்பட்டது.

(ப-ம்.) ஆணவத்தால் மறைபட்டிருந்த உயிர்க்கு அனுபோகஞ் சொல்லக்கூடாதுபோல அருளும்பரையுமாகிய ஞாஞாகாசத்தைக்கடந்து சிவத்திற்கலந்த நிலையி லெங்ஙாஞமென்றும, சச்சிதானந்தமென்னுந் திரிபுடியில் நின்றும் நீங்கிச் சுத்தசைதன்யமான நிலையி லெக்காலமு மென்றுங் கூறுவார் இந்நிலையாகிய பரமகேவலத்தினுஞமென்றும். சொர்னப் பிரகாசமாகிய மனதைச் செலுத்திவைத் திருப்பதற்குரிய ஞானநிஷ்டையிற் பொருந்தவென்பார்—நித்தியாசனத்தி லென்றும், அச்சமாதியோகத்தின்கண் முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்துநின்ற விடத்துப் பாசமிது அருளிதுவென்று பகுத்தறிந்த அறிவுதானென்று தன்னை யருளாலறிந்து பின்னர் தன்னையும் அவ்வருளையும் பிரித்துப்பார்த்த அருள் தானுயிருந்து பின்னர்த்தன்னைச் சிறிதுந் தோற்றுவிக்காத அந்தப் பரிபூரணமாகிய பரையேயாகி யிருக்கின்றவனென்றும், அந்தநிலையிலெழுஞ் சுவானுபூதி சாக்ஷாத்காரத்தைத் தானென்று சும்மாவிருந்தறிகின்றவனென்றுங் கூறுவார்—இராமலிருந்திடுவோ னென்றும், அப்பரை நீக்கத்தில் தற்போதமிறந்து சதசத்தான ஆனந்தமயமாகி அவ்வானந்தத்தை இங்ஙனமென்றறியாது அதனுள் அதீதப்பட்டுச் சிவத்தில் இரண்டறக் கலக்கின்றவனென்றும், சாக்ஷிமாத்திரமாய்

நின்றவன் சரீரத்தோ டிருக்கும்பொழுதே பந்தநீங்கின கூட ஸ்தப்ரம்மைக்யமான முத்தியைப் பெறுவானென்றுங் கூறுவார்.— அந்நிலையே யுடலினொடு ஜீவன்முத்தி யடைவனென்றும், அவ்வருள்பரையென்னு மிரண்டில் அருள் ஆன்மாவிற்குத் தோற்றலானும் பரை ஆன்மாவிற்குத் தோற்றாமல் தோற்றலானும் அப்பரை நீக்கத்தில் தோன்றிய ஆனந்தமளவுப ஆன்மாவா லனுபவங்கூறலானும் அவ்வானந்தமும் அதனுள் அதீதப்படுவதாகிய பேதமறக் கலக்கின்ற சிவாதீதத்தைக் கூறொணு தென்பதே சாமவேதமுடிவாகிய * தத்வமஸியென்னும் மஹாவாக்கியார்த்த அனுபவம் அவ்வர்த்தத்தையுணர்த்துங்கால் அதுநீயா இருக்கின்றாயென்பதாம் அவ்வாக்கியத்தை அந்வயப்படுத்து மிடத்துத் - துவந்ததஸி யென்பா அதற் கர்த்தம்-நீ அதுவாயிருக்கின்றா யென்பதாம். துவம் பத சுத்தார்த்தம் பரமாத்மாவாகிய அருள்பரையென்னுஞ் சித்தே நிசாங்கம-தத்பதசுத்தார்த்தம் பரமசிவமென்னுஞ்சித களானந்தமே நிசலிங்கம் இந்த அங்கலிங்க சமயோகமான ஆத்மார்ப்பணமாகத் தக்கவனே அவிபதசுத்தார்த்த மாகிய சித்களானந்தாதீத சுயம்பிரகாச நிராவஸ்தை நிஷ்பத்தியென்னும் நிர்ப்பாவ நிசலிங்கைக்ய சிவாத்வைதபேரின்பக்கடலுள் மூழ்கப் பெறுவானென்பர்—எந்நிலையுந் தோன்றாம லிருந்திடவிணையி லின்பத்துறுவானென்றுங் கூறினார்.

---

* தத்வமஸியானது, போதிக்கிற முறைமையில் அதுநீயாகின்றாயென்றும் அது நீயாகுயென்றும் பொருள்கொண்டிருக்கும்.

[இ-ம்.] கருவிகள் முப்பத்தாறையுங்கடந்து அவற்றின் மேல் நின்ற ஆத்மாவினது இச்சையைச்செலுத்தி ஞானக் கிரியைகளையடக்கித் தற்போதத்தைச் சீவியாமற் பரிபாகஞ் செய்கின்ற அருளையும் அதற்குமேல்நின்ற யனையையுந் துவி தநாட்ட மின்றிக்கழன்று நின்றவிடத் துதயமான ஆனந்த போத மிறந்ததாகிய சலத்துடன் சலமும் பாலுடன் பாலும் கலந்ததுபோல்வதாகிய இரண்டற்ற சிவைக்யமான சுத்தஅத் வைத வேதாகமமுடிவிற்கும் முடிவாய் விளங்கியதே அதீத மவுனநிலையென்று உமைக்குப் பரமசிவனார் குருதுரியமாக உபதேசித்தருளினா ரென்பதாம்.

ஞானத்தில் ஞானநிலை

வீதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பத்திரகிரியார்.

அப்பிலுறையுப்பு மரனடியிற் சேர்ந்தோருஞ்
செப்பிலொன்றாய்த்தோன்றுமெனச் செப்புவதுமெக்காலம்.

அன்றியும்,

நானுரோ நீயாரோ நற்றாபரமான தானுரோவென்றுணர் ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம்.

அத்துவிதக்கலிவெண்பா.

ஆறுகடற்சென் றொடுங்குமாபோற் சிவத்திலொடுங்கென் று னென்றுமறவொன்று புருகென்றான். எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

அப்புழுப்பும்போன்ற வயிக்கியபரானந்தர் தமக்கொப்பு வமைசொல்லவும் வாயுண்டோ பராபரமே.

அன்றியும்,

கூடுதலுடன்பிரிதலற்று நிர்த்தொந்தமாய்க் குவிதலுடன் விரிதலற்றுக் குணமற்று வரவினொடுபோக்கற்று நிலையான குறியற்று மலமுமற்று, நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென நண்ணுதலுமற்றுவிந்து நாதமற் றைவகைப் பூத பேதமுமற்று ஞாதுருவின் ஞானமற்று, வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற் றுவாக்கற்று மனமுமற்று மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே வாய்மடுத்துண்ட வசமாய்த், தேடுதலுமற்றவிட நிலையென்ற மௌனியே சித்தாந்த முத்திமுதலே சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயானந்தகுருவே.

அன்றியும்,

தானானதன்மயமே யல்லாலொன்றைத் தலையெடுக்கவொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே, போனாலுங் கர்ப்பூர தீபம் போலப் போயொளிப்ப தல்லாது புலம்வேறின்றா, ஞானாகாரத்தினொடு ஞேயமற்ற ஞாதுருவு கழுவாம னழுவினிற்கும், ஆனாலுமிதன்பெருமை யெவர்க்கார்சொல்வா ரதுவானா லதுவாவரதுவேசொல்லும்.

அன்றியும்,

அதுவென்றா லெதுவென வொன் றடுக்குஞ்சங்கை யாதலின்றா லதுவெனலு மறவேவிட்டு, மதுவுண்ட வண்டெனவுந்

ஜனகனுதி மன்னவர்கள் சுகர்முதலோர் வாழ்ந்தாரென்றும்,
பதியிந்த நிலையெனவு மென்னையாண்ட படிக்குநிரு விகற்பத்
தாற் பரமானந்த, கதிகண்டு கொள்ளவுநின் னருள்கூ றிந்தக்
கதியன்றி யுறங்கேன்மேற் கருமம்பாரேன். எ-ம்.

திருவாசகம்.

நானுரென் னுள்ளமார் ஞானங்களா ரென்னை யாரறிவார்.

அன்றியும்,

பந்தவிகாரகுணங்கள் பறிந்துமறிந்திடுமாகாதே
பாவனையாயகருத்தினில்வந்த பராவமுதாகாதே
யந்தமிலாதவகண்டமுநம்மு ளகப்படுமாகாதே
யாதிமுதற்பரமாய பரஞ்சுடரண்ணுவதாகாதே.

அன்றியும்,

வான்கெட்டுமாருதமாய்ந் தழனீர்மண்கெடினுந்
தான்கெட்டலின்றிச் சலிப்பறியாத்தன்மையனுச்
கூன்கெட்டுயிர்கெட்டுணர்வுகெட் டென்னுள்ளமும்போய்
நான்கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங்கொட்டாமோ. எ-ம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

தத்துவம்போய்க்கேவலம்போய்த் தான்போயருள்கழன்று
சுத்தபரையாய்த்தன் சுதந்தரம்போய்ச் - சத்தி
யொழிவிலேபோதம்போ யொன்ருகாவொன்றி
னழிவிலேவின்ப வதீதம். எ-ம்.

ப்ரபுலிங்கலீலை.

ஞேயஞானஞாதுரு வெனுமிவை பலகிற்குமாயின் வேறது முத்தியன்றது சகமாமென், றேயுமாறிது வதுவெனுஞ் சுட்டிலாவியல்லை, மாயைமாறிய தேவிபா லருளினன் வல்லள்.

ஞானவாசிட்டம்.

முடிவுகனவஞ் ஞானமில்லா நீடுயிலதுவா மும்மையாகு, மடர்தரு ஞாதுருஞான ஞேயமொழுந் தொடுங்குமிட மதுவே யாகுந், திடவிசும்பன் றுயிருந்தும் விசும்பான நிலையதுவாஞ் சித்தம்புத்தி, படர்மனம் போய்த் தாவாவுள் ளறிவுபெறி லொப்பாமப் பரமரூபம். எ-ம்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்.

ஞானமுடன்ஞேய ஞாதுருவென்னுமூன்று நாடாமற்றுன துவாய் நண்ணியிடுறனே, யூனமிலாவுன்மனிக்கு மேலான முத்தியுற்றது நின்மலதுரியாதீத மெனவுரைப்ப, ரானவிதை சுத்தமா முத்தியாகுமன்றிவே றுரைக்குமுத்தி யவைகளெல்லா, மீனமா முத்தியது தன்னையெல்லா மியம்புவா மறிந்த தனை யிசையாவாறே. எ-ம்.

உண்மைவிளக்கஞ்சிந்தனை.

ஆதவன்றன்சந்நிதியி லம்புலியினூர்சோதி
பேதமறநிற்கின்ற பெற்றிபோல்-நாதாந்தத்
தண்ணல்திருவடியி லான்மாவணைந்தின்பக்
கண்ணிலழுந்தி யிடுங்காண்.

அன்றியும்,

சென்றிவன்றானென்றிற் சிவபூரணஞ்சிதையும்
அன்றிவன்றானென் றுமெனி லன்னியமா-மின்றிரண்டும்
அற்றநிலையேதென்னி லாதித்தனந்தன்விழிக்
குற்றமறநின்றது போற்கொள். எ-ம்.

திருவிளையாடல்.

பார்த்தபார்வையா லிரும்புண்டநீரெனப்பருகுந்
தீர்த்தந்தன்னையுங்குருமொழி செய்ததுந்தம்மைப்
போர்த்தபாசமுந்தம்மையு மறந்துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறிந்திலர் வாதவூர்முனிவர். எ-ம.

நிகழ்காலத்திரங்கல்.

சிவமொழிந்தற்றமைபாரீர் சேர்ந்துகலந்தமைபாரீர் நவ
மொழிந் தற்றமைபாரீர் நாமவரானமைபாரீர். எ-ம்.

அவிரோதவுந்தியார்.

அந்தப்பரத்தோ டிரண்டற்றயிக்கமா மந்தநன்னிட்டையே
யுந்தீபற, அத்துவிதவீடென் றுந்தீபற. எ-ம்.

கடவுளந்தாதி.

மூச்சில்லையேது மொழிவதுமில்லை முனைபொழியப், பேச்
சில்லை யம்பலம் பேருருமில்லை பிறந்திறக்க, நீச்சில்லைபள்ள
மில்லையுமங்காச்சுது நின்றநிலை, யாச்சில்லையென்று சற்றங்கே
யிருக்கின்ற தானந்தமே. எ-ம்.

கந்தரலங்காரம்.

போக்கும்வரவுமிரவும்பகலும் புறம்புமுள்ளும்
வாக்கும்வடிவுமுடிவுமில்லா வொன்றுவந்துவந்து
தாக்குமனோலயந்தானே தருமெனைத்தன்வசத்தே
யாக்குமறுமுகவா சொல்லொணாதிந்தவானந்தமே. எ-ம்.

சொரூபசாரம்.

நானோவதுவோவது நானோநானதுவோ
ஞானோதயமோ நாதாந்தமோ - மோனமோ
சுத்தமோசூனியமோ தோற்றுஞ்சுபாவமிலை
யித்தனையு மல்லவாமே. எ-ம்.

சச்சிதாநந்த விளக்கம்.

பரமுமிதுபொருளுமிது வழியுமிதுதெளிவுமிது பதினாலு லோக மிதுவே, பாசவினையாலெனது மோசமேமோசமிது பாழுறவு பாழானதே, உரமுமிரு காலோசை யிரவுபகலன் றியே யுட்சராசரமு மதிலே, யொளிவெளியி லொளியாகி யுப நிடத நடனமா யூழிவிதி யாழியெனவே, சிரமகுட முடியிலே கனகமணி யிசையிலே சிவஞான தீபமதுபார், திருமருவுசிவ சோதி மதிபெருகு கதிவிடு தெரிசனைகளாகி முடியும், சரமு மது பதிசேவை சகலகலை யனுராக சாயுஜ்ய பாதமருள்வாய், தற்பரா னந்தசபை நிஷ்களா னந்தசிவ சச்சிதானந்தகுருவே.

பாலையானந்தசுவாமிகள்.

ஞானமாமோக்ஷ மிதுதாண்டி மற்ற வியாயமெல்லா மாய மானதடி, தானசங்கற்ப விகற்பசமயமும் தன்மயமானது ஞானப்பெண்ணே.

அன்றியும்,

அண்டமும்பிண்டமும் பாழாச்சுவதுக் கப்பாலும்பெரும் பாழாச்சு, உண்டில்லையென்று பராபர ப்ரம்மத்தை யுகந்து கும்மி யடியுங்கடி. எ-ம்.

உபநிடதம்.

தேகமேதானெனல் சீவத்தோய்தமதுபோய்த் தெளிவுவரி லாகாயத்தின் வடிவேதானுய்ப், போகமாந் தனுகரணம் வாயு வைப்போ லியங்கப்பொருநது மவனேயீசனப் பொலிவு தன் னி, லேகமாயண்டமெலாங் கடுகளவாய்த்தோன்றுமவை யக ண்டாகார மதுவேயீசத்தொய்த, மாகமா மகண்டாகாரமு நீங்கிக் கடுகாவண்டமுந் தோன்றுதவிடத் தத்துவிதமிலையே.

கைவல்லியநவநீதம்.

இந்தநிச்சயமுத் தருளனுபவ மிருப்பதெப்படி யென்றூற், சிந்தையற்றபூ மண்டலவிராஜனுஞ் சிசுவும்போற் சுகமாவர், பந்தமுத்திகண் மறந்துபோமுண்டென்று பலர்சொலினகை யாவ, ரந்தரத்தையுண் டுமிழ்ந்ததோர் கொசுகெனு மவர்களை நகையாரோ.

அன்றியும்,

பிறந்ததுண்டானலன்றோ பிறகுசாவதுதானுண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்னும் பிரமமாவதுவுநானே
பிறந்ததானன்றூகிற் பிரமமென்றந்தநானே
பிறந்துமிறந்ததற்ற பிரமமாநானேநானே. எ-ம்.

தத்துவராயசுவாமிகள்.

உள்ளாய்ப்புறம்பா யுருவாயருவாகி
வெள்ளவெளிதானாய் வெறும்பாழாய் - கள்ளிருளாய்
அல்லாய்ப்பகலா யனைத்துமாயப்பாலா
யெல்லாமாய்நின் றேனுமியான். எ-ம்.

திருவம்மானை.

சத்தியமானது சத்தேகாணம்மானை
தற்போதம்போனவிடந் தற்பரமாமம்மானை. எ-ம்.

நெஞ்சோடுமெகிழ்தல்.

நீரொடுதண்ணளி விண்டுநீரானவாறே போலூரொடுபே
ரில்லானோ டொன்றினாய் நெஞ்சமே. எ-ம்.

திருப்புகழ்.

அஞ்சுவிதபூத முங்கரணநாலு மந்திபகல்யாது-மறியாத
வந்தகடுவாதி யொன்றுமிலதான வந்தவொருவீடு-பெறுமாறு
மஞ்சுதவுசார லஞ்சயிலவேடர் மங்கைதனைநாடி-வனமீது
வந்தசரணார விந்தமதுபாட வண்டமிழ்விநோத-மருள்வாயே.

அன்றியும்,

சுட்டதுபோலாசை விட்டுலகாசார துக்கமிலாஞான - சுக
மேவி, சொற்கரணாதீத நற்குணமூடாடு சுத்தநிராதார -வெளி
காண, மொட்டலர்வாரீச சக்ரசடாதார மூட்டவுமீதேறு-மதி
மீதாய், முப்பதுமாறாறு முப்பதும்வேறான மூத்தினையா
மோன-மடைவேனோ. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (கூ௩)

முத்திரையை-என்னுஞ் செய்யுண்முதல் இவ்விருபத்தேழு செய்யுளாலுஞ் சின்முத்திரையையும், அதை அனுபவித்தோரையும், அதைப்பெறுதற்குரிய ஆசனமுதலியவைகளையும், சாம்பவிநிஷ்டையின் விதிகளையும், அதன்கண் அடைகின்ற நாதாநந்தமுதலிய காக்ஷிகளையும், அவைகட்கதீதமாகிய மௌனநிலையின் இலக்கணங்களையும், அப்யாசி அர்த்தாரூடன் பூரணாரூடன் ஆகிய இம்மூவர்கள்மேல் வைத்துக்கூறினார்.

ஆத்மஞான நிஷ்டையில் மயக்கமற ஏறமாட்டாதோர் அம்மயக்கநீங்கச் செபித்தற்குரியதாயும், ஆத்மாக்களுடைய மலங்களைப் பரிபாகஞ்செய்வதற்கு மூலமாயும் விளங்கிய பஞ்சாக்ஷரத்தின் முறைமையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ - கை.) பஞ்சாக்ஷரம் இருவகைப்படு மென்பதையும் அவைகளை உபதேசிப்போரிவரென்பதையுங் கூறல்.

வேறு.

அறைவேன்பஞ்சாக்கரவிதியை யதுதான்றூலசூக்குமமாம்
உறவேதிரோபமாதியா யுயிரீறுதற்றூலமதாம்
இறைமுன்னாகமலம்பின்னா விசைத்தல்சூக்கமிவைகடமை
முறையேசமயகுருஞானகுரு வான்மொழியப்படுங்காணே.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரிக்கு முறைமையைச் சொல்லுகின்றேன் நீகேட்பாயாக அந்தப் பஞ்சாக்ஷரமானது ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரமென்றும், சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷர மென்றும்,

இருவகைப்படும் அவற்றுள் திரோபாக்ஷரமுதலிலும் ஜீவா
க்ஷரங் கடையிலும் பொருந்த உச்சரிப்பது ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷர
மாம்-பதியக்ஷரமுதலிலும் மலாக்ஷரங் கடையிலும் பொருந்த
உச்சரிப்பது சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரமாம் - இவ்விருவகைப் பஞ்சா
க்ஷரங்களைக் கிரமமாகச் சமயாசாரியராலும் ஞானாசிரியரா
லும் சொல்லப்படும்.—எ - று. பின்னாகவென்பது, பின்னா
வென விகாரமாயிற்று. தான்-சாரியை-காண்-முன்னிலையசை
ஏ-ஏ-ஏ-அசைகள்.

எனவே மொழிக்குமுதலில் - நகரமும் - அதற்குமுன் - மகரமும் வரத்தொடுப்பது - ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரமாம். இது சமயகுருவினால் உபதேசிக்கப்படும் மொழிக்கிறுதியில்-மகரமும் அதற்கயலில்-நகரமும் வரத்தொடுப்பது-சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரமாம். இது ஞானகுருவினால் உபதேசிக்கப்படுமெனக் கொள்க.

அவை வருமாறு, பக்த பஞ்சாக்ஷரத்தை உச்சரித்து நின்றதனால்-நவ் வென்னுந் திரோதை இல்லையென்னும் பொருளைச் செய்வதாகக்கண்டு தானும், தான்சேட்டிக்கிற ஆணவமும், ஆணவமிழுப்பித்த சிவமும, அருளும், இந்தவேறுபாடுகளெல்லாம் அறமயங்கின ஆன்மாவுமறச், சர்வசூன்யம்பண்ணுதலால்-நவ்வாகிய திரோதையில்லை-மவ்வாகிய மலமில்லை-சியாகிய சிவமில்லை-வவ்வாகிய அருளில்லை-யவ்வாகிய ஆன்மாவில்லை-இத்தூலபஞ்சாக்ஷரம் நின்றமுறைமை இவ்வாறுதரிசித்து இதில் ஆன்மஉபாதியாகிய மலத்தையும் - சிவவுபாதியாகிய

திரோதையையும்-அறிந்து முன்கீழானசிவமும் அருளும்மே லாகத் திரோதையும்-ஆணவமுங் கீழாக ஜீவாக்ஷரம் திருளி னிடமாக நடுவேவிற்பது சூக்ஷ்மபஞ்சாக்ஷரம் உண்மையால் சிவானந்தம் மேலீடாவது, சிகாரம் இச்சிவானந்த வருளா வது-வகாரம். இச்சிவானந்தமாகிய சுகத்தைத்தான் அறின் றனுபவிப்பது - யகாரம்-கீழான ஆணவத்தையும், மேலான சிவத்தையும் அனுபவிப்பதான ஆன்மாவை மறைத்துநிற் பது-நகாரம் - ஆனந்தம்வளர்கைக்குத் தான்கெட்டுச் செல்லு வது-மகாரம் எனவறிக.

[இ - ம்.] ஸ்தூல சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரங்களின் முறைமை யையும் அவைகட்குரிய போதகரையும் அறிவித்ததாம்.

ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரம்

யீதென்பதற்குப்பிரமாணம்.

திருநாவுக்கரையர்.

இல்லகவிளக்கது விருள்கெடுப்பது
சொல்லகவிளக்கது சோதியுள்ளது
பல்லகவிளக்கது பலருங்காண்பது
நல்லகவிளக்கது நமச்சிவாயவே. ௭-ம்

திருவாசகம்.

நமச்சிவாய வாழ்க. ௮-ம்

சிவவாக்கியர்.

ஓநமசிவாயமே வுலகமாவதுலகெலாம்
ஓநமசிவாயமே வுணர்ந்துமெய்யுணர்ந்ததும். எ-ம்.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

அஞ்செழுத்தினிலொருபுடை பதியெனவமரும்
வஞ்சமுற்றுளவொருபுடை பாசமாய்வதியும்
துஞ்சலின்றியவிடையினிற் பசுவெனத்துலங்கும்
அஞ்செழுத்தினின்மும்முத லறிந்தவர்பிறவார்.

எ-ம் வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரம்
ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

வாதவூரர்புராணம்.

ஐவர்க்குமெய்ஞ்ஞானமாமஞ் செழுத்தையுமுணர்த்தவேண்டி
யவத்தொழிலகற்றியாளுஞ் சிவத்தைமுன்னாகமாறித்
தவப்பெருவடிவங்கொண்டார் தண்டமிழ்பாடுமன்பர்
செவிப்புலன்வழியேசிந்தை யுறத்திருவாய்மலர்ந்தார். எ-ம்

உண்மைவிளக்கஞ் சிந்தனை.

சிவனருளாவி திரோதமலமைந்து
மவனெழுத்தஞ்சி னடைவாம் - இவனின்று
நம்முதலாயோதிலரு ளாடாதுநாடுமருட்
சிம்முதலாயோதுநீ சென்று.

அன்றியும்,

அண்ணன்முதலா யழகாரெழுத்தஞ்சும்
எண்ணிலிராப்பக லின்பத்தே - நண்ணி
அருளான துசிவத்தை யாக்குமணுவை
யிருளானவை நீரவின்று. எ-ம்.

திருவருட்பயன்.

சிவமுதலே யாமாறுஞ் சேருமேற்றீரும் பவநீ யோதும்
படி. எ-ம்.

திருவிளையாடல்.

சூக்கமாமஞ்செழுத்தினிற் சுற்றியபாசவீக்க
நீக்கிமெய்யானந்த விளைநிலத்துய்த்துப்
போக்கிமீட்சியுட் புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாக்கினொருதீவகம்போல் வருமண்ணல். எ-ம்.

திருவாசகம்.

நானேயோதவஞ்செய்தேன் சிவாயநமவெனப்பெற்றேன்
தேனாயின்னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ்சிவபெருமான்
தானேவந்தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற்கருள்செய்தான்
ஊனாருமுயிர்வாழ்க்கை யொறுத்தன்றேவெறுத்திடவே.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பானுவாமிறையெழுத்து வதனொளிபரையெழுத்து
ஊனமில்கண்ணேயாகு முயிரெனுந்தனியெழுத்துத்

நினையில்விளக்கேயாகுஞ் செப்பியதிரையெழுத்து
நானெனுமிருளேயாகு நவையுறுமவ்வெழுத்தே. எ-ம்.
வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (ந௨௪)

(அ - கை.) சூக்ஷ்மகாரண பஞ்சாக்ஷரங்களைத் தியானிப்பவர்களிவரெனல்.

வே று.

பதின்மரிலொருவர் நூற்றினிலொருவர் பகருமாயிரத்தினிலொருவர், அதிகமாமிலக்கந் தன்னிலேயொருவ ரரியகோடிகளினி லொருவர், கதிதருசூக்க வஞ்செழுத்தினையே கருதிடுபவர்களென் றறிதி, விதிதருபருவத் தவர்கள்கா ரணத்தை விளங்குறச் செபித்திடத் தருமால்.

(இ - ள்.) பத்துப்பேரில் ஒருவர் நூறுபேரில் ஒருவர் சொல்லுகின்ற ஆயிரம்பேரில் ஒருவர் அதிகமாகிய லக்ஷம்பேரில் ஒருவர் அருமையாகிய கோடிபேரில் ஒருவர் மோக்ஷத்தைத் தருகின்ற இந்தச் சூட்சுமபஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானிப்பார்களென் றறிவாய் - கிரமமாகப் பரிபாகப்பட்டவர்கள் காரண பஞ்சாக்ஷரத்தை ஞானோதயமாகும்படி செபஞ்செய்யத்தரும்.—எ-று. ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

எனவே, பெரும்பாலும் ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரத்தையே ஆசிரியர் உபதேசிக்க மாணக்கர் செபிப்பார்களென்றும், சூக்ஷ்ம பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசித்தல் அருமையென்றும், உபதேசித்தபோதிலும் மாணக்கர் செபித்தல் அருமையென்

றும், இவ்விரண்டினுஞ் சிறந்தது காரணபஞ்சாக்ஷரமென்றும்; அது பரிபாகிகள் அல்லாத மற்றையோர்கள் செபித்துப் பரிக்கக் கூடாதென்றுங் கூறினாராயிற்று.

(ப - ம்.) சற்கருமங்களாலுஞ் சாந்திமுதலிய சாதுசங்கத்தாலும் ஜீவன்முத்தர்களைத் தரிசித்தலாலும், அவர்கள் ப்ரசாதத்தாலும் அடைந்தவராகின்ற மலபரிபாகிக ளென்பார். விதிதருபருவத்தவர்களெனக் கூறினர்.

[இ - ம்.] முத்தியைத் தருகின்றதற்குரிய சூக்ஷமகாரண பஞ்சாக்ஷரங்களின் மகிமையைச் சொற்றன ரென்பதாம். (௩௫)

(அ - கை.) காரணபஞ்சாக்ஷரம் இன்னதென்பதையும் மகாகாரணத்தையுங் கூறல்.

வே று.

அஞ்செழுத்தின்விதி யெவ்விதமென்னி லரியதூலமொ(
சூக்குமமேவும், பிஞ்செழுத்தினைத் தன்னிமேனின்ற பெ
யெழுத்தினைப் பிறைமுனாவிறுவி, எஞ்சலில்லுயிர்கடுவி னின்
லவுவிசைத்தல் காரணமாகு மென்றறிதி, விஞ்சுகல்லுருளின
பதாமிதனை விளங்குபக்குவர்க் கருள்வதுவிதியே.

(இ - ள்.) மேற்சொல்லிய காரண பஞ்சாக்ஷரத்தி
முறை எப்படியென்றால் சொல்லுவோங் கேளாய் உமையே
அருமையுற்ற ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரத்தின் மூன்றும் சூக்ஷமபு

சாக்ஷரத்தின் பின்னும்பொருந்தியிருக்கின்ற [illegible]தா
கிய திரோபமலாக்ஷரங்களை நீக்கி மிகுதிபெற்றிருக்கின்ற பெ
ருமைபொருந்திய பதி அக்ஷரனு சத்திஅக்ஷரமாகிய விரண்டை
யும் முன்னும்பின்னும நிறுத்தி குறைவில்லாத ஜீவாக்ஷரத்தை
மத்தியிற்பிரகாசிக்க இசைத்தல் காரண பஞ்சாக்ஷரமாகும்
என்றறிவாய் - இதற்குமேலிட்டு விளங்கத் தக்கதாகிய
மோக்ஷ நன்மையைத தருகின்ற அருளக்ஷரமும இறை அக்ஷர
முங் கூடியதே மஹாகாரணமாம். இந்த மஹாகாரணத்தை
இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம்
விளங்கிய பக்குவர்களுக்கு உபதேசிப்பது கிரமமாம்.—
எ-று. ஓடுமென்பது இசை நிறை-ஏ-அசை.

ஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரத்தின் விதிவிலக்காலாகிய காரண
பஞ்சாக்ஷரத்தையும் மகாகாரணத்தைத் தீவிரதரபரிபாகிகளுக்
கே போதிக்கவேண்டுமென்பதையுங் கூறினரென்பதாம.

காரணபஞ்சாக்ஷரம்

ஈதென்பதற்குப் பிரமாணம்.

பஞ்சாக்ஷரப்பதிபசுபாசவிளக்கம்.

நகரமாகியசேரியை நஞ்செனவெறுத்து
மகரமாகியமயலெல்லாம் வேரொடுமறுத்து
வகரமாகியவனத்தினி லிருந்திளைப்பாறிச்
சிகரமாகியநகரினை யடைந்தனன்சிவன். எ-ம்.

கண்ணுடையவள்ளல்.

அஞ்சக்கரமன்றிவேறொருமந்திரமாயினில்லை
அஞ்சிலீறையருளாவிதிரோதைசில்லாணவமற்
றஞ்சிலிரண்டையருளாலகற்றிடலாவியந்த
வஞ்சிலிரண்டையணையுமென்றான்கச்சியேகம்பனே.

அன்றியும்

ஒருதலைமாணிக்கமுன்னெனக்குபதேசஞ்செய்தான்
இருதலைமாணிக்கம்பின்னரும்பேசியிருளறுத்தான்
இரிதலைமற்றையயன்றலைசூட்டியகங்கையின்மூ
வெரிதலைச்சூலத்தொடுகெடிப்பான்கச்சியேகம்பனே. எ-ம்

திருமந்திரம்

அஞ்சுநடுவே யழியாத்தலங்காட்டி, நெஞ்சிநடுவேநிறுத் திஞனென்னந்தி, பஞ்சாக்கரத்தைப்பகர்ந்துபதிகாட்டி, அஞ் சிலிரண்டையறுத்தனனந்தியே. ஏ-ம்

வருமற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க.

மாஹாகாரணமீதென்பதற்குப்பிரமாணம்.

திருமந்திரம்.

வாசிவாவென்றுவாசியைவைத்து
வாசியோடொன்றவகையறிவாரில்லை
வாசியோடொன்றவகையறிவாளர்க்கு
வாசியோடீசன்மகிழ்ந்திருந்தானே.

பஞ்சாக்ஷரப் பதிபசுபாசவிளக்கம்.

பாசமாகியவிரண்டையும்படிறெனத்தள்ளி
நேசமாகியவிரண்டையுநெஞ்சிடையழுத்திக்
காசநீங்கியகண்ணெனமுத்தியைக்காண்பாய்
ஆசைநீங்கியநிலையிதுவிதற்கிலையையம். எ-ம்

கண்ணுடையவள்ளல்.

மந்திரமாவதுமஞ்செழுத்தேயம்மந்திரத்தில்
ஐந்துபொருளையுங்காட்டியிரண்டின்வழியடைத்து
முந்துமிரண்டின்வழியைத்திறந்துயர்முத்திதந்தான்
கந்தன்கணபதிக்கப்பன்கலிக்கச்சியேகம்பனே. எ-ம்

தாயுமானசுவாமிகள்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசியற்புதமாய்நடந்தருளும், காரணமுணர்த்துங்கையுநின் மெய்யுங் கண்கண்மூன்றுடைய வென்கண்ணே,பூரணவறிவிற்கண்டிலமதலா றபோற்றியிப்புந்தியோடிருந்து, தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத் தமியனேன் வேண்டிடத்தகுமே. எ-ம்

திருவருட்பயன்.

ஏசியருளியவைவாழ்விக்குமற்றதுவே
யாசிலுருவமுமாமங்கு. ஏ-ம்

வரும்மற்றும்வருவனவற்றாற்காண்க. (கடசு)

(அகை) மேற்சொல்லிய பஞ்சாக்ஷரத்தில் இரண்டெழுத்தை நீக்குவது என்னையென வினாதலும் அதற்கு உத்தரமுங் கூறல்.

வேறு.

இந்தவஞ்செழுத்திலிரண்டெழுத்தொழிப்பதென்னையென்
றுமையவள்வினவ, அந்தமிலின்பதுன்பவேதனையிலழுத்துவ
திரண்டெழுத்தாமால், சிந்தனைகரியசிவமிருபாலுஞ்சேர்ந்து
யிர்நடுவணைந்திலங்கும், ஐந்தெழுத்தினையே காரணமெனலா
மதமுத்திக்குறுதுணையாமே.

(இ-ள்.) இந்தஸ்தூலசூக்ஷமபஞ்சாக்ஷரங்களிலிருக்கின்
றநகாரமகாரங்களிரண்டையும் நீக்குவதுஎன்னகாரணமென்
றுதேவியானவர்கேட்கப பரமசிவனார்அநுக்கிரகிக்கின்றார், மு
டிவில்லாதசுகதுக்கத்தாலாகிய பவரோகத்தில் முழுகச்செய்வ
து அவ்விரண்டெழுத்தாகும் (அவைநீங்க) மனத்தால் நினைப்
பதற்கரிய பதிஅக்ஷரஞ் சத்திஅக்ஷரமாகிய இரண்டும் முன்
னும்பின்னுமாகச்சேர்ந்து ஜீவாக்ஷரம்நடுவிற் பொருந்திப்பிர
காசிக்கின்ற அஞ்செழுத்தையேகாரணபஞ்சாக்ஷர மென்று
சொல்லப்படும் அதுவேமோக்ஷத்துக்குமிகுந்ததுணையாகும்.
எ-று ஆல்-ஏ- அசைகள்.

(ப-ம்.) ஒருவன் தனதாத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிகின்றபரி
பாககாலம் வருமளவும் சுழல்காற்றிலலைகின்ற பஞ்சுபோல்
எக்காலமும் பவசாகரத்தில் மயக்கமுற்றுமூழ்கிநிற்பதற்குரிய
ஒழிவின்றிய அகங்கார மமகாரங்களைத் தருகின்ற உபயாக்ஷர
மென்பார் அந்தமிலின்பதுன்ப வேதனையிலழுத்துவ திரண்
டெழுத்தென்றும், அக்கடலுள்மூழ்கிக்கிடக்கின்றவனை முத்தி

யாயெனைமிச் சேர்ப்பதற்கு முத்திபஞ்சாக்ஷரமாகிய தெப்ப பெருமையாகுமென்பார் ஐந்தெழுத்தினையே காரண மென வாமென் றறைகுநிருர்.

[இ-ம்.] பஞ்சாக்ஷரத்தினது சலக்ஷண விலக்ஷண வர்ண ங்களின்குணங்களை அறிவித்தது ஆம்.

பவசாகரத்தைக்கடக்க முத்திபஞ்சாக்ஷரமேதெப்ப மென்பதற்குப் பிரமாணம்.

திருவாசகம்.

தனியனேன்பெரும்பிறவிப் பௌவத்தெவ்வத்தடந்திரையா லெற்றுண்டு பற்றொன்றின்றிக், கனியைநேர் துவர்வாயா ரென் னுங்காலாற் கலக்குண்டுகாமவான்சுறவின்வாய்பட் டினியென் னேயுய்யுமாறென்றெண்ணியஞ் செழுத்தின்புணைபிடித் துக்கி டக்கின்றேனை,முனைவனேமுதலந்தமில்லாமல் லற்கரைகாட்டி யாட்கொண்டாய்மூர்க்கனேற்கே. என்பதனுற்காண்க.(கூஎ)

(அ-கை.) மஹாமனுவின் பெருமையைக்கூறல்.

விதிசேர்பஞ்சாக்கரத்தன்னைவிளங்கவுரைத்தோ மேலியம் பல், பதியின்மனுவாமதையுளத்திற்பதித்தோர்பரமபதமடை வார், கதிசேர்செபமு ஙீங்காதோர் கருதும்பலனேயடைவரொ ன, மதிசேர்சடையெம்மண்ண லுமைமகிழ்வுரைத்தான்வாய் மலர்ந்தே.

(இ-ள்.) கேளாய்உமையேகிரமமாக ஸ்தூலசூக்ஷமகா ரணபஞ்சாக்ஷரத்தை மஹாகாரணத்துடன் விளங்கும்படி,வி

வரமாகச் சொன்னோம். இனிமேற்சொல்லவேண்டியது பதியக்ஷரமாகிய மஹாமந்திரமாகும். அப்பதி யக்ஷரத்தை உள்ளத்திற்பொருந்தச்செய்தவர்கள் மேலானமோக்ஷத்தை அடைவார்கள்நன்மார்க்கத்திற் சேர்க்கத்தக்க அந்தமனுவைச்சதாதியானிப்பவர்கள் விரும்பிய நற்பயனையே பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்று பார்வதியார் சந்தோஷிக்க இளம்பிறையணிந்தசடையினையுடைய எமதாண்டவராகியபரமசிவனார்திருவாய்மலர்ந்து அநுக்கிரகித்தார்.—எ-று. இன்,சாரியை.ஏ அசை,

(ப-ம்.) கிரியாதியானங்களில் இளைத்திளைத்து நிஷ்காமியத்தையடைந்த மனமானது மேலடையவேண்டியது ஆத்மவிசாரமென்பார் கருதும்பலனென்றார்.

[இ-ம்.] மஹாமனுவை இதயத்தில் அடக்கினவர்கள் முத்தியும் செபிக்கின்றவர்கள் ஆத்மவிசாரமும் பெறுவர்களெபதாம்.

பதியக்ஷரம் இத்தன்மைத் தென்பதற்குப்
பிரமாணம்.

திருமந்திரம்.

நாயோட்டுமந்திரநான்மறைவேதம்
நாயோட்டுமந்திரநாதனிருப்பிடம்
நாயோட டுமந்திரநா தாந்தசோதி
நாயோட்டுமந்திரநாயறியோமே

என்பதனாற்காண்க   (கஅ)

(அ-கை) அம்மனுவை உள்ளடக்கத்தக்க பேரறிவுடையோனே சாட்சாத் சிவமெனல்.

சினத்தினிடத்துமுவகையினுஞ்சிநேகனிடத்து மனையிடத்தும்மனத்தான் மொழியாற்கரத்திடையுமருளுஞலமிலியிடத்தினுந்தான், எனைத்துநழுவவிடாதகத்தினிடையேயுய்யபானிறையெழுத்தை. மனத்துக்கரியயாமவனேயென் றுன்பரமன்மலைமகட்கே

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தைக் கோபத்திலாயினுஞ் சந்தோஷத்திலாயினும் பகைவனிடத்தாயினும், சிநேகனிடத்தாயினும், இல்லாளிடத்தாயினும் கழுதையினிடத்தாயினும் பயங்கொள்ளச்செய்யும நாயினிடத்தாயினும்மற்றும் எத்தன்மைப்பட்டவிடத்தாயினும் மனத்தினாலுஞ் சொல்லினாலுஞ் சோரவிடாமல் நெஞ்சினிடத்திலேயேசெலுத்தத்தக்கவனே மனத்தாலும் நினைத்தற்கரியநா மென்றுசொன்னார் பரமசிவனார் உமாதேவிக்கு—ஏ-று-ம்-ம்-அசைகள். சிநேகனென்றமையால் பகைவனெனவருவிக்கப்பட்டது

(இ-ம்.] வெளிப்படை. (௩௧)

(அ-கை.) அம்மனுவையுள்ளத்தி லடக்காதவர்கள் செய்வனபயன்படாவெனல்.

வேறு.

பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணும்பூசையவமாகும்
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணுஞ்செபமுமவமாகும்

பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணுந்தவமுமவமாகும்
பதியெழுத்தைவிடுத்தவர்கள்பண்ணுமறங்களவமாமே.

(இ-ள்.) பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள்செய்கின்றபூசைவீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தைவிட்டவர்கள்செய்கின்றசெபமும்வீணாகிபபோகும், பதியக்ஷரத்தைவிட்டவர்கள்செய்கின்ற தவமும்வீணாகிப்போகும், பதியக்ஷரத்தை விட்டவர்கள்செய்கின்ற (ஆத்மவிசாரமாகிய) தருமமும் வீணாகிபபோகும் எ-று.-ஏ அசை. (இ-ம. வெளிப்படை.) (சங)

(அ-கை.)அம்மனுவை மனதி லடக்கினோர்க்கே மஹாகாரணத்தை உபதேசிக்கத் தகுமெனல்.

வேறு.

இங்கிலையாமிறையெழுத்தையுளத்தடக்குமவனேயிவ்வுடம்பினுடனிருந்துமிலங்குபரகதியை, அங்கிலேயேயடைவனெனவண்ணான்மலேமாறுக் கறைந்தனனுலம்துமோராண்டுளத்திலடக்குந், தங்கிலைமையுடையவர்க்குப்பரகுரவருகமாகாரணத்தைத்தமதுளத்திலடக்கா, நன்ரவல்லாதவர்க்குத்தானேநவின் றிடவொண்ணுதெனவேநவிலுவர்நல்லவரே,

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய பதியக்ஷரத்தை மனதினிடத்தில் அடக்கத் தக்கவனே இத்தேகத்தோடிருந்தும் அங்கிலேபடியேபிரகாசிக்கின்ற மோக்ஷத்தை அடைவானென்றுபர

சிவனார் உமாதேவிக்கு அநுக்கிரகித்தார் அந்தப்பதியக்ஷரத்தையும் ஒருவருஷம் மனதினிடத்தில் அடக்கத்தக்க தமதுநிலையையுடைய பக்குவர்களுக்கே மஹாகாரணத்தைஉயர்ந்த ஞானசாரியர் சந்தோஷித்துச் சொல்லக்கடவர் அந்தப்பதிய க்ஷரத்தைத்தமதுள்ளத்தில் அடக்காத நன்னிலைக்குரிய பரிபாகிகளல்லாதவர்களுக்கு அந்தம்ஹா காரணத்தைச்சொல்லத்தகாதென்று சொல்லுவார்கள் மேலோர்கள்.—எ-று.தான் சாரியை-ஏ-ஆல்-ஏ-ஏ-ஏ-ஏ-இவ்வாறும் அசைகள்.

[இ-ம்.] ஆசிரியர் சற்சீடனுக்கு மஹா காரணத்தை உபதேசிக்கவேண்டு மாயின் ஒருவருஷம்அவனைச்சோதிக்கவேண்டுமென்பதாம். (சக)

(அ-கை.) காரண மஹாகாரணங்களை நிராசையால் போதிப்போர் ஆசிரியரென்றும் ஆசையால்போதிப்போர்அனுசாரிய ரென்றும்அவைகளை உபதேசித்தற்குரியமுறைமையோர் இவர்களென்றுங் கூறல்.

வேறு.

ஞானதேசிகன்மா காரணப்பொருளை நவிலுதற் குரியவனுமால், ஈனமாம்பொருளினிச்சையா லிதனையியம்புவோன்றேசிகப்பதராம்,மோனதேசிகனேமுத்தியின்பொருளைமொழிகுவனருளிறைமுடிவில், ஆனதேசிகன்மாகாரணந்தன்னையருளுவனுகமவழியே.

(இ-ள்.) காரணமஹாகாரணப்பொருள்களைப்(பரிபாகிகளையறிந்துநிராசையால்) உபதேசித்தற்குரியவர் ஆத்மஞான

குருவாவர் அற்பமாகிய திரவியாபேட்சையினாலே இவற்றைச் சொல்லத்தக்கவர் ஆசிரியப்ரஷ்டராவர் (இவற்றுள்) காரண பஞ்சாக்ஷரத்தை மௌனாசிரியரோ உபதேசித்தற் குரியராவர் மஹாகாரணத்தைஅருளிறை வடிவங்கொண்ட சிவஞானதே சிகருஞ்சிவாகமங்களின் முடிவிற்சொல்லிய முறைமைப்படி உபதேசஞ் செய்வார்.—எ-று-ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] மாணாக்கரது பரிபாகத்தை யறிந்து இருவிதப் பொருள்களைப்போதிப்பவர்களேஆசிரியர்களென்பதாம். ௪௨

(அ-கை.) நிஷ்டை அநிஷ்டைஇவை யெனல்.

இப்படியாயவுபயகன்மனுவையெழிற்குரு வருளிடப்பெற் றுச்,செப்பருஞ்செபமுஞ் செபியாதுசெபிக்கச்சிந்தையுமோ யுமதோய்ந்தால், அப்படிதானேயாதனங்கட்டியசைவறவிருப் பதேநிட்டை, தப்புறுகரணமசையு மேயானாற்றரிசுளவநிட் டையென்றுணரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட இரண்டக்ஷரங்களாலாகியநு லமான மஹாகாரண மந்திரத்தை ஞானசுந்தரம்பொருந்திய ஆசிரியர் அநுக்கிரகிக்கப்பெற்றுச்சொல்லுதற்கரியசெபத்தை யுஞ் செய்யாமற்செய்ய மனமும் ஒடுங்கும் அம்மனமொடுங்கி னால்அவ்வண்ணமே அங்காசனம் உண்டாக்கிக் கொண்டு சல னமில்லாமலிருப்பதுவேஞானநிஷ்டையாகும்.பரிசுத்தம்பொ ருந்தியஅந்தக்கரணஞ் சலிக்குமாயின்குற்றமுள்ளதாகியஅநி ஷ்டையென்று அறிந்து கொள்வாய்.—எ-று-தான்-சாரியை ஏ-அசை.

(ப-ம்.) மஹா காரணப்பொருளைப் பெற்றவன் ஏகாந்த ஸ்தானத்திலிருந்து மனதைக்கண்டத்தில் அசைவறநிறுத்தி அப்பொருளைநினையாமல நினைக்கவேண்டுமென்பார்? செபி யாதுசெபிக்கவென்றும், அங்ஙனம் நினையாமல் நினைக்க அதி லெழுஞ்சுகத்தினால் அம்மனமும் உன்முகப் படுமென்பார் சிந்தையுமேயாயுமென்றும், தனமாத்திரைகளின் சாத்வீக அம் ஸசமஷ்டியில் தோன்றிய தெனவும, எப்பொருளையும் அறிதற்குக் கருவியெனவுங் கூறுவார் துப்புறு கரணமென்றுங் கூறினர்.

[இ-ம்.] மனத்தைநசித்து அறிவாய் விளங்குவதேபரம் மநிஷ்டையென்பதாம்.

சிந்தையானது வோயின் அப்படியே அசைவற் றிருக்க வேண்டு மேன்பதற்குப்பிரமாணம.

நாலடியார்.

ஊக்கித்தாங்கொண்டவிரதங்களுள்ளுடையத்
தாக்கருந்துன்பங்கடாந்தலைவந்தக்கால்
நீக்கிநிறு உமுரவோரேநல்லொழுக்கங்
காக்குந்திருவத்தவர். எம்

திருவள்ளுவர்.

எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்துபவெண்ணியார்
திண்ணியராகப்பெறின்.

அன்றியும்.

துன்பமுறவரினுஞ்செய்கதுணிவாற்றி
யின்பபயக்குமவினை. எ-ம்

அருட்பிரகாசம்.

கடைதருகீப்புகை கால்வருத்தங்கொடுகைநெகிழ்ந்து
விடினவிநதாக்கவொணுகதுப ரெய்தலின் வெமபொறிவாய்ப்
படர்தருசித்த மொருகாலடங்கிற்பினைப்படாத்
தடைசெயல்வேண்டுமபடர்நதா லெவர்பின்றடுபபவரோ.எ-ம்.

ஞானவாசிட்டம்.

வருந்திமுயன்று மனந்தனை மாற்றி யில்லையுண்டென்னு,திரு
ந்தபததிலிருநதிடுவா யிடர்தீர்நெஞசமிடரின்றிப, பொருந்
தல்வேண்டுமனமவெனறும் புவனமூன்றுநதுரும்பாகுந, திரு
ந்தவினிதென்றென வெல்லாநதீதாய்த தோனறின்மனமாரு
ம. எ-ம

தேவிகாலோத்ரம்.

ஆராதசித்தமானதோர் காலத்தடங்குமாறும்,பேராமல்வருந்
திக்காத்துப் பினனைச்சிநதனைகளசெனறு, சாராமல்வல்லவா
றுதடுததுச் சார்வானவெல்லாஞ, சேராமன்மயக்கநீக்கித்திர
மாகச்செய்து கொள்வான எ-ம. வரும மற்றும் வருவன வற்
றுங்காண்க. (சுக)

இதிற்கூறியஸ்தூல பஞ்சாக்ஷரமாதியாய் வருவன வற்றை
ச்குருசம்ப்ரதாயத்திற் கேட்டுணர்க.

அறைவேனென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பத்துச் செய்யுளாலும்ஞான நிஷ்டையினுதிக்கும்மயக்க நீங்கும்படிச் செபித்தற்குரிய பஞ்சாக்ஷரந் திரிவிதமாமென்பதையும்மஹாகாரணப்பொருளையும் அவற்றுள் சலக்ஷண விலக்ஷண வர்ணங்களின் பயன்களையும் அவற்றுட் காக்கவேண்டிய அக்ஷரம் இத்தன்மைத்தென்பதையும்அவைகட்குரியஆசிரியனையும்மாணாக்கனையும்நிஷ்டையின் அனுபவநிச்சயத்தையுங்கூறினார்.

(அ கை,) முன்சொல்லிய மயக்க நீங்காதநிஷ்டாபரர்கள் மேலடைவதை அருளிச்செய்கின்றார்.

இந்நிலைமுத்தியடைந்தவர் சநநமொடாதொழித்திடுவரேயானால், முன்னமோதிடும்மூடநீங்காதோர் முத்தியையுறும்வகையுரையென், றுன்னியேயுமையாள் வினவலுமவர்தாமுற்றசாதனையைநீங்காது, மன்னியேயிறந்தான் மறுசநநத்தில்வளமைவீடுறுவனென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட நிலையைபபெற்று மயக்க நீங்கிச்சீவன்முத்தியை அடைநதவர்கள் மறுசன்மத்தைத்தாங்காமல் ஒழிப்பார்களேயானால் முன்சொல்லிய அச்சிவயோகததிற்றோன்றிய அந்தமயக்கநீங்காதவர்கள் மோக்ஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும் வகையைக்கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று தேவியானவர்யோசித்துக்கேட்க அநதமயக்சநீங்காதவர் தாமடைந்தநிஷ்டையில் இடைவிடாமல் நிலைபெற்றிருந்துஇறந்துபோவாராயின் மறுசனனததில் சிவஞானநிஷ்டையைப் பெற்று மயக்கநீங்கி வண்மையாகிய மோக்ஷத்தைபபெற்றுக்

ாள்ளுவாரென்று சொன்னூர் ; பரமசிவனூர்—ஏ-று-வ-வ-
சைகள்.

(ப-ம்.) ஞானசமஸ்கார முடையவர்தமக்குப்பரமசிவ
குருமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிக்காருண்யத்தால் திருவடி
ளைச் சிரத்திற்சூட்டி அஸ்தமஸ்தக சையோகத்துடனே
ார்த்து நினைத்து விபூதியினுற் பரிசித்திருந்தபடி யிருந்து
ாட்டிய மயிர்ப்பாலமீதிற் சுத்ததெளிவுகொண்டேறிச்செல்
ும் உண்மைநிலையில்முத்திசகலமும் முத்தி கேவலமும்விட்டு
ீங்கிச் சும்மா அசைவறநின்று சீவன்முத்தராளுே ரென்பார்
இந்நிலை முத்தியடைந்தவரென கூறினூர்

[இ-ம்.] அர்த்தாரூடர்கள் பூர்ணாரூட ராவதற்கு முன்ன
ம்தேகவியோகத்தை யடைந்தால் மறுசநநத்தில் முத்தி பெறு
வர்களென்பதாம். (சச)

(அ-கை.) புமான்கள் நிர்மலநிஷ்டையைப் பெறுவதற்
கேதுவைக் கூறத்தொடங்கல்.

உற்றமெய்ந்நிட்டைவிடாது சாதித்தோருறுவர்நன்முத்தி
யையென்றும், மறறவம்மூடநீங்கிலார் முத்திமறுபவத்துறுவ
ரென்றுரைத்தீர், குற்றமினிட்டையடையுங்காரணத்தைக்கு
முகநீயுரையெனவினவப். பற்றறுபரமனுமையவண் மகிழப்
பண்பொடுபகர்தன் மேயினனூல்.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானம் பொருந்திய நிட்டையைஇடை
விடாமற் சாதனஞ் செய்தவர்கள் நல்லமோக்ஷத்தை அடை

வர்களென்றும்வேறாகிய அம்மூடத்தன்மை நீங்காதவர்கள் மறுசன்மத்தில் மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக் கொள்ளுவார்க ளென்றுந் திருவாய்மலர்ந்தீர் சவுந்தரியசிரேஷ்டரோ?தேவரீர்குற்றமில்லாதநிஷ்டையை (ஞானியுயிர்கள்) அடைவதற்கேதுவை அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்றுகேட்க மாயாரகிதராகியபரம சிவனார் பார்வதியார்மகிழும்படி பரமசாந்தகுணத்துடனே சொல்லத்தொடங்கினார். ? ஏ-று-ஆல்-அசை.

(ப-ம்.) பரமுத்திகள் தோன்றாமல் விளங்குகின்ற தன்மயசமாதியென்பார—ற்றமினிட்டையெனக்கூறினார்.

[இ-ம்] வெளிப்படை. (சரு)

(அ-சை.) ஆசிரியர் உபதேசித்ததிற் சந்தேகமடைந்தவனுக்கு முப்பத்தாறுவது சநநத்தில முத்தியெனல்.

வேறு.

செய்யுநிட்டையைச்செப்பத்தெளிகிலா
தையமாகவகத்திற்கொளுமவன்
உய்யுமுப்பதிறாறும்பவத்தினில்
வையநீங்கியேமன்னுவன்முத்தியில்.

(இ-ள்.) மஹான்களால் செய்யத்தக்கஞானநிஷ்டையை ஆசிரியர்உபதேசிக்க உண்மையென்று தெளியாமல் சந்தேகமாகமனத்தில்நினைத்துச்செய்கின்றவன் [அச்சநநமுதல்] முப்பத்தாறுவது சநநத்தில் இப்பூமியிற் பிறவியை யொழித்து உச்சீவிக்கும்படி மோக்ஷத்திற் சேர்ந்து நிலைபெற்றிருப்பான். ஏ-று-ஏ-அசை.

[இ-ம்.] சதாசாரியர் அநுக்கிரகிக்கப்பட்ட நிஷ்டையைச்சத்தியமாகக்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சசு)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுண்டென்று நினைப்பவனுக் குமுப்பத்தினுன்காவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

உண்மைநிட்டருமுண்டென்றுளத்திடைத்
திண்மையாகநற்சிந்தனைசெய்பவன்
நண்ணைமுப்பததினுலாமபவததினில்
வண்மையாகமெய்மமுத்திபின்மன்னுவான்.

(இ-ள்.) மெய்ம்மையாகிய ப்ரம்ம நிஷ்டர்களும்உலகத்தில் உண்டென்று மனதினிடததில நிச்சயமாக எண்ணி நன்மை பொருந்தத் தியானஞ் செய்கின்றவன் முப்பத்தினுலாவது சநநத்தில் வளமைபெறும்படி நடுநிலைமையாகிய உண்மை மோக்ஷத்தைப் பெற்று நிலைபெறுவான்.—எ-று

[இ-ம்.] மஹான்க ளெங்கு முண்டென்று தியானிப்பவன்புமான்களுள் புண்ணியோத்தமனென்பதாம். (சஎ)

(அ-கை.) சாதுக்கள் மஹாவாக்கியம் உசாவுங்காலத்திலிருந்துகேட்டவனுககுமுப்பதாவதுசநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டரிருக்குமந்நாட்டினில்
மோனவார்த்தைமொழிநிடக்கேட்டவன்
தானுமுப்பதாமாகந்தவத்தினுல்
ஆனமுத்திப்பதத்தையடைவனுல்.

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களிருக்கும் அழகிய நாட்டில் மோனநிலைக்குரிய மஹாவாக்யத்தைச் சொல்ல (உணர்வின்றிக்) கேள்விப்பட்டவனும் முப்பதாஞ் சநநத்தில் முன்னேயிட்டதவத்தினால் மோக்ஷமாகிய பதம்அடைவான்.—எ-று, தான்-ஆல்-அசைகள்.

[இ-ம்.] சத்துக்களிடத்தில் வேதாந்த ஸ்ரவணம் அவசியங்கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (சஅ)

(அ கை. ப்ரம்மநிஷ்டர்கள்வசிக்க இடங்கொடுத்தவனுக்கு இருபத்தெட்டாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்

சேப்பநிட்டாபரருக்குச்சிந்தையோ
டொப்பின்மாடமோடுக்கமுஞ்செய்பவன்
இப்புவிக்கணிருபத்தெட்டாம்பவந்
தப்பிலாதமெய்ப்முத்தியைச்சாருமால்.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிட்டாபரருக்குஅன்போடும் ஒப்பில்லாத மாளிகையைத்தந்து சந்தோஷம் உண்டாகச்செய்கிறவன் இப்பூமியினிடத்தில் இருபத் தெட்டாவது சநநத்தில் குற்றமில்லாத உண்மையாகிய மோக்ஷத்தை அடைவான்-எ-று-ஆல்-அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மஷ்நிடர்களுக்கு அன்புசெய்யாதவன்இப்பூமியில் மானிடனாய்ப்பிறந்ததிற் பயனின்றென்பதாம். (சகூ)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்குச் சதா அமுதுபடைத்தவனுக்கு ;பத்தைந்தாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஞானநிட்டாபரருக்குநாடொறும்
போனமாதிபொருந்தவுதவுவோன்
ஈனமில்லாவிருபத்தைந்தாம்பவம்
மானமுத்தியைமன்னுதறிண்ணமே.

(இ-ள்.) பிரமநிஷ்டாபரருக்கு நாள்தோறும் போசனமுதலானவைகளைத் தக்கபடி கொடுக்கிறவன் இழிவில்லாத இருபத்தைந்தாவது சநநத்தில் மேன்மை பொருந்திய மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுதல் நிச்சயமாம்,—ஏ-று-ஏ-அசை—போசன மென்பது போனமென நடுக்குறையாய் வந்தது.

[இ-ம்.] அறிவாலுயர்ந்த பெரியோர்களுக்கு அன்போடும் அமுதுபடையாதவனுக்கு நற்கதிகிடையாதென்பதாம்.()

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்கள்உடுக்க வஸ்திரங் கொடுக்கின்றவனுக்கு இருபத்திரண்டாவது சநநத்தில்முத்தியெனல்.

நிட்டைமேவுநிருமலயோகியர்
கட்டவேநற்கலைகளுதவுவோன்
இட்டமாயிருபத்திரண்டாம்பவத்
தெட்டரும்பதமெய்துவதுண்மையே.

(இ.ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையைப் பொருந்திய மலரகிதமாகிய யோகீஸ்வரர்கள் உடுக்கும்படி நல்லவஸ்திரங்களை இஷ்டமாகக்கொடுப்பவன் இருபத்திரணடாவது சநநத்தில் அவாங்கமனோ கோசரமாகிய பதத்தைப் பெற்றுக்கொள்வது நிசமாம்,—ஏ-று-ஏ-அசை.

[இ-ம்.] நிஷ்டாபரர்களை வஸ்திராலங்காரஞ் செய்து பாராதவன் முகத்திற் படைத்தகண் புண்ணென்பதாம். (ருக)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய பதத்திற் பணிகின்றவனுக்கு இருபதாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்,

சாதனைக்குண்முயனுந்தகைமையோர்
பாதமுச்சிப்படியப்பணிபவன்
ஓதுமங்கமொருபதிரட்டியில்
தீதில்வீடுபெறுவதுதிண்ணமே.

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையில் முயற்சிசெய்யத் தக்கபெருமை பொருந்தின வர்களுடைய திருவடிகளிற் சிரசுபொருந்தப்படி வணங்கத்தக்கவன் சொல்லுகின்ற இருபதாவது சநநத்தில குற்றமற்ற மோக்ஷவீட்டைப் பெற்றுக் கொள்வது நிச்சயமாம்.—எ-று-வ- அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய பாததாமரையில் வணங்கத்தக்கவனே மகாபுருஷனென்பதாம். (ருஉ)

(அ-சை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களிடத்தில் இலிங்கமூர்த்தியைப்பெற்றவனுக்குப் பதினாறுவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

ஒப்பிலாதநல்லுண்மைநிட்டாள்கையிற்
செப்புதாரணஞ்செய்துகொள்கிற்பவன்
தப்பிலோர்பதினாறுத்சனுவினில்
எய்ப்பின்முத்தியையெய்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) நிகரில்லாத நலத்தைப் பொருந்திய சத்தியஞானநிஷ்டாபரரிடத்திற் சொல்லும்படியான இலிங்கதாரணையைப்பெற்றுக் கொள்பவன் தவறுதலில்லாமல் ஒப்பற்றபதினாறுவது சநநத்தில் அழியாத மோக்ஷத்தை அடைவது சத்தியமாம் எ-று-எ- அசை.

[இ-ம்.] ப்ரம்மநிஷ்டா பரரால் சிவபூசையைப் பெறுகின்றவனே தேவர்களுள் சிறந்தவனென்பதாம். (௫௩)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களிடத்திற் பணிவிடை செய்கின்றவனுக்குப் பன்னிரண்டாவது செநநத்தில் முத்தியெனல்.

சாற்றுநிட்டையைச்சார்ந்தமெய்ஞ்ஞானிபால்
ஆற்றுநற்பணியன்பொடுசெய்பவன்
ஏற்றுமீராறியன்றதனுவினிற்
போற்றும்வீடுபொருந்துவதுண்மையே.

(இ-ள்.) சொல்லும்படியான ஞானநிஷ்டையை அடைந்த உண்மையாகிய ஞானவான்களிடத்திற் செய்யத்தக்க நற்பணிவிடைகளைப்பக்தியோடுஞ் செய்கின்றவன் மேன்மைபொருந்தச்செய்யும் பன்னிரண்டாவது சநநத்தில்யாவராலுந் துதிக்கத்தக்க மோக்ஷவீட்டைச் சேருவது சத்தியமாம்—எ-று ஏ- அசை.

[இ-ம்.] சான்றோர்களுக்கு உள்ளன்போடும் பணிவிடைசெய்கிறவனேயாவராலுந் தொழற்குரியவனென்பதாம்.

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய ஸ்ரீபாததீர்த்தமுதலி யவை கொள்ளுகின்றவனுக்கு எட்டாவது சநநத்தில் முத்தி யெனல்.

ஓதுசாதனையுற்றவர்சேவடிச்
சீதநீரொடுசேடமுமேற்பவன்
தீதிலெட்டாந்தனுவிற்றிகழதரும்
ஏதின்மேன்மைவீடெய்துமினிதரோ.

(இ-ள்.) சொல்லுகின்ற ஞானசாதனத்தைப்பெற்றவர்க ளுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய பாதோதகத்துடனே பரிகலத் தையும் 0 அங்கீகரிக்கின்றவன் குற்றமில்லாத எட்டாவது சந நத்தில்ப்ரகாசிக்கின்ற நன்மையைத் தருகின்றமேலாகிய மோ க்ஷவீட்டை இன்பமாகச்சேருவான் —எ-று-அரோ-அசை.

[இ-ம்.] மேலோர்களுடைய பாததீர்த்த பரிகல ப்ரசா தத்துக்குடையவனே சிவஸ்வரூப மென்பதாம். (ருரு)

(அ-கை.) ப்ரம்மநிஷ்டர்க ளுடைய திருவுருவங்களைப் பரிசித்துத் தொண்டுசெய்கின்றவனுக்கு ஐந்தாவது சநநத்தில் முத்தியெனல்.

மன்னுயோகமருவுவோர்தேகமு
நன்னயம்பெறுபாதநளினமும்
பின்னமின்றிப்பிடித்தேவல்செய்பவன்
பன்னுமைந்தாம்பவத்தில்வீடெய்துவான்.

---

0 அங்கீகரித்த லென்பது, உட்கொள்ளுதலாம்

(இ-ள்.) நிலைபெற்ற சிவயோகத்திற் பொருந்தியிருக்கின்றவர்களுடைய திருவுருவத்தையும் நல்லநயம்பெற்ற பாததாமரையையும் அபின்னபாவமாகப் பரிசித்துத்திருத்தொண்டு செய்கிறவன் சொல்லுகின்ற ஐந்தாவது சநநத்தில் மோக்ஷத்தைப பெற்றுக்கொள்ளுவான்.—எ-று.

(ப-ம்) ஆத்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை ஒருங்கேகட்டறுத்து அவர்களைப் பரிசுத்தஞ் செய்து பரிபக்குவத்துக்குத் தக்கவர்களாய்த் தன்மயப் படுத்திக்கொள்ள நல்லவளமைதங்கிய சுயம்ப்ரகாசமான பரிபூரணானந்த சுகமே ப்ரத்தியக்ஷமாகத் திருவுருக்கொண்ட திவ்ய சரணங்களென்பார்—நன்னயம் பெறுபாதமென்றார். சிரசிற்சூட்டிக் கொள்ளவுங் கண்களி லொற்றிக்கொள்ளவும் மார்பிலணைத்துக் கொள்ளவுங் குளிர்சசிபொருந்தி மிருதுவாயிருக்கத்தக்கதாகையால் நளினமென்று திருவடிகளை யுருவகஞ் செய்தார்.

[இ-ம்.] மஹான்களுடைய அருள்மேனியையுந் திவ்ய சரணாரவிந்தங்களையும் பரிசித்து இனிதாகச் சிசுருஷை செய்பவனுடைய ஆத்மானந்த செல்வத்துக்குச்சமமான துஜகத்தில் வேறின்றெண்பதாம். (௫௬)

(அ-கை,) ப்ரம்மநிஷ்டர்களுக்கு நிதந் தொண்டு செய்து பூசித்து அமுது படைக்கின்றவனுக்கு எடுத்த அத்தேகத்திலேயே முத்தியெனல்.

ஒப்பிலா துயருண்மைநிட்டாள்தமக்
கப்பொடன்னமுமர்ச்சித்துதவியே

தப்பிலேவலுஞ்தான்செயும்புண்ணியற்
கெய்ப்பின்முத்தியெடுக்கும்பவத்தினே.

(இ-ள்) சமானரகிதராகி உயர்ந்த வுண்மையாகியஞான நிஷ்டாபரர்களைப் பூசித்து அன்னபானதிகளைக் கொடுத்துத் தவறுதலில்லாமல் திருத்தொண்டு செய்யத்தக்க ஞானநிஷ்டையையுடைய புண்ணியவானுக்கு எடுத்த அந்த ஜந்மத்திலேயே அழியாதமோக்ஷங் கிடைக்கும்.—எ-று. ஏ-ஏ-அசைகள் புண்ணியனென்றதனல் ஞானநிஷ்டையையுடையவனென்று வருவிக்கப்பட்டது,

[இ-ம்.] ஆத்மவிசாரம் பொருந்தினவர்களுக்குச் சர்வ உபசாரத்துடன் அன்னமிட்டு அர்ச்சித்துத் திருத்தொண்டு செய்கின்றவனே ஞானஸமஸ்காரத்தினல் திருவுருக்கொண்டு சதாசாரியரால் ஆத்மஞானநிஷ்டையைச் சம்பூர்த்தி செய்ய வந்தவனென்பதாம். (௫௭)

(அ கை.) மேற்சொல்லிய வண்ணம் அன்புசெய்கின்ற மாணக்கர்களுக்கு ஞானகுருவானவர் சம்பூரணகிருபையோடும் அனுக்கிரகிப்பரெனல்

வேறு.

இங்கிலேத்திருப்பணியெலாஞ்செய்பவர்க்கிசைய
அங்கிலேப்பரகுருவருள்சுரந்தினிதாக
உன்னுதற்கருமொருமொழியருளினுனுதவித்
தன்னிலேப்பரநிட்டையிலிருத்துவன்றயைபால்.

(இ-ள்,) இத்தன்மைப்பட்ட திருத்தொண்டுகளெல்லாங் (குறைவறச) செய்யத்தக்கவர்களுக்கு ப்ரம்மானுபவம் பொருந்த அபூகியமௌனநிலையையுடைய ஞானசிரியர் உளத்தில் அருளானந்தமுண்டாகி இனிமையாக நினைத்தற்கரிய மஹாவாக்கியப்பொருளைக் கிருபாநோக்கத்தால் அநுக்கிரகித்துத் தமையினால் தனதுஸ்வரூப நிலையாகிய ப்ரம்மநிஷ்டையிலிருக்கச் செய்யார்.—எ-று.

[இ-ம். ஞானசிரியர் தமக்குவுள்ளன்போடும்பணிவிடை முதலியன்வ செய்யத்தக்க மாணர்களுக்குத் தமதுண்மை நிலையைஅருள்செய்வதே அவருக்குஉரிய தர்மமென்பதாம். ()

உற்றமெய்யென்னுஞ் செய்யுண்முதல் இப்பதினன்கு செய்யுளாலும் ஆசிரியருபதேசித்ததில் சந்தேகங்கொள்பவனுதியோரும் சத்துக்களையடுத்துச் சர்வபூசா வுபசாரத்தோடுதிருந்தொண்டு செய்பவர்களும் முத்திஅடையுங் காலத்தையும் அவர்களுக்கே ஆசிரியர் ஆத்மஞானத்தைப்போதிக்கக்கடவரென்பதையுங் கூறினர்.

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்களுக்குப் பூசைவேண்டுவதின்றென்றும் அவர்களின்பூசை இத்தன்மைத்தென்றும், கிரியாபூசைக்கதிகாரிகளிவரென்றும், சிவயோகிகளிவரென்றும், கிரியாயோகமிதுவென்றும், அந்தயோகஞ் செய்பவர்களுக்குப் பிறவியொழியாதென்றும், சிவயோகிகளேமுத்தியடைவரென்றும், அச்சிவயோகநிஷ்டையைப் பூமான்களுக்கு உபதேசித்தற்குரிய பருவப்ரமாணங்களிவை யென்றுங்கூறுவான்தொ

டங்கிவைத்த முறைப்படியே நிஷ்டாபரர்களுக்குக்கிரியாபூசை வேண்டுவ தில்லையேல் உலகோர் அப்பூசையை விடுவரே யெ ன்வினுதல்.

வேறு.

இப்படியாய நிட்டைசாதனையிலிசைந்தினிதிருப்பவர்தா மும்,ஒப்பறும்பூசையொழித்திடல்வேண்டுமென்றுமைக்கிறை யவனுரைப்ப, அப்படியாமேலவனியோரெல்லாமருச்சனைவிடு வரேயென், றிப்படியிசைத்தாளுமையவடானுமிணையிலாவிறை வனை நோக்கி.

(இ-ள்.) இத்தன்மைப்பட்ட ப்ரமநிஷ்டா சாதனத்திற் பொருந்தி இனிமையாக இருபபவர்கள் ஒப்பற்ற கிரியாபூ சைகளை நீக்கவேண்டுமென்று தேவியாருககுப் பரமசிவனுர் சொல்ல அதைக்கேட்டஅத்தேவியாரும் சமானரகிதராகிய பரமசிவத்தைப்பார்த்து நிஷ்டாபரர்களே பூசையைவிடுவர்க ளாயின் உலகோரெல்லாம் சிவபூசையை விட்டுவிடுவார்களே யென்று இவ்விதமாகசசொன்னுர்.—எ-று. தாம் - தான்-சா ரியைகள்.

[இ-ம்.] உலகத்தார் கிரியாபூசைகளில் நின்றும்,வேறுப டாமையைநோக்கி வினுவினதாம். (௬௩)

(அ-கை.) நிஷ்டாபரர்கள்செய்யுஞ்சிவபூசைஇஃதெனல்.

அத்தனுமொழிவானிட்டை சாதகரர்ச்சனை யெனவறை வதேபூசை, கைத்தலமமருமுடையவன் றனக்குக்கனகுருபாத

நீராட்டிக், சுத்தமாகிய வெண்ணீறணிந்ததனாற்சோடசபூசை யுஞ்செய்தே, இத்திறம்புரித லேயவர்பூசையென விறைபியம் பின னெடுத்தே.

(இ-ள்.) பரமசிவனாருந் தேவியாரைப்பார்த்துச் சொல் லுவார் ப்ரம்மநிஷ்டா சாதகர்கள் பூசைசெய்ய வேண்டுமென் றுநினைத்துச் சொல்லுவார்களாகில் அதுவேவேதாகம முறை யின்படி சகலபூசாஉபகரணங்களையுங்கொண்டுபூசைசெய்ததற் குச்சமானமாம் (அவ்வாறன்றிப்பூசைசெய்யவேண்டுமாயின்) கரபீடத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் இஷ்டலிங்க மூர்த்திக்குப் பெருமைபொருந்திய குருபாதோதக அபிஷேகஞ்செய்து பரி சுத்தமாகிய வெண்மைபொருந்திய விபூதியைத்தரித்து அந்த விபூதியினாற் சோடசஉபசாரபூசையுஞ் செய்து மேற்சொல்லி யபடி நிஷ்டைசெய்வதே ப்ரம்மநிஷ்டர்களுடைய பூசாவிதி யென்று பரமசிவனார் எடுத்துரைத் தருளினார்.—எ-று. ஏ-ஏ- அசைகள்-வாக்கென்றதனால் மனமும்வருவிக்கப் பட்டது.

(ப-ம்.) எங்கும் வியாபக சைதன்னியமான பரிபூரண மனத்தோடும்விளங்குகின்ற ஞானநிஷ்டாபரர்கள் சிவார்ச்ச னைசெய்யும்படி நினைப்பதுஞ் சொல்வதுமே உலகத்திற்கிரியா பூசைக்கதிகாரிவிதியுடன் செய்கின்ற கோடிபூசைக் கொக்கு மென்பார்—நிட்டைசாதக ரர்ச்சனையென வறைவதே பூசை யெனக்கூறினார்.

[இ-ம்.] பூசாகோடி, தோத்திரம். தோத்திரங் கோடி சேபம். சேபங்கோடி, தியானம். தியானங்கோடி, நிஷ்டை.

நிஷ்டைகோடி, மனோலயம் என்றுவேதாகமங்களலால் விதிக்கப்பட்டும் மேலோர்களால் கூறப்பட்டும் இருக்கின்றமையால் அம்மனோலயம் பெற்ற சிவயோகிகள் மனோவாக்கினால் சிந்தித்துச்சொல்வதே பூசையென்பதாம.

மேலோர்களுக்கு ஆத்மானந்த பூசையன்றி வேறுபூசை இன்றென்பதற்குப் பிரமாணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

தேகமுதற்பிரிவுகளாய்ச்சிறியனவாம் பொருள்களிலத்தெய்வமுண்டோ, பாகமறப்பணிதியறவடிமுடி வற்றுளவுணர்வேபரமபோத, மாகவிஞலதுதெய்வமருச சித்தற்குரித்தாகுமறிவிலாத, மூகருக்குவடிவமுதலருச்சனையே யியல்பென்றுமொழியுமன்றே.

அன்றியும்.

அறிவுசமபாவனைசந்தோடமெனு மலர்களாலந்தத்தேவாம்
பிறிவரியவாத்துமதத்துவத்தை யருச்சிப்பசேபெரியபூசை
குறிவடிவிற்பூசனையல்ல வகண்டமெனக்கூறுந்தெய்வ
நெறிகொள்புறத்தொழில்களா னோராதிங்கதனுலேகிறையுமின்பம்.

பசுபதிபாசவிளக்கம்.

சாத்திரஞ்சமயம்வேண்டார் தத்துவக்கத்தும்வேண்டார்
கோத்திரங்குலங்கள்வேண்டார் கூறுமால்விரதம்வேண்டார்
மூர்த்திசேவையுபேவேண்டார் முன்னவென்பூசைவேண்டார்
தீர்த்தமும்வேண்டார் ஞானசின்மயமானமேலோர். எ-ம்.

சிவானந்த மாலை.

எங்குஞ்சிவாலயமா மெங்குஞ்சிவமாகு
மெங்குஞ்சிவனடிமை யெங்குமாய்ப்-பங்கறவே

சிற்றக்சிவபூசை நின்றநிலையாய்நிறைவிற்
பறறெறுழிதல் பூசாபலம். எ-ம்.

சிவப்பிரகாசம்.

மண்முதற்கரணமெல்லா மறுவசத்தாக்கிஞானக்
கண்ணினிலூன்றியந்தக் கருத்தினுலெலவையுநோக்கி
யெண்ணியஞ்செழுத்துமாறி யிறைநிறையுணர்ந்துபோற்றல்
புண்ணியன்றனக்குஞான பூசையாப்புகலுமன்றே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௬௰)

(அ-கை.) கர்மகாண்டிகளும் பக்திகாண்டிகளும் பண்ணும்பூசை இஃதெனல்.

இப்படிநிட்டாள்பூசனை புரிதலியல்பதாமிவ்விதபூசை, செப்பிடுங்கன்மகாண்டியுங்கிரியா காண்டியுஞசெய்யொணுதவர்கள், திப்பியசைவாகமவிதிப்படியேசெய்பவேண்டிடுதலேயியல்பாம், இப்படியன்றிச்செய்யொணுதென்றே யிறையுமைக்கியப்பினனன்றே.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் பிரம்மநிட்டர்கள் பூசைசெய்தல்முறைமையாம் 'இவ்விதமாகியபூசையைச் சொல்லுகின்ற ? கர்மகாண்டத்துக் குரியவர்களும் † பக்திகாண்டத்துக்குரியவர்களுஞ்செய்யக்கூடாது அவர்கள்தெய்வீக மானசைவா

? கர்மகாண்டி, தேக - கிரக - கிருத்தியாதிகளில் யானெனதென்னும் அகமமதை யுள்ளவனெனவுத.

† பத்திகாண்டி, சகலகிரியையும் ஈஸ்வரார்ப்பணஞ்செய்பவனெனவுங் கொள்க.

மத்திற்சொல்லியிருக்கின்ற விதிப்படியேசெய்யும்படி விரும்பு தல்முறைமையாம். இந்தக்கிரமந்தப்பிச் செய்யக்கூடாதென் றுஉமைக்குச்சொன்னார் பரமசிவனார்.—எ-று. ஏ-ஏ-அன்று-ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்.] சகல கர்மத்துங்கும் நாமேசாக்ஷி யென்பவர்க ளாகிய ஞானகாண்டிகள் தவிர ஏனையோர் பூசைசெய்யவேண் டுமென்பதாம். (௬௧)

(அ-கை.) சிவயோகிகள் இவரெனல்.

இப்படிநிட்டைதன்னிலேயிருந்து மியல்பொடுதன்னனு பவத்தை, ஒப்பிலாவரசற்கமைச்சுரைப்பதுபோ லுயர்குருப ரற்குரைத்தளவில், மெய்ப்படுகுரவன்பின்னிகழ்வதனை விளம் பிடக்கேட்டறிகுனரே, ஒப்பின்மாயோகரலாதவர் கிரியா காண்டியென்றுரைத்திடப்படுமால்.

(இ-ள்.) இந்தப்ப்ரகாரம்நிஷ்டையிலேயிருந்தாலும் இறை மாட்சிமுதலியவரசிலக்கணத்தில் தன்னோடொப்பாவாரில்லா தஅரசனுக்கு அவ்வரசனிலற்றைச்செய்கவென்று தனக்குக் கட்டளையிட்ட காரியங்களில்முயன்ற மந்திரியானவன் அவற் றாலுண்டாய குறைவுநிறைவுகளைக்கூறிப்பயன்படுத்துமாறு போலக், கிரமமாகத்தங்களுடைய உயர்ந்த குருபரனுக்கு அ வர்அநுக்கிரகித்த வண்ணம் தாங்கண்ட அனுபவப் பேற்றில டைந்தசம்ஸயங்களை விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொண்டு அளவு படாத உண்மையாகிய அவ்வாசிரியர்மேல் நடப்பதைச்சொல்

லக்கேட்டறிந்து கொள்ளத்தக்கவர்களே நிகரற்றபெருமை பொருந்தியசிவயோகிகளாம் இத்தன்மைப் பட்டவர்களல்லாதவர்கள் கிரியா காண்டத்துக் குரியவர்களென்று சொல்லப்படும்.—எ-று. ஆல்-அசை- இங்ஙனங் காண்டியென்றது இறுதியின்கண்வந்த பன்மை வழுவமைதி.

[இ-ம்.] பூரணஞ்டராகுங் காலவரையிலுங் குருகுலவாசமாயிருந்துநிட்டை சாதித்தவர்களே ஆத்மஞானிகளென்பதாம்.

(அ-கை.) தேவியாருக்குக் கிரியாயோகவிதியைப் பரமசிவனார் சொல்லத்தொடங்கல்.

உன்னருஞானநிட்டையையடிகளுரைத்திடக் கேட்டுளமகிழ்ந்தேன், பன்னருங்கிரியா யோகமென் றுரைக்கப்படுவதையெனக்குநீவிரித்தே, நன்னயமாக வுரைத்திடவேண்டுமென் றுமைமநாதனைவணங்க, இன்னமுதொழுகு மதியணிசடையோ னிறைவியைப்பார்த்தினி துரைப்பான்.

(இ-ள்.) நினைப்பதற்கரிய சிவஞானநிட்டையைத் தேவரீர் உபதேசிக்கக்கேட்டு (அடியேன்) மனமகிழ்ந்தேன் சொல்லுதற்கரிய கிரியாயோகமென்று சொல்லப்படுவதை விரித்து நல்லநயப்பாக அடியேனுக்குத் தேவரீர் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்று பரமேஸ்வரரைவணங்கிப் பார்வதியார் (கேட்க இனிமையாகிய அமுதமொழுகுகின்ற கிரணங்களையுடைய இளஞ்சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய பரமசிவனார் தேவியாரைப்பார்த்து சந்தோஷமாக்ச் சொல்லுவார்.—எ-று. ஏ அசை.

[இ-ம்,] வெளிப்படை. (௬௩

(அ-கை.) கிரியாயோக மிப்படிப்பட்ட தென்றும் அது ஞானயோகிகளுக் கில்லையென்றும் ஞானயோகிகளே முத்தியை அடைவார்களென்றுங் கூறல்.

வேறு.

பஙசமுறமனங்கொண்டுசுவாசமது தன்னைப்பந்தனஞ்செய்தருங்கற்பம் பற்பலவயின்றே, அங்கமதைத்தான் சுழற்றிய பானவழிதன்னாலயம்வாங்கி யவ்வழியாலதை மீளவிடுத்தும், இங்கினவகள் பலவியற்றலட்டமாயோகமென் பரிவைசிவயோகமியற்றுவோர்க்கில்லையால், தங்குசிவயோகத்தாலாக்கமுடனமர்ந்தானிலாப் பரமசாயுச்சியதானடைவார்.

(இ-ள்.) உலகநடைக்கு வேறுபாடாக மனதில்நினைத்துச் சுவாசத்தைப் பந்தனப்படுத்தியும் அருமையாகிய பலபல விதகல்பங்களை உண்டும் அவையவங்களைசுழற்றியபானமார்க்கத்தில் இருப்பைவுள்ளேவாங்கி மறுபடியும்அவ்வழியினாலே அவ்விரும்பைவெளியிலேவிட்டும் இவை போல்வனவாகியபல விதகாரியங்களைச்செய்தல் அட்டமாயோகமென்று சொல்லுவார்கள். இக்கிரியைகள் ஞானயோகஞ்செய்யத்தக்கவர்களுக்கில்லையாம் (அவர்கள்) பொருந்தியசிவயோகத்தினாலேபிறப்பிறப் பில்லாதஉயர்ந்த சாயுஜ்யபதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளுவார்கள். — எ-று. தவ்-தான்-தான்-சாரியைகள். வ்-ஆல்-அசைகள்.

[இ-ம்.] அத்பஞானத்தன்றி வேறெயவற்றால் முத்திவராதென்பதாம்.

இரேகதற்குப்பிரமாணம்.

கந்தரலங்காரம்,

திருத்தியெனும்படிக்கும் பித்துவாயுவைச் சற்றிமுறித்
தருத்தியுடம்பையுருக்கிலென்னாஞ் சிவயோகமெனுங்
குருத்தையறிந்துமுகமாறுடைக் குருநாதன்சொன்ன
கருத்தைமனத்தி லிருத்துங்கண்டீர்முத்திகைகண்டதே. எ-ம்

ஒழிவிலொடுக்கம்.

அறிவடங்காவாயுவடங்க வசைவற்றுத்
தறியிருந்தாற்போலச் சமாதி-பெறாகி
னடந்தகுருட்டே மனஞ்சருநதிட்பாலூர்
கிடந்தகுழிபபுக்க தனுங்கேடு. எ-ம்

வரும் மற்றும் வருவன வற்றுற் காண்க. (௩௪)

(அ-கை.) கிரியாயோகிகளுக்குச் சநநமரணம் ஒழியா வெனல்.

வேறு.

புத்திகொள்கிரியாயோகசாதனையைப் புரிந்திடுபவர்களிவ்வு லகில், எத்தனைகாலமிருப்பினுமீண்டு சிறப்பொடு பிறப்பினை யடைவார், சத்தியமாகவறிதிநீயிந்தத் தனிச்சிவயோகசாதனை யை, இத்தனைவயதிற்போதிப்பதென்றே யிறையவனுமைத னக்கிசைப்பான்.

(இ-ள்.) மனத்தில் எண்ணுகின்ற கிரியாயோக சாதனை யைச்செய்பவர்கள் இந்தப்பூமியின்கண் எத்தனைகாலமிருந்தா லும் மேலும்மேலும் சநநமரணங்களை அடைவார்கள் (சந்

தேகமில்லை, உண்மையாகநீ அறிந்துகொள்வா (யென்றுசொல்லி) இந்தலைப்பற்ற சிவயோகசாதனத்தை இத்தனை வயதில் அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்ற (பருவப்பிரமாணத்தை உமைக்குச் சொல்லுவார் பரமசிவனார்.—ஏ-று.ஏ-அசை.

[இ-ம்.] தெய்வநாயகர் கிரியாயோகிகளுக்கு முத்தியின்மையென்றறிவித்துச் சிவயோகத்தை அநுக்கிரகிக்குங் காலத்தை அறிவிக்கத் தொடங்கினரென்பதாம். (௬௫)

(அ-கை.) ஞானநிஷ்டையை உபதேசித்தற் குரியகால அளவைக்கூறல்.

இந்தநன்னிட்டை யேழுநான்காண்டி லியம்புதலுத்தமமாகும், மூந்தியவையாறாண்டினி வாசான்மொழிகுதன் மத்திமமாகும், அந்தமிலாறாறாண்டினிற் புகறலறைதருக நிட்டையதாமால், உந்துமிப்பருவங்கடந்தவர்க்கதனையுரைத்திடத்தகாதெனவுணரே.

(இ-ள்.) இத்தன்மையாகிய நன்மையைத்தருகின்ற ஞானநிஷ்டையைப் பிரதானமாகிய ஞானாசிரியர் மாணாக்கனுக்கு இருபத்தெட்டாம்வயதில் அநுக்கிரகஞ்செயதல் உத்தமமாகும் முப்பதாம்வயதில் அநுக்கிரகித்தில் மத்திமமாகும் பருவப்பிரமாணமில்லாத முப்பத்தாறும்வயதில் அநுக்கிரகித்தல்அதமமால். மேற்சொல்லிய மோட்சசுகத்திற் சேர்க்கத்தக்க இப்பருவங்களைக் கடந்தவர்களுக்கு அச்சிவஞானநிஷ்டையை அநுக்கிரகித்தலதகாதென் றறிந்துகொள்வாய்.—ஏ-று, ஆல்-ஏ-அசைகள்.

[இ-ள்.] புமான்களுக்கு முப்பத்தாறுவயதுக்குமேல் ஞானநிஷ்டாசாதனஞ் செய்வதற்குத் தேகவலி குறைந்திருக்குமாகையால் அவர்களுக்கு ஞானாசிரியர் அந்த நிட்டையைப் போதிக்கக்கூடாதென்பதாம்.

யௌவனபருவமே பிரமநிஷ்டை பெறுதற்குறிய

தென்பதற்குப் பிரமாணம்

ஞானவாசிட்டம்.

எத்திறத்தோ ரெவ்வனமாமிடையூற்றை கடந்தெளிதினேற வல்லோ, ரத்திறதோரே|நடரவாகளே தொழற்குரியோரவரேசாண்றோர், மெய்தத்திறக்தோர் சேரிடமாய் விநயநிதிபடைத்தருளால் விளங்காநிற்குஞ,, சுதரகுணமெவ்வன மிவ்வுலகிலுளதோ விசுபமிற்சூழ்காடுண்டோ.

என்பதனாற்காண்க (௫௬)

இப்படியாயவென்னுஞ் செய்யுண்முதல்இவ்வெட்டுசெய்யுளாலுங்கர்மபத்திகிரியாயோகிகளாகிய இம்மூவர்களுக்குமபிறவியொழியாதென்பதையும் ஞானாசிரியருடைய கிருபைக்குப்பூரணப்பட்டவரே சிவயோகிகளென்பதையும அச்சிவயோகத்தை ஆத்மாக்களுக்குப் போதிப்பதற்குரியபருவங்களையுங்கூறினார்.

இந்நூற்பொருளாகிய பிரமநிஷ்டையைப் போதிப்பதற்குரிய ஆசிரியனையும் மாணாக்கனையும்மேலருளிச் செய்கின்றார்.

(அ-கை.) குருவேபரமசிவமெனல்.

வேறு.

ஞானநிட்டையை நல்குநற்றேசிகன்
மானமுற்றிடு மானிடனல்லனல்
வானமுற்று வளர்கயிலைப்பரன்
தானெனத்தினஞ் சாற்றிடலாகுமே.

(இ-ள்.) ப்ரம்மநிஷ்டையை அனுக்கிரகஞ் செய்யத்தக்க நலம் பொருந்தியஆசிரியர் அகங்காரமபொருந்திய மனிதனல்லர்ஆகாயமளாவிவளர் கின்றகயிலையிலெழுந்தருளி யிருக்கின்றபரம சிவமேயென்றுநித்தியஞ் சொல்லலாகும.—எ-று. ஆல் ஏ-அசைகள்.

[இ-ம்,] ஆத்மகோடிகளுள் சிறந்துவிளங்கியமலபரிபாகிகளுக்கு ஞானநிஷ்டையை அநுக்கிரகஞ் செய்யுமபடி பசுபதியேகுரு மூர்த்தமாகஎழுந்தருளி வருவரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்,

திருமந்திரம்.

குருவேசிவமெனக்கூறினனந்தி
குருவேசிவமென்பதுகுறித்தோரார்
குருவேசிவமாகிக்கோனுமாய்நிற்குங்
குருவேயுரையுணர்வந்ததோகோவே. எ-ம்.

திருவாசகம்.

அருபரத்தொருவனவனியில்வந்துகுருபரனாகியருளிய
பெருமையைச்சிறுமையென்றிகழாவே

அன்றியும்.

சிவனெனையா னுந்தெறினன்காண்க
வவனெனையாட்கொண்டருளினன்காண்க. எ-ம்.

திருவாய்மொழி,

துயரில்சுயரொளி தன்னுட்சோதிநின்றவண்ணநிற்கவே
துயரின்மலியம்மனிதர் பிறவியிற்றோன்றிக்கண்காணவந்து
துயரங்கள்செய்து தன்றெய்வநிலையுலகிற்புகவுய்க்குமம்மான்
றுயரமில்சீர்க்கண்ணன் மாயன்புகழ்துற்றயானோர் துன்பமி
லேனே. எ-ம்.

அமுதசாரம்,

உள்ளத்தினின்றுமொளித்தான் பரன்குரவன்
கள்ளந்தனைத்தவிர்த்துக் காட்டினான்-வள்ளல்
அருவானகோலமோ வக்கோலங்காட்டும்
குருவானகோலமோகூறு. எ-ம்.

பாடுதுறை

முகுந்தனுநானுமுகனுங்கேட மூலமொருகுருமூர்த்தியா
கிப், புகுந்தடியார்தொழவீற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாகநான்
பெற்றிலேனே, எ-ம்.

நிகழ்காலத்திரங்கல்.

செப்பரியவுண்மைச் சிவஞானதேசிகரா
யிப்படியேவந்திங்கிருந்தததிசயமே.

அன்றியும்.

என்றுமருவுருவா யெங்குநிறைந்தவர்தா
மின்றெனக்குத்தேசிகரா யேய்ந்தததிசயமே.

அன்றியும்.

தேனடருமானந்தச் செங்கமலத்தாளருள
மானிடர்போல்மண்மிசையில் வந்தததிசயமே.

திருவருட்பயன்.

அறியாமையுண்ணின் றளித்ததேகாணுங்
குறியாகநீங்காதகோ.

அன்றியும்.

அருளாவகையா லருள்புரியவந்த
பொருளாரறிவார் புவி. எ-ம்.

அத்துவிதக்கலி வெண்பா.

தற்பரமாய்ச்சிற்கனமாய்த் தத்துவாதீதமாய்ச், சிற்பரமாய் ஞானச்செழுஞ்சுடரா யற்புதமா, யறிவுக்கறிவா யகண்டிதமாயெங்குஞ், செறியும்பரசிவமாய்ப் பிறியாதவேதச் சினகரத்துள் வீற்றிருந்ததெய்வமே பேதக்குருவாய்ப் புவிமீது நாதனெனவந்தான் றிருவடியைமத்தகத்திற்சாத்தினேன். எ-ம்.

அதிரகசியம்.

இவ்வண்ணம்புலம்பும்வேலை யீசனுமுளத்திரங்கி
யுய்வண்ணமறியநின்றவுவனேயோர் வசனத்தாலே

பொய்வண்ணநீக்கிநம்போற்புனிதனுக் குவமென்றுன்னி
மெய்வண்ணமுடையார்போல மேதினிவந்தானன்றே. எ-ம்

வாதவூரர்புராணம்.

உத்தமரின்னவாறிங் குரைத்தனுமுவந்தநாலாஞ்
சத்திநிபாதமெய்துந் தன்மையராதலாலே
யத்திருமன் றுளாடுமையரிங்கென்னையாள
வித்திருமேனிகொண்டா ரென்பதுமனத்திலெண்ணி. எ-ம்

தத்துவராயசுவாமிகள்கலிமடல்.

பங்கயர்கண் மாலாசரனு யயனு யறியாதா ரன்பால்வரு
மாறறியாதார் மானிடமாய்வந்த திருமேனியின்றன்மைதேரா
தார் நேராவருளேவடிவென்றறியாதார். [எ-ம்.

வருக் மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௯௩)

(அகை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங் கொள்ளுங்காலத்தில் மறைக்குஞ் சின்ன மிவையெனல்.

வேணியுறைநதிமதியு நுதல்விழியுங்களவிடமுமேனியெங்கும், பூணுமணியங்கதமுங் கரியுரியுமலைமாதும் புயங்கனுன்கும், பாணியுறைமழுமானும் பதனகஞ்சேர் மாமணியிம்பலவுமற்றும், மாணமறைத்திவ்வுலகின்மானிடர்தம் பிறப்பறுக்கமனத்திலுன்னி.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்திற்கண்ணுள்ள மனிதர்களுடைய பிறவியையொழித்து (முத்தியைத்தரத்) திருவுளத்தில்நினைத்துப் (பரமசிவனவர்) சடையில் வாசம்பண்ணுகிற கங்கை

யையும் இளஞ்சந்திரனையும் நெற்றிக்கண்ணையுங் கண்டத்திற் பொருந்திய விஷத்தையுந் திருமேனி முழுதுந் தரித்திருக்கின்ற சிரோமணியையுடைய சர்ப்பங்களையும் யானைத்தோலையும் (வாமபாகத்திலிருக்கின்ற) இமயமலைபெற்ற உமாதேவியையும் சதுர்புஜத்தையுந் திருக்கைகளில் தரித்த மழுவையும் மானையும் புலிநகத்தையும் பெரிதாகிய எலும்பு மணியையும் இன்னுமிவைமுதலாகிய பலவற்றையும் பெருமைபொருந்த மறைத்து.—எ-று தம்-சாரியை.

[இ-ம்.] பார்வையைக் கொண்டு விலங்கை வசப்படுத்துவதுபோலத் தெய்வநாயகர் அஞ்ஞானவிருளின் வசப்பட்ட ஆத்மாக்களை அருள்வசப்படுத்தத தமதுசொரூபத்தை மறைப்பரென்பதாம்.

இதற்குப்பிரமாணம்.

திருவருட்பயன்.

பார்வையெனமாக்களை முன்பற்றிப்பிடித்தற்காம
போர்வையெனக்காணுப்புவி. எ-ம்.

இருபாவிருபது.

கண்ணுதலுங்கண்டக் கறையுங்கரந்தருளி மண்ணிடையின் மாக்கண்மலமகற்றும்-வெண்ணைநல்லூர், மெய்கண்டானென்றுருகர்ன் மேவுவரால்வேறின்மை கைகண்டாருள்ளத்திற் கண்' எ-ம்.

போற்றிப்பஃறொடைவெண்பா.

நன்னெறியின்ஞானகலர் நாடுமலமொன்றினையு, மந்நிலை
யேயுண்ணின்றறுத்தருளிப்-பின்னன்பு, மேவாவிளம்புபிரளை
யா கலருக்குந்தேவாய்மலகன்மந் தீர்த்தருளிப் - பூவலையந், த
ன்னின்று நீங்காச்சகலர்க்கவர்போல, முன்னின்றுமும்மலந்
தீர்த்தாட்கொள்கை-யன்னவனுக், காதிகுணமாதலினாலாடுந்
திருத்தொழிலுஞ், சோதிமணிமிடற்றுச்சுந்தரமும்-பாதியாம்,
பச்சையிடமும பவளததிருச்சடைமேல், வைத்தநதியுமதிக்
கொழுந்து-மச்சமற, வாடுமரவுமழகார் திருநுதனமே, னீடுரு
வன்னிநெடுங்கண்ணுங்-கேடிலையங், கூட்டுந்தமரகமுங் கோல
வெறியகலும், பூட டரவக்கச்சும் புலியதளும்-வீட்டின்ப, வெ
ள்ளக்தழுத்திவிடுந்தாளினுமடியா, ருள்ளத்தினும் பிரியாவெக
ண்சிலம்புங்-கள்ளவினை, வென்றுபிரப்பறுக்கச்சாற்றியவீரக்க
ழுது, மொன்றுமுருந்தோன்றுமனுள்ளடக்கி - யென்று, மி
வறாதவின்பதநெதமையிருக்கவேண்டிப், பிறவாமுதல்வன்பி
றந்து - நறவாருந், தாருலாவுமபுயத்துச்சம்பந்தனுதனென்று'
பேரிலாநாதனொருபேர்புனைந்து - பாரோர்தம், உண்டியுற்க்
'கம்பயமின்பமுற்றொழுகிக், கொண்டுமகிழ்ந்தருணம்போற்றி,
எ-ம்.

தாயுமானசுவாமிகள்.

காணரியவல்லலெல்லாந் தானேகட்டுக்கட்டாக விளையும
தைக்கட்டோடேதான், வினைனற்கற்பூரமலை படுதீப்பட்ட
விந்தையெனக் காணுமோரு விவேகங்காட்ட, ஊனுறக்கமின்

பதின்பம் பேரூராதி யெவ்விடத்து மெனைப்போல வுருவங்
காட்டிக், கோணறவேசர்மான்காட்டி மானையீர்க்குங்கொள்
கையெனவருண்மௌன குருவாய்வாநது. எ-ம்.
வரும்மற்றும் வருவன வற்றுற்காண்க. (சூஅ)

(அகை.) பசுபதியார் குருமூர்த்தங் கொள்ளுங் காலத்
தில்தரிக்குஞ் சின்னமிவை யெனல்.

திருச்சடையுநுதலில்விடுபுண்டரமுங் கண்டமதிற்றிகழுமார்
பில், உருத்திரநன்மணியணியுஞ் சிவலிங்கதாரசமுமொளிரக்
கற்றேய், அருத்திகொளுந்துாசணிந்து வேண்டுகிற்கோவண
வுடையுமரையிற்சாத்திக், கரத்திலகுபுத்தகமு மழகுறுசின்
முத்திரையுங்காட்டியேதான்.

(இ-ள்.) அழகுள்ள சடையுந் திருநெற்றியில்தரிக்கின்ற
விபூதியுங் கண்டத்திலும் மாரபிலும் ப்ரகாசிக்கின்ற சுந்தரம்
பொருந்தியருத்திராட்சமணி யாபரணமுஞ் சிவலிங்கதாரண
மும்ப்ரகாசிக்கஉலகத்தார் விரும்பத்தக்க காவிதோய்த்த வஸ்
திரத்தை யுடுத்தி வெண்மைபொருந்திய வஸ்திரத்தினலாகிய
கோவணவுடையையும் அரையில்தரித்துத் திருக்கையிற் ப்ர
காசிக்கின்ற புஸ்தகத்தையும் அழகுபொருந்திய சின்முத்தி
ரையையும் (விளங்கக்) காண்பித்து.—எ-று. எ-தான். அசை
கள்: (சூகூ)

(அ-கை.) பரமசிவந் திருக்கூட்டத்துடனே எழுந்தரு
ளுதல்.

தேண்டிஞெடுபலியொருகைபாத்திரமும் விளங்கவேசெய்யநாவில், எண்டிகழைங்தெழுத்திலகச் சரணத்திற்பாதுகையுமிலங்கவேதான், மன்டுமிருவினையொப்பு மலபரிபாகமும்வந்தமாணர்சூழ, அண்டர்பிரான்றிருவருளே யொருவடிவமாகவெழுந்தருளுவாஞல.

(இ-ள்.) (ஒருதிருக்கையிற்றுங்கிய) தண்டத்தடனே (மற்றொரு) திருக்கையிற்றுங்கியபலிப் பாத்திரமும் ப்ரகாசிக்கவும் அழகுபொருந்திய திருநாவில் (உலகோர் மதிக்கவிளங்கிய பஞ்சாக்ஷர தூலங்கவுந் திருவடிகளில் மிதியடிவிளங்கவும் நெருங்கிய இருவினையொப்பு மலபரிபாகமு (முற்றமாணுக்கர்கள் சூழ்ந்துவரவுந் தேவநாயகரே ஒப்பற்ற அருளிறைவடிவமாக எழுந்தருளுவார் —எ-று. தான் சாரியை-ஏ-ஏ-ஆல்-அசைகள்.

[இ-உ-க-ம்.] சமஸ்தத்திற்குங் காரணகர்த்தாவாகிய அகண்டாகாரசிவமே இவ்வுலகத்தின்கண் சகளீகரித்து ஆத்மாக்களைப் பரிபாகப்படுத்தித் தமதுதிருவருளிற் கூட்டிச்சிற்சடலீலையைக் காட்டிச்சிதாகாசஸ்வரூபமாக விளக்குவித்தறபொறுட்டுத் துவாதசமுத்திரையோடும அடியார்கள் சகிதராய் எழுந்தருளுவா ரென்பதாம். (எ௰)

வேணியுறை யென்ற செய்யுண்முதல் இச்செய்யுள் வரைக்குமகுளகம்.

(அ-கை,) ஞானகுருவின் தன்மையைக்கூறல்.

வேறு.

தேசிகவுருவமாகவந்துலகிற்சீவர்கள்பக்குவந்தெரிந்தே, ஆசிலாதவருக் கொருமொழிமோனவுண்மையை யருளினுவுரைத்து, ஏசிலாஞான நிட்டையிலிருத்தியெய்தருமுத்தியையுதவல், மாசிலாமணியாவொளிர்தருகயிலைவள்ளனற்றேசிகன் கடனே.

(இ-ள்.) குருமூர்த்தமாக வெழுந்தருளிவந்து ஜகத்திலிருக்கின்ற ஆத்மாக்களுடைய பரிபாகத்தை அறிந்துபெருமைபொருந்த அவர்களுக்கு ஒப்பற்ற மஹாவாக்கியமாகிய மவுனநிலைக்குரிய சத்தியப்பொருளைச்கிருபா வீட்சண்யத்தால்அநுக்கிரகித்துக் குற்றமில்லாத ஞானநிஷ்டையிலிருக்கச்செய்து பெறுதற்கரிய மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தல் களங்கரகிதமாகிய இரத்தினம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற கயிலையங்கிரிவள்ளலாகியஞானதேசிகருக் குரியதருமமாம்.-ஏ-று.ஏ-ஏ-அசைகள்.

[இ-ள்.] மாணாக்கரது பக்குவத்துக்கேற்க அவர்களைச் சிவமாக்கிக் கொள்ளுதலே அருட்டேசிகருக்குரிய விதியென்பதாம்.

(அ-கை.) வருணசதுஷ்டயருக்கு உபதேசஞ்செய்யும் பருவகாலமிவையெனல்.

மறையவர்க்கிருபதாண்டினுமுலகாண் மன்னருக் கொருபதோடைந்து, நிறைதருவணிகரங்கொருபதாண்டினுஞ்சொன்னிகரறு சூத்திரர்க்கைந்திற், பொறைதருபருவமுடையவர்

க்கொன்றி விரண்டொன்றிற்பாதியிற்போதம், அறைகுதலா
குநல்லுபதேசமாரியன்றனதுளமகிழ்ந்தே.

(இ-ள்.) வேதியர்களுக்கு இருபதுவயதிலும் உலகத்தை
யாளுகின்ற அரசர்களுக்குப் பதினைந்துவயதிலும் பெருமை
நிறைந்த வைசியர்களுக்குப் பத்துவயதிலும்லுப்பில்லாத புக
ழையுடைய சூத்திரர்களுக்கு ஐந்துவயதிலும் (தீக்ஷாத்ரயங்
களைச்செய்து அதற்குமேல் முறையே, அப்பருவத்தவர்களு
க்கு ஒருவருஷத்திலும் இரண்டுவருஷத்திலும் ஆறுமாதத்தி
லும் பரமசாந்தம்நிறைந்த (பரிபாகம் வரக்கண்டு) ப்ரம்மோப
தேசஞ் செய்வதற்குரியஞானசிரியர் தமது திருவுள்ளமகிழ்ந்
துஆத்மஞானத்தைஅநுக்கிரகிக்கத்தகும்.—ஏ-று ஏ- அசை.,

[இ-ம்-] ப்ரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள் அடை
யும் ஞானபோதத்திற்குப் பருவகாலங்களையும பரிசோதிக்கு
ங்காலங்களையும் அறிவித்ததாம்,

வருணத்திற்கேற்கச் சீடரைச்சோதித்தல்

என்பதற்குப்பிரமாணம்.

சைவசமயநெறி.

பண்ணிடுதீக்கையினைப் பக்குவம்பார்த்தாறிரண்டு
ளெண்ணுமும் மூன்றுறின்மூன்றின்.

அன்றியும்.

சூத்திரராதியர்க்குச் சொன்னமுறையா
லாண்டுபார்த்தே யனுக்கிரகம்பண். எ-ம்

சிவநெறிப்பிரகாசம்.

ஆதரவுஞ்சாந்திறற்பொறுமைதானு மசத்தியமில்லாவுரையு மாசாரந்தவமும், நிதானசெயன்மறந்துநன்றியறிநதிடலுஞ் சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத்தெளிதரலும், போதலறப்பொறிவழியினிற்றலாதிப் புகன்றுடைய நற்குணங்கள்பொருந்திமேலும், ஓதலுறுங்குணங்குற்றஞ்சோதித்தோர் வருடமுறுங்குணத்தினளவாகத் தீக்கைசெய்வர்குயர்ந்தோர். எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவனவற்றாற்காண்க (எஉ)

(அ-கை.) இத்தன்மைப்பட்ட மாணாக்கனுக்கு உபதேசிக்கத்தகுமெனல்.

உடற்குயிர்போலுங் கட்கிமைபோலு மூசியுநூலுமேபோலும், படபொறியரவைப்பிடியெனபபிடிக்கப் பாயும்வெம் புலிதனைத்தழுவத், தொடற்கருந்தழலையெடுவெனவெடுக்கத் தும்பிமுன்னஞ் சுற்றிருக்க, விடற்கருஞ்சித்த மென்னவேயுதவும்விவேகியற்களித்திடலாமால்.

(இ-ள்.) (ஒருமையில்) உடலுக்குயிரைப்போலவும் (பாதுகாத்தலிற்) கண்ணுக்கு இமையைப்போலவும் (நடையில்) ஊசியும் நூலும்போலவும் (பொருந்திப்) படத்தையும்புள்ளியையுமுடைய சர்ப்பத்தைப்பிடியென்று சொன்ன மாத்திரத்திற்பிடிக்கவும்பாய்கின்ற கரேமான புலியைத் (தழுவென்று சொன்னமாத்திரத்தில்) தழுவவுந்தொடுதற்கரிய அக்கினியை யெடுவென்று சொன்ன மாத்திரத்தில் எடுக்கவும் மத யானை

மூன் (நில்லென்றுசொன்னமாத்திரத்திற்) பயப்படாது நிற்க வும் பெற்று (இவனதுசித்தம்) திடசித்தமென்று சொல்லும் படியாக உதவிசெய்கின்ற விவேகமுடைய பக்குவனுக்கு ஆத்) மஞானத்தை ஆசிரியர் அநுக்கிரகிக்கத்தகும்.—எ-று, தன். சாரியை.எ-எ-ஆல்-வசைகள்.

(ப-ம்.) சீவன் தன்னுடலைத் தானயபிமானித்து வருந் துன்பங்களை நீக்கி அதற்கு உபசாரஞ் செய்வதைப்போலும் ஞானாசிரியருடைய திருமேனியைத் தன்தேகமாயபிமானித் து வுபசாரஞ்செய்யவேண்டுமென்பார்—உடற்குயிர்போ லெ ன்றும். இமையானது கண்ணோ டொற்றுமையா யிருந்து அ தனிடத்தில் தூசுமுதலியவைகள் அணுகுறாது பாதுகாத்தல் போலும் துஷ்டசெந்துக்களால் அவரது திருமேனி துன்ப முறாமல் சதாகாக்கவேண்டு மென்பார்—கட்கிமைபோ லென் றும், ஊசிசென்றவிடந்தோறும்சரடு பின்சேறல்போலும் அ வரது திருவுள்ளக்குறிப்பின்படிச்சென்று வழிப்படவேண்டு மென்பார்—ஊசியுநூலுமேபோலுமென்றுங் கூறினார், தே காபிமானம்விட்டுவந்த மாணாக்கனுதலால் பாம்பாதி கண்மே ற்செலுத்தினும் வீழ்வானெனபதாயிற்று. (எரு.

(அ-கை-) இதுவுமது.

தேனிரம்புமலரையளிதேடுவபோலெங்குந் தேசிகனைப்பல நாளுந்தேடிக் கண்டளவில், ஞானகுருவிவன்பாகஞ் சோதிக்க வேண்டினடுக்கங்களுறவே யெந்நாளுஞ்செய்வித்தும், ஈனமா ந்தொழிலதனிலேவிமிகவிடுத்து மிரக்கமிலாதேயடித்து மிழிபு

ரையால்வைதும், மானமின்றிச்செயும்போதுங் குருபத்திவழு வாவாய்மையனுக் குயர்நிட்டை வழுத்திடவுந்தகுமால்

(இ-ள்.) மாணுக்கன் தேன் நிறைந்திருக்கின்ற புஷ்பத்தைவண்டுதேடுகின்றதைபபோலப் பலநாளும் எவ்விடத்துந் தேடிஞானசிரியரைக்கண்டபொழுது அந்தஞானசிரியர் இம் மாணக்கனுடைய பரிபாகங்களைச் சோதிக்கவிரும்பினல் பய ப்படும்படியாக எந்நாளுந் தான்செய்வதுவுமனறிப் பிறரைக் கொணடுசெய்வித்தும் மிகவும் அற்பமாகிய தொழில்களைச் செய்ய உத்தரவுசெய்து அனுபவிக்தும் இரக்கமில்லாதவரை ப்போலஅடித்தும்துச்சமான சொற்களால வைதும் மான மில்லாமற்செயய அந்தக்காலத்திலுங் குருபத்தி வழுவாமல் (நிலைகொள்ளத்தக்க) சத்தியவானுக்கே உயர்ந்த பரமநிஷ்டையைப் போதிக்கத் தகும்.—எ-று. வ-வ- ஆல்-அசைகள்.

(இ-உ-க-ம்.) ப்ரம்மநிஷ்டைக் சதிகாரியை அறிவித்ததாம்.

குருவின்திருவுளக் குறிப்பின்படி மானமின்றிப்பணிசெய்ய வேண்டுமென்பதற்குப் பிரமாணம்.

சிவநெறிப்பிரகாசம்.

தேசிகருமானவர்கள்செய்தியுணர்ந்திடவே சிறியோரைப் பெரியோர்செய்தொழிலதனிற்செறித்து, மேகிலராம்பெரி யோரையீனமாநதொழிற்கேயிசைத்துமடித்தும்வைதுமிவ்வா றுசெயவுங், கூசியிடாதிட்டபணிசெய்துகுருபத்தி குறைவில

ராய்நம்பினராய்த்துரோகமின்றி, மாசிலராய்மனவாக் காயத்
தாற் குருவின்வாக்கியபாலனஞ்செய்புமதி மானு மாயே. ௬-ம்

ஒழிவிலொடுக்கம்.

உடற்குயிர்போற்கட் கிமைபோலூசிநூலொத்து
விடிறபுலிதீபாமபிலைவ வீழ்வாக்காரு - சுடச்சுடினும்
வாழைககாகாவேறி மட்கலத்திற்காகாவா
றேஞ்ழக்காக திது. ௭-ம்

அருட்பிரகாசம்.

குருபரனுக்கவ னெஞ்சகமபோலனுகூலநதனைக்
கரசரணாதியினேவல்செய்தே தினங்கட்கிமைபோ
லாரியமனைமுதல்யாவையுங் காத்துண்மையாயொருதற்
பரமிவனேயெனக்காண்பான சற்சீடன்பகர்ந்திடினே.

அன்றியும்.

தேசிகன்பாற்பற்பலதீக்குணங்கள் செறியினும்நம்
பாசப்பிராந்திக் கிவைதோற்றியவிறைபாலிலையென்
றாசறுபத்தியினோர்ந் தெவ்விதத்துமவனருளைக்
தேசங்குலவவளர்ப்போன் சற்சீடன்றெறிந்திடினே. ௭-ம்.

வருங்காலத்திரங்கல்,

என்றுங்குருநாதரிட்டபணிசெய்துமிக
நின்றபடிநில்லாதநெஞ்சுவிடுநாளேதோ,

அன்றியும்,

குன்றாதஞானக்குருவானோர்சொற்கேட்டுப்பொன்றாதவா
ளைப் போக்கிடுவாளோதோ. எ-ம்,

விராகமம்.

அடுத்ததின்றன்மையான்மாவாகுமென்றறிந்தநல்லோர்
நடித்திடுஞ்சமயவாதகற்றவஞ் செபந்தியானம்
படிற்றுலகியற்கையாவும் பாகதிவிலக்காமென்றே
விடுத்தருட்குரவன்பாத மேவியேபணிசெய்வாரே. எ-ம்.

வரும் மற்றும் வருவன வற்றாற் காண்க. (எச)

இந்நூலாசிரியர்து மாணாக்கர் புகழ்ந்து கூறல்.

திருவளர்கோவல்வீரட்டநாதர் திருவடிக்கமலங்கள்வாழி
பெரியநாயகிபொற்கழலிணைவாழி பெரியமாகணபதிவாழி
முருகனற்பதங்கள்வாழி நந்திசர்முளரிமென்பதங்களும்வாழி
பெரியசம்பந்தராதியர்நான்கு பெரியர்தம்மடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) செல்வம்விர்த்தியாகின்ற திருக்கோவலூரில் எ
ழுந்தருளியிருக்கும் திருவீரட்டேஸ்வரருடைய திருவடித்தா
மரைகளவாழி பெரியநாயகியாரது அழகிய திருவடிகள் வா
ழி பெரியானைக்கணபதியின்திருவடிகள்வாழி சரவணபவனது
நல்லதிருவடிகள் வாழி நந்திஸ்வரருடைய மிருதுவாகிய பாத
பங்கயங்களும்வாழி சிறப்புற்ற திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்
அப்பர்சுவாமிகள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மாணிக்கவாச
சுவாமிகள் ஆகியபெரியோர்கள் நால்வர்களுடைய திருவடி
களும்வாழி. எ-று

வசவணர்பதங்கள்வாழிமாச்சென்னவசவணர்பதங்களும்
வாழி,திசையுளார்வலஞ்சூழ்குகைநமசிவாயதேசிகனடிகளும்
வாழி,நசையுறுமவர்பாற்குருநமசிவாயநற்பரனடிகளும்வாழி
அசைவுறுமனத்தையறிவினுளடக்குமடியர்தம்மடிகளும்வாழி.

(இ-ள். வசவேசர் திருவடிகள்வாழி பெருமைபொருந்திய சென்னவசவேசர் திருவடிகள்வாழி எட்டுத்திக்கினுமுள்ளோர்ப்ரதக்ஷணஞ்செய்து வணங்கத்தக்க குகைநமசிவாயகுருவின் திருவடிகள்வாழி அவரிடத்தில் அன்புபொருந்தியநன்மையையுடையகுருநமசிவாய தேசிகர்திருவடிகள்வாழிசஞ்சலப்படுமனத்தைஅறிவினுட்சேர்த்து அடக்குகின்ற அடியார்களுடைய திருவடிகளவாழி.—எ-று, (உ)

கோவல்வீரட்டரனுக்கிரகித்துக்கொடுத்திடுமாகமம்வாழி
பாவனைக்கரிதாம்பரகதிபடையப்பகருமோர்சொற்பொருள்
வாழி,நாவலந்தீவோரகத்திருளிரியநற்சிவாதீதனுய்வந்த
தேவனுமாறுமுகசிவஞானதேசிகனடிகளும்வாழி.

(இ-ள்.) திருக்கோவலூரிலெழுந்தருளியிருக்குந்திருவீரட்டேஸ்வரர் அநுக்கிரகஞ்செய்தருளியஆகமநூல் வாழி மனோவாக்கினால் பாவனைபண்ணற் கரியதாகிய உயர்ந்த மோக்ஷத்தைஅடைய உபதேசஞ் செய்யப்படும் ஒப்பற்றஅர்த்தத்தையுடையமஹா வாக்கியம்வாழி ஜம்புத்தீவிலிருக்கின்றவர்களுடையஉள்ளத்திலிருக்கின்ற அஞ்ஞானவிருள்கெட நல்ல சிவஸ்வரூபராகியும் மனுதீதப்பட்டவராகியுந் தோன்றியதே

வணங்கிய ஆறுமுகசிவஞானதேசிகருடைய அடிகளும்வாழி.
எ-று. (கூ)

இந்நூற்பெருமை.

பாவனைதீதநிட்டானுபூதிபரசிவனுமைதனக்கருளத்,தேவியு
மகிழ்ந்தவடமொழியதனைச்சேஞ்சடைப்பிரான்றிருவருளால்
கோவல்வாழாறுமுகசிவஞானகுருபரன்றமிழினுரைத்தான்
மேவுநற்பயனையுணர்ந்துசாதித்தோர் மேன்மைவீடடைவதுநி
சமே.

(இ-ள்) மனோவாக்குகளாலும் பாவனைபண்ணற்கரிய
சிவஞானநிஷ்டையின் அனுபூதியைப் பரமசிவனார் தேவியா
ருக்குஅநுக்கிரகிக்க (அதைக்கேட்டு) தேவியார் சந்தோஷிக்
கப்பட்டதாய் விளங்குகின்ற வடமொழியிலுள்ள அப்பொரு
ளைச் சிவந்தசடாபாரத்தைத்தாங்கியஅநுக்கிரகத்தினுல் திருக்
கோவலூரில் வாழ்கின்ற ஆறுமுக சுவாமிகளென்னுந்திருநா
மத்தையுடைய மேலான சிவஞான தேசிகரானவர் (யாவரு
மெளிதினுணரத்) தமிழ்ப்பாவினமாகச் செய்தருளினார் (அங்
ஙனம் அவராற் செயயப்பட்டஇந்நூலை ஓதி) இதிலுள்ளமுத்
திப்பிரயோசனத்தைத் தெரிந்துசாதனஞ்செய்தவர்கள்மேன்
மையாகிய மோக்ஷத்தைப்பெற்றுக்கொள்ளுவார்களென்பது
சத்தியமேயாம்—எ-று. (க)

பாயிரம்-௰உ- நூல்- ௭௰௪- வாழிகள்-௯-
நூற்பெருமை-க- ஆக பாடல்-௯௰-
உதாரணப்பாடல்-சா௰-ஆகபாடல்-௱.

நிஷ்டானுபூதிமூலமும்,

சாரம் பொதியைநாயகர் சபைக்கு முதற்பட்டத்துஸ்வாமி
களால் அருளிச் செய்யப்பட்ட நூதன வுரையும்

முற்றுப்பெற்றன.

நேரிசைவெண்பா.

போதமூறுமேதமறும் போதச்சிவயோக
சாதனையைச் செய்துதலைப்படுவர்-ஓதரிய
முத்தருமாவாரிம்முறையினுதாரணமும்
புத்துரையுங்கற்போர்பொலிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுளந்தாதி

மூலபாடம்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அந்தாதிஞானக்கடவுளந்தாதியையான்றுதிக்க
வந்தாதிசற்குருவான்பொரு ளாய்மகிழ்ந்துள்ளமிர்தம்
விந்தாதிநாதமணிநா வசைத்துவிளங்கநன்னூல்
தந்தார்மெய்ஞ்ஞானக்கண பதியாகியசற்குருவே.

இதுவுமது.

பரிச்சுழிமீதிற்கயற்சுழி தத்திப்பன்னீரொழுகி
யரிச்சுழிமூலத்திலாடிய சிரந்தரங்கவுண்மை
தரிச்சதுமூத்திரையுட்சுழி வட்டத்தடவிகடக்
கரிச்சுழிவாசித்துதிக்கை விநாயகன்காப்பதுவே.

மண்டலமெண்டிசைதெண்டிரை வானமற்றுள்ளவெல்லாம்
குண்டலமென்னுஞ்சிறு மணியாகக்குழைக்கணிந்து
விண்டலமானதலையலங் காரத்தின்மீதிருந்த
புண்டரிகத்திருமாதாபி ராமிசொற்பூரிக்கவே.

பூரித்தசெந்தமிழ்வேதாந்த ஞானப்பொருளமிவிற்
சாரித்தசந்தனம்வாசனை போலித்தமிழ்முரசம்
பாரித்தவானத்தின்மின்னகு மேகம்பனிசுரந்து
மாரித்ததூவல்சொரிவது வாழிந்தமந்திரமே. உ

மந்திரமானபொருளெழுத் தீரெட்டுமாளிகையாய்த்
தந்திரமானமனையாறு விட்டுத்தலமுமஞ்சா
யந்தரவானத்தனற்புகுங் காலமனுவசையாச
சுந்தரச்சோதிமடந்தான் முடிந்ததுஞ்சூத்திரமே. ௩

சூத்திரமாகுமிடத்திலீராறுஞ்சுழிபிறந்த
மாத்திரமேரவிசோமனு மாகியுள்வட்டத்துச்சி
நேத்திரமேபொடியண்டகடாகநிறைந்தவொளி
பாத்திரமேசிவசூத்திர மானதும்பாதத்திலே. ௪

பாதத்திலேமனம்பற்றுவர் முற்றுவர்பாசமற்றோர்
நீதத்திலேநிலைபேராமற் சாதிப்பர்சித்து வித்தை
வாதத்திலேபொருளொன் றாகக்காண்பர்மனதுநெறி
நீதத்திலேகுருசொல்லாமற் சொன்னநிறையிதுவே. ௫

நிறையொருசோதனை தட்டான்றராசுநிறுத்துமத்தித்
துறைசழிவட்டச்சர முனைதூக்கியகூட்சத்திலே
பிறையிருகால்கொம்பு நாதாந்தப்பிஞ்சுபெருத்தசெயல்
கறைமிடற்றெல்லைக்குமேல் வெளிசென்றவர்கண்டுகொள்ளே

கண்டுகொண்டானந்தக்கூத் தாட்டைநேசக்கருணையினாற்
கொண்டுநின்றான்பரவீதியிலேகுருபாதமென்றுங்

தொண்டுசெய்தந்தத்திருவாடு மூசலிற்றூங்கிக்கொண்டார்
பண்டுமுன்சோதிப்பழம்பொருடோன்றும்பணிந்தவர்க்கே.

பணிந்தவரென்றுஞ்சனன மெடாமற்பரகதிக்கீழ்த்
தணிந்தவர்சென்னிதரிக்கப் பெற்றோர்தம்மைக்கொல்லமனந்
துணிந்தவர்பந்தமு மற்றவர்நீதிச்சுருதிமதி
யணிந்தவர்தாமவர்காண் பிறவாநெறியாண்டவரே. அ

ஆண்டவரானவ ரீரேழுலகத்திலாணிமுத்தா
யீண்டவர்பேரின்பநாத மண்றோவெவ்விடவுயிரும்
பூண்டவராதியிற்பூருவமா னவர்பொய்கடந்த
தாண்டவர்நீண்டவெளி யொளிதாண்டியசற்குருவே. கூ

சற்குருவென்னும்பொருளைந் தெழுத்துட்சடாட்சரமும்
சொற்குருவென்றுதிருவெட் டெழுத்துஞ்சுழியுமென்று
கற்குருசெம்புக்களிபுக்கும் பூசனைகாட்டுகின்ற
மற்குருமற்றக்குருவென்று சொல்லவும்வாயில்லையே. ௰

இல்லையுண்டென்றுதுதிக்கப் படாதவிடந்தனிலே
சொல்லவிளங்கமணிநாத வோசையிற்றூங்கியகா
லெல்லையிலேசுழிச்சங்கரமா னதுமேய்க்குமுன்னே
தில்லையிலேமனங்கண்ணுட்டம் பார்த்திருஞ்சித்தங்களே. ௰௧

சித்தங்களானதிருவந்தாங் கத்துச்செச்சையிலே [டா]
வைத்துங்கணேசத்தைமாட்டிக்கொள்வீர்வழியொன்றுகண்
லொத்துள்களவும்புலைகொலை காமங்களேதுமற்றுச்
செத்துங்கிடைமனமேமதி பூர்ச்சிறுவாசலிலே. ௰௨

வாசலுங்கோபுரமையமு மண்டபவாவிகளும்
பூசலுந்தாமரைப்பொய் கையுமெய்யும்புருவநடு
வூசலுமத்தளவோசையுந் தீபவொளியுங்கண்டால்
பேசலும்பேசுவரோயேக போகத்தின்பேரின்பமே. ௰௩

இன்பமிருந்தவிடஞ்சுடு காடதெடுத்துரைக்கத்
துன்பம்வெகுதொலைசுற் றிலும்வன்னி துருவமத்திக்
கம்பமதறுனிகாணுத காட்சிகனகசபை
விம்பம்பெருவெளியற்றுற்றுப் பார்க்கவிளக்கொளியே. ௰௪

ஒளியாம்விளக்கொளிக்குள்ளே தெளிந்துகொண்டேருவ
வெளியாம்பராபரமா சோதியேவிந்துநாதமொடு
தெளிவாயிருந்துபிரகாசந் தோற்றுஞ்சிதம்பரத்தி
லழியாவரம்பெற்றிருக்கபபத முண்டடியவர்க்கே. ௰௫

அடியவர்க்கன்புகொடுகருந் தியாகரனுக்கிரகப்
படியவர்க்கெய்தும்பயனதுவே பற்றிப்பாயந்தவுண்மை
வடியவர்க்கேதிறங்கண்டவர் விண்டிலர்பேதமற்ற
முடியவர்க்கேகுடியப்பா னடக்கருமூச்சில்லையே. ௰௬

மூச்சில்லையேதுமொழிவது மில்லைமுனையொழியப்
பேச்சில்லையம்பலம் பேருருமில்லைபிறந்திறக்க
நீச்சில்லைப்பள்ளமில்லையு மங்காச்சதுமின்றமில்லை
யாச்சில்லையென்றுசற்றங்கே யிருக்கிறதானந்தமே. ௰எ

ஆனந்தமானவடிவு சங்காரத்தினுச்சரியந்
தானந்தமானசரணடைந்தோர்சற்றறிந்துமதில்

வானந்தமானவனுபோக மூன்றுமகிழ்ந்துரைப்ப
வானந்தவாறறியேன்யான் செய்தவாய்மதமே. ௰அ

மதமென்றெனைச்சொல்லவோ வல்லவோமதியுள்ளவர்கட்
கிதமிதமாகவெடுத்துரைத்தா ரின்மைநன்மைபுன்மை
சதமல்லமக்களும்பெண்டிருங்வாழ்வுமுன்றாய்தமரு
கிதமல்லமெய்ப்பொருள் வேறேயிருக்குதுநேசத்திலே. ௰௯

நேசத்திலேபொருளுண்டென்றுபார்த்துயிலெக்கப்பசு
பாசத்திலேகிதம்பட்டுழலாமற்பரதேசுவிசு
வாசத்திலேமனம்வைக் கத்தியானம்வளரும்பிர
காசத்திலேகருத்தல்லா லசைவறக்கண்டுகொள்ளே. ௨௰

கொள்ளும்பொருள்தங்கப் பங்கங்களாகிக்குலையுமது
விள்ளும்புறம்பொசியாம லுள்ளேவெளிகண்டமட்டுங்
தள்ளுந்தனைமறந்தெல்லாத் தலங்களுந் தத்தளிக்கக்
கள்ளுங்குடிக்கவரும்வெறியானந்தக்கள்வெறியே. ௨௧

வெறியேதடங்கிநடனங்கள்கண்டுவிழிகுளிர்வ
தறியேனினிச்செல்வதேதுமுண்டோவள்ளியள்ளித்தரக்
கறியோவறுசுவையோமாடைக்காசுபொன்வெள்ளிசெம்போ
வுறியேயிருக்குதென்றாலுன்னிலேனுறிகால்திறந்தே. ௨௨

திறந்தேயெடுக்கச்செகமாய்கையோகத்திரைமருட்டு
மறந்தேவிடுவஞ்சகமேமலையதிலேறவென்றாற்
பறந்தேவிழவருமோபஞ்சபூதச்சுரையுங்கண்டே
யிறந்தேயெடுக்கவல்லாற்கல்லவோவெய்தும்வான்சுவையே, ()

சுவையொளியோசையுநாதமுமன்றிச்சுழியினின்று
சுவையறப்பொன்னகர்மின்னகத்தேகமென்றூய்மையதா
யவையவங்கெட்டுப்பதைபதையாமலளக்குமந்தச்
சவைநடுக்கண்டுதெளிவோர்க்குஞானமுஞ்சாதகமே. ௨௪

சாதகமென்னுஞ்சிவஞானபூரணந்தன்னிடத்திற்
போதகமானவருளிருக்கப்பொருள்வேறெனவே
பேதகமாகத்திரிந்துழன்றெங்கும்பித்தற்றும்பொய்யிற்
சோதகமொன்றுமறியாமன்மாய்கின்றதொல்பவரோ. ௨௫

தொல்பவஞ்சொல்லத்தொலையாதபாதகத்துன்பத்தி
வல்லபங்கண்டுதெளிவதுஞானவழியெறும்பு
செல்லவும்பாறைசிறுதாரையாகுந்தினந்தின்மு
மெல்லவுந்தானடந்தன்றன்றுஞ்சாதிப்பர்மெய்யன்பரே. ௨௬

அன்பருக்கன்புதரும்பரஞ்சோதியையாத்துமத்தோ
டென்புருகக்கலந்துள்ளேயுருகியிரவுபகல்
தம்புருவீணைசரமண்டலத்தொனிகாளந்தித்தி
மின்பெருகுங்கொலுச்சிங்காரங்கண்டிருமெய்மகிழ்ந்தே. ௨௭

மகிழ்ந்தேயிருக்கத்திருவருட்பாலுண்டுவஞ்சமறப்
புகழ்ந்தேயிருக்கச்சிவஞானபேரின்பம்பூருவமாய்ச்
சுகந்தந்திருக்கவமுதுண்ணுமலுண்டுசுகிக்கவிந்தச்
சகந்தானருந்துபடும்பெருந்துன்பங்கள்சாற்றரிதே. ௨௮

அரிதேயிவ்வஞ்சத்தவாழ்வைமறப்பதற்காசையென்றூர்
பெரிதேமனம்புத்தியாணவங்காமியப்பேய்பிடித்துத்

திரிதேபஞ்சாக்ஷரத் தீமூட்டிபூமித்திரணமதாய்க்
கரிதேபரிதளச்சேனையும்பட்டறக்கைவிட்டதே. உகூ

விட்டதுமால்கையுருவேமெய்ஞ்ஞானவிளக்கொளியிற்
பட்டதஞ்ஞானவிருளிறந்தோடிப்பகலிடமாய்த்
தொட்டதவ்வுச்சிச்சுழிவழியேறிச்சொருகியென்றாய்
வட்டமுமொத்ததப்பான்மதிதானுருமாறிநின்றே. ௩0

மாறிநின்றாயடிவான்பொருளாணிமணியசைந்து
மீறிநின்றானந்தநிர்த்தத்திலோசைவிளங்கமனந்
தேறிநின்றற்பரனுலாம்பதமென்னுந்தேனதுவே
மூறிநின்றின்பரசந்திருவாய்திறந்துண்பவர்க்கே, ௩க

அவர்க்கேபரமென்றிருத்திக்கொண்டாசனமக்ஷரத்தா
லிவர்க்கெம்பிரானைத்தொரியாதிறுக்கியிருக்குமனு
பவர்க்கேயெழுத்தெட்டினட்டாக்ஷரத்தின்பஞ்சாட்சரமுந்
துவர்க்காதஞானமுந்தானேதுலங்குஞ்சுழுத்தியிலே. ௩உ

சுழுத்தியின்மேலொருசாக்கிரதமாயதிற்சொற்பனமா
யழுத்தியநாபிக்கமலத்துரியத்ததீத்ததிலே
வழுத்தியநாடிசுழிசுழித்துச்சிவழிதிறந்து
விழித்தவழியசையாதேயிருமெவ்வெளியுண்ணுமே. ௩௩

உண்ணுங்கதிர்மதிகாலாங்கிமூட்டியுருகவெண்ணெ
யெண்ணிங்கசிந்திடச்சிற்றாறல்பாயவிடைநடுவே
கண்ணுங்கருத்துந்துயிலாதிருந்திருகால்திறந்து
விண்ணும்பரவெளியூடேகலந்துவிரவுவரே. ௩௪

விரவுவர்தேகமெடுத்துமெடாமல்வினையிதன்றே
பரவுவர்மேடதுபள்ளமில்லாமற்பல்காலுமுன
நிரவுவராசைநிராசையதாகநிற்றுளிசெய்தே
வரவரக்கண்டுகண்டாகாசமேறுவர்மாதவரே. ௩௫

மாதவர்சோதிவடிவாமுலகத்தின்மக்களுக்கு
மாதவன்போற்பிரகாசமுமாவரருளடங்குந்
தூதுவர்தேசிகர்தாசானுதாசர்க்குந்தொண்டுசெய்ய
வேதவராயிருப்பார்திருமேனிகண்பூத்திடவே. ௩௬

பூத்திடுஞ்சென்னியிலாகாசங்கோத்துடல்பூரணத்திற்
பார்த்திடுஞ்ஞானக்கண்பார்வையிடாப்பரிபூரணத்திற்
சேர்த்திடுங்காசிச்சிதம்பரத்தெல்லைத்தெருநடுவே
யேத்தியுந்தமபித்துக்கம்பித்துவாசியுமெய்ப்பறவே. ௩௭

எய்ப்பற்றொருவனுக்குண்டேமுகப்பிலிறந்துமனக்
கற்பத்தடிமுடிக்கார்கம்பநாட்டிக்கவாடமதி
லொப்பற்றவாசலுக்கிப்பாலிருந்தங்கொருபடிகற்
செப்பைத்திறந்துகொண்டாற்றவமேசிவபாக்கியமே. ௩௮

பாக்கியமென்கின்றபஞ்சாக்ஷரமுப்பாலுடனே
யாக்கிபசற்குருவேதாந்தச்சினியருள்பெருகித்
தாக்கியவக்கினிமுக்கோணவீட்டிற்சமைத்துவைத்துத்
தூக்கியிருக்குதுமந்திரவான்மதிகூக்ஷத்திலே. ௩௯

சூட்சத்திலேகருச்சொல்வாருமில்லினிச்சொல்வவென்றூன்
மோட்சத்துக்காகிவரத்தக்கதன்றிமூலைக்குத்தண்ணீர்

பாச்சப்பலன்பெறவில்லாமற்போன துபாரினுண்டோ
காச்சப்ப[illegible]பொன்றோ பால்வாவாக்காண்பதுவே. சய

காண்பதுங்கேட்பதுங்கையிட்டுச்செய்வதுங்காசினியிற்
பூண்பதுந்தீவினையொப்பல்லவேபுலன்வேறறவே
யாண்பெண்ணிருவினையில்லாதொழிந்துபெண்ணுசையற்ருல்
வீண்பருக்கேதுரைப்பேனுரையேனந்தமெய்ப்பொருளே. ()

மெய்ப்பொருளுச்சிக்குளுச்சிதமாகவிருக்குமப்பா
வைப்பினின்மாணிக்கப்பொக்கிஷமேமணிமாமகுடச்
செப்புக்குள்ளேற்றுந்திருவிளக்குள்ளொளிதீபமது
கைப்பொருடன்னினுமெய்ப்பொருளாமதுகண்டவர்க்கே ()

கண்டவருள்ளந்தெரியாதுவாசனைகாட்டுமல்லால்
விண்டவரேதும்விளம்புவரோவிண்ணிற்பார்வைதிதங்
கொண்டவர்கொள்கைகுறித்ததுநேசங்குறிதவிருப்
பண்டவர்கண்டபடியாயிருப்பார்பதைப்பறவே. சரு

பதைபற்றேகத்துக்கேதொன்றுமற்றவர்பாசங்கெட்டு
விதப்பற்றைத்தூரறவெட்டத்தீமூட்டிவிரவியொளி
யதைப்பற்றிமூலத்தறைதுறைவிம்மியடங்கியொன்ருய்
மதப்பித்தைவிட்டெறிந்தெட்டாப்பதஞ்சென்றுவாழ்பவரோ.

வாழ்பவர்செல்வமகிழ்ச்சியுள்ளானந்தமாமதிசூ
ராழ்குவராயிரத்தெட்டாமிதழிலமுதமுண்டு
மூழ்குவரானைமணித்திருநாதமுகப்பிற்சென்னி
தாழ்குவர்சோதிப்பிரகாசத்திலேயொன்றிச்சார்ந்துகொண்டே

சார்ந்துகொண்டுச்சியைவிட்டாசையாச்சச்சிதானந்தத்தே
ரூர்ந்துகொண்டந்தத்தெருவுகுளங்கணோடுமதி
தேய்ந்துவளர்ந்துருவட்டமுமாகத்தெளிவதுபோ
லாய்ந்துகுலங்கெட்டெழுந்ததிற்றூங்கியவாசனமே. ௪௬

ஆசனமானதரியாசனத்திலகரழதற்
பேசினராகியமாறிவொன்றாமதுபேச்சரியா
மோசனமானதுதேடாமற்றேடுமுத்துமது
தேசனந்தேசியுமொன்றாய்நிறைந்துசிவமதுவே. ௪௭

சிவமதுமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்செய்யுமொரு
தவமதுபொன்னகர்மின்னனைதாமரைத்தாள்பணியப்
பவமறுஞ்சூக்ஷத்திற்பத்தியம்பாயும்பவமிருந்த
நவமணிமண்டபமேடையுங்காணுவர்நாட்டத்திலே. ௪௮

நாட்டத்திலேவிழிநாவசையாதசொன்னதமணி
யாட்டத்திலேகருத்தங்கேயுருகியருள்பொசியு
மோட்டத்திலேவருமூறலையுண்டுணர்வாய்ந்ததிருக்
கூட்டத்திலேயிருமேகாந்தபூரணகும்பத்திலே. ௪௯

கும்பத்திலேதிருநாதமுண்டாக்கிக்குவிந்தமனக்
கம்பத்திலேதுளையஞ்சுருவாணிக்கடைந்தெடுத்த
ரம்பத்திலேமுனைகொண்டேதிருக்கரநாட்டிவைத்த
தம்பத்திலேசுழிவட்டமிட்டாடியசக்கிரமே. ௫௰

சக்கரமெட்டுஞ்சுழியிரண்டுமாகிச்சதாசிவனு
ரக்கரமெட்டதிலாடிக்கொண்டாலதற்கப்புரத்தே

நிட்களமானவந்நிராமயச்சோதிநிறைந்தநம்மிற்
சிக்கத்துதிக்குத்தெரியாதெவர்க்குசிலம்போலியே. ௫௧

சிலம்பொலிப்பப்புறமிப்பாற்சிலம்பொலிதேவர்சபை
யலம்பொலியோசையவெகுநாதமதற்குமப்பால்
வலம்புரிசுத்தியவாசனுமுச்சிவழிதெரிந்தாற்
புலம்பொலியாடலும்பாடலுமாகியபூரணமே. ௫௨

பூரணம்பூத்தகருப்புருவத்திடைபொங்கிப்பொங்குங்
காரணம்பார்க்கவுங்காரணமேகண்மணியினுள்ளே
நீரணங்கேறிமலைமேல்விளக்குடனெய்யுமிட்டுத்
தோரணங்கட்டியகாலிட்டுத்தூண்டுஞ்சுழிமுனையே. ௫௩

சுழிமுனைவட்டச்சுழிமுனையுச்சித்துவாரத்திலே
வழிபயமென்றுமலைப்பார்களோமடைக்கொக்கதுபோற்
றெளிவுறுபார்வையசையாதுசிந்தனைதூக்கிநின்று
விழியிமையாதொளிபார்த்துருவவெளிப்படுமே. ௫௪

வெளிப்படுமுட்சுழிநச்சரவுச்சிவிடப்பிறக்க
வழிப்படுதத்துவமெல்லாமிறக்குமறந்துருக்கெட்
டொழிப்படுஞ்செந்தீச்சுடர்பூத்துக்காட்டியிங்குள்ளழைத்த
சுழிப்படுஞ்சக்கரத்தாணிவலமிடஞ்சுற்றுகவே. ௫௫

சுற்றியராட்டினச்சுற்றதுபோலச்சுழித்திநடு
மத்தியினின்றுயர்கான்மாறிக்கொண்டுமகுடரத்நப்
பத்தியிற்சென்றுபகலிறவற்றப்பதிபுகுந்து
சத்தியிற்சித்துவிளையாடுங்கூத்துத்தனித்தனியே. ௫௬

தனியேயுடனம்புரிகின்றகூத்துச்சகலகலைத்
தொனியேபிறக்கப்பிரசண்டமாகச்சுயம்புலிங்கக்
கனியேபழுத்துக்கனிந்தமுதூறல்கசிந்துவரும்
பனியேபருப்பதமோராகந்தோன்றும்பரையிடத்தே ௫௭

பரையிடத்தேயுருத்தோன்றியொடுக்கும்படியறிந்தோர்
புரையறக்கீறிப்புண்ணூற்றுவரோபுத்திபத்தியிலே
திரையறநாசத்திசைதிசையாறித்திருக்கறுக்க
வரைதிருமாமலைக்குறப்பெண்கொடிவாய்த்திடுமே. ௫௮

வாய்த்ததுசந்திரவட்டத்திலேதிட்டிவாசலது
சாய்த்ததுமங்கைதன்கொங்கையின்கொங்கைக்கண்ணீர்தது
தோய்த்ததுதீர்த்தத்துறையிலநீர்த்துளிதுள்ளிவிழக் [ம்பித்
தாய்த்ததுமலநமவென்றுபஞ்சாக்ஷரக்காயதுவே. ௫௯

காயதுகாய்த்துப் பிரபஞ்சக்கோப்பிற்கலந்துகொத்தாய்
மாயுதுபாருங்கள்வையகத்தேமண்ணுவிண்முதலாய்
பேயதுபூதப்பெரும்பேய்பிடித்திடப்பிஞ்சுதிர்ந்து
போயதுசாகுதுகாண்போகபாக்கியப்புன்சுவையே. ௬௰

புன்சுவைக்கேமனம்புண்ணாயுடைந்துபொருமிவிம்மிக
கண்செவியாற்றெறிகன்மங்களேற்றுக்கருத்துங்கெட்டுப்
பெண்சுவையென்னும்பெரும்பாசமாய்க்கைப்பிடித்தவர்க்கு
விண்சுவைவகைப்படுமோபஞ்சபாதகவீண்மருக்கே. ௬௧

வீண்மருக்கெத்தனைசொன்னாலும் பொய்யாதுமெய்யென்றெண்ணார்
மாண்மருக்கும்பொருளாவதுண்டோமதுவுண்டுவெறி

காண்பரைக்கும்பிட்டுக்கல்லையுஞ்செம்பையுங்கைதொழுது
பூண்பவர்பாதகபூதலத்தொல்லைபிடித்தவரே. ௬௨

பிடித்தவர்சேத்துமத்தீப்போலுழன்றுபிடித்தவெறி
பிடித்துசேற்றினிலுட்டியகம்பம்பிடித்துழன்று
குடித்தவர்சங்கிலிக்கூட்டுக்குணமூர்தப்பி
மடித்தவர்புத்தியும்வாணாளுங்கூற்றுக்குவாய்த்தனவே ௬௩

வாய்த்தொருகூற்றுவன்வாணாளைக்கொண்டுயிர்வாங்கவந்தா
லாய்த்தொருவுார்த்தைசொன்னாலும்விடேனினிகொட்டிற்செ
ரூத்தையைச்சாம்பலையொவ்வாதகாயத்தையொப்புவிக்க[ல்லு
சோற்றையிட்டேன்வளர்ப்பேன்றறப்பேன்மலப்பாண்டத்தையே

பாண்டத்தையேசுமப்பேன்பஞ்சபூதப்பனைமுறிந்த
காண்டத்தைத்தீயுண்ணும்கட்டியைச்சுட்டகரிவிறகை [து
மாண்டற்றுபோம்பொய்யைமாயமின்கூட்டைவளர்த்தெடுத்
மூண்டற்றுக்கைவிட்டசூத்திரனூலின்முறுக்கினனே ௬௫

முறுக்கதுசுற்றிவந்தேருறும்போதுமுடிசுழன்று
கிறுக்கிறெனத்தனேயேகெட்டுச்சாயுங்கிலேசமதை
வெறுக்கமருந்திலையோதிருவண்ணமலைவிளக்கைத்
திறக்கத்திருவிளக்காலேதெரியுந்திருவுளமே. ௬௬

திருவுளமுண்டென்றிருக்கத்திருவுளஞ்செய்வதல்லாற்
றிருவுளஞ்செய்வதுவேறுமுண்டோதிரிலோகமெல்லாம்
வெருவுளமானகுணங்கெட்டறிவுவிளங்கச்சித்தி
தருகவதியாப்பொருளாகவந்திடுந்தற்பரமே. ௬௭

தற்பரமானசரணாரவிந்தச்சபையறியக்
கற்பதுமுன்றுரைசெய்வதுமில்லைகேட்டறியா
வுற்பனந்தன்னைத்தெளியத்தெளிவினுருகியுருச்
சொற்பனவிற்பனமாய்த்தோன்றுமேசுடர்க்காற்கொழுந்தே

கொழுந்துதிரண்டுண்டண்டத்தடிமுறியக்கொம்புசுற்றி
வளர்ந்ததந்துபஞ்சவடிவாய்த்தழைந்தமதியறைமே
லெழுந்தப்ரகாசவொளிதன்னிலி நீடக்கிக்
கொழுந்துவகிர்ந்திருள்தீபத்துலொன்றியகூறறியே. ௬௯

கூறறியாத்தற்பரமானஞானமுங்கூறறிந்து
தேறறியாப்பரத்தேறுவரோதிருக்கூற்றினது
வாறறியாதற்பர்சாம்பலைப்பூசி மணிகளெண்ணிப்
பேறறியாமலிருந்துங்கணமுடியபித்தர்களே. ௭௰

பித்தர்களானபிரபஞ்சமாய்மையின்பேய்பிடித்த
பித்தர்களானவர்பித்தர்களேபிரபஞ்சவாசமில்லாச்
சுத்தர்களானபரிசுத்தரானவர்சோதிபதி
சித்தர்கள்பித்தரென்றேசெப்பலாம்பரதேசிகட்கே. ௭௧

தேசிகரென்னுங்குருலிங்கமூர்த்தியென்சிந்தையின்மேல்
வாசியிலேறியிடம்வலஞ்சுற்றியுள்வட்டத்திலே
பேசியதாரறிவாரறிந்தோர்தம்புரயபொசியா
ராசியுமாமல்லவோநாமதேகமில்லாதத்திலே. ௭௨

இல்லாதபாழதிலேயொருநாமமெடுத்துரைக்கச்
சொல்லாதபோதொருசொல்வருமோதுதியாதரிய

வல்லாரொருவருண்டானலவர்களிம்மாநிலத்திற்
செல்லாதிருப்பார்கள்பார்தேகசூட்சுமதேகத்திலே. எ௩

தேகத்திலேபிரகாசத்தையேற்றித்தெளியசிவ
யோகத்திலேமனமேலானமாகனவுற்பனஞ்செய்
தாகத்திலேவருமூறனுயுண்டுசகலைகலை
ராகத்திலேகருத்தொன்றுகநிற்கின்றநல்லவரே. எ௪

நல்லவர்மேலவர்நாலாம்பதம்பெற்றநாயனவர்
சொல்லவரோகைமனித்திருநாதத்தொனியதுகா
ணெல்லவர்க்கும்மதுகிட்டாதுதேகமெடுத்துமெடா
தல்லவர்க்கிந்தவழிசற்றறிவதகப்பொருளே. எ௫

அகப்பொருளொன்றுமுடியாயிருக்குதவிழ்த்தெடுக்க
செகப்பெருமாயையிருளதுமூட்டுந்திறைதிறக்க
மிகச்சிறுதுன்பவினைத்திருக்கானவிலஙகைவெட்டித்
தகத்தெடுத்தாற்பொருள்கைமேலிருக்கிறதுசத்தியமே. எ௬

சத்தியஞ்சத்தியமெய்யிதுவேறில்லைதற்பரத்தே
ரித்தியமுண்டுபசியிளைப்பாறநிழலுமுண்டு
சுற்றியமும்மலஞ்சுட்டதுவட்டச்சுழியுமுண்டு
மத்தியிலந்தச்சிறுதாரையூடுவழிநடப்பே. எஎ

நடப்பதுமார்க்கமறிந்தறியாயனடப்பதிலே
கடப்பதுவேறுகவர்விலக்கில்லைகபர்நுனையி
லுடப்படநெஞ்சுறுதீரக்கமறுபுறமுன்னிநட
தடப்படவாசலதிறக்குங்கபாடந்திருக்கறுமே. எ அ

திருக்கறுகின்றதிரிபுரத்தாணிகயன்றேகவினை
கருக்கறுக்கக்கருக்கெட்டதுவேகமலாலயத்தின்
குருத்திருக்கக்கருத்தெங்கேயருகக்கொழுந்துவிட்டுப்
பெருக்கப்பெருக்கவன்றேவட்டமாமதிபேரின்பமே. எக

பேரின்பஞ்சிற்றின்பமிரண்டுமொன்றாகப்பிடித்தவர்க்கு
மோரின்பமானதிரண்டின்பமோவின்பமொன்றதுகேள்
தூரின்பம்வேறின்பங்காய்கனியூண்வகைச்சொல்லின்பமு
மாரின்பமொன்றுரைப்பேனப்பனேயொப்பிலாதவனே, அ௰

ஆதவனேயொப்பிலாருமில்லாதவதீதபர
மாதவனே குருதேசிகனேவடிவொன்றுமில்லா
நீதவனேமுற்றுமீரேழுலோகநிறைந்ததிரு
நாதவனேயினிநானிலலைநீயில்லைரண்டுங்கெட்டே, அக

கெட்டதிச்சாம்பலுக்கற்றதுபாசங்கெடாதுகொள்ளி
சுட்டதுகண்டப்பொருந்தும்புகையெழச்ருக்குமத்தாற்
றெட்டள்ளுங்சாம்பலையிட்டெங்கும்பூசவுநதுயவெள்ளை
பட்டதுசெவ்வைகண்டீர்பார்க்கவேறில்லைபால்வடிவே. அஉ

பால்வடிவாகியபாதத்தைப்பற்றிப்பதைப்பறவே
நூல்வழியேணிப்படியேறிப்போய்வாரோக்கிப்பின்னே
காலதுகாலடிபோராமற்பார்த்துக்கடந்துமுப்பாழ்
மேல்வெளிபார்த்திருப்பீரந்தமின்னொளியே. அந

மின்னொளியென்றொருமின்மினியானதுமேதினியிர்
றன்னொளிகண்ணுண்மறக்கத்திறக்கத்தவம்பெற்றதே

வென்றொளிதன்னுக்குட்காணுமலிப்படியேனிருந்தே
னுன்றொளியாகிபடாதமென்னுள்ளத்தினுச்சியிலே அ௪

உச்சியிருபாதத்தைமேற்றியங்கோர்படியா
யச்சியிலேகுருநாதாந்தரத்நச்சிரோமணியா
கச்சியிலேபதிதானுபுருந்துகலந்தமிர்த
வச்சியிலேவருவாரறிந்தேனினியானில்லையே அ௫

யானில்லைவேறினியைம்பத்தோரக்ஷரத்தாணியச்சுத்
தானில்லைலோகசராசரமில்லைசகலமெல்லாம்
வானில்லையண்டமடுக்கில்லைவாரிதிமற்றுமொரு
தேனில்லையூனிலலைபாரீர்பராபரச்சித்திரமே. அ௬

சித்திரம்போலுருத்தானசையாத்திசைக்கம்பமது
பத்திரமுத்திரத்தூணதுபார்பஞ்சமிர்தமுள்ள
சத்திரவீடதுபெற்றவரிப்படித்தன்னறிவான்
மித்திரமில்லைதெரியாதடிமைசெய்விண்ணப்பமே. அ௭

விணணப்பமெய்ப்பதஞ்சீர்பாதம்விண்ணப்பம்வித்வசன
மெண்ணப்பரப்பர்சொல்லேகாக்ஷரத்திலிருந்தெடுத்துக்
கண்ணப்பரப்பர்சொன்மாணிக்கர்சுந்தரர்காக்ஷிபெற்ற
சண்ணப்பவெண்மையினீறுகத்தாக்கியசுத்தமிதே. அ௮

சுத்தமிதென்றுமுருக்கத்திருந்தலதுய்யவெண்மை
யத்தமெய்ஞ்ஞானிகள்சித்தமதாகுமப்பாலுக்கப்பா
னிந்தமதாகியழியாவியல்பினுநிட்களத்தே
சத்தமதாதியநாதாந்தவிந்துவின்சன்னமிதே. அ௯

சன்னமுமில்லைபெண்டாய்தங்கையில்லைதனித்திருந்தால்
ஷின்னமுமில்லைவெளியிற்பயமில்லைவிட்டகுறை
யின்னமுமில்லையுளத்துநிற்பார்க்கிறப்புமறும்
வன்னமுமில்லையப்பாற்சொல்லப்பேச்சிலலைவாய்திறந்தே. ௯௰

வாய்திறந்தேனென்றுசொல்லுவுநோமனச்சாக்ஷிதனை
நாய்திறந்தாலதுமூடறியாதுநஞ்சுடர்போ
லாயிரந்துள்ளமொடுங்கியடங்கியசைந்ததுவாய்
நீயிறத்தாலறிவாய்நெஞ்சமேயேதுநீச்சில்லையே. ௯௧

நீச்சில்லையப்புரம்போய்பரவிலலைநிலைப்பதிலே
பேச்சில்லையந்தரந்தில்லைவநத்துறைபேசப்பெரு
மூச்சில்லைத்தாரையிலொத்துடன்றித்திமுழங்கச்சங்கு
கீச்சிலலைநம்மென்றசத்தமுங்கேள்வியிராகமுமே. ௯௨

இராகம்பதினெட்டுமொன்றும்நடனம்புரியச்சத்த
லோகமீரேழுமொருநொடிச்சற்றுதுணுக்கமது
வேகமதுவித்ததொய்தமத்தொய்தவிகசிதமா
யேகமதாயணுரூபாதிரூபமெடுக்கின்றதே. ௯௩

எடுத்ததுறைமுறையாராய்ந்துமுன்னங்கிருந்தபடித்
தொடுத்துவிடையறச்சோதித்தறையச்சுற்றறுத்துக்
கெடுத்துமனம்புத்தியாங்காரபோக்கிக்கிழங்கெடுத்தே
யடுத்துப்பதைப்பறக்கண்டுகொண்டாலதுனைகவருமே. ௯௪

கைவருமானந்தவெள்ளம்பெருகிக்கருணையின்பான்
மெய்வறும்பொய்யறும்வேதாந்தத்துண்மைவிளங்கவரு

மைவரும்பட்டுத்தெருவெளியாயிற்றறுத்தடைத்த
பைவுறுங்கூறுவிளக்கும்பரிபதபாகமிதே. ௬௫

பாகம்பதிபசுபாசமுமூன்றும்பகுத்தறியத்
தேகமேபாடாசைபசுபாசமாமதுதேர்ந்தசிவ
யோகமெய்ஞ்ஞானம்பதியென்றுணர்ந்தங்கொடுக்கவல்லார்க்
கேகமதாகவருங்குருபாதமிருபதமே. ௬௬

இருமிருங்கண்டத்தைக் கண்டுகொண்டேறுமிருக்கையிலே
வருவதும்போவதறிந்துகொள்வீர்வழிகண்டுகொண்டா
லருவுருவில்லையவ்வண்டமடுக்கில்லையாண்பெணில்லை
துருவகும்பெருவழிகாண்டுணிந்தேறச்சுழல்கின்றையே. ௬௭

சுழல்கின்றவாயுவைப்பூரித்துவிம்மித்துருத்திபின்வாய்க்
கழல்கின்றவொன்பதுவாசலும்பூட்டிக்கவையடுப்புத்
தழலதைமூட்டியோருசுடரேற்றச்சமாதிகிட்டைக்
குழல்வழிமுத்திரையூடேறிக்குறுகக்குறிதைக்குமே. ௬௮

தைக்குங்குறியதைவிட்டுவிட்டாய்தன்னொளியின்மனம்
வைக்கும்பிடித்துவராதிருப்பீர்வட்டமானகுறி
கைக்குமெய்யானதுங்காட்டும்பலன்பெரும்கவ்வையில்லை
மெய்க்குமெய்யானதுபொய்க்குப்பொய்யாமன்றிவேறில்லை.

வேறில்லையெங்கும்விடிவதுபார்க்கவும்வெட்டவெளி
தூறில்லையேதுந்துதிப்பதற்கொன்றில்லைசுட்டொழியுங்
கூறில்லைசாம்பற்குருவுக்குநீறுகுறித்துவைத்தும்
பேறில்லையந்தத்திற்பேச்சுவேறாகிப்பிறந்திடுமே.

பிறந்திடும்பேச்சுத்திருந்தப்புரமென்றுபேசுவபின்
மறந்திடுந்துன்பத்தைவிட்டதுபோகமதிபெருகிச்
சிறந்திடுமின்பந்திருக்குருபாதந்தெரிசனையா
மிறந்திடுமாய்கையறிந்திடுநேசத்திலென்றைக்குமே. ௱க

என்றைக்குமிப்படியொன்றாகக்கண்மேகமர
மன்றைக்குமிப்படிதானாய்முடியுமமைத்தபடி
யொன்றைக்குகொண்டரையுபசரித்தூட்டியுறக்கிவைக்கு
மின்றைக்குந்தானவனாளைக்குந்தானவனெப்படியே. ௱உ

எப்படியென்றுமலைக்கப்பொறிகளிசைப்பசையிற்
கைப்பிடியாய்ப்புலன்கட்டுமென்றேகடையாணிதச்சன்
சொற்படிசூட்சுமக்கயிறதைத்துண்டச்சுழித்திரையிற்
செப்படிவித்தையுந்தப்பளைப்பேச்சுந்தெரிகின்றதே. ௱௩

தெரிகின்றமாய்கைமலைக்கின்றபாரைத்திரையினுள்ளே
திரிகின்றதற்குக்குதிக்குங்குதித்துமிதாதையென்று
பரிகின்றசித்தரவித்தாரமார்பலனுள்ளறிவில்
விரிகின்றசூக்ஷத்தைவித்தாரமென்றுவிளம்பினனே. ௱௪

விளம்பினனைந்தெழுத்தெட்டெழுத்தொன்றைவிதையதுவா
வளம்பெறச்சோறுதெளியவிரைத்துவளர்முளைதா
னிளம்பயிராகிவிளைந்தகதிராயிருந்துகொய்து
களம்பொலிதூற்றிப்படிமரக்கால்தொகைக்கண்டதுவே. ௱௫

கண்டதொகையதுசொல்லாமற்கட்டிக்களஞ்சியஞ்சேர்
கின்றதல்லாற்பிறர்க்கீவதுமில்லைநிறைந்தசெம்ம

லின்றதுவிற்கவொன்றில்லாமற்சற்றுமிடையறவே
மீண்டதுசோதிப்பழையமுதலென்றும்பாடினனே ௱௬

பாடினஞானக்கடவுளந்தாதிபடிக்கவென்றே
தேடினசற்குருவானதன்றேசெகப்பேய்ப்பிடித்தே
யாடினமூடர்க்குக்கிட்டாதஞானமதீதமதிற்
கூடினபுண்ணியவான்களையேப்ரம்மங்கூப்பிடுமே. ௱௭

கூப்பிடுமாதிக்கடவுளந்தாதிகுருமொழியாற்
காப்பிடும்போதுகணபதியோர்பத்துகாப்பெனவே
மேற்பொருண்ஞானக்கனிபறித்துண்ணவிருப்பினவேர்
சாப்பிடும்வேதருசியாக்கிவைக்கின்றதத்துவமே. ௱௮

தத்துவமென்னுஞ்சபையலங்காரத்தலைமுடிமேன்
முத்துபவளமுழுநீலராகமுளைத்தபச்சை
கொத்துமரகதமாணிக்கம்வச்சிரங்கோகனகம்
பத்துமணிக்குமொருமணிநூலெனப்பாடினனே. ௱௯

பாடினதுட்பொருளாகமங்கொட்டுப்பரத்தையுற்றுச்
சூடினதென்பதுமற்புதமேசுத்தவெள்ளையதாய்
நாடினகூத்துக்கிடமாகக்கீழ்நடனசபை
தேடினமன்னுயிர்தன்னுயிராகித்தெளிவதற்கே. ௱௰

தெளிவதற்கும்பரந்தாருகமுன்னிற்கச்சேர்ந்தவர்க்குங்
மழிவதற்குகதிருக்கண்கண்டகாட்சிகனகசபை
கழுவதற்குத்திருக்கண்டகாட்சிகனகசபை
மொழிவதற்குச்செவிகேட்டிருசத்யமுழக்கத்தையே. ௱௧

முழக்கத்தைக்கேட்டந்தமுத்தியைச்சேரான்மோக்ஷத்திலே
பழக்கத்திற்கிந்தக்கடவுளந்தாதியைப்பார்த்துமன
விளக்கத்தையார்ந்துதெளிவோர்க்குஞானம்வெளிப்படுமென்
றளக்கத்துணிந்தகடவுளர்பாதத்தருந்தவமே. ௱௰உ

அருந்தவமானபரபாதத்தின்பந்திலத்துவிதம்
பெருந்தவமானகடவுளந்தாதிபிறந்தபலன்
வருந்தவமானசெமபொன்னழகுண்மைமருமகனுக்குத்
தருந்தவமானகடவுண்முன்னின்றுதந்ததுவே. ௱௰௩

தந்தஞானக்கடவுளந்தாதியைச்சாற்றுதற்கு
வந்ததுவீரையழகுமகிபன்வரத்திலொளி
மைந்தனெனவந்தெமம்பிகைபாதத்தைவாழ்த்திநெஞ்சிற்
செந்தமிழ்கூறியவாக்குத்திருவுளஞ்செப்பியதே. ௱௰௪

விருத்தம்.

நற்றவமுடையாள்வையைநதிவளரழகுபோதம்
பெற்றசீர்வரத்தில்வந்தபிரபலன்கூறிவாக்கின்
முற்றுவப்பெரியஞானமொழிந்ததுகடாக்ஷமாகக்
கற்றவர்பெற்றபாதங்கடவுளந்தாதிதானே. ௱௰௫

கடவுளந்தாதி

முற்றிற்று.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்று.

உதாரணசெய்யுள்களின்பெயரகாராதி

உதாரணசெய்யுள்களின் பெயரகராதி

முற்றிற்று.